

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΣΤ' - ΤΕΥΧΟΣ 4 - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2009
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ίω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
<http://www.ecclesia.gr>
e-mail: periodika@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

Ἰδιοκτησία τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων τῆς
Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Υπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκδότης:

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ἀρχιμ. **Κύριλλος Μισακούλης,**
Ίω. Γενναδίου 14
115 21 Ἀθήναι

Ἀρχισυνταξία καὶ ἐπιμέλεια ὕλης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Διόρθωσις δοκιμίων:
Κωνσταντῖνος Χολέβας
Εὐαγγελία Χατζηφότη
Βασίλειος Δ. Τζέρεπος, Δρ. Θ.

Φωτογραφίες
Χρήστος Μπότης

Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-7272.356 – Fax 210-7272.380
<http://www.apostoliki-diakonia.gr>

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:
Νικόλαος Κάλτζιας
Πρωτομαγιάς 3, Κρουονέρι Ἀττικῆς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ 227

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου,

Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα 228

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,

Ἀναστάσιμο Μήνυμα 230

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,

Μήνυμα στὴν Γ' Ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως

τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων 231

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ

Θεοδώρου Δ. Παπαγεωργίου

Σχολιασμός Ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας 233

Παναγιώτη Ἰ. Μπούμη

Τὸ ἀνότατο κανονικὸ δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐπὶ τῶν Μητροπολιτῶν

τῶν «Νέων Χωρῶν» (ἀλλὰ καὶ γενικώτερα) καὶ ἡ ἔρμηνεία τοῦ ὄρου «Ἐπιτροπικῶς».. 236

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ 255

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ 307

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ 309

ΔΙΟΡΘΟΛΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ 317

ΟΠΩΣ κάθε χρόνο, έτσι και έφέτος, τὸ τεύχος Ἀπριλίου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ξεκινᾷ μετὴν Πατριαρχικῆ Ἀπόδειξι ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου καὶ μετὸ Πα-
σχαλινὸ Μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ διαβάσετε τὸ Μήνυμα πὺν ἀπέστειλε ὁ Μακαριώτα-
τος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος στὴν Ἡμε-
ρίδα γιὰ τὰ Εὐρωπαϊκὰ Θέματα, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στὴν Πεντέλη
σις 31.3.2009 καὶ ἀπευθυνόταν σὲ στελέχη τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο, τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου καὶ
τὰ νησιὰ τοῦ Ἰονίου Πελάγους.

Δύο ἐνδιαφέροντα κείμενα περιλαμβάνει ἡ ἐνότητα ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙ-
ΚΑΙΟΝ. Θὰ βρεῖτε ἐδῶ ἓνα σχόλιο τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου κ. Θεοδώρου Παπαγεωργίου σχετικὰ μετὰ μία ἀπόφαση τοῦ
Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας περὶ τῆς παύσεως Ἱερομονάχου ἀπὸ ἐφημε-
ριακῆ θέσης. Θὰ διαβάσετε ἐπίσης μία ἐκτενῆ γνωμοδότηση τοῦ κ. Πανα-
γιώτη Μπούμη, Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, ὡς πρὸς τὸ
ἀνώτατο κανονικὸ δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐπὶ τῶν Μητροπο-
λιτῶν τῶν λεγομένων «Νέων Χωρῶν».

Λόγω πληθώρας Κανονισμῶν καὶ ἄλλων ὑπηρεσιακῶν κειμένων δὲν δη-
μοσιεύουμε σ' αὐτὸ τὸ τεύχος εἰσηγήσεις ἀπὸ τὴν Ἡμερίδα τῆς Συνοδικῆς
Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου, ἡ ὁποία πραγματο-
ποιήθηκε στὴν Πεντέλη τὸν Ἰούνιο τοῦ 2008. Ἡ Ἡμερίδα εἶχε ὡς θέμα τὴν
ποιμαντικὴ ἀξιοποίηση τῶν Νέων Τεχνολογιῶν καὶ ἡ δημοσίευση τῶν κειμέ-
νων θὰ συνεχισθεῖ στὸ ἐπόμενο τεύχος. Κατόπιν σχετικῆς Συνοδικῆς Ἀπο-
φάσεως ὅλες οἱ εἰσηγήσεις θὰ ἐκδοθοῦν σὲ τόμο ἀπὸ τὸν Κλάδο Ἐκδόσεων
τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους ὀλοκληρώνεται μετὰ τὴ δημοσίευση τῶν Προκηρῦξεων,
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν
εἰδήσεων.

Σεβαστοὶ πατέρες, ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

**ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ
ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ
ΕΠΙ
ΤΩ ΑΓΙΩ ΠΑΣΧΑ**

Ἀριθμ. Πρωτ. 407

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ προσφιλῇ καὶ ἐπιπόθητα,
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Σκυθρωπὴ εἶχεν ἀκούσει κάποιαν ἡμέραν τοῦ ἸΘ' αἰῶνος ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ τραγικοῦ φιλοσόφου ὅτι: «Ὁ Θεὸς εἶναι νεκρός! Τὸν σκοτώσαμε... Ἐμεῖς ὅλοι εἴμαστε οἱ φοιητάδες του... ὁ Θεὸς θὰ μείνῃ νεκρός! Τί ἄλλο εἶναι οἱ ἐκκλησίες παρὰ οἱ τάφοι καὶ τὰ μνήματα τοῦ Θεοῦ!»¹ Καὶ ἐπίσης, ὀλίγας δεκαετίαι ἀργότερον, ἀπὸ τὸ στόμα ἐνὸς νεωτέρου ὁμολόγου του, ὅτι: «Ὁ Θεὸς ἀπέθανε! Σᾶς ἀναγγέλλω, κύριοι, τὸν θάνατον τοῦ Θεοῦ!»²

Αἱ διακηρύξεις αὐταὶ τῶν ἀθέων φιλοσόφων ἐτάραξαν τὰς συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων. Σύγχυσις πολλὴ ἐπηκολούθησεν εἰς τὸν χῶρον τοῦ πνεύματος καὶ τῆς λογοτεχνίας, τῆς τέχνης καὶ τῆς ἰδίας κάποτε τῆς Θεολογίας, ὅπου, εἰς τὴν Δύσιν κυρίως, ἤρχισε νὰ γίνεταί λόγος ἀκόμη καὶ περὶ «Θεολογίας τοῦ θανάτου τοῦ Θεοῦ».

Ἡ Ἐκκλησία βεβαίως δὲν εἶχε ποτὲ καὶ δὲν ἔχει καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέθανε. Τοῦτο ἔγινε τὸ 33 μ.Χ. ἐπάνω εἰς τὸν λόφον Γολγοθᾶ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, τοῦ Ῥωμαίου Ἡγεμόνος τῆς Ἰουδαίας. Ἀφοῦ ἔπαθεν ἀνήκουστα Πάθη, ἐσταυρώθη ὡσὰν κακοῦργος καί, περὶ ὥραν ἐνάτην τῆς Παρασκευῆς, εἶπε «Τετέλεσται!» καὶ παρέδωκε τὸ πνεῦμα! Αὐτὸ εἶναι μία ἀναντίρρητος ἱστορικὴ πραγματικότητα. Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἀπέθανεν «ὑπὲρ πάντων»³ τῶν ἀνθρώπων! Ἀφοῦ ἀνέλαβεν ὅλα τὰ ἰδικὰ μας: σῶμα, ψυχὴν, θέλησιν, ἐνέργειαν, κόπον, ἀγωνίαν, πόνον, λύπην, παράπονον, χαράν, τὰ πάντα, παρεκτὸς ἁμαρτίας, ἀνέλαβε, τέλος, καὶ τὸ μεγαλύτερον ζήτημά μας, τὸν θάνατον, καὶ μάλιστα εἰς τὴν πιὸ βασανιστικὴν καὶ ταπεινωτικὴν ἐκδοχὴν του, δηλ. τὸν Σταυρόν. Μέχρις ἐδῶ συμφωνοῦμεν μὲ τοὺς φιλοσόφους. Θὰ δεχθοῦμε ἀκόμη καὶ τὸ ὅτι αἱ ἐκκλησίαι, οἱ ναοί, εἶναι «οἱ τάφοι», «τὰ μνήματα» τοῦ Θεοῦ! Ὅμως!... Ἐμεῖς γνωρίζομε, ζοῦμε καὶ προσκυνοῦμε τὸν θανάοντα Θεόν, ὡς «νεκρὸν ζωαρχικότατον»!

Ὀλίγον μετὰ τὴν φοβερὰν Παρασκευὴν, εἰς τὴν πρωϊνὴν ἀμφιλύκην τῆς «Μιᾶς τῶν Σαββάτων», τῆς Κυριακῆς, συνέβη αὐτό, διὰ τὸ ὅποιον ἔγινεν ὅλη

1. Φρειδερίκος Νίτσε.

2. Ζὰν Πῶλ Σάαρτ.

3. Β' Κορ. 5:14.

ἡ διὰ σαρκὸς καὶ πάθους καὶ Σταυροῦ καὶ καθόδου εἰς τὸν ἄδην οἰκονομία τοῦ Θεοῦ: Ἡ Ἀνάστασις!... Καὶ αὐτό, ἡ Ἀνάστασις, εἶναι μία ἐξ ἴσου ἀναντίρρησητος ἱστορική πραγματικότητα!.. Καὶ ἡ πραγματικότης αὐτὴ ἔχει ἀμέσους καὶ σωτηρίους ἐπιπτώσεις εἰς ὅλους μας. Ἀνέστη ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος εἶναι συνάμα καὶ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου! Ἀνέστη ὁ Θεὸς μὲ ὅλον τὸ πρόσλημμα τῆς ἀνθρωπότητος: τὸ Σῶμα ποῦ ἔλαβεν ἀπὸ τὰ ἄχραντα αἵματα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἁγίαν Ψυχὴν Του. Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, «παγγενῆ τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας ὡς φιλόανθρωπος»!... Ὁ Τάφος τοῦ Ἰησοῦ, τὸ «καινὸν μνημεῖον» τοῦ Ἰωσήφ, εἶναι πλέον διὰ παντὸς κενός! Ἀντὶ διὰ μνημεῖον νεκρῶν, εἶναι μνημεῖον νίκης κατὰ τοῦ θανάτου, εἶναι πηγὴ ζωῆς! Ὁ νοητὸς Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης ἀνέτειλεν «ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος», χαρίζοντας φῶς ἀνέσπερον, εἰρήνην, χαρὰν, ἀγαλλίασιν, ζωὴν αἰώνιον! Naί, οἱ ναοὶ εἶναι οἱ «τάφοι» τοῦ Θεοῦ! Ἀλλὰ Τάφοι κενοί, ὀλοφάτεινοι, γεμάτοι ἀπὸ «ὁσμὴν ζωῆς»⁴, ἀπὸ ἐαρινὸν μύρον πασχάλιον, ὠραῖοι, ἐρατεινοί, καταστόλιστοι μὲ μυρσίνες δοξαστικῆς καὶ μὲ ἄνθη χειροπιαστῆς ἐλπίδος, τάφοι ζωοδόχοι καὶ ζωοπάροχοι! Ὁ θάνατος τοῦ Θεοῦ ἀνέστρεψε τὰς δυνάμεις τοῦ ἄδου, ὁ θάνατος εὐτελίστηκε πλέον εἰς ἀπλοῦν ἐπεισόδιον ποῦ εἰσάγει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν βίον εἰς τὴν Ζωὴν. Αἱ ἐκκλησίαι, οἱ «τάφοι» τοῦ Θεοῦ, εἶναι αἱ διάπλατοι θύραι τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, οἱ ὀρθάνοιχτες εἵσοδοι τοῦ Νυμφῶνος τοῦ Υἱοῦ Του, ποῦ «ὡς Νυμφίος προῆλθεν ἐκ τοῦ Μνήματος» καὶ οἱ πιστοὶ εἰσερχόμενοι, «θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου, ἀπαρχὴν καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον Εὐλογητὸν τῶν πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον»⁵!

Εὐτυχῶς, λοιπόν, ποῦ ἀπέθανεν ὁ Θεός, καὶ ὁ θάνατος Του ἔγινε ζωὴ καὶ ἀνάστασις ἰδική μας! Εὐτυχῶς ποῦ ὑπάρχουν τόσα «μνήματά» Του εἰς τὸν κόσμον, τόσοι ἄγιοι ναοί, ὅπου ἠμπορεῖ νὰ εἰσέλθῃ ἐλεύθερα ὁ πονεμένος, ὁ κουρασμένος καὶ ἀπαρηγόρητος ἄνθρωπος, νὰ ἀποθέσῃ τὸ φορτίον τοῦ πόνου του, τῆς ἀγωνίας του, τοῦ φόβου καὶ τῆς ἀνασφαλείας του, νὰ «ξεφορτωθῇ» τὸν θάνατόν του! Εὐτυχῶς ποῦ ὑπάρχουν αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Ἐσταυρωμένου, Ἀποθανόντος, Ἀναστάντος καὶ αἰωνίως Ζώντος Χριστοῦ, ὅπου ὁ ἀπελπισμένος ἄνθρωπος τῶν ἡμερῶν μας, ὁ καταπροδωμένος ἀπὸ ὅλα τὰ εἰδῶλα, ὅλους τοὺς «χαμοθεοὺς» ποῦ ἔκλεψαν τὴν καρδιά του, τὴν οἰκονομίαν δηλαδή, τὴν ἰδεολογίαν, τὴν φιλοσοφίαν, τὴν μεταφυσικὴν καὶ ὅλας τὰς ὑπολοίπους «κενὰς ἀπάτας»⁶ τοῦ παρόντος αἰῶνος «τοῦ ἀπατεῶνος»⁷, εὐρίσκει καταφύγιον καὶ παραμυθίαν καὶ σωτηρίαν.

Ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν ποῦ βιώνει εἰς τὸ πλήρωμά τους τὸ Πάθος, τὸν Πόνον, τὸν Σταυρὸν καὶ τὸν Θάνατον, ἀλλὰ ἐξ ἴσου καὶ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Θεανθρώπου, ἀπευθύνομεν πρὸς ὅλα τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ἐγκάρδιον πασχάλιον χαιρετισμὸν καὶ εὐλογίαν, μαζὶ μὲ ἀσπασμὸν ἀγάπης Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος καὶ αἰωνίως Ζώντος καὶ ζωοποιούντος τὸν ἄνθρωπον. Εἰς Αὐτὸν ἡ δόξα, τὸ κράτος, ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν!

Ἅγιον Πάσχα 2009

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος
διάπυρος πρὸς Χριστὸν Ἀναστάντα εὐχέτης
πάντων ὑμῶν

4. Β' Κορ. 2:16.

5. Τροπάριον ζ' ὠδῆς Κανόνος τοῦ Πάσχα.

6. Πρβλ. Κολ. 2:8.

7. Ἀκάθιστος Ὕμνος.

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Χριστὸς Ἀνέστη!

Μὲ τὸ χαρμόσυνο αὐτὸ μήνυμα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐλπίδος χαιρετίζει αἰῶνες τώρα ἡ Ἐκκλησία τοὺς πιστοὺς της. Ὁ σαρκωμένος Λόγος, τὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς νίκησε τὸν θάνατο, χαρίζοντας νέες προοπτικὲς, δίδοντας νόημα καὶ πνοὴ στὰ ὄραματά μας, ὑπενθυμίζοντας τὴν ὑπεροχὴ τοῦ φωτὸς ἔναντι τοῦ σκοτὸς.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ σκοτάδι, ἡ ἀμαρτωμένη ἀπὸ τὴν ἁμαρτία εἰκόνα ἐκάστου ἀνθρώπου ἀλλοιώνεται καὶ ταυτίζεται μὲ τὴν ἀπώλεια καὶ τὸ μῖσος. Αὐτὴ τὴν εἰκόνα ἔρχεται καὶ μεταμορφώνει ὁ Ἀναστημένος Χριστὸς. Μεταμορφώνει ὅλους μας καὶ τὸν καθένα χωριστά. Μᾶς προσκαλεῖ νὰ ὑπερβοῦμε τὰ τεῖχη τοῦ ἐγωισμοῦ καὶ τῆς προσωπικῆς ἀνταρέσκειας, δείχνοντάς μας τὸ φωτεινὸ μονοπάτι τοῦ ἐμῆς καὶ ὄχι τοῦ ἐγώ.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ φῶς τὸ ἄτομο συναντᾷ τὴν προσωπικὴ του ἔκφραση, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν συνάντηση τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν προσφορά μας στὸ πρόσωπο κάθε ἄλλου, κάθε ξένου, ἀνεξαρτήτως γλώσσας, χρώματος, θρησκείας καὶ πολιτισμοῦ. Ἡ πατρίδα μας βιώνει σήμερα αὐτὴ τὴν πρόκληση. Καλεῖται νὰ ἀποδείξει τὴν μακροαίωνη ἱστορία της, τόσο στὴν κοινωνικὴ ἀνάπτυξη, ὅσο καὶ στὴν οἰκογενειακὴ καὶ προσωπικὴ. Τὰ σύννεφα τῆς ἐπερχόμενης οἰκονομικῆς κρίσης μπορεῖ νὰ σκεπάζουν τὶς προοπτικὲς καὶ τὸ μέλλον πολλῶν ἀδελφῶν μας, βαθύτερη κρίση, ὅμως, ζοῦμε, ὅταν συνεχίζουμε τὴν προκλητικὰ ἀδιάφορη στάση μας πρὸς τὸν ἄλλο. Ἀναρωτηθήκαμε ἂν ὁ ἀναστάσιμος αὐτὸς χαιρετισμὸς «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ» σημαίνει ἀνάσταση καὶ γιὰ τὸν διπλανό μας; Ἐκεῖ, ἀδελφοί μου, ἂς δείξουμε τὴν μεγαλοψυχία μας. Ἐκεῖ ἂς δείξουμε τὴ διαχρονικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος. Ἐκεῖ ἂς δείξουμε τὴν οὐσιαστικὴ πίστη μας στὸν Θεὸ καὶ ὄχι τὴν ἐπιδερμικὴ μας προσέγγιση σ' ἓνα ὄμορφο ἔθιμο.

Μὲ αὐτὲς τὶς ἀπλὲς σκέψεις σᾶς εὐχομαι ὁλόψυχα νὰ συναντήσετε τὸν ἀναστημένο Χριστὸ στὸ πρόσωπο τοῦ ἄλλου.

Χριστὸς Ἀνέστη!

Χρόνια Πολλά!

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

**Ἀναστάσιμο
Μήνυμα
τοῦ Μακαριωτάτου
Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Ἱερωνύμου**

15.4.2009

**Μήνυμα
στην Γ' Ἡμερίδα
τῆς Εἰδικῆς
Συνοδικῆς
Ἐπιτροπῆς
Παρακολουθήσεως
τῶν Εὐρωπαϊκῶν
Θεμάτων
στό Διορθόδοξο
Κέντρο
τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος
στην Ἱερὰ Μονή
Πεντέλης**

(31.03.2009)

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Ἱερωνύμου

Ἀγαπητοί μου Πατέρες καὶ λοιποὶ ἐκλεκτοὶ Σύνεδροι τῆς Ἡμερίδας Στελεχῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων Πελοποννήσου καὶ τῶν Νήσων Αἰγαίου καὶ Ἰονίου Πελάγους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ παρουσία μας στοῦ χώρου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ “γίγνεσθαι” εἶναι δεδομένη πραγματικότητα καὶ γεγονός αὐτονόητο στὰ δρώμενα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως. Ἐπὶ πλέον δὲ οἱ σύγχρονες τεχνολογικὲς καὶ οἰκονομικὲς συνθήκες μᾶς ὑποχρεώνουν ἀφ’ ἑνὸς μὲν νὰ συντονίζουμε τὴν διακονία τῆς Ἐκκλησίας μας στὰ βήματα, στοὺς στόχους καὶ στὶς προοπτικὲς τῶν διαφόρων ὀργάνων τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης, ἀφ’ ἑτέρου δὲ νὰ καταθέτουμε συνεχῶς τὴν μαρτυρία τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καὶ νὰ φωτίζουμε μὲ τὸ Ἑλληνορθόδοξο ἦθος τὴν κάθε πλευρὰ τοῦ βίου Αὐτῆς.

Εἶναι ἀλήθεια καὶ ἔχει ὁμολογηθεῖ ἀπὸ πολλοὺς ἐχέφρονες νόες, ὅτι οἱ πνευματικὲς ἀξίες καὶ τὰ πολιτισμικὰ καὶ κοινωνικὰ δεδομένα τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν ἔχουν ὑποστῆ μία ἀλλοίωση στοῦ θέματος τῆς κατανοήσεως τῆς ἱστορίας τοῦ παρελθόντος. Τοῦτο τὸ γεγονός ἔχει ἀντίκτυπο καὶ στὸν προγραμματισμὸ καὶ στὶς φιλότιμες ἐπιδιώξεις τῶν συμβαλλομένων Μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

Οἱ προκλήσεις τοῦ ὀρθολογισμοῦ καὶ ἡ υἱοθέτησις ἑνὸς λόγου ἀπογυμνωμένου ἀπὸ κάθε μεταφυσικὸ πίστευμα, προβάλλονται ὡς ἄλλοθι καὶ οἱ ὅποιες ἐμπειρίες καὶ ἀνατάσεις τοῦ πνεύματος κατατίθενται περιφρονητικὰ ἢ καὶ περιθωριοποιοῦν τὸ κοινωνικὸ ταμεῖο τῶν λαῶν τῆς.

Βέβαιο πάντως εἶναι ὅτι οἱ Χριστιανικὲς ρίζες ἀρθρώνουν τὴν πνευματικὴ κληρονομία καὶ ὑπόστασις τῆς Εὐρώπης καὶ ἡ θρησκευτικὴ ἐλευθερία καὶ τὰ θεμελιώδη ἀνθρώπινα δικαιώματα, πὺν ἀπομονώνουν κάθε δόλιο καὶ κακόπιστο προσηλυτισμὸ, διαμορφώνουν διαχρονικὰ καὶ ἱστορικὰ τὴν ἐλεύθερη ρύθμιση τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, ὡς καὶ κάθε θεσμικοῦ ὀργάνου.

Ξεκινώντας ἡ Ἐκκλησία μας ἀπὸ τὴν βασικὴ θέση, ὅτι ὁ κάθε ἄνθρωπος εἶναι ἀνεπανάληπτη προσωπικότητα καὶ “εἰκόνα τοῦ Θεοῦ” καὶ ὅτι, ὄχι μόνον μὲ τὸν Χριστό, ἀλλὰ στὸν Χριστὸ ὑπάρχει ἐλευθερία, δημοκρατία καὶ δικαιοσύνη, ἐπιμένει ἀταλάντευτα σ’ αὐτὸ τὸ μοτίβο συνεργασίας, ἐπικοινωνίας, διακονίας καὶ προσφορᾶς μεταξὺ τῶν λαῶν τοῦ κόσμου καὶ ἰδίως τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης.

Ὡς Ἐκκλησία βέβαια δὲν μποροῦμε νὰ ἔχουμε συμμετοχὴ στὶς ἀποφάσεις καὶ συζητήσεις, μῆτε ἐπιθυμοῦμε νὰ ὑπερβοῦμε τὰ ἐσκαμμένα καὶ τὰ ὄρια ἀρμοδιοτήτων, πὺν ἀνήκουν στοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς Ἐνώσεως καὶ στὰ ὄργανα Αὐτῆς.

Μετέχουμε ὅμως σὲ κοινὲς προσπάθειες καὶ ἀνταποκρινόμαστε μὲ εὐθύνη καὶ εὐαισθησία στὶς προσφερόμενες δυνατότητες ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσις, ἐκτιμώντας θετικὰ καὶ ἀξιοποιώντας παραγωγικὰ κάθε τι πὺν ἀποβλέπει στοῦ συμφέρον τοῦ λαοῦ μας, χωρὶς νὰ ἀλλοιώνεται ἢ μαρτυρία τῆς ἑλληνορθόδοξης πίστεως καὶ χωρὶς νὰ ὑποτιμᾶται ἡ ταυτότητα τῆς Χριστιανικῆς Εὐρώπης.

Κάθε τι μπορεῖ μὲ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὴν συνεργασία τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀξιοποιηθεῖ. Κάθε δῶρο καὶ τάλαντο προσφορᾶς ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ὅταν δὲν τὸ θάψουμε στὸν ἐγωισμό μας, ἀλλὰ τὸ καταθέσουμε στὸ φιλότιμο ταμεῖο τῆς δυναμικῆς προσπάθειας καὶ τῆς πνευματικῆς καλλιέργειας τοῦ ἀνθρώπου μπορεῖ νὰ ἐπιφέρει “καρπὸν πολὺν καὶ ἀγαθόν”.

Εὐλογῶ λοιπὸν τὴν ὅλη προσπάθεια ποὺ καταβάλλει ὁ Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων τῆς Ἐκκλησίας μας, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ καὶ τὰ μέλη Αὐτῆς, γιὰ τὴν ἐνημέρωση τῶν Στελεχῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ θεμάτων Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

Ἡ συνεργασία μας μὲ τοὺς κ.κ. ἀντιπροσώπους- Διευθυντὲς τῶν Γραφείων, τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβου-

λίου καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως στὴν Ἑλλάδα, ὑπάρχει ἤδη καὶ εἶναι ἀποτελεσματικὴ καὶ εὐελπιστοῦμε ὅτι θὰ συνεχίσει νὰ εἶναι γόνιμη καὶ οὐσιαστικὴ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Λαοῦ μας.

Χαιρετίζω λοιπὸν τὴν παρουσία ὅλων Ὑμῶν στὴν Γ' αὐτὴ Ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων. Αὐτὸ ἐν πολλοῖς δείχνει καὶ ὑπογραμμίζει καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴν ἐνεργοποίηση ὅλου τοῦ δυναμικοῦ Της στὰ Εὐρωπαϊκὰ ζητήματα καὶ τὸ ὅτι κάθε προσπάθεια καὶ ἐπιδίωξή Της δὲν εἶναι τυχαία καὶ εὐκαιριακὴ. Γίνεται δὲ πάντα μὲ συγκρότηση καὶ ἐπιμέλεια πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτὸ καὶ μὲ κατάλληλα πρόσωπα, ἀφοσιωμένα καὶ εἰδικευμένα στὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

**Σχολιασμός
Ἀποφάσεως
τοῦ Συμβουλίου
τῆς Ἐπικρατείας**

Ἀριθμὸς 639/2008

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀναστολῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας (ἄρθρο 52 τοῦ Π.Δ./τος 18/1989, ὅπως ἀντικαταστάθηκε μὲ τὸ ἄρθρο 35 τοῦ ν. 2721/1999)

(...) 1. ... 2. Ἐπειδὴ, μὲ τὴν αἴτηση αὐτὴ ζητεῖται νὰ ἀνασταλεῖ ἡ ἐκτέλεση τῆς ὑπ' ἀριθμ. 661/19.12.2007 ἀπόφασης τοῦ Μητροπολίτη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ***, μὲ τὴν ὁποία ἐπιβλήθηκε στὸν αἰτοῦντα, ἱερομόναχο καὶ προσωρινὸ ἐφημέριο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου ***: α) ἡ ποινὴ τῆς ἔκπτωσης ἀπὸ τὸ ὁφίκιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτη, β) μηνιαία ἀργία ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, γ) ἀπόλυση ἀπὸ τὴν ἐφημεριακὴ του θέση. Τέλος μὲ τὴν ἴδια πράξη τοῦ δόθηκε ἡ ἐντολὴ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῆς Μετανοίας του. Κατὰ τῆς ὡς ἄνω ἀπόφασης ὁ αἰτῶν ἔχει ἀσκήσει αἴτηση ἀκυρώσεως, γιὰ τὴν ὁποία ὁρίσθηκε δικάσιμος ἡ 6.11.2008.

3. Ἐπειδὴ, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ φακέλου, ὁ αἰτῶν ἱερομόναχος (ἄγαμος), χειροτονηθεὶς στὸ βαθμὸ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ προχειρισθεὶς στὸ ὁφίκιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτη, διορίσθηκε, ἐνόψει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημεριῶν» (Β' 193), μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 359/2.4.1979 ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ***, προσωρινὸς ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου ***. Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 394/2.12.1994 ἀπόφαση τοῦ ἴδιου ὡς ἄνω Μητροπολίτη τοῦ ἐπιβλήθηκε ἡ ποινὴ τοῦ μὴ κηρύττειν ἐφεξῆς ἐπ' ἐκκλησίας μὲ τὴν αἰτιολογία ὅτι τὸ κήρυγμά του «μετατρέπεται εἰς ὑβρεολόγιον καὶ πολιτικολογίαν», μὲ τὴν δὲ ὑπ' ἀριθμ. 613/12.10.2004 ἀπόφαση τοῦ ἐν λόγῳ Μητροπολίτη τοῦ ἐπιβλήθηκε ποινὴ «αὐστηρᾶς ἐπιπλήξεως» γιὰ τὸ λόγο ὅτι κατὰ τὴ διάρκειαν τοῦ κηρύγματος παρεκτρέπεται σὲ πολιτικολογίες καὶ τοῦ ἐγένε σύσταση ὅτι σὲ περίπτωσιν «ἐπαναλήψεως τοῦ παραπτώματος τούτου» θὰ ληφθοῦν ἐναντίον του «αὐστηρότατα μέτρα». Ἀκολουθῶς, μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 331/6.6.2007 ἀπόφαση τοῦ ἴδιου Μητροπολίτη τοῦ ἐπιβλήθηκαν γιὰ τὸν ἴδιο ὡς ἄνω λόγο: α) ποινὴ αὐστηρᾶς ἐπιπλήξεως, β) ἀπαγόρευση τοῦ νὰ κηρύττει ἐπ' ἐκκλησίας καὶ γ) ἀπαγόρευση πάσης ἱεροπραξίας ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ *** ἐπὶ δύο ἐβδομάδες. Τέλος, μὲ τὴν ἤδη προσβαλλόμενὴ ἀπόφαση ὁ ἀνωτέρω Μητροπολίτης ἐπέβαλε στὸν αἰτοῦντα, κατ' ἐπίκληση τῶν ἄρθρων 37 τοῦ Ν. 590/1977 «περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146) καὶ 11 τοῦ Ν. 5383/1932 «περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων κ.λπ.» (Α' 110), ὕστερα ἀπὸ τὶς ἀπὸ 14.11.2007 καὶ 6.12.2007 κλήσεις του σὲ ἐγγραφὴ ἀπολογία καὶ τὶς ὑποβληθεῖσες, ἀντιστοίχως, ἀπὸ 14.11.2007 καὶ 8.12.2007 ἀπολογίες του, τὰ ἀναφερόμενα στὴν ἀπόφαση αὐτὴ μέτρα μὲ τὴν αἰτιολογία ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι ἐπιδεικνύει ἀπειθείαν στὶς ἐντολές του, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι ἔλαβε μέρος σὲ τηλεοπτικὲς ἐκπομπὲς χωρὶς ἄδεια τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (...) καὶ ὅτι καταφέρεται κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Μητροπολίτη τῆς καθ' ἧς Μητροπόλεως. ....

4. Ἐπειδὴ, ἡ ἐπιβαλλόμενὴ μὲ τὴν ἀνωτέρω πράξιν ἔκπτωση ἀπὸ τὸ ὁφίκιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτη καὶ ἡ ἐντολὴ πρὸς τὸν αἰτοῦντα ὅπως ἀπέλθῃ πά-

ραυτα στήν Ἱερὰ Μονή τῆς μετανοίας του ἔχουν χαρακτηριστικά πνευματικά, διότι ἐπηρεάζουν μόνο τὴν πνευματικὴ σχέση τοῦ αἰτοῦντος μὲ τὴν Ἐκκλησία καὶ ἀναφέρονται στὴν ιδιότητά του ὡς κληρικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ λειτουργοῦ, πὺν θεμελιώνεται στὸ μυστήριό τῆς χειροτονίας. Ἐπομένως, ἡ προσβαλλόμενη, κατὰ τὸ ἀνωτέρω μέρος τῆς, ὡς πνευματικοῦ περιεχομένου πράξη, δὲν ὑπόκειται σὲ δικαστικὸ ἔλεγχο καί, συνεπῶς, ἀπαραδέκτως προσβάλλεται μὲ αἴτηση ἀκυρώσεως, ἡ δὲ ὑπὸ κρίση αἴτηση ἀναστολῆς εἶναι γιὰ τὸν ἴδιο λόγο ἀπορριπτέα, κατὰ τὸ ἀντίστοιχο μέρος τῆς, ὡς ἀπαράδεκτη. Ἀπορριπτέα εἶναι ἡ ὑπὸ κρίση αἴτηση καὶ κατὰ τὸ μέρος πὺν μὲ αὐτὴν ζητεῖται ἡ ἀναστολή τῆς ποινῆς τῆς μηνιαίας ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, ἀφοῦ, πάντως, ἔχει παρέλθει ὁ χρόνος γιὰ τὸν ὅποιον ἐπιβλήθηκε ἡ ποινὴ αὐτή. Ἀντιθέτως, παραδεκτῶς ζητεῖται ἡ ἀναστολή τῆς ἀπόλυσης τοῦ αἰτοῦντος ἀπὸ τὴν ἐφημεριακὴ του θέση, διότι κατὰ τὸ μέρος αὐτὸ ἡ προσβαλλόμενη πράξη ἐπηρεάζει ἀμέσως τὶς σχέσεις ἐκκλησίας - κληρικοῦ καὶ τὰ προκύπτοντα ἀπὸ αὐτὴν δικαιώματα τοῦ αἰτοῦντος καί, ἐπομένως, ἔχει ἐκτελεστὸ χαρακτηριστὶκα καὶ ὑπόκειται στὸν ἀκυρωτικὸ ἔλεγχο τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

5. Ἐπειδὴ προβάλλεται ὅτι ἡ ἐκτέλεση τῆς ἀπόλυσης τοῦ αἰτοῦντος ἀπὸ τὴν ἐφημεριακὴ του θέση, βλάπτει αὐτόν, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι τὸν καταδικάζει «εἰς θάνατον διὰ πείνης» καθὸσον στερεῖται τοῦ μισθοῦ του ὡς ἐφημερίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι προσβάλλει ἀνεπανόρθωτα τὴν προσωπικότητά του ὡς ἱερέως λειτουργοῦ ἐπὶ μίαν τριακονταετία. Οἱ λόγοι, ὅμως, αὐτοὶ δὲν δύνανται νὰ στοιχειοθετήσουν τὴ χορήγηση τῆς αἰτούμενης ἀναστολῆς, ὁ μὲν πρῶτος διότι οἱ δαπάνες διαβιώσεως τοῦ αἰτοῦντος καλύπτονται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονή τῆς μετανοίας του, στὴν ὁποία καλεῖται αὐτὸς μὲ τὴν προσβαλλόμενη πράξη νὰ ἐπιστρέψει (Ε.Α. 1023/2006), ὁ δὲ δεῦτερος διότι ἡ βλάβη τῆς ὁποίας γίνεται ἐπίκληση εἶναι ἐπανορθώσιμη μετὰ τὴν τυχὸν ἀκύρωση τῆς ἀπόλυσης τοῦ αἰτοῦντος ἀπὸ τὴν ἐφημεριακὴ του θέση. Ἐπομένως, ἐνόψει καὶ τοῦ ὅτι δὲν προκύπτει πρόδηλη βασιμότητα τῶν προσβαλλόμενων λόγων ἀκυρώσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνει ὅτι δὲν πρέπει νὰ χορηγηθεῖ ἡ αἰτούμενη ἀναστολή.»

Σχόλιο

Ἡ παρατιθέμενη ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀναστολῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τείνει νὰ παγιώσει μίαν νομολογιακὴ ἄποψη, ἡ ὁποία συναντᾶται τὸ πρῶτον στὴν ἀπόφαση Ἐπ.Α.Ν.Σ.Τ.Ε. 1023/2006. Ο ἱερομόναχος, πὺν ἀπολύεται ἀπὸ θέση προσωρινοῦ ἐφημερίου ἐντελλόμενος νὰ ἐπιστρέψει στὴν Μονή τῆς μετανοίας του, δὲν ὑφίσταται ἀνεπανόρθωτη οἰκονομικὴ βλάβη λόγω διακοπῆς τῆς μισθοδοσίας του, ὥστε νὰ δικαιολογεῖται ἡ ἀναστολή ἐκτελέσεως τῆς πράξεως ἀπολύσεως (52 παρ. 6,8 κωδ. Π.Δ./τος 18/1989), ἀφοῦ τὰ ἔξοδα διαβιώσεώς του καλύπτονται (ἀκριβέστερα: κατὰ τοὺς Ἱ. Κανόνες καλύπτονται ὑποχρεωτικῶς) ἀπὸ τὴν ἐν λόγω Ἱ. Μονή. Ἀναγνωρίζεται δηλαδὴ ἡ ἰσχὺς καὶ συνεκτιμᾶται τὸ περιεχόμενο τῶν Ἱ. Κανόνων, πὺν ἐπιβάλλουν τὴν κατ' ἀρχὴν ὑποχρεωτικὴ παραμονὴ ἐντὸς Μονῆς, ἀλληλεγγύη καὶ κοινοκτημοσύνη τῆς Ἀδελφότητας (πρβλ. Δ', Η' τῆς Δ' Οἰκ. Συνόδου, Δ' τῆς ΑΒ' Οἰκ. Συνόδου, Ματθ. 6,19, καὶ ἡδη ἄρθρο 1 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 39/1972, ὅπου καταγράφονται οἱ μοναχικὲς ἐπαγγελίες). Πρόκειται γιὰ τακτικὴ ἐρμηνεία τοῦ πολιτειακοῦ δικαιού ὅταν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ του ἄπτεται τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βίου πὺν θὰ μπορούσε νὰ ὀνομαστεῖ «ἀρχὴ τῆς σύμφωνης μὲ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες ἐρμηνείας» (πρβλ. ἀνάλογη περίπτωση Στ.Ε. 1753/2008, «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» 2009, σελ. 179 ἐπομ., σκέψη 4). Ἡ ἐρμηνεία τῶν κανόνων πολιτειακοῦ δικαιού ὑπὸ τὸ φῶς τῶν Ἱερῶν Κανόνων δὲν σηματοδοτεῖ ἴσως ὑποχώρηση τῆς ἀπόψεως τῆς νομολογίας περὶ μὴ συνολικῆς κατοχυρώσεως ὑπὸ τὸ ἰσχύον Σύνταγμα τῶν Ἱ. Κανόνων καὶ τῆς προβληματικῆς διαιρέσεως σὲ «δογματικούς» καὶ «διοικητικούς», ἐκ τῶν ὁποίων μόνον οἱ διοικητικοὶ μὴ θεμελιώδεις δὲν κατοχυρώνονται ὑπὸ τὸ ἄρθρο 3 παρ. 1 Συντ.. Ὡστόσο ἡ προσαρμοσμένη ἐρμηνεία ἐν προκειμένῳ τῆς ἀρχῆς τῆς προσωρινῆς δικαστικῆς προστασίας (52 παρ. 1 κωδ. Π.Δ. 18/1989) ἐν ὄψει Ἱερῶν Κανόνων, ἀποτελεῖ ἀναγνώριση τῆς (τουλάχιστον) ἴσης τυπικῆς ἰσχύος τους, παρότι δὲν ἀναφέρεται διαρρήδην (πάντως στὴν Στ.Ε. 2569/1990, ΕΔΔΔΔ 1991, 51, ὑφίσταται περίπτωση κατισχύσεως Ἱ. Κανόνα ἐναντι τοῦ κοινού

δικαίου, κατὰ τὴν ὁποία οἱ Κανόνες ΞΣΤ' Ἁγ. Ἀποστόλων, Ἡ' Μεγ. Βασιλείου ἀπαγορεύουν στὴν Διοίκηση νὰ χορηγήσῃ ἄδεια ὄπλοφορίας σὲ κληρικὸ ἢ μοναχό, ἀκόμα καὶ ἐὰν συντρέχουν οἱ νόμιμες προϋποθέσεις). Ἡ ἀπόφαση ἐπιπλέον θίγει καὶ τὸ ἐξελισσόμενο στὴ νομολογία ζήτημα τῆς ἐκτελεστότητας (τῆς ιδιότητος ὡς διοικητικῶν ἢ «πνευματικῶν», βλ. ΣτΕ 139/1930, ἀπὸ τὶς πρῶτες ἀποφάσεις, ὅπου γίνεται ἡ διάκριση) τῶν πράξεων, ποὺ ἐκδίδει Μητροπολίτης, καὶ κατ' ἀκολουθίαν τῆς δυνατότητας ἢ ὄχι δικαστικῆς προσβολῆς τους. Ἐντάσσοντας τὴν ἀπόφαση στὴν ἄχρι τοῦδε ἱστορία καὶ θεματολογία τῆς νομολογίας εἶναι δυνατὴ ἢ παρακάτω ἐνδεικτικὴ καταλογογράφηση νομολογιακῶν περιπτώσεων. Εἶναι ἐκτελεστὴ (ἤτοι διοικητικὴ) πράξη καὶ εἶναι δυνατὴ ἢ παραδεκτὴ προσβολή: 1) πράξεως Μητροπολίτου, καθ' ὃ μέρος παύει προσωρινὸ ἐφημέριο ἐκ τῶν καθηκόντων του, διότι ἐκδίδεται καὶ βάσει διατάξεων τοῦ διοικητικοῦ δικαίου (ΣτΕ 1753/2008, ὁ.π.), 2) ἀποφάσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου ἢ Μητροπολίτου ἐπιβάλλουσας πειθαρχικὴ ποινὴ, ἐφ' ὅσον ὁ τιμωρούμενος ἔχει ὑπηρεσιακὴ ἔννομη σχέση μὲ ἐκκλησιαστικὸ νομικὸ πρόσωπο δημοσίου δικαίου, εἰδικότερα ἐφ' ὅσον α) εἶναι Ἡγούμενος ἢ μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου (ΣτΕ 1294/2003, ἙλλΔ/νη 2004, 1230), β) κατέχει ὀργανικὴ θέσιν ἐφημερίου ἢ διακόνου Ἱ. Ναοῦ (ΣτΕ 1123/2005, ΣτΕ 4120/2005, ἙλλΔ/νη 2006, 47, ΣτΕ 2031/2004, ΣτΕ 2928/1996, ΣτΕ 3145/1998, ΣτΕ 2739/1997, ΣτΕ 3188/1996, ΣτΕ 3979/1996, ΣτΕ 1440/1993. ΣτΕ (Ἰολομ.) 825/1988, ΝοΒ 1988, 615.), 3) ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερῶς Συνόδου ἐπιβάλλουσας ἐξάμηνη διαθεσιμότητα κατὰ Μητροπολίτου κατ' ἄρθρον 34 παρ. 8 ν. 590/1977 (= 15 παρ. 1 ν. 1351/1983) (ΣτΕ 296/2006, ΕΔΔΔΔ 2008, 512), 4) τοῦ ἀπολυτηρίου γράμματος Μητροπολίτου πρὸς μοναχό (ΣτΕ 1441/1993, κατόπιν παύσεώς του ἀπὸ ἐφημεριακὴ θέσιν, ΣτΕ 34/2009 ἢ ἀκόμα καὶ ἐὰν δὲν ἀκολουθεῖ τὴν ἀπόλυση ἀπὸ θέσιν ἐφημερίου, ἀντίθετη ὁμως ἢ ἙπΑνΣτΕ 639/2008), 5) πράξεως τῆς Ἱερῶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους περὶ κηρύξεως Ἀδελφότητος ὡς «ἰδιαιτέρας» καὶ «ἀπαγορευόμενης κατὰ νόμον», ποὺ ἐκδίδεται κατὰ τὸ ν.δ. 10/16.9.1926 (Κ.Χ.Α.Ο.) (ΣτΕ 736/2005, ΝοΒ 2006, 470, 2007, 743), 6) τῆς ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. περὶ χαρακτηρι-

μοῦ Ἱ. Μονῆς ὡς Συνοδικῆς Σταυροπηγιακῆς (ΣτΕ 1433/2002), 7) τῆς ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. περὶ ἀναγκαστικῆς μεταθέσεως ἐφημερίου κατὰ τὸ ἄρθρο 37 παρ. 7 τοῦ ν. 590/1977 (ΣτΕ 2973/2007, ΣτΕ 644/2000, ἙλλΔ/νη 2001, 1058, ΣτΕ 647/2000, ΣτΕ 2698/1990, ΕΕργΔ 1990, 1086), 8) τῆς πράξεως Μητροπολίτου περὶ διορισμοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου Ἱ. Μονῆς (ΣτΕ 36/2009, ΣτΕ 1952/2000, ἙλλΔ/νη 2001, 1044), 9) τῆς πράξεως Μητροπολίτου περὶ διορισμοῦ ἢ ἀπολύσεως ἐφημερίου μὴ ἐνοριακοῦ ναοῦ (ΣτΕ 4548/1995), 10) τῆς πράξεως τῆς Δ.Ι.Σ. περὶ διενέργειας διαχειριστικοῦ ἐλέγχου σὲ Ἱ. Μονὴ (ἙπΑνΣτΕ 777/2001), 11) τῆς ἀποφάσεως τῆς Ι.Σ.Ι. περὶ ἐκλογῆς καταστάσεως Μητροπολίτου (ΣτΕ 936/1938, ΣτΕ (Ἰολομ.) 410, 411/2008, Δίκη 2008, 1884, ΣτΕ 3767/2002, ἙλλΔ/νη 2003, 1088, ΣτΕ 2288, 2289/2000, ΝοΒ 2001, 1673, ΣτΕ 3793 3805/1990, ΣτΕ 1531/1992, ΣτΕ (Ἰολομ.) 545, 546/1978), 12) τῆς ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. περὶ ἀποδοχῆς παραιτήσεως Μητροπολίτου ἀπὸ τὰ Συνοδικὰ του καθήκοντα (ΣτΕ 1983/2007). Δὲν εἶναι δυνατὴ ἢ προσβολὴ ὡς καθαρῶς «πνευματικῆς»: 1) τῆς ποινῆς τῆς ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας ἀπὸ Μητροπολίτη σὲ κληρικὸ, ποὺ δὲν κατέχει ὀργανικὴ θέσιν ἐφημερίου ἢ διακόνου (ΣτΕ 2438/2001, ΝοΒ 2003, 141, ΣτΕ 1051/1997, ἀντίθετα παλαιότερα ἢ ΣτΕ 1534/1992), 2) τῆς προσωρινῆς ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας σὲ ἱερομόναχο προσωρινὸ ἐφημέριο κατ' ἄρθρον 102 τοῦ ν. 5383/1932 (ΣτΕ 2310/2008), 3) τῆς ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. περὶ ἐπιβολῆς ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας σὲ βάρος λαϊκοῦ (ΣτΕ 2154/1988) ἢ Μητροπολίτου λόγῳ κανονικῶν του παραπτωμάτων (ΣτΕ (Ἰολομ.) 2976/1996, ΝοΒ 1996, 585, ΣτΕ (Ἰολομ.) 2979/1996, ἙλλΔ/νη 1997, 714, ΣτΕ (Ἰολομ.) 2988/1996, ΣτΕ 933/1994, ΣτΕ 938, 939/1994), ὅπως καὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. περὶ ἄρσεως ἢ μὴ ἄρσεως τοῦ ἐπιτιμίου αὐτοῦ (ΣτΕ 615/2004, ΣτΕ 616/2004), 4) τῆς κατὰ τὸ ἄρθρο 11 παρ. 3 τοῦ ν. 5381/1932 ἀφαιρέσεως τοῦ ὄφικίου τοῦ ἀρχιμανδριτοῦ ἀπὸ Μητροπολίτη (ΣτΕ 639/2008), 5) τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὡς ἀσκούσας πνευματικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους κατὰ τὸ ἄρθρο 105 Συντ. (ΣτΕ 736/2005, ὁ.π., ἀντιθ. μειοψ.).

Εἰσαγωγικὸ Σημείωμα

Ὡς γνωστόν, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν παρουσιάζεται στὸν ἑλλαδικὸ χῶρο τὸ ἐρώτημα «ποιό εἶναι τὸ ἀνώτατο κανονικὸ δικαίωμα» τοῦ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης ἓνα ἀπὸ τὰ φλέγοντα θέματα τῆς μελετωμένης καὶ προετοιμαζομένης Πανορθοδόξου Συνόδου εἶναι καὶ τὸ ἐρώτημα τῶν κανονικῶν ἀρμοδιοτήτων ἢ προνομίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ τῶν αὐτοκεφάλων καὶ αὐτονόμων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Γιὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς δημοσιεύουμε στὸ παρὸν τεύχος τῆς «Ἐκκλησίας» σχετικὴ γνωμοδότηση τοῦ Ὁμοτ. Καθηγητοῦ κ. Παν. Μπούμη, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στὰ ἀνωτέρω θέματα διεξοδικῶς πρὸς ἐνημέρωση, κατατόπιση καὶ προετοιμασία τῶν ἐνδιαφερομένων πλευρῶν.

**Τὸ ἀνώτατο
κανονικὸ δικαίωμα
τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Θρόνου ἐπὶ
τῶν Μητροπολιτῶν
τῶν «Νέων Χωρῶν»
(ἀλλὰ καὶ γενικώτερα)
καὶ ἡ ἐρμηνεία
τοῦ ὅρου
«ἐπιτροπικῶς»**

Στὴν ἀπὸ 4ης Σεπτεμβρίου 1928, ἐπὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βασιλείου τοῦ Γ', Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Πράξις «Περὶ τῆς διοικήσεως τῶν ἱερῶν Μητροπόλεων τῶν Νέων Χωρῶν» γράφεται: «...ἡ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν,... ἔγνωμεν καὶ ἀπεφασίσαμεν Συνοδικῶς, ὅπως, *τηρουμένου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐπαρχιῶν τούτων ἀνωτάτου κανονικοῦ δικαιώματος τοῦ Ἀγιωτάτου Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου*, ἡ διοικήσεις ἐν τοῖς ἐπὶ μέρος τῶν ἐπαρχιῶν τούτων διεξάγεται ἐφεξῆς ἐπιτροπικῶς ὑπὸ τῆς πεφιλημένης Ἀγιωτάτης Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προφρόνως ἀποδεξαμένης, συναινούσης καὶ κυρούσης καὶ τῆς ἐντίμου Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ὅπως κατὰ τὴν παράκλησιν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἀναλάβῃ τὴν ἐντολὴν ταύτην...»¹.

Ἐρώτηση:

Ἐρωτᾶται: ποιό εἶναι τὸ ἀνώτατο κανονικὸ (τ.ἔ. σύμφωνα μὲ τοὺς ἰ. κανόνες) δικαίωμα τοῦ ἀγιωτάτου Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν Νέων Χωρῶν, ἀλλὰ καὶ γενικώτερα;

Ἀπάντηση:

Α. Ἀμέσως, αὐθορμήτως καὶ προχείρως θὰ μπορούσε κάποιος νὰ ἀπαντήσει ὅτι στὸ ἀνώτατο κανονικὸ δικαίωμα ἀνήκουν αὐτά, τὰ ὁποῖα ὀρίζει ἡ σχετικὴ Πατριαρχικὴ Πράξις τοῦ 1928, ὅπως ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ ἐρωτᾶται καὶ νὰ τίθεται ὑπ' ὄψιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὁ κατάλογος τῶν ὑποψηφίων πρὸς ἀρχιερατεῖαν κληρικῶν, προκειμένου γιὰ τὶς Μητροπόλεις τῶν Νέων Χωρῶν κ.τ.τ.

Εἰδικότερα, μάλιστα, θὰ ἔλεγε ὁ ἴδιος ὅτι τὸ περιεχόμενο τῆς προτάσεως «ἀνώτατον κανονικὸν δικαίωμα» τοῦ Ἀγιωτάτου Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου γιὰ τὶς ἐπαρχίες τῶν Νέων Χωρῶν τῆς Ἑλλάδος διευκρινίζεται καὶ ὀρίζεται σ' αὐτὴν τὴν Πράξι.

1. Ἴσως ἐδῶ πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἡ Πράξις αὐτή, ὅπως καὶ ὁ Πατριαρχικὸς Τόμος τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 29ης Ἰουνίου 1850, μὲ τὸ ἰσῆον Σύνταγμα τοῦ 1975/1986, ἔχει ἀποκτήσει συνταγματικὴ κατοχύρωση «μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν νὰ θιγοῦν ἐλευθέρως ἀπὸ τὸν κοινὸν νομοθέτην» (Ν. Κ. Σακελλαρίου, Θεμέλια ἐνόητος Φαναρίου - Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ἐφημ. «Ἡ Καθημερινή» τῆς 21.1.2001).

Συγκεκριμένως ὡς ἐξῆς κατὰ παραγράφους:

α) Στὴν παράγραφο Ε΄ ἀναγράφεται: «Οἱ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἐπαρχιῶν τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου ἀρχιερεῖς ἐκλέγονται ἐφεξῆς ... ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου ἐκλεξιμῶν, συντεταγμένου ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐγκεκριμένου ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, δικαιουμένου καὶ τούτου ὑποδεικνύειν ὑποψηφίους, ἀπαγορευομένων τῶν ἀρχιερατικῶν μεταθέσεων ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν».

2) Στὸν ΣΤ΄ ὄρο λέγεται: «... οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀρχιερεῖς τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου, δικάζονται καθ' ὄν τρόπον καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῆς Ὁρθοδόξου Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κεκτημένοι μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκκλήτου ἐνώπιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐν περιπτώσει ποινῶν ἀργίας ἢ καθαιρέσεως ἢ τινος τοιούτων»².

3) Στὸν Ζ΄ ὄρο ὁρίζεται: «*Ἡ τε χηρεία καὶ ἡ πλήρωσις ἐπαρχίας τινὸς τῆς περιοχῆς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἀναγγέλλεται τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῳ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱερᾶς Συνόδου Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἀποστέλλοντος ἐκάστοτε πρὸς Αὐτὸν καὶ ἀντίγραφον τοῦ ὑπομνήματος τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀποκαθισταμένων ἀρχιερέων, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν κατὰ τὴν χειροτονίαν ἀρχιερατικὴν αὐτῶν ὁμολογίαν, ὡς αὐτὴς πρόκειται περὶ νεωστὶ χειροτονουμένων.*

Ὅσαύτως, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀγγέλλεται τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῳ ἢ πρόσκλησις τῶν Μητροπολιτῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἱερὰν Σύνοδον, τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον καὶ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὡς καὶ εἰς τὰς Γενικὰς Συνόδους τῆς Ἱεραρχίας.

Ἡ ἀνάληψις δὲ τῶν ποιμαντορικῶν καθηκόντων ἀναγγέλλεται πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχῳ καὶ δι' ἰδίου γράμματος τοῦ ἐκλεγέντος νέου ἀρχιερέως, ἀποστελλομένου ὡσαύτως διὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

4) Στὸν Η΄ ὄρο ἀναγράφεται: «Διὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος οἱ ἀρχιερεῖς τῶν

Πατριαρχικῶν Ἐπαρχιῶν ἀποστέλλουσιν ὡσαύτως κατ' ἔτος πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχῳ ἀντίγραφον τῶν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος τακτικῶν ἐτησίων ἐκθέσεων αὐτῶν, περὶ τῆς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις αὐτῶν ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως».

5) Στὸν Θ΄ ὄρο ὁρίζεται: «Οἱ ἐν Ἑλλάδι Μητροπολίται τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου μνημονεύουσι τοῦ ὀνόματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, οὗ ἢ ἐκλογὴ διεξάγεται κατὰ τὰ ἀπὸ τινος γιγνόμενα».

6) Στὸν Ι΄ ὄρο ὑποδεικνύεται: «Διατηροῦνται ἀπαραιμείωτα τὰ κανονικὰ δικαιώματα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Πατριαρχικῶν καὶ Σταυροπηγιακῶν Μονῶν, μνημονευομένου ἐν αὐταῖς τοῦ ὀνόματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἀνακοινομένης πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχῳ τῆς ἐκλογῆς τῶν νέων Ἱγουμενοσυμβουλίῶν τῶν Μονῶν τούτων...

Ἡ διάλυσις, ὅμως, τυχὸν ἢ ἢ συγχώνευσις Πατριαρχικῆς τινὸς Σταυροπηγιακῆς Μονῆς διενεργεῖται πάντοτε μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον».

Β. Τὸ πρόβλημα ὅμως καὶ τὸ ἐρώτημα παραμένει, γιατί αὐτὰ τὰ δικαιώματα ἀναφέρονται καταγραφόμενα. Καὶ τὸ σπουδαῖο εἶναι ὅτι ἡ Πατριαρχικὴ Πράξις ἀναφέρει αὐτά, ἀφοῦ προηγουμένως ὁρίζει: «*Τηρουμένου τοῦ ... ἀνωτάτου κανονικοῦ δικαιώματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἢ διοίκησις ... διεξάγεται ἐφεξῆς ἐπιτροπικῶς ὑπὸ τῆς ... Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.*

Ἄρα ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων, ὑπονοεῖται καὶ κάτι ἄλλο ἢ κάποια ἄλλα δικαιώματα, ἄλλοι ὄροι, οἱ ὁποῖοι περιλαμβάνονται καὶ καθορίζουν τὸ ἀνώτατο κανονικὸ (= τὸ σύμφωνο μὲ τὸς ἰ. κανόνες) δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου»³.

3. Ὁ Ν.Κ. Σακελλαρίου (ὄπ. παρ.) γράφει σχετικῶς ἐπεξηγητικῶς τὸ «*τηρουμένου ... τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἀνωτάτου κανονικοῦ δικαιώματος τοῦ Ἀγιωτάτου Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου*»: «Δηλαδή, οἱ περιοχὲς αὐτὲς ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάρχουν εἰς τὴν "πνευματικὴν δικαιοδοσίαν" τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἀποσαφηνίζει ἱκανοποιητικῶς τὴ σχετικὴ πρότασις, ἂν καὶ ἐμεῖς νομίζουμε ὅτι μὲ τὴν ἐκφραση αὐτὴ ἐννοεῖ τὴν ἱερατικὴ ἐξουσία, ἢ ἀκόμη τὴν ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία. Ἀλλὰ ἀκριβῶς τὸ ἐρώτημα εἶναι, ποιά εἶναι αὐτὴ ἢ ἀνώτατη ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία;

2. Βλ. καὶ ἀπόφαση ΣτΕ 1983/79 ὡς καὶ 603/99.

Γ. Γιὰ τὴν ἀναζήτηση καὶ ἀνεύρεση αὐτοῦ τοῦ *κανονικοῦ* δικαιώματος εἴμαστε ὑποχρεωμένοι, ὅπως εἶναι φυσικό, κατ' ἀρχὰς νὰ ἀνατρέξουμε στοὺς σχετικούς ἰ. κανόνες. Καὶ κατὰ πρῶτον εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ καταφύγουμε στὸν θεμελιώδη κη' (28ο) κανόνα τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἡ ὁποία συνῆλθε στὴ Χαλκηδόνα τὸ ἔτος 451. Αὐτὸς περιλαμβάνει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Πανταχοῦ τοῖς τῶν Ἁγίων Πατέρων ὄροις ἐπόμενοι ... ταῦτα καὶ ἡμεῖς ὀρίζομεν τε καὶ ψηφίζομεθα περὶ τῶν πρεσβειῶν τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς αὐτῆς Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης ... τῶν ἴσων ἀπολάβουσαν πρεσβειῶν τῆ πρεσβυτέρῃ βασιλίδι Ρώμῃ, καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὡς ἐκείνην μεγαλύνεσθαι πράγμασι, δευτέραν μετ' ἐκείνην ὑπάρχουσαν. Καὶ ὥστε τοὺς τῆς Ποντικῆς, καὶ τῆς Ἀσιανῆς, καὶ τῆς Θρακικῆς διοικήσεως μητροπολίτας μόνους, ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς ἐπισκόπους τῶν προειρημένων διοικήσεων χειροτονεῖσθαι ὑπὸ τοῦ προειρημένου ἀγιωτάτου θρόνου τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας· δηλαδή ἐκάστου μητροπολίτου τῶν προειρημένων διοικήσεων μετὰ τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπων χειροτονοῦντος τοὺς τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπους, καθὼς τοῖς θείοις κανόσι διηγόρευται· χειροτονεῖσθαι δέ, καθὼς εἴρηται, τοὺς μητροπολίτας τῶν προειρημένων διοικήσεων παρὰ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπισκόπου, ψηφισμάτων συμφώνων κατὰ τὸ ἔθος γινομένων καὶ ἐπ' αὐτὸν ἀναφερομένων»⁴.

Γιὰ τὴν καλύτερη κατανόηση τοῦ τελευταίου ὡς ἄνω τμήματος τοῦ ἐν λόγῳ κανόνα, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται καὶ στὰ πρεσβεῖα⁵ ἐξουσίας ἢ ἀλλιῶς στὰ ἀνώτατα

4. Γ. Ράλλη - Μ. Ποτλῆ, Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, τόμ. Β', σελ. 280-281. Περὶ τοῦ κη' κανόνος τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου βλέπε καὶ τὶς ἐργασίες τῶν E. Caspar, *Geschichte des Papsttums*, τόμ. I, Tübingen 1930, σελ. 522 ἑξ., καὶ A. Wuyts, *Le 28ième canon de Chalcedoine et le fondement du Primat romain*, ἐν «*Orientalia Christiana Periodica*», τόμ. 17 (1951), σελ. 265 ἑξ.

5. Περὶ τῆς ἐννοίας τῆς λ. *πρεσβεῖα* ἴδε καὶ W. Norden, *Das Papsttum und Byzanz*, Berlin 1903, σελ. 2 ἑξ., A. Michel, *Der Kampf um das politische oder petrinische Prinzip der Kirchenfuhrung*, ἐν A. Grillmeier-H. Bacht, *Das Konzil von Chalkedon*, τόμ. Β', Würzburg 1953, σελ. 493, καὶ Μητροπ. Σάραδων Μαξίμου, *Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐν τῇ Ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ*. Ἱστορικοκανονικὴ μελέτη, Θεσσαλονίκη 1972, σελ. 104, ὑποσ. 2.

κανονικὰ δικαιώματα τοῦ Θρόνου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, μεταφέρουμε ἐδῶ τὴν ἐρμηνεῖα τοῦ Ἁγ. Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου⁶, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς: «Πρὸς τούτοις ὀρίζομεν καὶ ψηφίζομεθα, ὥστε νὰ χειροτονοῦνται ἀπὸ τὸν προρρηθέντα ἀγιώτατον θρόνον τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ἢ μόνον οἱ Μητροπολίται, (ἀλλ' οὐχὶ δηλ. καὶ οἱ Ἐπίσκοποι, οἱ ὑποκείμενοι τοῖς Μητροπολίταις. Ἐκαστος γὰρ τούτων χειροτονεῖται ἀπὸ τὸν ἐδικὸν τοῦ Μητροπολίτην μετὰ τῶν Ἐπισκόπων τῆς ἐπαρχίας, καθὼς οἱ θεῖοι Κανόνες διαγορεύουσι, καὶ μάλιστα ὁ ζ' τῆς α'.), οὐ μόνον δὲ νὰ χειροτονοῦνται οἱ τῶν εἰρημένων Διοικήσεων Μητροπολίται, ἀλλὰ δὴ καὶ οἱ Ἐπίσκοποι οἱ εἰς τοὺς βαρβαρικούς τόπους εὐρισκόμενοι τοὺς γειτονεύοντας εἰς τὰς ρηθείσας αὐτὰς Διοικήσεις, καθὼς οἱ μὲν Ἀλανοὶ λεγόμενοι, παράκεινται καὶ συνορεύουσι μετὰ τὴν τοῦ Πόντου Διοίκησιν, οἱ δὲ Ρῶσσοι, μετὰ τὴν τῆς Θράκης. Πλὴν οἱ ῥηθέντες Μητροπολίται νὰ μὴ χειροτονοῦνται ἀπὸ τὸν Κωνσταντινουπόλεως, καθὼς αὐτὸς βούλεται καὶ ψηφίζει, ἀλλὰ τὰς ψήφους μὲν νὰ κάμνη ἢ ὑπ' αὐτῶν Σύνοδος, καὶ νὰ τὰς ἀναφέρει, κατὰ τὸ σῆθητες εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως, αὐτὸς δὲ νὰ χειροτονῇ ἀπὸ ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἤθελαν συμφωνήσουν οἱ ψηφίσαντες, ἢ ὅλοι, ἢ οἱ περισσότεροι» («Πηδάλιον», σελ. 208-209).

Ἀπὸ τὸν κανόνα αὐτὸ καὶ τὴν ἐρμηνεῖα τοῦ Ἁγ. Νικοδήμου ἡδη παίρνουμε μία πρώτη γεύση καὶ περιγραφή τοῦ περιεχομένου ἑνὸς ἀνωτάτου κανονικοῦ δικαιώματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τὸ ὁποῖο ἀναφέρεται στὸ χωρογραφικὸ δικαιοδοσιακὸ δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ ἰδίως στὸ δίκαιο τῶν χειροτονιῶν ἐπισκόπων.

Ὅμως ἐκτὸς τούτου στὸν ἀνωτέρω κανόνα καὶ ἰδίως ἀπὸ τὴν πρόταση «δηλαδή ἐκάστου μητροπολίτου ... μετὰ τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπων χειροτονοῦντος τοὺς τοῖς ἐπαρχίας ἐπισκόπους, καθὼς τοῖς θείοις κανόσι διηγόρευται» δηλοῦται καὶ προβλέπεται ἄφ' ἑνὸς καὶ πρωτογενῶς τὸ μητροπολιτικὸ σύ-

6. Σημειωθῆτω ὅτι ὁ Ἁγ. Νικόδημος ἔχει ὑπ' ὄψη του καὶ τοὺς μεγάλους βυζαντινοὺς κανονολόγους Ζωναρά, Βαλσαμῶνα κ.λπ., οἱ ὁποῖοι ἀναλυτικῶς ὁμιλοῦν γιὰ τὰ πρεσβεῖα καὶ τὰ προνόμια τοῦ θρόνου Κωνσταντινουπόλεως τὰ σχετικὰ ἰδίως μετὰ τὸ δίκαιο τῶν χειροτονιῶν. Βλ. Ράλλη - Ποτλῆ, τόμ. Β', σελ. 282-286.

στημα καὶ ἀφ' ἑτέρου καὶ δευτερογενῶς ὑποδηλοῦται καὶ προβάλλει καὶ τὸ αὐτόνομο ἢ καὶ τὸ αὐτοκέφαλο μιᾶς Ἐκκλησίας, μιᾶς ἐπαρχίας, ἑνὸς κράτους, ἑνὸς ἔθνους.

Δ. Ἐδῶ καὶ προτοῦ χωρήσουμε κατωτέρω, ἴσως πρέπει νὰ καθορίσουμε λεπτομερέστερα τὰ περὶ τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν βάσει τῶν *σχετικῶν κανόνων*, οἱ ὁποῖοι, ὅπως εἴπαμε, προβλέπουν, ἀφήνουν περιθώριο γιὰ τὸ μέλλον ὄχι μόνο γιὰ τὸ λεγόμενο αὐτόνομο, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ λεγόμενο αὐτοκέφαλο⁷ τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἴσως ὄχι μόνο τὸ προβλέπουν, ἀλλὰ ἐμμέσως ἴσως καὶ τὸ ὑποδεικνύουν.

Ἐν πρώτοις νομίζουμε καὶ ἐμεῖς ὅτι σχετικὸς εἶναι ὁ λδ' ἀποστολικὸς κανόνας, ὁ ὁποῖος ὀρίζει: «Τοὺς Ἐπισκόπους ἐκάστου ἔθνους εἰδέναι χρὴ τὸν ἐν αὐτοῖς πρῶτον, καὶ ἡγεῖσθαι αὐτὸν ὡς κεφαλὴν, καὶ μηδὲν τι πράττειν περιττὸν ἄνευ τῆς ἐκείνου γνώμης· ἐκεῖνα δὲ μόνον πράττειν ἕκαστον, ὅσα τῆ αὐτοῦ παροικία ἐπιβάλλει, καὶ ταῖς ὑπ' αὐτὴν χώραις. Ἀλλὰ μηδὲ ἐκεῖνος ἄνευ τῆς πάντων γνώμης ποιεῖτω τι. Οὕτω γὰρ ὁμόνοια ἔσται, καὶ δοξασθήσεται ὁ Θεός, διὰ Κυρίου, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι· ὁ Πατήρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα».

Ἐδῶ ἀξίζει νὰ μεταφέρουμε καὶ ἓνα χαρακτηριστικὸ σημεῖο τῆς ἐρμηνείας τοῦ Ἰωάννου Ζωναρᾶ στὸν ἀνωτέρω κανόνα. Σημειώνει: «Τὸ σῶμα τῆς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὁ πρωτεύων τούτου, καὶ τάξιν πληρῶν

κεφαλῆς, ἐπὶ τῆς οἰκείας διατηροῖτο τιμῆς, ἀτάκτως καὶ πλημμελῶς κινήσεται. Διὰ τοῦτο ὁ παρῶν κανὼν τοὺς ἐκάστης ἐπαρχίας πρῶτους ἐπισκόπους, τοὺς τῶν μητροπόλεων δηλονότι ἀρχιερεῖς, κεφαλὴν ἡγεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐπισκόπων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας κελεύει» (P.-Π. 2, 45).

Τὰ περὶ προβλέψεως ἢ ὑποδείξεως τοῦ αὐτονόμου ἢ αὐτοκεφάλου τοπικῶν Ἐκκλησιῶν κατανοοῦνται καλλίτερα, ἐὰν συνδυάσουμε τὸν κανόνα αὐτὸν καὶ μὲ τὸν θ' καν. Ἀντιοχείας, ὁ ὁποῖος «Τὰ αὐτά, καὶ σχεδὸν ἀπαράλλακτα μὲ τὸν παρόντα (λδ' ἀποστολικόν) κανόνα διορίζεται», ὅπως σημειώνει ὁ Ἁγ. Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης («Πηδάλιον», σελ. 37). Ὁ θ' Ἀντιοχείας, λοιπόν, ὀρίζει: «Τοὺς καθ' ἐκάστην ἐπαρχίαν Ἐπισκόπους εἰδέναι χρὴ τὸν ἐν τῇ Μητροπόλει προεσιῶτα Ἐπίσκοπον, καὶ τὴν φροντίδα ἀναδέχασθαι πάσης τῆς ἐπαρχίας διὰ τὸ ἐν Μητροπόλει πανταχόθεν συντρέχειν πάντας τοὺς πράγματα ἔχοντας. Ὅθεν ἔδοξε καὶ τῇ τιμῇ προηγεῖσθαι αὐτόν, μηδὲν τε πράττειν περιττὸν τοὺς λοιποὺς Ἐπισκόπους ἄνευ αὐτοῦ, κατὰ τὸν ἀρχαῖον κρατήσαντα τῶν Πατέρων ἡμῶν Κανόνα ... περαιτέρω δὲ μηδὲν πράττειν ἐπιχειρεῖν, δίχα τοῦ τῆς Μητροπόλεως Ἐπισκόπου, μηδὲ αὐτόν, ἄνευ τῆς τῶν λοιπῶν γνώμης».

Σχετικῶς μὲ τὴν ὁμοιότητα ἢ ταυτότητα τῶν κανόνων λδ' ἀποστολικοῦ καὶ θ' Ἀντιοχείας ὁ Ζωναρᾶς σημειώνει: «Εἰ καὶ μὴ τοῖς ρήμασι διόλου ὁ κανὼν οὗτος (θ' Ἀντιοχείας) ἀπαράλλακτως ἔχει πρὸς τὸν λδ' κανόνα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἔννοιαν ἐκείνῳ ἐν ἅπασιν συμφωνεῖ· ὥστε ἂν ἐκείνῳ εἴρηται, καὶ τὸν τούτου νοῦν παριστῶσι τῷ βουλομένῳ» (P.-Π. 3, 141). Καὶ ὁ Ἀλέξιος Ἀριστηνός: «Τὰ αὐτὰ τῷ τριακοστῷ τετάρτῳ κανόνι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ ὁ κανὼν οὗτος διδάσκει» (ὅπ. παρ.).

Ἐκτὸς αὐτῶν τῶν κανόνων καὶ πολλοὶ ἄλλοι κανόνες, οἱ ὁποῖοι ὁμιλοῦν περὶ ἐπαρχιακῶν συνόδων, τῆς συγκροτήσεως, τῆς συγκλήσεως καὶ τοῦ ἔργου αὐτῶν (ὅπως: δ', ε', στ' καὶ ζ' τῆς Α' Οἰκουμ. Συνόδου, β' τῆς Β' Οἰκουμ. Συνόδου, ιστ', ιζ', ιη', ιθ', κ' τῆς Ἀντιοχείας κ.ἄ.) ὑποδηλώνουν ἢ ὑποδεικνύουν καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει προβλέπουν τὴν ὑπαρξὴ αὐτονόμων ἢ αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ μεταφέρουμε καὶ ἓνα χαρακτηριστικὸ σχόλιο τοῦ Βαλσαμῶνος στὸν β' καν. τῆς Β'

7. Ἄν καὶ οἱ ὄροι αὐτόνομο καὶ αὐτοκέφαλο δὲν εἶναι σαφῶς καὶ ἐπακριβῶς καθορισμένοι (πρβλ. Βλ. Φειδᾶ, Τὸ «αὐτοκέφαλον» καὶ τὸ «αὐτόνομον» ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, ἐν Ἱεροσολύμοις 1979, σελ. 7 καὶ Πρ. Ἀκανθόπουλου, Οἱ θεομοὶ τῆς «αὐτονομίας» καὶ τοῦ «αὐτοκεφάλου» τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν σύμφωνα μὲ τὸ θετικὸ δίκαιο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ 19ου καὶ 20ου αἰῶνα, Θεσσαλονίκη 1988, σελ. 33), ὅμως θὰ λέγαμε γενικῶς ὅτι αὐτόνομο ἔχουμε, ὅταν μία ἐκκλησιαστικὴ περιφέρεια (μία τοπικὴ Ἐκκλησία) ἐκλέγει τοὺς ἐπισκόπους της, ἀλλὰ ἢ ἐκλογὴ τοῦ πρώτου (Ἀρχιεπισκόπου, Μητροπολίτη) ἢ διεξάγεται ἢ ἐπικυρώνεται ἀπὸ τὸν Πατριάρχη καὶ τὴν περὶ αὐτὸν Σύνοδο. Αὐτοκέφαλο δὲ ἔχουμε, ὅταν καὶ οἱ ἐπίσκοποι καὶ ὁ πρῶτος (Ἀρχιεπίσκοπος, Μητροπολίτης, Πατριάρχης) μιᾶς τοπικῆς Ἐκκλησίας ἢ ἐκκλησιαστικῆς περιφέρειας ἐκλέγονται ἀπὸ τὴ Σύνοδο τῶν ἐπισκόπων τῆς περιφέρειας αὐτῆς (πρβλ. Μητροπ. Τυρολόης καὶ Σερεντίου Παντελεήμονος Ροδοπούλου, Ἐκκλησιολογικὴ θεώρησις τοῦ τριακοστοῦ τετάρτου Ἀποστολικοῦ κανόνου, Θεσσαλονίκη 1979, σελ. 2, ὑποσ. 2, Ἀνάτυπο ἀπὸ τὴν «Κληρονομία», τόμ. 11, τεῦχ. Α').

Οἰκουμενικῆς Συνόδου: «Σημείωσαι οὖν ἀπὸ τοῦ παρόντος κανόνος ὅτι τὸ παλαιὸν πάντες οἱ τῶν ἐπαρχιῶν μητροπολίται αὐτοκέφαλοι ἦσαν, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων συνόδων ἐχειροτονοῦντο» (Ρ.-Π. 2, 171).

Ε. Περαιτέρω καὶ γιὰ τὴν πληρέστερη ἀναζήτηση καὶ προσέγγιση καὶ διευκρίνιση τοῦ ἀνωτάτου κανονικοῦ δικαιώματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὀφείλουμε νὰ ἀνατρέξουμε καὶ στοὺς θ' (9ον) καὶ ιζ' (17ον) κανόνες τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ὁ πρῶτος ἀπὸ αὐτοὺς περιλαμβάνει τὰ ἐξῆς: «Εἴ τις κληρικός πρὸς κληρικὸν πρῶγμα ἔχοι, μὴ ἐγκαταλιμπανέτω τὸν οἰκεῖον ἐπίσκοπον, καὶ ἐπὶ κοσμικὰ δικαστήρια κατατρέχέτω, ἀλλὰ πρότερον τὴν ὑπόθεσιν γυμναζέτω παρὰ τῷ ἰδίῳ ἐπισκόπῳ ... εἰ δὲ κληρικός πρῶγμα ἔχοι πρὸς τὸν ἴδιον, ἢ καὶ πρὸς ἕτερον ἐπίσκοπον, παρὰ τῆ συνόδῳ τῆς ἐπαρχίας δικαζέσθω. Εἰ δὲ πρὸς τὸν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας μητροπολίτην ἐπίσκοπος, ἢ κληρικός ἀμφισβητοῖ, καταλαμβανέτω τὸν ἑξάρχον τῆς Διοικήσεως ἢ τὸν τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως θρόνον καὶ ἐπ' αὐτῷ δικαζέσθω» (Ρ.-Π. 2, 237).

Ὁ δὲ δεύτερος ἀπὸ αὐτοὺς μεταξὺ ἄλλων περιλαμβάνει τὰ ἀκόλουθα: «Τὰς καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν ἀγροικικὰς παροικίας ἢ ἐγγχωρίους, μένειν ἀπαρασαλεύτους παρὰ τοῖς κατέχουσιν αὐτὰς ἐπισκόποις, καὶ μάλιστα εἰ τριακονταετῆ χρόνον ταύτας ἀβιάσως διακατέχοντες ὠκονόμησαν ... Εἰ δὲ τις ἀδικοῖτο παρὰ τοῦ ἰδίου μητροπολίτου, παρὰ τῷ ἑξάρχῳ τῆς Διοικήσεως, ἢ τῷ Κωνσταντινουπόλεως θρόνῳ δικαζέσθω, καθ' ἃ προεῖρηται» (Ρ.-Π. 2, 258-259).

Γιὰ τὴν καλύτερη κατανόηση καὶ ἐρμηνεία τῶν ἀνωτέρω κανόνων, καθὼς καὶ τῆς φράσεως «ἑξάρχος τῆς διοικήσεως», γιὰ τὴν ὁποία ὁ συγγραφέας τοῦ «Πηδαλίου», Ἁγ. Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, γράφει «ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, οὕτω διάφοροι γινῶμαι περιεκύκλωσαν τὸ μέρος τοῦ παρόντος κανόνος» (σελ. 192, ὑποσ. 1), μεταφέρουμε ἓνα σχόλιο τοῦ Βυζαντινοῦ κανονολόγου Ζωναρά, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἐξῆς: «Τινὲς μὲν οὖν ἑξάρχους τῶν Διοικήσεων τοὺς πατριάρχας φασὶ ... Ἄλλοι δὲ τοὺς μητροπολίτας τῶν ἐπαρχιῶν φασὶ ὀνομάζεσθαι ἑξάρχους ... Κρεῖττον δ' ἂν εἴη τοὺς μητροπολίτας τῶν ἐπαρχιῶν ἑξάρχους λέγεσθαι, ὡς ὁ ῥηθεὶς κανὼν τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου τούτους ὠνόμασεν. Ὡστε τοιαύτην εἶναι τοῦ κανόνος τούτου τὴν

ἔννοιαν, διαιροῦσαν δηλαδὴ τὰ δικαστήρια· καὶ ὅτε μὲν ἐπίσκοπος κατὰ συνεπισκόπου ἐνάγει, ἢ κληρικός κατὰ ἐπισκόπου, τότε τὸν μητροπολίτην καθίζειν δικαστήν, ὃν καὶ ἑξάρχον τῆς Διοικήσεως ὀνομάζει· ὅτε δὲ ἐπίσκοπος κατὰ μητροπολίτου αὐτοῦ δίκην ἔχει, τότε τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιτρέπειν τὸ δικαστήριον. Οὐ πάντων δὲ τῶν μητροπολιτῶν πάντως ὁ Κωνσταντινουπόλεως καθιέται δικαστής, ἀλλὰ τῶν ὑποκειμένων αὐτῷ» (Ρ.-Π. 2, 260).

Ὁ Μητροπολίτης Σάρδεων Μάξιμος σχολιάζοντας καὶ τὴ γνώμη τοῦ Ζωναρά γράφει: «Ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἁγία Σύνοδος διὰ τῶν εἰρημένων κανόνων αὐτῆς 9ου καὶ 17ου δὲν ἐξαναγκάζει τοὺς ἐπισκόπους καὶ κληρικούς, τοὺς δυσηρεστημένους πρὸς τὸν ἴδιον αὐτῶν μητροπολίτην, ἀπαραιτήτως νὰ ἀποτείνωνται πρὸς τὸ κριτήριον τοῦ Θρόνου Κωνσταντινουπόλεως, παρακάμπτοντες τὸ κριτήριον τοῦ ἑξάρχου τῆς Διοικήσεως, ἀλλ' ἐπαφίησι τοῦτο εἰς τὴν ἐλευθέραν αὐτῶν γνώμην καὶ προαίρεσιν, οὐδὲ παρέχει εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως τὸ δικαίωμα, ὅπως ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας καὶ αὐθαιρέτως ἀναμεινύηται εἰς δικαστικὰς ὑποθέσεις κληρικῶν, ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν ἄλλων περιοχῶν, καὶ τοῦτο ἐκ σεβασμοῦ ἀκριβῶς πρὸς τὴν τάξιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως καὶ διὰ νὰ μὴ δώση ἀκριβῶς ἀφορμὴν πρὸς βιαίαν ἀνάμειξιν τοῦ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν κανονικὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἄλλων»⁸.

Ὁ ἐπίσης Βυζαντινὸς κανονολόγος Ἀλέξιος Ἀριστηνός, ἐρμηνεύοντας πρὸ συγκεκριμένα τὸν θ' (9ον) κανόνα, ἀναφέρει ἐπὶ λέξει τὰ ἐξῆς: «Ἀλλὰ καὶ ἐπίσκοπος ἢ κληρικός, εἰ κατὰ τοῦ μητροπολίτου ἔχει τινὰ ὑπόθεσιν, ἢ παρὰ τῷ ἑξάρχῳ τῆς διοικήσεως, ἢτοι τῷ πατριάρχῳ, ὑφ' ὃν τελοῦσιν οἱ τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων μητροπολίται, δικάζεσθαι, ἢ παρὰ τῷ πατριάρχῳ Κωνσταντινουπόλεως, ὅπερ προνόμιον οὐδενὶ τῶν ἄλλων πατριαρχῶν ἐδόθη, οὔτε ἀπὸ τῶν κανόνων, οὔτε ἀπὸ τῶν νόμων, τὸ δικάζεσθαι μητροπολίτην, τελοῦντα ὑφ' ἕτερον πατριάρχην, παρὰ πατριάρχῳ ἐτέρῳ, εἰ μὴ μόνον τῷ Κωνσταντινουπόλεως» (Ρ.-Π. 2, 240).

Ἐπίσης κατὰ τὸν Σάρδεων Μάξιμο καὶ «ὁ Βαλσαμῶν ἐν γένει, ἀναγνωρίζει ὑπὲρ τοῦ Κωνσταντινου-

8. Μητροπολίτου Σάρδεων, *Μάξιμου*, ὅπ. παρ., σελ. 140.

πόλεως τὰ αὐτὰ προνόμια δικαστικῆς ἐξουσίας, οἷα καὶ ὅσα εἰς τὸν ἐπίσκοπον Ρώμης, ἀλλὰ τὰ δικαστικά δικαιώματα τοῦ Ρώμης ὁ Βαλσαμών ἐνενοίει ἐν τῇ ἐννοίᾳ, ὅτι ἀνεγνώριζεν εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα τοῦ δέχεσθαι ἐκκλήσεις ἐπὶ ἐπισκοπικῶν ὑποθέσεων, ἐξετασθεισῶν εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς καὶ Μείζονας Συνόδους. Κατ' ἀκολουθίαν, τὸ αὐτὸ δικαίωμα ὁ εἰρημένος κανονολόγος ἀποδίδει καὶ εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως, ἐξισωθέντα πρὸς τὸν Ρώμης»⁹.

Περαιτέρω ὁ ἴδιος Μητροπολίτης παρατηρεῖ: «Ἡ Σύνοδος τῆς Χαλκηδόνος παρεχώρησεν εἰς τοὺς κληρικούς καὶ τοὺς ἐπισκόπους τὸ δικαίωμα, ὅπως εἰς περιπτώσεις διαφορῶν καὶ δυσαρρεσκειῶν πρὸς τοὺς μητροπολίτας αὐτῶν, ἀποτείνονται, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν, ἢ πρὸς τὸν “ἔξαρχον τῆς μεγάλης περιφερείας” (θέματος), ὑπὸ τὸν ὁποῖον δέον νὰ νοηθῶσιν οἱ Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, ἢ πρὸς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, λόγῳ τῆς ἰδιαίτερας αὐτοῦ θέσεως ἐν τῇ χριστιανικῇ Ἀνατολῇ. Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν κανόνων τῆς Χαλκηδόνος ἐν τῇ πράξει, οὐχὶ κατ' ἀντίφασιν πρὸς τὴν κανονικὴν αὐτῶν ἀρχήν, καὶ οἱ μητροπολίται ἐν ταῖς ἀμοιβαίαις πρὸς ἀλλήλους ἀσυμφωνίαις, ἠδύνατο ὡσαύτως νὰ ἀποτείνονται πρὸς τὸν αὐτὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως. Ἄλλ' ἐν πάσαις ταῖς παρομοίαις περιπτώσεσιν ὁ θρόνος Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῆς συνόδου αὐτοῦ, ἐνήργει, διαιτητικῶς δικαίωματι, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ, λαμβάνουσαι ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν διὰ τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη, ἐθεωροῦντο τελεσίδικαι»¹⁰.

Καὶ προσθέτει χαρακτηριστικῶς καὶ συμπερασματικῶς: «Οἱ κανόνες τῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνος οὐδεμίαν περιλαμβάνουσι σκέψιν, ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ Θρόνος αὐτοῦ ἦσαν κριταὶ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν διευθετήσεων τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν καὶ τῶν ἐδρῶν αὐτῶν, καθ' ὅσον τοῦτο θὰ ἀπετέλει ἀνακήρυξιν “παπισμοῦ” ἐπὶ κανονικοῦ πεδίου. Οἱ κανόνες ὅμως τῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνος καθορίζουν τὸ προνομιακὸν δικαίωμα τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὅπως δέχεται, πρὸς τελικὴν θεώρησιν ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ, παρὰ πονα ἐπὶ ἀμφισβητήσεων

καὶ παρεννοήσεων, προκυπτουσῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις πατριαρχείοις. Διὰ τῆς ἀπονομῆς τοιοῦτου προνομίου εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως ἤκιστα διεσαλεύετο ἡ κανονικὴ ἐκείνη ἀρχή, καθ' ἣν ἕκαστος πατριάρχης δέον νὰ εἶναι ὁ ἄκρος κριτὴς ἐν τῷ θέματι αὐτοῦ καὶ ὅτι ἡ ἔδρα ἐκάστου πατριάρχου δέον νὰ ἀποτελῇ αὐτοτελὲς κέντρον ἐκκλησιαστικῶν σχέσεων δι' ἅπαν τὸ πατριαρχεῖον»¹¹.

Μὲ τὸς κανόνες αὐτοὺς κατοχυρώνεται ἕνα ἀνώτατο κανονικὸ δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου στὸ δίκαιο τῆς κρίσεως ἐπισκόπων καὶ μάλιστα ὄχι μόνο ἐντὸς τῆς δικῆς του ἐδαφικῆς δικαιοδοσίας.

ΣΤ. Ἐξ ἄλλου γιὰ τὴν περαιτέρω ἀναζήτηση καὶ ἀνεύρεση τοῦ ἀνωτάτου κανονικοῦ δικαιώματος θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ καταφύγει καὶ στὸν ιε' (15ο) κανόνα τῆς Πρωτοδευτέρας Συνόδου (861 μ.Χ.), ὁ ὁποῖος θεσπίζει: «Τὰ ὀρισθέντα ἐπὶ Πρεσβυτέρων, καὶ Ἐπισκόπων, καὶ Μητροπολιτῶν»¹², πολλῶ μᾶλλον καὶ ἐπὶ Πατριαρχῶν ἀρμόζει. “Ὡστε, εἴ τις Πρεσβύτερος, ἢ Ἐπίσκοπος, ἢ Μητροπολίτης τολμήσειεν ἀποστῆναι τῆς πρὸς τὸν οἰκεῖον Πατριάρχην κοινωνίας, καὶ μὴ ἀναφέρει τὸ ὄνομα αὐτοῦ, κατὰ τὸ ὀρισμένον καὶ τεταγμένον, ἐν τῇ θείᾳ Μυσταγωγίᾳ, ἀλλὰ πρὸ ἐμφανείας συνοδικῆς καὶ τελείας αὐτοῦ κατακρίσεως, σχίσμα ποιήσει, τοῦτον ὥρισεν ἡ ἅγια Σύνοδος πάσης ἱερατείας παντελῶς ἀλλότριον εἶναι, εἰ μόνον ἐλεγχθεῖ τούτο παρανομήσας. Καὶ ταῦτα μὲν ἐσφράγισται τε καὶ ὠρισται περὶ τῶν προφάσει τινῶν ἐγκλημάτων τῶν οἰκείων ἀφισταμένων προέδρων, καὶ σχίσμα ποιούντων, καὶ τὴν ἔνωσιν τῆς Ἐκκλησίας διασπώντων» (Ρ.-Π. 2, 692-693).

Ὁ μέγας Βυζαντινὸς κανονολόγος τοῦ ΙΒ' αἰ. Ζωναράς, ἐρμηνεύοντας τὸν ἀνωτέρω ιε' κανόνα τῆς Πρωτοδευτέρας, γράφει: «Εἰ γὰρ τις ..., μητροπολί-

11. Ὁπ. παρ., σελ. 169.

12. Ὁ ιδ' (14ος) κανόνας τῆς Συνόδου ὀρίζει: «Εἴ τις Ἐπίσκοπος ἐγκλήματος πρόφασιν ποιούμενος κατὰ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, πρὸ συνοδικῆς διαγνώσεως, ἀποστήσει ἑαυτὸν τῆς πρὸς αὐτὸν κοινωνίας, καὶ μὴ ἀναφέρει τὸ ὄνομα αὐτοῦ, κατὰ τὸ εἰθισμένον, ἐν τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ, τοῦτον ὥρισεν ἡ ἅγια Σύνοδος καθηρημένον εἶναι· εἰ μόνον ἀποστὰς τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου σχίσμα ποιήσει. Δεῖ γὰρ ἕκαστον τὰ οἰκεῖα μέτρα γινώσκειν, καὶ μῆτε τὸν Πρεσβύτερον καταφρονεῖν τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, μῆτε τὸν Ἐπίσκοπον τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου» (Ρ.-Π. 2, 692).

9. Μητροπολίτου Σάρδεων Μαξίμου, ὄπ. παρ., σελ. 144.

10. Ὁπ. παρ., σελ. 168.

της, ἢ ἐπίσκοπος, ἢ πρεσβύτερος, τολμήσει ἀποστήναι τοῦ συγκοινωνεῖν τῷ πατριάρχῃ αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρειν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, πρὶν ἢ ἐμφανίσῃ τῇ συνόδῳ κατὰ τοῦ πατριάρχου, καὶ πρὸ τοῦ ἐξετασθῆναι ταῦτα, καὶ κατακριθῆναι ἴσως αὐτόν, ὁ τοιοῦτος, ὡς σχίσμα ποιήσας, πάσης ἱερατείας ἀλλότριος ἔσται παντελῶς» (Ρ.-Π. 2, 693-694).

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω, νομίζουμε ὅτι χρήσιμο εἶναι νὰ παραθέσουμε ἀκόμη δύο ὑποβοηθητικά καὶ διαφωτιστικά σχόλια. Τὸ πρῶτο εἶναι τοῦ Βαλσαμῶνος, ὁ ὁποῖος στὴν ἐρμηνεία τοῦ στ' κανόνα τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου γράφει: «Ὁ παρῶν στ' κανὼν καὶ ὁ ἔβδομος, διορίζονται τοὺς τέσσαρας πατριάρχας ... κατὰ τὰ παλαιὰ ἔθη τιμᾶσθαι ... οὕτω δὲ θέλουσιν οἱ κανόνες προέχειν τοὺς πατριάρχας τῶν ὑπ' αὐτοὺς μητροπολιτῶν, καὶ πάλιν τοὺς μητροπολίτας τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἐπισκόπων, ὥστε μηδὲν χωρὶς τούτων γίνεσθαι περιττὸν παρὰ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἐπισκόπων» (Ρ.-Π. 2, 129).

Τὸ δεύτερο εἶναι τοῦ Ἁγ. Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, ὁ ὁποῖος, σχολιάζοντας τὸν λδ' ἀποστολικὸ κανόνα, γράφει τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικά, ὅσον ἀφορᾷ στὴ σχέση ἐπισκόπων, μητροπολιτῶν, πατριαρχῶν: «Ὁν λόγον καὶ τάξιν ἔχει ὁ Μητροπολίτης πρὸς τοὺς Ἐπισκόπους, τὸν αὐτὸν ἔχει καὶ ὁ Πατριάρχης πρὸς τοὺς Μητροπολίτας. Καὶ καθὼς ὁ Μητροπολίτης εἶναι πρῶτος καὶ κεφαλὴ τῶν Ἐπισκόπων, οὕτως εἶναι καὶ ὁ Πατριάρχης, πρῶτος καὶ κεφαλὴ τῶν Μητροπολιτῶν, διὰ τοῦτο καὶ ὁ παρῶν Ἀποστολικὸς Κανὼν, ὄχι περισσότερο νοεῖται διὰ τοὺς Ἐπισκόπους πρὸς τὸν Μητροπολίτην, παρὰ διὰ τοὺς Μητροπολίτας πρὸς τὸν Πατριάρχην, ἀλλ' ἐξ ἴσου καὶ διὰ τοὺς δύο ὁμοῦ» («Πηδάλιον», σελ. 37, ὑποσ. 1).

Διερμηνεύοντες καὶ συνοψίζοντες τὰ ἀμέσως ἀνωτέρω ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς μνημονεύσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ Πατριάρχου στὴ λειτουργία καταλήγουμε στὰ ἑξῆς συμπεράσματα σχετικὰ πρὸς τὸ ἐρώτημα τοῦ ἀνωτάτου κανονικοῦ δικαιώματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου:

1. *Οἱ Μητροπολίτες εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ μνημονεύουν τὸν οἰκεῖο Πατριάρχην, τὸν «πρῶτο» τοῦ Πατριαρχείου, σὸν ὅποιον ἀνήκουν, καὶ*

2. *Οἱ Ἐπίσκοποι μιᾶς χώρας ὀφείλουν νὰ μνημονεύουν ἐκτὸς ἀπὸ τὸν οἰκεῖο Μητροπολίτην καὶ τὸν*

Πατριάρχην, σὸν ὅποιον ὑπάγονται, σύμφωνα μὲ τὴν διαίρεση τῆς οἰκουμένης στὰ πέντε Πατριαρχεῖα (Πενταρχία).

Ζ. Μιὰ καὶ κάνουμε λόγο γιὰ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προνόμια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἴσως θὰ μπορούσαμε ἀπὸ κανονιστικῆς ἢ κανονολογικῆς ἀπόψεως νὰ παραθέσουμε μερικὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴ μελέτη τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας καὶ μεγάλου βυζαντινοῦ κανονολόγου Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶνος (12ος αἰ.), ὁ ὁποῖος μεταξὺ ἄλλων γράφει τὰ ἑξῆς:

1) Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἔχει τὸ προνόμιον «μετὰ λαμπάδος πατριαρχικῆς τὰς ὁδοιπορίας ποιεῖν εἰς τὴν τῶν πόλεων βασιλεύουσαν, ἢ εἰς ἕτεραν διοίκησιν, παρὰ τὰς ἀπονεμηθείσας ἀπὸ τῶν κανόνων αὐτοῖς, ἢ γὰρ λαμπὰς τοῦ διδασκαλικοῦ, φασίν, ἐστὶν ἀξιώματος, παρ' ἐνορίαν δὲ διδάσκειν οὐκ ἐφεῖται ἀρχιερεῖ, κατὰ τὸν κ' κανόνα τῆς ἐν τῷ Τρούλλῳ ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἑκτης συνόδου» (Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶνος, *Μελέτη, ἤγουν ἀπόκρισις, χάριν τῶν Πατριαρχικῶν προνομίων*, Ρ.-Π. 4, 544).

2) «Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν πατριαρχικῶν λαμπάδων. Ἐπεὶ δὲ καὶ ράβδος, καὶ σάκκος, καὶ πολυσταύριον, καὶ διὰ γραμμιάτων στιχάριον, τὴν πατριαρχικὴν καὶ μόνην δοξάζουσιν ἀγιότητα, θέλουσι δὲ τινὲς τισιν ἐξ αὐτῶν τινὰς τῶν πατριαρχῶν ἐνίοτε μὴ καταποικίλλεσθαι, φέρε καὶ περὶ τούτων βραχέα φιλοσοφήσωμεν» (ὅπ. παρ., σελ. 546).

3) «Τὰ τῶν πατριαρχῶν τῶν ἁγίων ἐπιμάνικα, τὰς χειροπέδας τοῦ Κυρίου δοξάζουσιν, ἃς ἐκὼν ὑπέστη διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, κατὰ μαστιγίαν πρὸς Καϊάφαν ἀγόμενος· τὰ ἐπιτραχήλια, τὸ φραγγέλιον τὸ ἐλκύσαν τὴν ζωὴν πρὸς τὸν θάνατον· τὰ μετὰ ποταμίων στιχάρια, τοὺς κρουνοὺς τοῦ αἵματος καὶ τοῦ ὕδατος, τοὺς ἐκ τῆς θείας πλευρᾶς ἀποστάξαντας· τῶν γονατίων τὰ ἐπιβλήματα, τοῦ λεντίου τὸ ἐγγχειρίδιον, δι' οὗ τοὺς πόδας ὁ Κύριος τῶν Ἀποστόλων ἀπέσμηξεν· οἱ σάκκοι, τὴν χλαῖναν τῆς ὕβρεως· τὰ ὠμοφόρια, τὴν ἐκ τοῦ ἕδου πρὸς οὐρανὸν τοῦ πρωτοπλάστου μετὰ βασιν· τὰ διὰ πολυσταυρίων φαινόλια, τοῦ τιμίου σταυροῦ τὴν παγκόσμιον δόξαν καὶ δύναμιν· τὰ ἐν τούτοις τριγώνια, τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τὰ διεστώτα συνάψαντα· καὶ αἱ ῥάβδοι τὸν κάλαμον, τὸν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους

τῶν ἀνθρώπων καλλιγραφήσαντα· καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός» (ὄπ. παρ., σελ. 548).

4) «Καὶ ἡμεῖς μὲν, καθὼς ἠξιώθημεν, ταῦτα γεγράφαμεν. Ὁ δὲ τῆς εἰρήνης Θεός, ὁ εἰπὼν διὰ τοῦ Προφήτου Δαυΐδ, "Ἐὰν ὁ λαός μου τὰς ἐντολάς μου φυλάξῃ, ἐν ῥάβδῳ τοὺς ἐχθρούς αὐτῶν ἐπισκέψομαι, καὶ ἐν μάστιγι τὰς ἀδικίας αὐτῶν· τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπὸ τῶν ἀγαπώντων με, οὐδ' οὐ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου"» (ὄπ. παρ., σελ. 555).

Η. Περαιτέρω, γιὰ τὴν ἀνεύρεση τοῦ νοήματος τῆς ὡς ἄνω φράσεως «ἀνώτατον κανονικὸν δικαίωμα» ἴσως πρέπει νὰ ἀνατρέξουμε καὶ στὸν Πατριαρχικὸ Τόμο τοῦ 1850 τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπου ὀρίζεται:

«Ἴνα δὲ ἡ κανονικὴ ἐνότης πρὸς τε τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν, καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς Ὁρθοδόξους τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διατηρῆται κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰ πατροπαράδοτα ἔθιμα τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὀφείλει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

α) μνημονεύειν ἐν τοῖς ἱεροῖς Διπτύχοις τοῦ τε κατὰ καιρὸν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν λοιπῶν τριῶν Πατριαρχῶν κατὰ τάξιν, καθὼς καὶ πάσης Ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξου·

β) λαμβάνειν δέ, ὡσάκις ἂν χρῆξῃ, καὶ τὸ ἅγιον μῦρον παρὰ τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας».

γ) «Κατὰ δὲ τὰς κανονικὰς καὶ πατροπαράδοτους διατυπώσεις, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀναγορευόμενος ὀφείλει ἐπιστέλλειν τὰ ἀναγκαῖα συνοδικὰ γράμματα πρὸς τε τὸν Οἰκουμενικὸν καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς Πατριάρχας, καθὼς καὶ οὗτοι ἀναγορευόμενοι τὸ αὐτὸ ποιήσουσιν».

δ) «Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς συμπίπτουσιν ἐκκλησιαστικοῖς πράγμασι, τοῖς δεομένοις συσκέψεως καὶ συμπράξεως πρὸς κρείττονα οἰκονομίαν καὶ στηριγμὸν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἤρρεσεν, ἵνα ἡ μὲν ἐν Ἑλλάδι Ἱερὰ Σύνοδος ἀναφέρηται πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχον καὶ τὴν περὶ αὐτὸν Ἱερὰν Σύνοδον· ὁ δὲ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου παρέχει προθύμως τὴν ἑαυτοῦ σύμπραξιν, ἀνακοινῶν τὰ δέοντα πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ἀνωτέρω, στὸν Πατριαρχικὸ Τόμο διευκρινίζεται: «Τὰ δὲ πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν ἀφορῶντα, οἷα φερ' εἰπεῖν τὰ περὶ ἐκλογῆς καὶ χειροτονίας Ἀρχιερέων, περὶ ἀριθμοῦ αὐτῶν καὶ ὀνομασίας τῶν θρόνων αὐτῶν, περὶ χειροτονίας ἱερέων καὶ ἱεροδιακόνων, περὶ γάμου καὶ διαζυγίου, περὶ διοικήσεως Μοναστηρίων, περὶ εὐταξίας καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, περὶ τοῦ κηρύγματος τοῦ θεοῦ λόγου, περὶ ἀποδοκιμασίας ἀντιθρησκευτικῶν βιβλίων, ταῦτα πάντα καὶ τὰ τοιαῦτα κανονισθήσονται παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ συνοδικῆς πράξεως, μὴ ἀντιβαινούσης τὸ παράπαν τοῖς ἱεροῖς κανόσι τῶν ἁγίων καὶ ἱερῶν Συνόδων, καὶ τοῖς πατροπαράδοτοις ἔθιμοις, καὶ ταῖς διατυπώσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας».

Καὶ προστίθεται στὸν ἴδιο Τόμο: «Ἐπ' αὐτοῖς οὖν τοῖς ὅροις, αὕτη ἡ ἀρχῆθεν καλλιγόνος Μήτηρ, ἡ ὡς ἄμπελος εὐθηνούσα ἐν ταῖς κλίτεσι τοῦ οἴκου Κυρίου, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι συνοδικῶς ἀποφαινομένη, ἀναγορεύει καὶ κηρύττει τὴν ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίαν αὐτοκέφαλον, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ Σύνοδον ἀδελφὴν ἐν Πνεύματι ἑαυτῆς τε καὶ πάσης ἄλλης ἀνὰ μέρος Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας»¹³.

Θ. Τέλος καὶ ἔχοντας ὑπ' ὄψη καὶ συνοψίζοντας, οὕτως εἰπεῖν, τὰ ἀνωτέρω περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, θὰ μπορούσαμε νὰ παραθέσουμε τὰ ἑξῆς:

1) Ὁ Νομοκάνων (τοῦ Φωτίου) τίτλ. Α, κεφ. ε', λέγει: «Πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, κεφαλὴ ἐστὶν ἡ Κωνσταντινούπολις» καὶ «ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἔχει τῶν ἄλλων προεδρίαν» (Ρ.-Π. 1, 42). Καὶ

13. Μετὰ τὰ ἀνωτέρω πρέπει, νομίζουμε, νὰ ἐξετασθεῖ ἐπ' εὐκαιρίᾳ, ἐὰν ἰσχύει καὶ τὸ λεγόμενον: «Αὐτονόητον ... εἶναι ὅτι ἡ παραχώρησις αὐτοκεφάλου ἐκκλησιαστικοῦ καθεστώτος τελεῖ καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους βεβαίως ὅτι θὰ τηρηθοῦν τὰ δόγματα, οἱ κανόνες καὶ αἱ παραδόσεις τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅτι θὰ τελεῖται τὸ μνημόσυνον τοῦ ὀνόματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὅτι τὸ Ἅγιον Μῦρον θὰ λαμβάνεται ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ κυρίως ὅτι θὰ ἀναγνωρίζεται τὸ πρωτεῖον τιμῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου» (Κων. Βαβούσκου, Ἡ Ὁρθοδοξία καὶ ἡ ἐν Ἑσθονίᾳ ἐκκλησιαστικὴ κρίσις, ἐν Kanon XV, Kirchenrecht und Oekumene, Festgabe Panteleimon Rodopoulos, σελ. 21).

2) Ἡ «Πατριαρχική καὶ Συνοδική Ἐγκύκλιος» τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς 12.3.1981 λέει (ἄρθρ. 22): «Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ὁ ἐπίσκοπος τῆς Πόλεως ταύτης, διὰ τοῦ γ' τούτου κανόνος τῆς Ἁγίας ταύτης (τῆς Β') Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ διὰ τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐπιβληθέντος εἰς αὐτὸν χρέους πρὸς διακονίαν κύρους, ἐκαλεῖτο ἐφ' ἐξῆς εἰς τὴν ἀνάληψιν ὠρισμένων πρωτοβουλιῶν καὶ εὐθυνῶν, οὐχὶ αὐτοβούλων, ἀλλ' ἐκ τοῦ γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ κανόνος ἀπορρυσῶν, ἵνα ἀποβαίη, ὡς καὶ ὄντως ἀπέβη, παράγων ρυθμιστικὸς ἐν τῇ ἐπιβολῇ καὶ παγιώσει τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως»¹⁴.

1. Ὡς ἐκ περισσοῦ θὰ μπορούσαμε ἐδῶ νὰ παραθέσουμε καὶ τὶς ἀρμοδιότητες ποὺ εἶχαν (ἢ ἔχουν) οἱ Πατριαρχικὲς Σύνοδοι μεταφέροντες αὐτές, ὅπως συνοπτικῶς τὶς ἔχουμε καταγράψει στὸ βιβλίο μας «Κανονικὸν Δίκαιον» (σελ. 185-186) καὶ ἀφοῦ προηγουμένως καθορίσουμε ποῖα σύνοδος χαρακτηρίζεται Πατριαρχική. *Πατριαρχική Σύνοδος* καλεῖται ἡ σύνοδος ἐκεῖνη, ἢ ὁποῖα συγκροτεῖται ἀπὸ ἐπισκόπους τοῦ οἴκειου ἀντιστοίχου πατριαρχικοῦ κλίματος. Κατ' ἐξαίρεση προσκαλοῦνταν μερικὲς φορὲς καὶ ἀρχιερεῖς ἄλλων πατριαρχείων, οἱ ὁποῖοι ἐσχόλαζαν ἐκεῖ. Οἱ Πατριαρχικὲς Σύνοδοι ἀποτελοῦν τὸ ἀνώτατο νομοθετικὸ, διοικητικὸ καὶ δικαστικὸ ἐκκλησιαστικὸ ὄργανο τοῦ πατριαρχείου. Οἱ σύνοδοι αὐτές συνέρχονται συνήθως στὴν ἔδρα τοῦ Πατριάρχου.

Οἱ Πατριαρχικὲς Σύνοδοι εἶχαν ἀρμοδιότητα νὰ προβαίνουν: 1) Στὴν ἐκλογή τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισκόπων, 2) Στὴν προαγωγή μιᾶς ἐπισκοπῆς σὲ ἀνώτερη τάξη-θέση (π.χ. σὲ Μητρόπολη), 3) Στὴ συγχώνευση ἐπισκοπῶν, 4) Στὴν ἴδρυση νέας ἐπισκοπῆς, 5) Στὴν ἔγκριση μεταθέσεως μιᾶς ἐπισκοπικῆς ἔδρας σὲ ἄλλη πόλη, 6) Στὴ μετάθεση ἐπισκόπων, 7) Στὴν ἀναθεώρηση πατριαρχικῶν ἀποφάσεων, οἱ ὁποῖες ἐλήφθησαν παρὰ (ἀντίθετα μὲ) τοὺς ἱεροὺς κανόνες, κ.λπ.

Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ ἡ Πατριαρχική Σύνοδος ἀσκει τὴ γενικὴ ἐποπτεία σ' ὀλόκληρη τὴν πατριαρχικὴ περιφέρεια σὲ ζητήματα πίστεως καὶ τάξεως. Στὰ ζητήματα τῆς πίστεως ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα νὰ διερμηνεύει

ἀποφάσεις Οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν Συνόδων καὶ νὰ ἀποσαφηνίζει τὰ θεολογούμενα ζητήματα. Ὡς πρὸς τὰ ζητήματα τῆς τάξεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδίδει κανονικὲς διατάξεις, οἱ ὁποῖες ὅμως δὲν πρέπει νὰ ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς κανόνες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ μὲ τοὺς θεσμοὺς τῆς Ἐκκλησίας.

1Α. Αὐτὰ τὰ ὁποῖα μεταφέρουμε, ἀναλύουμε καὶ καταγράφουμε ἀνωτέρω γιὰ τὰ διάφορα Πατριαρχικὰ προνόμια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἴσως εἶναι κανονικὰ καὶ ὀρθὰ καὶ ἱστορικῶς καὶ κανονιστικῶς ἀποδεκτά. Αὐτὰ ὅμως εἶναι ἴσως γενικὰ καὶ ἀόριστα καὶ δὲν ἀπαντοῦν σαφῶς καὶ ἐπακριβῶς, κατὰ τὶς σύγχρονες ἀπαιτήσεις, στὸ ἐρώτημα ποῖα εἶναι τὰ ἀνώτατα κανονικὰ δικαιώματα (ἐπὶ τῶν Μητροπόλεων τῶν Ν. Χωρῶν) τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Γιὰ νὰ προσεγγίσουμε αὐτὰ καὶ νὰ δώσουμε κατὰ τὸ ἐφικτὸν τὸ περιεχόμενο τῶν δικαιῶν αὐτῶν, εἴμαστε ἀναγκασμένοι, βασιζόμενοι στὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα καὶ συνδυάζοντας αὐτὰ, νὰ διατυπώσουμε ταπεινοφρόνως καὶ μὲ κάθε προσοχὴ τὶς κατωτέρω προτάσεις, θέτοντας αὐτές «ὑπὸ τὴν κρίσιν» τῶν ἀρμοδίων ἐκκλησιαστικῶν καὶ θεολογικῶν ὀργάνων:

Καὶ κατὰ πρῶτον μία γενικὴ πρόταση εἶναι ὅτι μετὰ τὰ ὅσα ἐγράφησαν μέχρι τώρα, ὅταν λέμε «ἀνώτατα κανονικὰ δικαιώματα» τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐπὶ τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν εἶναι ὅσα ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς πρεσβυγενοῦς Πατριαρχείου¹⁵ μετὰ τῶν πέντε παλαιφάτων ἢ «ἐπισημοτάτων» θρόνων (πρβλ. στ' καὶ ζ' καν. τῆς Α', β' καὶ γ' καν. τῆς Β', κη' τῆς Δ' καὶ λστ' τῆς Πενθέκτης Οἰκουμ. Συνόδου), στὴν γεωεκκλησιαστικὴ ἢ ἐδαφικὴ δικαιοδοσία τοῦ ὁποῖου ὑπάγεται μία τοπικὴ, μητροπολιτικὴ, «ἐθνικὴ» ἢ «κρατικὴ» Ἐκκλησία ἢ καὶ μία ἐπισκοπικὴ ἐπαρχία.

1) Εἰδικότερα, σύμφωνα μὲ τὰ κανονικὰ δεδομένα, οἱ λεγόμενες Νέες Χῶρες τῆς Ἑλλάδος, τ.ἔ. ὁ ἱερα-

14. Βλ. «Ἐπίσκεψις», ἀριθμ. 254, τῆς 15.9.1981, ἢ «Ἐκκλησία», τόμ. ΝΗ' (1981), σελ. 294.

15. Πρβλ. *Παν. Μπούμη*, Τὰ πρεσβεῖα ἐξουσίας τῶν θρόνων Ρώμης-Κωνσταντινουπόλεως (Ἐρμηνεία τοῦ γ' καν. τῆς Β' Οἰκουμ. Συνόδου), Ἀθήναι 1982 (Ἀνάτυπον ἐκ τῆς «Θεολογίας»), καὶ τοῦ ἰδίου, Τὰ πρεσβεῖα τιμῆς τῶν θρόνων Ρώμης-Κωνσταντινουπόλεως, Ἀθήναι 1982 (Ἀνάτυπον ἐκ τῆς «Θεολογίας»), ἢ τοῦ ἰδίου, Τὰ κανονικὰ προνόμια τῶν θρόνων Ρώμης-Κωνσταντινουπόλεως, Ἀθήναι 1983.

τικὸς χώρος τῶν Μητροπόλεων τῶν Ν. Χωρῶν, ὅπως καὶ τῆς Νοτίου Ἑλλάδος, καθὼς καὶ τῆς Ρωσίας, Σερβίας κ.τ.λ. ὑπάγεται μὲ τὴν εὐρύτερη πατριαρχικὴ ἔννοια καὶ διαίρεση, στὰ γεωπατριαρχικὰ ὄρια, στὸ δικαιοδοσιακὸ χῶρο, στὸ ἔδαφος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅπως καὶ ἡ Ἀφρικὴ γενικῶς ἀνήκει στὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας.

2) Μετὰ ταῦτα καὶ σύμφωνα μὲ τὶς προβλέψεις καὶ ὑποδείξεις τῶν ἰ. κανόνων εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχει τὸ κανονικὸ δικαίωμα¹⁶, χωρὶς νὰ εἶναι καὶ ὑποχρεωμένον¹⁷, σὲ ἓνα τμῆμα τῆς ἐδαφικῆς του ἱερατικῆς δικαιο-

16. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, θὰ λέγαμε, ἀκολουθεῖται ἡ ἀντίθετη ἢ ἀντίστροφη διαδικασία ὀργανώσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ ἐκείνη ἢ ὁποία ἀκολουθήθηκε γιὰ τὴ δημιουργία ἢ ἀνακήρυξη τῶν Πατριαρχείων καὶ τῶν δικαίων ἢ προνομίων αὐτῶν. Ἐνῶ δηλ. στὴν ἐπὶ γῆς ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας ἔχουμε πρῶτα τὴ διαμόρφωση ἢ δημιουργία τῶν ἐπισκοπῶν (πρβλ. καὶ Πράξ. 20, 28 καὶ Τίτ. 1, 5-7 κ.ἄ.), ἐν συνεχείᾳ (ἀπὸ τὴν Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο) τῶν μητροπόλεων καὶ τοῦ μητροπολιτικοῦ συστήματος (σύν, μὲ ἐπόμενον, τὸ αὐτοκέφαλον ἢ αὐτόνομον) τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τέλος τοῦ Πατριαρχικοῦ συστήματος (Πενταρχία τῶν Πατριαρχῶν, Δ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος) (πρβλ. Βλ. Φειδᾶ, Τὸ «αὐτοκέφαλον», σελ. 13 καὶ 21, Ἀρχιμ. Γρηγορίου Παπαθωμᾶ, Κανονικαὶ ιδιότητες ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, στὸ «Ὁρθόδοξος μαρτυρία καὶ σκέψις», ἀρ. 11-12, σελ. 23-26, καὶ Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἀγ. Βλασίου Ἱεροθέου, Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, Λεβαδεία 2002, σελ. 129). Μετὰ ταῦτα καὶ σήμερα ἀπὸ τὴν Πατριαρχικὴ ἐξουσία ἔχουμε τὴ χορήγηση τῆς αὐτοκεφαλίας ἢ αὐτονομίας (οἰονεὶ μητροπολιτικῆς διαιρέσεως) καὶ ἀπὸ αὐτὴν μὲ ὑποδιαίρεση καὶ κατάληξη τὴ δημιουργία τῶν ἐπισκοπῶν.

17. Ἐπίσης χωρὶς νὰ συνιστᾶ «παράλειψη ὀφειλομένης κανονικῆς ἐνέργειας» (Πρ. Ἀκανθόπουλου, ὅπ. παρ., σελ. 100) ὡς ἀπορρέουσα δηλαδὴ ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς κανόνες 17 τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου καὶ 38 τῆς Πενθέκτης. Καὶ τοῦτο γιατί οἱ πῶ πάνω ἱεροὶ κανόνες εἶχαν ὑπ' ὄψη τους ὅχι μόνον τὶς ἐπικρατούσες κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, ἀλλὰ καὶ τὴ θέση τοῦ αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου μέσα στὴν ἐδαφικὴ περιοχὴ τῆς κυριαρχίας του» (ὅπ. παρ., σελ. 100, ὑποσ. 178). Βλ. καὶ Μητρ. Ἡλιουπόλεως Γενναδίου, Τὸ αὐτοκέφαλον ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, στὸ «Ὁρθοδοξία», τόμ. 5 (1930), σελ. 38, Νίκου Γρ. Ζαχαρόπουλου, Ἱστορία τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας-Πολιτείας στὴν Ἑλλάδα, τεῦχος Α', Θεσσαλονίκη 1985, σελ. 67-69. Ἀξιοσημείωτο εἶναι ὅτι «τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως ἀποτελεῖ τὸ μόνον μεταξὺ τῶν πέντε πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων ποὺ ἐξεχώρησε αὐτοκέφαλα στοὺς ἐδαφικούς του κόλπους καὶ στὸ γεωγραφικὸ πεδίο τῆς δικαιοδοσίας του» (Αρχιμ. Γρηγ. Παπαθωμᾶ, ὅπ. παρ., σελ. 27. πρβλ. καὶ σελ. 28, 29, 31).

δοσίας νὰ παραχωρεῖ τὸ αὐτοκέφαλο (ἢ τὴν αὐτονομία), ἐφ' ὅσον μάλιστα αὐτὸ τὸ τμῆμα ἀπαρτίζει-ἀποτελεῖ καὶ ἓνα ἔθνος, ἢ κράτος, ἢ χώρα αὐτοδύναμη ἢ θέμα κατὰ τὰ βυζαντινορωμαϊκὰ χρόνια¹⁸.

18. Βεβαίως ἐπὶ τοῦ θέματος, ποιὸς εἶναι ἀρμόδιος νὰ παραχωρεῖ ἢ νὰ ἀνακηρύσσει τὸ αὐτοκέφαλο ἢ τὸ αὐτόνομο, ὑπάρχουν καὶ ἄλλες ἀπόψεις. Πλὴν ὅμως σχεδὸν ὅλοι οἱ μελετητὲς καταλήγουν στὴν ἀνωτέρω θέση. Ἔτσι κατὰ τὸν καθηγ. Παν. Τρεμπέλα, «τελικῶς καὶ ὀριστικῶς» γιὰ τὴν παροχὴ τῆς αὐτονομίας καὶ τοῦ αὐτοκεφάλου ἀρμόδιο ὄργανο εἶναι «γενικώτερον σύνδοδος, ἐν ἧ πᾶσαι αἱ ἤδη αὐτοκέφαλοι ἐκκλησιαὶ ἀντιπροσωπεύονται καὶ δὴ ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος» (Παν. Τρεμπέλα, Ἀρχαὶ κρατήσασαι ἐν τῇ ἀνακηρύξει τοῦ αὐτοκεφάλου, «Θεολογία», τόμ. 28 (1957), σελ. 21). πρβλ. καὶ Πρ. Ἀκανθόπουλου, ὅπ. παρ., σελ. 89. Ἐν πολλοῖς τὴν ἄποψη αὐτὴ ἀκολουθεῖ καὶ ὁ καθηγ. Βλ. Φειδᾶς, γράφοντας: «Οἰκουμενικὴ σύνοδος ἢ ὁμόθυμος συμφωνία πάντων τῶν πατριαρχικῶν θρόνων ἀποτελοῦν τὸ κανονικὸν ὄργανον ἀνακηρύξεως τοῦ αὐτοκεφάλου ἢ τοῦ αὐτονόμου ἐκκλησίας τινός, πᾶσα δὲ ἄλλη διαδικασία εἶναι ἀντικανονικὴ καὶ ὄχι μόνον δὲν ὑπηρετεῖ τὴν ἐνότητα, ἀλλὰ πᾶν τοῦναντίον διὰ τῆς καταπατήσεως τῆς κανονικῆς παραδόσεως διαβιβρώσκει καὶ διασπᾶ τὴν ἐν τῇ ὀρθῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας» (Βλ. Φειδᾶ, Τὸ «αὐτοκέφαλον», σελ. 21). Ἄν καὶ τὴν ἄποψή του αὐτὴ καὶ ὁ Βλ. Φειδᾶς σχετικοποιεῖ, γράφοντας: «Οὕτως αἱ Ἐνδημοῦσαι Σύνοδοι, προεδρευόμεναι ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ ἐκφράζουσαι τὸ φρόνημα τῶν Πατριαρχικῶν θρόνων τῆς Ἀνατολῆς, ἠδύνατο νὰ ἀνακηρύσσουν ἐκκλησίαν τινὰ αὐτοκέφαλον ἢ καὶ νὰ ἀποδίδουν ψιλῶ ὀνόματι τὴν πατριαρχικὴν τιμὴν» (ὅπ. παρ., σελ. 23). πρβλ. καὶ τοῦ ἰδίου: «Πᾶσα πρωτοβουλία διὰ τὴν ἀνακήρυξιν αὐτοκεφάλου ἐκκλησίας τινός ἢ καὶ κατάργησιν τοῦ αὐτοκεφάλου αὐτῆς πάντοτε συνεδέθη εἰς τὸν ἱστορικὸν βίον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὴν ἐκ τῶν κανονικῶν πρεσβειῶν τιμῆς ἀπορρέουσαν ἰδιάζουσαν εὐθύνην τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου διὰ τὸν συντονισμόν τῶν αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς περιφρούρησιν τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» (ὅπ. παρ., σελ. 27). Καὶ καταλήγει: «Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις εἶναι δυνατὴ ἢ κατ' ἀρχὴν ἀνακήρυξις ἐκκλησίας τινός ὡς αὐτοκεφάλου διὰ τῆς ὁμοφώνου ἐκφράσεως τοῦ φρονήματος τῶν αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀλλ' ἢ τοιαύτη κατ' ἀρχὴν δι' ἐφαρμογῆς τῆς ἐκκλ. οἰκονομίας ἀνακηρύξις τελειοῦται μόνον δι' ἀποφάσεως Πανορθόδοξου Συνόδου» (ὅπ. παρ., σελ. 30). Ὁ καθηγ. Σπ. Τρωιάνος ὑποστηρίζει ὅτι «ὡς ἀρμόδιο ὄργανο γιὰ μὲν τὶς ἀνακηρύξεις τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν τοῦ 19ου καὶ 20ου αἰῶνα θεωρεῖται κατ' οἰκονομίαν ἢ Πατριαρχικὴ σύνοδος, ἢ ὁποία διαδέχθηκε τὴν Ἐνδημοῦσα σύνοδο, γιὰ δὲ τὶς ἀνακηρύξεις τῶν αὐτονόμων Ἐκκλησιῶν θεωροῦνται τὰ οἰκεῖα Πατριαρχεῖα καὶ μάλιστα ἔνεκα μόνον, τῶν ὁποίων ἢ ἀνακήρυξις ἔχει πλήρως συντελεσθῆ καὶ κατὰ συνέπειαν ἀσχοῦν ἐξουσίαν πρωτογενῆ». (Στυρ. Ν. Τρωιάνου, Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προϋποθέσεων τῆς

3) Ἐπιβεβαιώσας καὶ τὸ παραχωρήσει ὀριστικῶς μὲ Συνοδικὴ Πράξι, δὲν εἶναι ὀρθὸ καὶ εὐσχημο αὐθαιρέτως νὰ τὸ ἄρει, ἢ νὰ τὸ ἀνακαλέσει, γιὰ αὐτὸ δημιουργεῖ ἀταξία, ἀνασφάλεια, ἔνταση, ἀντιπαράθεση κ.τ.λ. Πρβλ. καὶ μία βασικὴ ἀρχὴ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου: «Κανένα κυρίαρχο ὄργανο δὲν στερεῖται ἀκουσίως καὶ χωρὶς κανονικὴ διαδικασία τὴ δικαιοδοσία ποὺ ἔχει (πρβλ. η' καν. τῆς Γ' καὶ κε' καν. τῆς Πενθέκτης Οἴκουμ. Συνόδου)»¹⁹. Μόνο μία Οἴκουμ. Σύνοδος μπορεῖ νὰ ἀναθεωρήσει τὴν ἀπόφαση τῆς Πατριαρχικῆς Συνόδου, ἢ ἔστω ἡ ὁμόφωνη γνώμη τῶν Πατριαρχικῶν θρόνων τῆς Ἀνατολῆς²⁰.

4) Ἴσως ἀκόμη μπορεῖ νὰ γίνει ἄρση ἀπὸ τὴν Πατριαρχικὴ Σύνοδο (αὐτὸ ἰσχύει γιὰ ὅλους) ἔνεκα ἐνεργειῶν, οἱ ὁποῖες θίγουν τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας γενικῶς ἢ μειώνουν τὴν Πατριαρχικὴ ἐδαφικὴ ἀκεραιότητα εἰδικότερα (π.χ. μία ἀπόπειρα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ ὑπαχθεῖ στὸ Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας) ἢ ἀκόμη πράξεων θιγουσῶν τὰ δικαιώματα καὶ τὶς ἐξουσίες τοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου. (Π.χ. ἡ παραχώρηση τοῦ αὐτοκεφάλου σὲ ἓνα τμήμα αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ὁποῖα εἶναι αὐτοκέφαλη).

5) Βεβαίως μπορεῖ αὐτομάτως νὰ καταργηθεῖ ἢ νὰ ἀνασταλεῖ τὸ αὐτοκέφαλο, ὅταν ἡ τοπικὴ αὐτὴ Ἐκκλησία περιέλθει «εἰς ζυγόν» καὶ ὑποταχθεῖ ἢ ἀποφανισθεῖ ἀπὸ τοὺς ἐπισκόπους τῆς κ.τ.τ. (ὡς ἡ Ἀλβανία), ὁπότε πάλι ὁ Οἴκουμενικὸς Θρόνος ἔχει τὸ ἀνώτατο κανονικὸ δικαίωμα νὰ ἀναστήσει ἢ νὰ ἀνασυστήσῃ τὸ αὐτοκέφαλο αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας, φροντίζοντας γιὰ τὴν ἐκλογή καὶ τὴ χειροτονία νέου Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἐπισκόπων²¹.

6) Στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ μᾶς ἐπιτραπεῖ νὰ διατυπώσουμε καὶ τὴν ἐξῆς ὑπόθεση: Ἡ ποικιλία τῶν ἀπόψεων, ὅσον ἀφορᾷ στὴν ἀρμοδιότητα γιὰ τὴ χορήγηση τοῦ αὐτοκεφάλου, ἴσως εἶναι ἡ αἰτία, γιὰ τὴν ὁποῖα ἡ

Πατριαρχικὴ Πράξι τοῦ 1928 δὲν καθορίζει σαφῶς, ποῖο εἶναι τὸ ἀνώτατο κανονικὸ δικαίωμα τοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου ἐπὶ τῶν μητροπόλεων (ἐπαρχιῶν) τῶν λεγομένων Ν. Χωρῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

7) Παρεμπιπτόντως, θὰ λέγαμε ὅτι πολὺ ὀρθῶς ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως δὲν ἀνακήρυξε αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες στὸ δικαιοδοσιακὸ χῶρο τῆς Ρώμης, τ.ἔ. στὴ Δ. Εὐρώπη, ἀναμένουσα τὴν ἐπιστροφή αὐτῆς στὴν ὀρθὴ πίστη καὶ στὴν κανονικὴ τάξη καὶ ἀναγνωρίζουσα καὶ ἀκολουθοῦσα τὰ θεσπισθέντα ἀπὸ τοὺς σχετικὸς κανόνες τῶν Οἴκουμενικῶν Συνόδων.

Ἀντιθέτως ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία κακῶς δὲν ἐτήρησε τὶς κανονικὲς αὐτὲς ἀρχὲς ποὺ διέπουν τὶς ἐν λόγω ἐκκλησιολογικὲς σχέσεις καὶ δημιούργησε τὸ πρόβλημα τῆς Οὐνίας μὲ τὶς περίφημες «αὐτόνομες» ἀνατολικές, ὅπως τὶς ἀποκαλεῖ, Ἐκκλησίες μέσα στοὺς δικαιοδοσιακοὺς χώρους τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχείων²².

8) Εἶπαμε ὅτι ἐκφανση τοῦ ἀνωτάτου κανονικοῦ δικαιώματος εἶναι καὶ ἡ χορήγηση τοῦ αὐτοκεφάλου, ὅπως καὶ ἡ ἄρση του γιὰ σπουδαίους κανονικοδογματικούς λόγους. Καὶ βεβαίως, πολὺ περισσότερο ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἀνακαλέσει γιὰ τοὺς προηγουμένους λόγους, ὅπου τὸ ἔχει παραχωρήσει προσωρινῶς ἢ ἐπιτροπικῶς. Ὅμως καὶ τὸ Πατριαρχεῖο εἶναι ὑποχρεωμένο νὰ λαμβάνει ὑπ' ὄψη του τὴν ἐνότητα ἑνὸς Κράτους ἢ ἔθνους (πρβλ. λδ' ἀποστολικὸ καὶ τὸν σχετικὸ θ' καν. Ἀντιοχείας) σύμφωνα καὶ μὲ τοὺς κανόνες ιζ' τῆς Δ' καὶ λη' τῆς Πενθέκτης Οἴκουμενικῆς Συνόδου²³ καὶ τὸ σχετικὸ ἀξίωμα-ἀρχὴ τοῦ Φωτίου²⁴. Σήμερα ἰδιαίτερος εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἔχει κατὰ νοῦ τοῦτο, ὁπότε ἔχουμε ἔξαρση τῶν ἐθνοφυλετικῶν τάσεων. Ἄλλες συνθήκες ὑφίσταντο στὴν

22. Πρβλ. Ἀρχιμ. Γρηγ. Παπαθωμᾶ, ὅπ. παρ., σελ. 31-32.

23. «Εἰ τις ἐκ βασιλικῆς ἐξουσίας ἐκαινήσθη πόλις, ἢ αὐθὶς καινισθεῖ, τοῖς πολιτικοῖς καὶ δημοσίοις τύποις καὶ ἡ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τάξις ἀκολουθεῖται». Πρβλ. Πρ. Ἀκανθόπουλου, Οἱ θεσμοὶ τῆς αὐτονομίας», σελ. 83.

24. «Τὰ ἐκκλησιαστικά, καὶ μάλιστα γὰρ τὰ περὶ τῶν ἐνοριῶν δίκαια, ταῖς πολιτικαῖς ἐπικρατεῖαις τε καὶ διοικήσεσιν συμμεταβάλλεσθαι εἴωθεν» (Ἐπιστ. Φωτίου 290, πρὸς πᾶπα Νικόλαο Α', Ἔκδ. Β. Λαούρδα-L. G. Westerink, Photii Patriarchae Constantinopolitani, Epistolae et Amphilochia, Vol. III, Leipzig 1985, σελ. 136).

ἀνακηρύξεως τοῦ αὐτοκεφάλου καὶ τοῦ αὐτονόμου ἐν τῇ Ὁρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ, Τιμητικὸν ἀφιέρωμα εἰς τὸν Μητροπολίτην Κίτρους Βαρνάβαν (Ἀθήνα 1980), σελ. 346-348). Πρβλ. τοῦ ἰδίου, Ὁργάνωση τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ διεθνεῖς σχέσεις, Ἀθήνα-Κομοτηνὴ 1983, σελ. 35-37. Τοῦ ἰδίου, Παραδόσεις Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου, Β' ἔκδοσις, Ἀθήνα-Κομοτηνὴ 1984, σελ. 135-137.

19. Παν. Μπούμη, Κανονικὸν Δίκαιον, σελ. 188.

20. Πρβλ. Βλ. Φειδᾶ, Τὸ «αὐτοκέφαλον», σελ. 24.

21. Πρβλ. Ἀρχιμ. Γρηγ. Παπαθωμᾶ, ὅπ. παρ., σελ. 28.

ἐνιαία βυζαντινορωμαϊκή αὐτοκρατορία, ὅπως ἄλλες ἐπικρατοῦσαν καὶ ὅταν πολλά κράτη ἢ φυλὲς ἦσαν ἐνιαῖα ὡς ὑποδουλωμένα στὸν Τουρκικὸ ζυγὸ.

9) Περαιτέρω προσημειώσαμε ὅτι μία αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία δὲν μπορεῖ νὰ χορηγήσει αὐτοκεφαλία σὲ ἓνα τμῆμα τῆς δικῆς τῆς ἐδαφικῆς δικαιοδοσίας (μόνο ἴσως αὐτονομία μπορεῖ νὰ χορηγήσει σ' αὐτὸ τὸ τμῆμα)²⁵, ὥστε νὰ μὴν ἐπηρεάζεται ἡ συσχέτιση τῶν ἐπισκοπικῶν δυνάμεων καὶ ἀντιπροσωπειῶν μέσα στὸν ἐκκλησιαστικὸ χῶρο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Π.χ. μπορεῖ ἴσως ἡ Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος νὰ χορηγήσει αὐτονομία (τ.ἔ. σὰν ἓνα μητροπολιτικὸ σύστημα) στὴν Πελοπόννησο πού ὑπάγεται σ' αὐτήν, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ἀνακηρύξει αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία.

10) Ἐπίσης μία αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία δὲν μπορεῖ νὰ χορηγήσει αὐτοκεφαλία, οὔτε αὐτονομία, ἔξω τοῦ ἐδάφους τῆς π.χ. στοὺς τυχόν μετανάστες τῆς πού ζοῦν στὴν Ἀμερική ἢ στὴν Εὐρώπη, ὁ χῶρος τῶν ὁποίων ἀνήκει στὴν ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία τῆς Κωνσταντινουπόλεως²⁶. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο παρέχεται (δὲν παρακαλύπτεται) ἡ δυνατότητα καὶ ἡ εὐκαιρία στὴν Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως νὰ διατηρεῖ τὴν τάξη καὶ τὴν ἰσορροπία²⁷ μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν μετακινουμένων ἢ διαπλεκομένων πληρωμάτων

25. Βλ. καὶ τὶς ἀνωτέρω ἀπόψεις τῶν καθηγητῶν Τρεμπέλα, Φειδᾶ, Ἀκανθόπουλου, Τρωιάνου κ.ἄ. Εἰδικῶς καὶ ὁ Ἀρχιμ. Γρηγ. Παπαθωμᾶς γράφει: «Οἱ Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες ὡς (νεοπαγῆ) Πατριαρχεῖα – ἦτοι, Πατριαρχεῖα τῆς Ρωσίας, τῆς Σεβρίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Γεωργίας – δύναται νὰ παραχωρήσουν ἐκκλησιαστικὴ αὐτονομία (σχετικὸ δικαίωμα) ἐνδοόριο καὶ ὄχι ὑπερόριο, ἀλλὰ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ αὐτοκεφαλία τόσο μέσα στὸ ἐνδοδικαιοδοσιακὸ τους ἔδαφος ὅσο καί, πολὺ περισσότερο, μέσα σὲ κάποιο ἄλλο ἐκκλησιαστικὸ ἔδαφος ὑπερόριο, ἀκριβῶς λόγῳ μὴ κανονικῆς διαθέσεως τοῦ ἀπολύτου δικαιώματος ἀνακηρύξεως τοῦ Αὐτοκεφάλου τοπικῶν Ἐκκλησιῶν» (ὅπ. παρ., σελ. 31).

26. Πρβλ. Βλ. Φειδᾶ, Τὸ «αὐτοκέφαλον», σελ. 26: «Εὐνόητον ὅτι ἀναγνώρισις τοῦ αὐτοκεφάλου εἰς ἐκκλησίαν ἔθνος τινός, μὴ ἔχοντος ὡς ἐνδιαίτημα συγκεκριμένον καὶ σαφῶς ὀριζόμενον ἴδιον γεωγραφικὸν χῶρον, εἶναι κανονικῶς ἀδιανόητος, διὸ καὶ οὐδέποτε ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀνεκήρυξεν αὐτοκεφάλους ἐκκλησίας νομαδικῶν λαῶν, οἱ ὅποιοι ἔξω πλάνητα βίον (Ἀβασγοί, Ἀλανοὶ κ.ἄ.)». Πρβλ. Ἀρχιμ. Γρηγ. Παπαθωμᾶ, ὅπ. παρ., σελ. 30.

27. Θετικὴ ἔννοια καὶ ἐνέργεια παρὰ τὴ χορήγηση τῶν αὐτοκεφαλιῶν. Πρβλ. Ἀρχιμ. Γρηγ. Παπαθωμᾶ, ὅπ. παρ., σελ. 30.

τους. Διαφορετικὰ πέφτουμε καὶ σὲ κραυγαλέα ἀντικανονικότητα, τ.ἔ. στὴν ἴδια ἐκκλησιαστικὴ περιφέρεια νὰ ἔχουμε περισσότερους ἀπὸ ἓναν ἐπισκόπους, πράγμα τὸ ὁποῖο ἀντιβαίνει στοὺς κανόνες η' τῆς Α' καὶ ιβ' τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου κ.ἄ. σχετικούς²⁸.

11) Ἐπίσης ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔχει τὴν εὐθύνη τοῦ συντονισμοῦ γιὰ τὴν ἐπίλυση προβλημάτων πού ἀναφύονται μέσα σὲ μία τοπικὴ Ἐκκλησία τῆς δικαιοδοσίας τῆς καὶ δὲν μπορεῖ αὐτὴ μόνη τῆς νὰ τὰ λύσει ἢ μεταξὺ δύο-τριῶν τοπικῶν ἢ αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Στὴν περίπτωσιν αὐτὴ ὑπὸ τὴν προεδρία τῆς ἢ μὴ συγκαλεῖ τοπικὴ σύνοδο ἀπὸ αὐτὲς τὶς δύο-τρεις Ἐκκλησίες ὡς πρωτοβάθμιον ὄργανον ἢ καὶ ἀπὸ ἄλλες ὁμορες Ἐκκλησίες ὡς δευτεροβάθμιον ὄργανον ἢ ὡς μείζονα Σύνοδο.

12) Περαιτέρω ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος ἔχει τὸ πρόνομιον, τὸ δικαίωμα ἀλλὰ καὶ ἴσως τὸ καθήκον νὰ συγκαλεῖ ὑπὸ τὴν προεδρία του σὲ Σύνοδο Πατριαρχικὴ ὅλους τοὺς ἐπισκόπους πού ἀνήκουν στὴ δικαιοδοσία του καὶ δὲν ἀνήκουν σὲ αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες, ἀλλὰ ἐκλέγονται ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, προκειμένου νὰ ἐκλεγῆι κάποιος ἐπίσκοπος τοῦ Πατριαρχείου ἢ καὶ ὁ νέος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Ἔτσι ἀσφαλῶς ἐκπληρώνει καὶ τὴν ἐπιταγὴ τοῦ λδ' ἀποστολικοῦ κανόνος, ὁ ὁποῖος, σύμφωνα μὲ τὴ διασταλτικὴ ἐρμηνεία²⁹, ἔχει τὴν ἐφαρμογὴν του καὶ στὸν Πατριάρχη «ὡς πρῶτον» ὅλου τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας. Σὲ μία δὲ μείζονα Πατριαρχικὴ Σύνοδο, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐπισκόπων, εἶναι δυνατὸν νὰ συμμετέχουν καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν πού ὑπάγονται στὴ χωρογραφικὴν του ἐκκλησιαστικῆ-πατριαρχικῆ δικαιοδοσία.

13) Εἰδικότερα, ἐν συνεχείᾳ καὶ ἐν συνεπείᾳ πρὸς τὰ προηγηθέντα, ὅταν λέμε ἀνώτατο κανονικὸ δικαίωμα γιὰ τὶς Μητροπόλεις τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν, ἐννοοῦμε ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἔχει τὸ δικαίωμα:

28. Πρβλ. Παν. Μπούμη, Κανονικὸν Δίκαιον, σελ. 188.

29. Περισσότερα γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ βλ. στὴ γνωμοδότησή μας «Ἡ μνημόνευση τοῦ ὀνόματος τοῦ "πρώτου"», Ἀθήναι 2000, σελ. 25. Περὶ τῆς διασταλτικῆς καὶ συσταλτικῆς ἐρμηνείας βλ. στὴ σελ. 24, ὑποσ. 3 καὶ εἰδικότερα Παν. Μπούμη, Κανονικὸν Δίκαιον, σελ. 78.

α) Ἡ νὰ προχωρήσει καὶ νὰ παραχωρήσει ὀριστικῶς καὶ τελεσιδικῶς ὡς πρὸς αὐτὸ τὶς Ν. Χῶρες στὴν αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

β) Ἡ νὰ θελήσει νὰ ἀνακαλέσει (νὰ πάρει πίσω) τὴν ἐπιτροπεία³⁰ ποὺ ἔχει ἡ αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος στὶς Ν. Χῶρες.

30. Στὴν αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἀνατεθεῖ καὶ ἔχει ἀναλάβει τὴ διοίκηση τῶν Μητροπόλεων τῶν Ν. Χωρῶν «ἐπιτροπικῶς», τ.ἔ. ἔχει τὴ διοίκησή τους ὡς ἄλλος ἐπίτροπος καὶ μάλιστα ἐξουσιοδοτημένος καὶ ἐντεταλμένος («δοτὴ» κατάσταση ἐπιτροπῆς). Τὸ «ἐπίτροπος» ἔχει καὶ τὴν ἔννοια τοῦ ἀντιπροσώπου, τοῦ ἐπιμελητῆ, τοῦ ἐπόπτη καὶ τοῦ προστάτη (βλ. καὶ *Δημ. Δημητράκου*, *Μέγα Λεξικὸν ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης*, τόμ. Δ', σελ. 2885-2886, καὶ *Δημ. Δημητράκου-Θ. Τζαννετάτου*, *Ἐκσυγχρονισμένον «1970» Νέον Λεξικὸν ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης*, Ἔκδ. Γ', σελ. 602). Πρβλ. καὶ *Γεωργ. Μπαμπινιώτη*, *Λεξικὸ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γλώσσας*, (μὲ σχόλια γιὰ τὴ σωστὴ χρῆση τῶν λέξεων), Ἀθήνα 1998, σελ. 664. Βεβαίως ἡ κατάσταση τῆς ἐπιτροπείας ἐμπεριέχει καὶ τὴν ἔννοια τῆς προσωρινότητας ἔνεκα τοῦ ὅτι ἡ ἀνάθεση αὐτῆς ἐπιτροπείας γίνεται γιὰ κάποιον χρονικὸ διάστημα ἔνεκα ἀνηλικιότητος ἢ ἀνωριμότητος τοῦ ἐπιτροπευομένου ἢ τοῦ ἐμπεριστάτου αὐτοῦ ἢ καὶ τοῦ «χορηγούντος» τὴν ἐπιτροπεία. Πρβλ. καὶ *Γαλ. 4, 1-2*: «Ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νῆπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὧν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός». Ἀνωτέρω σημειώσαμε ὅτι ὁ ὅρος ἐπιτροπεία ἔχει καὶ τὴν ἔννοια τῆς προσωρινότητας. Πρβλ. *Μητροπολίτου Τυρολόης καὶ Σερεντίου Παντελεήμονος Ροδοπούλου*, Ἡ ἐπιτροπικῶς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διοικήσεις τῶν ἐπαρχιῶν τῶν Νέων Χωρῶν, στὸ «Ἀφιέρωμα στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Δημήτριο», Ἀθήνα 2002, σελ. 769. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ὅταν παρέλθει ὁ χρόνος τῆς ἀνωριμότητος ἢ τῆς ἀνηλικιότητος ἢ τοῦ ἐμπεριστάτου σημαίνει ὅτι ὁ ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἀνέροχεται-μεταβαίνει σὲ μία ἄλλη κατάσταση, ἢ ἐπανέρχεται στὴν προηγούμενη. Ἴσως γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἐρωτηθεῖ καὶ ὁ ἴδιος ὁ ἐπιτροπευόμενος, τ.ἔ. τὸ πλήρωμα τῆς ὑπὸ ἐπιτροπείαν Ἐκκλησίας σὲ ποιά κατάσταση καὶ ἀρμοδιότητα ἐπιθυμεῖ νὰ ἀνήκει. Πρβλ. *Πρ. Ἀθανάπουλου*, Οἱ θεσμοὶ τῆς «αὐτονομίας», σελ. 86. Ἴσως ἐδῶ πρέπει νὰ μεταφέρουμε καὶ μία σημαντικὴ παρατήρηση τοῦ καθηγ. Παν. Τρεμπέλα στὸ ὑπόμνημά του στὸ χωρίο *Γαλ. 4, 1-2*, ὅπου γράφει: «Ὡς ὁ πατὴρ ἐν στοργῇ καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ μίῃ ἐνηλικιωθέντος υἱοῦ του ὀρίζει τὸν χρόνον, κατὰ τὸν ὅποιον οὗτος θὰ διατελῇ ὑπὸ κηδεμονίαν, οὕτω καὶ ὁ πανάγαθος Θεὸς ἐπ' ἀγαθῷ τῶν ὑπὸ τὴν παιδαγωγίαν τοῦ νόμου ὑπαχθέντων ἀνθρώπων ὥρισεν ἐπὶ πόσον χρόνον, θὰ διήρκει ἡ παιδαγωγία αὐτῆ. Ἐν τῇ πανσοφίᾳ του δὲ καθώρισε τὸν χρόνον τοῦτον οὕτως, ὥστε οὔτε ἀνεπαρκῆς πρὸς παιδαγωγίαν νὰ εἶναι, ἀλλ' οὔτε καὶ πέραν τοῦ δέοντος οὐδ' ἐπὶ στιγμῆν νὰ ἐκταθῇ» (*Παν. Τρεμπέλα*, Ὑπόμνημα εἰς τὰς Ἐπιστολάς τῆς Καινῆς Διαθήκης, τόμ. Β', Ἐπιστολαί: Πρὸς Γαλάτας-Πρὸς Φιλήμονα, Ἔκδ. Β', Ἀθήνα 1956, σελ. 48). Εἰδικῶς: «Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν Νέων Χωρῶν, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον δύναται νὰ ἄρῃ τὴν

γ) Βεβαίως, ὅταν γιὰ κάποιον λόγο ἀπολεσθεῖ τὸ αὐτοκέφαλο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καταλυθεῖ (π.χ. λόγω ὑποδουλώσεως τοῦ ἑλλαδικοῦ χώρου), τότε ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση τῶν Ν. Χωρῶν στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο.

δ) Παρομοίως, ἐὰν οἱ Ν. Χῶρες καταληφθοῦν ἀπὸ κατακτητὴ καὶ δὲν μποροῦν νὰ διοικηθοῦν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, τότε πάλι στὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως περιέρχεται ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία.

14) Στὸ πιθανὸ πρόβλημα καὶ ἐρώτημα, ἐὰν ἡ Τουρκία εἰσέλθει σὲ μία «Ἐνωμένη Εὐρώπη» καὶ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο παύσει νὰ εἶναι ἐμπερίστατο, μήπως πρέπει νὰ ἐπανέλθουν ὑποχρεωτικῶς οἱ Ν. Χῶρες στὸν Οἰκουμενικὸ Θρόνο, θὰ δίναμε τὴν ἐξῆς ἀπάντηση: Ἐὰν δὲν καταλυθοῦν τὰ κράτη, ἂν π.χ. ἡ Ἑλλάς μένει ὡς ἔχει, ὡς μία Πολιτεία μέσα στὴν «Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση», δὲν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ γίνεῖ καμμία ἐσπευσμένη ἀλλαγὴ στὸ καθεστῶς τῶν Ν. Χωρῶν, ὅπως ἐπίσης δὲν ὑπάρχει ἐμπόδιο στὴν ὀριστικὴ παραχώρηση αὐτῶν στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

15) Αὐτονόητο εἶναι ὅτι ἡ Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν μπορεῖ μόνη τῆς καὶ χωρὶς συνεννόηση μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο νὰ προσαρτήσῃ τὶς Ν. Χῶρες, καὶ ἄς εἶναι σ' αὐτὴν ἐπιτροπικῶς ἐμπειστευμένες, ὅπως δὲν μπορεῖ νὰ πράξει τοῦτο οὔτε γιὰ τὴν (ἡμ.)αὐτόνομη Ἐκκλησία τῆς Κρήτης, ἀσχέτως ἂν αὐτὴ σήμερον ἀνήκει στὸ Ἑλληνικὸ κρά-

ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν ἀνατεθεῖσαν εἰς τὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐπιτροπείαν, ἐὰν κρίνῃ, ὅτι μετεβλήθησαν αἱ συνθήκαι, αἱ ὁποῖαι ἐπέβαλον τὴν ἐπιτροπείαν αὐτὴν καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη ἄρσις εἶναι πρὸς τὸ γενικώτερον συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Γένους καὶ τοῦ ποιμαινομένου λαοῦ, συναινούσης καὶ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἵνα προβῇ αὐτὴ καὶ εἰς τὴν ἀνάλογον πολιτειακὴν νομοθετικὴν ρύθμισιν, τροποποιούσα τὴν προγενεστέρα, ἢ ὁποῖα ἐκύρωσε καὶ καταχώρωσε νομοθετικῶς ἀπὸ πλευρᾶς πολιτείας τὴν Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν Πράξιν τοῦ 1928» (*Μητροπ. Τυρολόης καὶ Σερεντίου Παντελεήμονος Ροδοπούλου*, ὅπ. παρ.). Ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ μάλιστα νὰ προσθέσουμε στὰ ἀνωτέρω καὶ νὰ ἐπαναλάβουμε κι ἐμεῖς ἐδῶ ὅτι ὄχι μόνο «δύναται νὰ ἄρῃ τὴν ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν ἀνατεθεῖσαν ... ἐπιτροπείαν», ἀλλὰ καὶ νὰ παραχωρήσῃ τὴ δυνατότητα νὰ συμμετέχουν πλήρως στὴν αὐτοκεφαλία τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ἐφ' ὅσον παρῆλθε τὸ ἐμπερίστατο καὶ ἐπῆλθε ἡ πολιτικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ ὠριμότητα καὶ ὀργάνωση τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν.

τος. «*Εἶωθε λέει* (ὄχι αὐτεπαγγέλτως καὶ μονομερῶς τ.ἔ. ὄχι δεῖ) τὰ ἐκκλησιαστικά ταῖς πολιτικαῖς ἐπικρατεῖαις συμμεταβάλλεσθαι». Ἐν ἐναντία περιπτώσει καὶ ἐὰν ὑποθέσουμε ὅτι ἡ Κύπρος ἐνωτόταν κάποτε μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἔπρεπε νὰ ὑπαχθεῖ αὐτομάτως στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

16) Εὐνόητο ὡσαύτως εἶναι ὅτι ἡ αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν μπορεῖ μονομερῶς νὰ χορηγήσει οὔτε τὴν αὐτονομία στὶς Μητροπόλεις τῶν Ν. Χωρῶν, οὔτε ἐφ' ὅσον χρόνον τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτροπεία της, γιατί ἀπλούστατα δὲν ἀνήκουν ὀριστικῶς σ' αὐτήν, καὶ ἐπὶ πλέον μπορεῖ γιὰ κάποιο σοβαρὸ λόγο νὰ ἀνακληθεῖ ἢ ἀνατραπεῖ ἢ σχέση αὐτῆς τῆς ἐπιτροπείας.

17) Περαιτέρω νομίζουμε, ἰδιαίτερος μάλιστα, ἐφ' ὅσον τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἔχει κάποιο λόγο στὴν ἐκλογή καὶ μετάθεση τῶν Μητροπολιτῶν τῶν Ν. Χωρῶν ἢ καὶ στὴν κρίση, καταδίκη ἢ καὶ ἔκπτωση αὐτῶν, ὅτι αὐτὸ ἔχει λόγο καὶ στὸν ἀριθμὸ ἢ μᾶλλον στὴ μεταβολὴ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μητροπόλεων (δὲν μπορεῖ ὁ ἐπίτροπος νὰ «γεννήσει» κι ἄλλες θυγατρικὲς Ἐκκλησίες). Συνακολούθως ἔχει λόγο καὶ στὴ μεταβολὴ τῶν ὁρίων αὐτῶν³¹, καθὼς καὶ στὴ μετα-

31. Βλ. καὶ εἰσήγηση (Ἀριθμ. Πρωτ. 2442/983/Ν. Κ. 6909/26.5.1999) τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς «*Νομοκανονικῶν καὶ δογματικῶν ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*»: «Ὁ ρθ' (κανόνας) τῆς αὐτῆς (ἐν Καρθαγένη Συνόδου) διορίζεται, ὅτι οἱ μὴ ἔχοντες χωριστὸν Ἐπίσκοπον τόποι νὰ μὴ λαμβάνουν αὐτόν, χωρὶς τὴν ψήφον τοῦ *Μητροπολίτου καὶ τοῦ Πατριάρχου καὶ ὅλης τῆς Συνόδου*, καὶ τὴν γνώμην τοῦ *ἄνωθεν ἐξ ἀρχῆς διοικουντος αὐτοῦ* ἐπισκόπου» («Πηδάλιον», σ. 451). Κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 11 τοῦ Ν. 590/1977 ὀριζόμενα, «περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ἡ ἐδαφικὴ περιφέρεια, ἡ ὀνομασία, ὡς καὶ αἱ ἔδραι τῶν Μητροπόλεων καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. «Ὅθεν οἰαδήποτε μεταβολὴ ἐπέρχεται εἰς τὰ ὄρια καὶ τὴν ὀνομασίαν τῶν ἐν τῷ ὡς ἄνω ἄρθρῳ ἀναφερομένων Ἱερῶν Μητροπόλεων ἀπαιτεῖ ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρχίας καὶ νόμον, ἐὰν δὲ ἡ μεταβολὴ ἀφορᾷ εἰς τὰ ὄρια Μητροπόλεων τῶν λεγομένων "Νέων Χωρῶν" ἀπαιτεῖται καὶ ἡ συναίνεσις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου». Ὁ Ν.Κ. Σακελλαρίου, Σύμβουλος Ἐπικρατείας (ὄπ. παρ.) σημειώνει πληροφορικῶς: «Τὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας ἐρμηνεύον τὴν Συνοδικὴ Πρᾶξι τοῦ 1928 καὶ τὸν προαναφερθέντα Κ. Χάρτη θεωρεῖ *ἀνεπίτρεπτο οἰαδήποτε μεταβολὴ τῶν ἐδαφικῶν ὁρίων ἐπαρχιῶν ἀνηκουσῶν ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ἄνευ τῆς προηγουμένης συναίνεσεως αὐτοῦ*». Καὶ προσθέτει ὡσαύτως: «Δὲν εἶναι ἐπιτρεπτή, ἄνευ τῆς συναίνεσεως τοῦ Οἰ-

τροπῆ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῶν μητροπόλεων ὡς ἀρχιεπισκοπῶν ἢ ὡς προσωρινῶν ἢ ὡς προσωποπαγῶν κ.τ.τ.

18) Ὅσον καιρὸ ὅμως ἡ ἐπιτροπεία ἰσχύει καὶ οἱ Μητροπόλεις τῶν Ν. Χωρῶν ὑπάγονται διοικητικῶς στὴν αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, τὴν ποιμαντικὴ εὐθύνη ἐπ' αὐτῶν ἔχει ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Δὲν εἶναι τ.ἔ. νοητὸ οἱ ἐπίσκοποι αὐτῶν νὰ ἔχουν τὴν ἀναφορὰ τους καὶ νὰ ἀνακαλῶνται στὴν κανονικὴ τάξη, νὰ κρίνονται, νὰ ἐπιτιμῶνται κ.τ.τ. ἀπ' εὐθείας καὶ ἀμέσως ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Δὲν μποροῦν νὰ ἔχουν δύο «αὐθέντες» (καὶ δύο κεφαλές). «Οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίους δουλεύειν ἢ γὰρ ... ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει» (Ματθ. 6, 24. Πρβλ. καὶ Λουκ. 16, 13). Πρβλ. καὶ τὴν ἀρχή: «Δύο ἴσα κυρίαρχα ἐκκλησιαστικὰ ὄργανα δὲν μποροῦν νὰ ὑπάρχουν συγχρόνως στὴν ἴδια περιφέρεια. Π.χ. δύο ἐπίσκοποι στὴν ἴδια ἐπισκοπὴ ... (πρβλ. ἡ' καν. τῆς Α' καὶ ἰβ' καν. τῆς Δ' Οἰκ. Συνόδου)»³².

19) Ὅσο καιρὸ, βάσει τῆς ἐπιτροπείας, οἱ Μητροπόλεις τῆς Β. Ἑλλάδος ὑπάγονται στὴν αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἰσχύουν καὶ γιὰ τοὺς ἐπισκόπους τῶν Μητροπόλεων αὐτῶν ὅ,τι ἰσχύει καὶ γιὰ τὶς Μητροπόλεις τῆς Ν. Ἑλλάδος ἀπὸ ἀπόψεως διοικητικῆς-ιερατικῆς-ποιμαντικῆς-δικαστικῆς δικαιοδοσίας, τ.ἔ. καὶ πνευματικῆς. Αὐτὰ ἰσχύουν βάσει καὶ

κουμενικοῦ Πατριαρχείου, οἰαδήποτε μεταβολὴ τῆς ἐδαφικῆς περιφερείας ὁμόρων Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐφ' ὅσον αὐτὴ συνεπάγεται ἀντίστοιχον περιορισμὸν τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὸ ἐδαφικῆς περιφερείας (βλ. ΣτΕ 4068/1981, βλ. ἐπίσης ΣτΕ συνθ. 534 καὶ 603/1999).

32. *Παν. Μπούμη*, Κανονικὸν Δίκαιον, σελ. 188. Ἄλλωστε «κατὰ κανόνα ἡ ἐπιτροπεία δὲν δύναται νὰ συνυπάρξῃ μετὰ τῆς πατρικῆς ἐξουσίας» οὔτε στὴν περίπτωση τῶν ἀνηλίγων. Πρβλ.33. Πρβλ. καὶ σχετικὴ γνώμη (Ἀριθμ. Πρωτ. 2442/983/Ν.Κ. 6909/26.5.1999) τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς «*Νομοκανονικῶν καὶ δογματικῶν ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*»: «Ἐκ τῆς ιδιότητος αὐτοῦ (τοῦ ἐπισκόπου) ὡς ζώσης εἰκόνας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, προεστῶτος δὲ τῆς εὐχαριστιακῆς κοινότητος, ἀπορρέει στὸ σύνολον τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτοῦ, τῶν τε λειτουργικῶν καὶ διοικητικῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐπὶ τοσοῦτον συνυφασμένα μετὰ τῆς δι' ἣν ἐχειροτονήθη ἐπισκοπῆς, ὥστε δὲν νοεῖται ὁ *διαχωρισμὸς τούτων* καὶ ἰδίᾳ ἡ ἐξ αὐτῶν ἀπόσπασις μόνον τῆς *διοικητικῆς ἀρμοδιότητος* καὶ ἡ ἀναγωγὴ ταύτης εἰς ἰδίαν καὶ αὐτοτελὴ ἀρμοδιότητα παντελῶς ἀσύνδετον πρὸς οἰαδήποτε Ἐπισκοπὴν».

τῆς ὑπάρξεως τοῦ τριπλοῦ ἀξιώματος τοῦ Κυρίου σὲ ἓνα ἐκκλησιαστικό-ιερατικό πρόσωπο (φυσικό ἢ συν-οδικό)· δὲν μποροῦν νὰ χωρισθοῦν³³. Ὅταν (καὶ ἐάν) οἱ χῶρες αὐτὲς ἐπανέλθουν στὴν ἀπόλυτη δικαιοδοσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τότε τὴν τριπλὴ ἐξουσία θὰ τὴν ἔχει πάλι τὸ ἴδιο.

20) Ἐπόμενη εἶναι καὶ ἡ ἐξῆς ὑποχρέωση τῶν Μητροπολιτῶν τῶν Ν. Χωρῶν: Ὅσο καιρὸ ἰσχύει ἡ ἐπιτροπεία, νὰ ἀπευθύνονται πρὸς τοὺς ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος δικαιοδοσιακοὺς ἐκκλησιαστικοὺς χώρους καὶ πρόσωπα ἀκόμη καὶ πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο γιὰ ζητήματα γενικότερης ἐκκλησιαστικῆς εὐθύνης διὰ μέσου τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Αὐτοκέφαλης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ὅπως πράττουν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν παλαιῶν χωρῶν καὶ ὅπως ἐπιτάσσουν καὶ οἱ ἱ. κανόνες (λδ' ἀποστολικὸς καὶ θ' Ἀντιοχείας κ.ἄ.). Αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ λυπεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἱκανοποιεῖ καὶ νὰ χαροποιεῖ καὶ τὸν Οἰκουμενικὸ Θρόνον, γιατί ἔτσι διατηρεῖται ἡ κανονικὴ τάξη, φύλακας τῆς ὁποίας τυγχάνει ὁ Οἰκουμενικὸς αὐτὸς Θρόνος.

21) Βεβαίως, καὶ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ἐὰν ἀντιληφθεῖ (μόνο ἢ πρῶτο) κάποιον κανονικὸ παράπτωμα σὲ Μητροπολίτη τῶν Ν. Χωρῶν, μπορεῖ νὰ ἐγκαλέσει τὸν παρεκτραπέντα, πλὴν ὁμως διὰ μέσου τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ὄχι ἀπ' εὐθείας³⁴. Ἄλλωστε ἔγκληση ἢ «ἀγωγή» κατὰ ὁ-

33. Πρβλ. καὶ σχετικὴ γνώμη (Ἀριθμ. Πρωτ. 2442/983/Ν.Κ. 6909/26.5.1999) τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς «Νομοκανονικῶν καὶ δογματικῶν ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»: «Ἐκ τῆς ιδιότητος αὐτοῦ (τοῦ ἐπισκόπου) ὡς ζώσης εἰκόνας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, προεστώτος δὲ τῆς εὐχαριστιακῆς κοινότητος, ἀπορρέει στὸ σύνολον τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτοῦ, τῶν τε λειτουργικῶν καὶ διοικητικῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐπὶ τοσοῦτον συνυφασμένα μετὰ τῆς δι' ἡν ἐχειροτονήθη ἐπισκοπῆς, ὥστε δὲν νοεῖται ὁ διαχωρισμὸς τούτων καὶ ἰδίᾳ ἢ ἐξ αὐτῶν ἀπόσπασις μόνον τῆς διοικητικῆς ἀρμοδιότητος καὶ ἡ ἀναγωγή ταύτης εἰς ἰδίαν καὶ αὐτοτελεῖ ἀρμοδιότητα παντελῶς ἀσύνδετον πρὸς οἰανδήποτε Ἐπισκοπὴν».

34. Αὐτὸ ὑπονοεῖται καὶ υποδηλώνεται καὶ στὴν Πατριαρχικὴ Πράξι τοῦ 1928, ὅρος ΣΤ'. Μία τέτοια διαδικασία ἀκολουθεῖται ἤδη καὶ σὲ ἐπιστολὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, σύμφωνα μὲ τὴν ἐφημ. «Ἐπενδυτής», τῆς 8-9.10.2001: «Τὸ Φανάρι ἐπαναλαμβάνει τὰ ἰσχύοντα περὶ τῆς μνημόνευσης τοῦ ὀνόματος τοῦ "πρώτου" ... Δὲν σταματᾷ, ὁμως, μέχρι ἐκεῖ, καθὼς προτρέπει τὸν κ. Χριστό-

ποιουδήποτε ἐπισκόπου μπορεῖ νὰ ὑποβάλει καὶ ὁ οἰοσδήποτε χριστιανός, φυσικὰ τηρουμένων τῶν προϋποθέσεων πού καθορίζουν οἱ ἱεροὶ κανόνες.

22) Διαφέρει βεβαίως τὸ πράγμα, ἐὰν τὸ παράπτωμα διαπραχθεῖ ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη, ὅπως καὶ ἀπὸ κάθε κληρικὸ ἢ πιστό, στὴν Κωνσταντινούπολη ἢ σὲ μία χώρα πού ὑπάγεται ἐκκλησιαστικῶς στὴν ἄμεση πατριαρχικὴ δικαιοδοσία. Τότε ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο νὰ ἐγκαλέσει καὶ νὰ κρίνει τὸν κληρικὸ ἢ λαϊκὸ πιστὸ ἀπ' εὐθείας χωρὶς τὴν ἄδεια τῆς οἰκείας του ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, κοινοποιώντας μόνο τὴ σχετικὴ ἐνέργεια καὶ ἀπόφαση³⁵.

23) Ἀκόμη καὶ στὴν εἰδικὴ περίπτωση πού κάποιος Μητροπολίτης τῶν Ν. Χωρῶν δὲν μνημονεῖ τὸν Πατριάρχη, ὅπως ἔχει κανονισθεῖ³⁶ καὶ διακανονισθεῖ³⁷, καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ὄχι μόνο ἀθετεῖ τὶς προσωπικὲς του ὑποχρεώσεις καὶ τὶς διεκκλησιαστικὲς συμφωνίες, ἀλλὰ καὶ γίνεται ἐμμέσως πρόξενος νὰ θεωρεῖται καὶ αἰρετικὸς ὁ Πατριάρχης, τίθεται τὸ ἐρώτημα, ἐὰν ὁ Μητροπολίτης αὐτὸς εἶναι ὑπόδικος ἢ ὄχι; Καὶ σὲ ποιόν; Νομίζουμε κατ' ἀρχὰς καὶ πάλι ὅτι εἶναι ὑπόδικος στὴν Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὁποία ἔχει συμφωνήσει καὶ συνυπογράψει τὰ δέοντα. Καὶ μόνον ἐὰν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπιληφθεῖ τῆς ὑποθέσεως ἢ καὶ δικαιώσει τὸν ἐν λόγω Μητροπολίτη, τότε εἶναι δυνατὸν νὰ τὸν ἐγκαλέσει τὸ Πατριαρχεῖο. Πάντως θὰ δημιουργηθεῖ κρίση στὶς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν.

24) Ἄλλη μία εἰδικὴ περίπτωση-ἐρώτημα: Ἄν οἱ Μητροπολίτες τῶν Ν. Χωρῶν κληθοῦν σὲ συνάντησιν-σύσκεψιν μὲ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη, θὰ ἀνταπο-

δοῦλο μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ προέδρου τῆς Συνόδου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας νὰ συστήσει στοὺς ἀρχιερεῖς τῶν Μητροπόλεων τῶν Νέων Χωρῶν νὰ τηροῦν τὰ ὅσα προβλέπονται στὸ ζήτημα τῆς μνημόνευσης». Ἐπίσης σὲ ἄλλη ἐπιστολὴ (τῆς 5.12.2001) γράφει: «Ἀναμένομεν ἀπαραιτήτως ὅπως καὶ τοῖς ἐν ταῖς Μητροπόλεσι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου (Νέων Χωρῶν) Ἀδελφοῖς ἐπισημάνητε ἐπισημῶς τὴν ὑποχρέωσιν, ἵνα μὴ ἐπαναλάβωσιν ὅσα τινὲς περὶ τὸν τρόπον μνημονεύσεως ἐτόλμησαν σποραδικῶς προσφάτως, ἅτινα ὁποσδήποτε κρινόμενα κατὰ κανονικὴν ἀκρίβειαν, οὐ μόνον ἄθεσμα τυγχάνουσιν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐν γένει μεταξὺ ἡμῶν σχέσεις δὲν ἐποικοδομοῦν τὸ παράπαν».

35. Πρβλ. *Παν. Μπούμη*, Κανονικὸν Δίκαιον, σελ. 191-192.

36. Κανόνες ἰδ' καὶ ἰε' τῆς Πρωτοδευτέρας. Βλ. καὶ *Παν. Μπούμη*, Ἡ μνημόνευση τοῦ ὀνόματος τοῦ «πρώτου», ὅπ. παρ.

37. Βλ. τὴν Πατριαρχικὴ Πράξι τοῦ 1928.

κριθοῦν σ' αὐτή καὶ θὰ μεταβοῦν; Μαζί μ' αὐτὸ τὸ γενικὸ ἐρώτημα πρέπει νὰ συντεθοῦν καὶ νὰ συνδεθοῦν καὶ τὰ ἐξῆς πιὸ συγκεκριμένα ἐρωτήματα, προκειμένου νὰ ἀπαντηθεῖ αὐτὸ ὀρθῶς καὶ κανονικῶς:

α) Θὰ εἶναι ἡ συνάντηση αὐτὴ σύνοδος ἐκκλησιαστικὴ ἢ θὰ ἔχει τὸ χαρακτηριστὴρ σὺσκέψεως γιὰ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων;

β) Θὰ μεταβοῦν χωρὶς τὴν ἄδεια τῆς Αὐτοκέφαλης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος;

γ) Ἄν δὲν μεταβοῦν, θὰ τιμωρηθοῦν ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο;

δ) Ἄν μεταβοῦν χωρὶς τὴν ἄδεια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, θὰ τιμωρηθοῦν ἀπ' αὐτήν;

25) Ἐμεῖς, σύμφωνα καὶ μὲ τὰ μέχρι τοῦδε ἐκτεθέντα, νομίζουμε ὅτι πρέπει νὰ τηρηθοῦν οἱ ἐξῆς ἀρχές, γιὰ νὰ ὑπάρξει ἀπ' ἑνὸς εὐταξία καὶ ἀπ' ἑτέρου νὰ μὴ δημιουργηθεῖ κρίση συνειδήσεως στοὺς προσκαλούμενους μητροπολίτες:

α) Οὔτε σὲ σύσκεψη οὔτε σὲ ἀποστολή, σὴν ὁποία θὰ τοὺς καλέσει ἢ θὰ τοὺς στείλει τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, εἶναι δυνατὸν νὰ μεταβοῦν οἱ Μητροπολίτες τῶν Ν. Χωρῶν, χωρὶς προηγούμενη ἄδεια ἢ τουλάχιστον ἐνημέρωση τῆς Αὐτοκέφαλης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Καὶ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη, ἂν σκεφθοῦμε καὶ μόνο τὸ ἐξῆς: Εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχει ἀνατεθεῖ σὲ μερικὸν ἀπ' αὐτοὺς τὴν ἴδια ἐποχὴ ἄλλη ἀποστολή ἢ νὰ εἶναι ὑπὸ κάποιον περιορισμὸ ἀπὸ τὴν ἐπιτροπεύουσα Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Ὅποτε ἰσχύει καὶ πάλι τὸ «οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίοις δουλεύειν» (Ματθ. 6, 24).

β) Πολὺ περισσότερο δὲν μποροῦν χωρὶς ἄδεια νὰ συμμετέχουν σὲ μία σύνοδο, γιατί ἐνδέχεται σ' αὐτὴ νὰ ληφθεῖ τέτοια ἀπόφαση ποὺ νὰ στρέφεται καὶ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τ.ἔ. κατὰ τοῦ ἐπιτρόπου τους.

26) Τελειώνοντας θὰ προσθέταμε καὶ τὰ ἐξῆς, προκειμένου νὰ γίνουν περισσότερο ἀντιληπτὰ καὶ αἰσθητὰ τὰ ἀνώτατα κανονικὰ προνόμια ἢ δικαιώματα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, καθὼς καὶ ἡ παρ' ὅλας τὶς ἐπιθέσεις κατ' αὐτῶν ἀδυναμία οἰασδῆποτε κανονικῆς μεταβολῆς, τουλάχιστον μέχρις ὅτου πραγματοποιηθοῦν ραγδαῖες ἢ μεγάλες πολιτικογεωγραφικὲς

ἀνακατατάξεις, ἢ μέχρις ὅτου συγκληθεῖ μία Οἰκουμενικὴ Σύνοδος (Πανορθόδοξος)³⁸. Καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἐπέλθει καμμία μεταβολὴ (π.χ. σὲ μία ἐπιθυμία τῆς Μόσχας νὰ ὀνομασθεῖ Τρίτη Ρώμη), ἐὰν λάβουμε ὑπ' ὄψη μας καὶ τὰ ἐξῆς ἱστορικοκανονικὰ δεδομένα ἢ γεγονότα:

α) Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναγνωρισθεῖ ἡ Μόσχα ὡς ἡ Τρίτη Ρώμη, ἀφοῦ προηγούμενα καὶ ἱστορικὰ καὶ κανονικὰ τὰ πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων;

β) Ἄν ὑποθέσουμε ὅτι ἡ Μόσχα ὀνομάζεται ἀπ' ἑαυτῆς Τρίτη Ρώμη ἢ ὅπερ τὸ αὐτὸ καταλαμβάνει αὐτοβούλως τὴν πρώτη θέση μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τί θὰ συμβεῖ, ἢ πῶς θὰ ἀναγνωρισθεῖ, ἂν αὐριο ἢ καθόλου Ἐκκλησία ἢ Χριστιανοσύνη ἐπανεέλθει σὴν Α' Περίοδο τῆς «ἐνότητος» ἢ «πενταρχίας» τῶν Πατριαρχῶν;

γ) Συναφῶς πρέπει νὰ λάβουμε ὑπ' ὄψη καὶ τὸ ἐξῆς γεγονός: Παρὰ τὸ ὅτι ἡ πρωτεύουσα τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας μεταφέρθηκε σὴν Κωνσταντινούπολη καὶ κατέστη αὐτὴ πολιτικῶς ἰσχυρότερη τῆς Ρώμης, ὅμως ἡ Ρώμη ἔμεινε πρώτη στὴ σειρὰ τῶν θρόνων. Ἔτσι καὶ σήμερον παρὰ τὸ ὅτι ἡ Μόσχα εἶναι περισσότερο ἰσχυρὴ πολιτικῶς-κοσμικῶς ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη, ὅμως εἶναι ἱστορικοκανονικῶς ἀσθενέστερη, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει τοποθετηθεῖ πρὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο. Ἐπομέ-

38. Ὁ καθηγ. Παν. Τρεμπέλας ὑποστηρίζει ὅτι καὶ τὰ «Πατριαρχεῖα, τόσον τὰ τῆς Ρωσίας, Σεβρίας, Ρουμανίας, ὅσον καὶ τὰ αὐτοκέφαλα τῆς Ἑλληνικῆς, τῆς Βουλγαρικῆς, τῆς Πολωνικῆς Ἐκκλησίας καὶ εἴ τι ἄλλο δὲν δύναται νὰ θεωρηθοῦν ὡς ὀριστικά, ἀλλὰ ὑπόκεινται εἰς τὴν κρίσιν μελλούσης νὰ συγκροτηθῇ Οἰκουμενικῆς Συνόδου» (Ἀρχαὶ κρατήσασαι, ὅπ. παρ., σελ. 22). Πρβλ. Βλ. Φειδᾶ, Τὸ «αὐτοκέφαλον», σελ. 20: «Ἡ ἀπόδοσις τοῦ "Πατριαρχικοῦ δικαίου" εἰς τινὰ θρόνον ἦτο κατὰ τὴν κανονικὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας κανονικὸν δικαίωμα Οἰκουμενικῆς συνόδου ἢ ὁμοφώνου τουλάχιστον πράξεως τῶν (πρεσβυγενῶν) πατριαρχικῶν θρόνων». Πρβλ. καὶ Πρ. Ἀκανθόπουλου, Οἱ θεσμοὶ τῆς «αὐτονομίας», σελ. 26, ὑποσ. 10: «Ἡ διάκρισις τούτης τῶν Πατριαρχείων σὲ Πρεσβυγενῆ καὶ Νεότερα ὀφείλεται στὸ ὅτι τὰ μὲν πρῶτα ἀνακηρύχθηκαν καὶ ἀναγνωρίστηκαν ἀπὸ Οἰκουμενικῆς Συνόδους, ἐνῶ τὰ δεύτερα ἀνακηρύχθηκαν ὡς Πατριαρχεῖα ὑπὸ τὴν ῥητὴν προϋπόθεσιν τῆς ἀναγνωρίσεώς τους ἀπὸ τὴν μέλλουσα νὰ συνέλθει Οἰκουμενικὴ Σύνοδος». Ἄρα μέχρι τότε εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκλαμβάνονται καὶ νὰ συγκαταλέγονται μεταξὺ τῶν αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

ως δὲν μπορεῖ χωρὶς Οἰκουμενικὴ Σύνοδο νὰ προηγηθεῖ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἢ νὰ τὴν ἀντικαταστήσει.

Συνοπτικῶς (Διὰ ταῦτα)

Συνοψίζοντας τὰ ἀνωτέρω θὰ θέλαμε ἐκ τῶν προτέρων νὰ σημειώσουμε ὅτι ὅσα τονίζουμε κατωτέρω δὲν ἀποδίδουν πλήρως τὶς διατυπωθεῖσες στὶς προηγούμενες παραγράφους θέσεις μας, ἀλλὰ θέλουν νὰ προξενήσουν τὸ ἐνδιαφέρον νὰ διαβασθοῦν καὶ νὰ δώσουν ἀφορμὴ νὰ μελετηθοῦν τόσο οἱ θεωρητικὲς κανονικὲς βάσεις (Α. Β. Γ...) τῆς μετὰ χεῖρας γνωμοδοτήσεως ὅσο καὶ οἱ λεπτομερέστερες πρακτικὲς συνέπειες (1. 2. 3. 4...) αὐτῆς.

Τονίζουμε λοιπόν:

I) Τὸ ἀνώτατο κανονικὸ δικαίωμα τοῦ Πρεσβυγενοῦς Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, βασιζόμενο στὸς ἱεροὺς κανόνες καὶ γενικότερα στὴν κανονικὴ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, (συνίσταται στὸ ὅτι) δίνει σ' Αὐτὸ τὸ δικαίωμα μέσα στὸν κύκλο ὄλων τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν νὰ ἔχει τὸν κύριο λόγο στὴ δημιουργία ἢ στὴν ἄρση τοῦ λεγομένου «αὐτοκέφαλου» ἢ «αὐτονόμου» σὲ τοπικὲς-ἐθνικὲς Ἐκκλησίες, οἱ ὁποῖες βρίσκονται στὸ χῶρο τῆς δικῆς του ἐκκλησιαστικῆς περιφέρειας-δικαιοδοσίας.

II) Οἱ δημιουργούμενες ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ χώρου αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα, χωρὶς τὴν ἔγκριση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατ' ἀρχὰς καὶ ὄλων τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν ἐν συνεχείᾳ, νὰ χορηγοῦν αὐτοκέφαλο σὲ μία ἐκκλησιαστικὴ περιφέρεια, εἴτε αὐτὴ βρίσκεται ἐντὸς τοῦ χώρου τους, εἴτε ἐκτὸς αὐτοῦ. Φυσικὰ δὲν ἔχουν δικαίωμα οὔτε νὰ προσαρτοῦν στὸ δικό τους δικαιοδοσιακὸ χῶρο (στὸ δικό τους αὐτοκέφαλο) αὐτοβούλως ἢ αὐθαιρέτως πλησιόχωρες ἐκκλησιαστικὲς περιφέρειες.

III) Αὐτονόητο ἐπίσης εἶναι ὅτι μία αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία δὲν μπορεῖ νὰ μεταπηδήσει στὴν τάξη πρεσβυγενοῦς ἢ νεωτέρου Πατριαρχείου, χωρὶς τὴν συγκατάθεση καὶ τῶν ἄλλων πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων ἢ, καὶ τὸ σπουδαιότερο, χωρὶς τὴν ἔγκριση μιᾶς Οἰκουμενικῆς, ἢ γιὰ τὴ σημερινὴ κατάσταση, χωρὶς τὴν ἔγκριση μιᾶς Πανορθόδοξης Συνόδου. Συνεπῶς οὔτε ἡ Μόσχα μπορεῖ νὰ καταλάβει αὐτοβούλως καὶ αὐτογνωμόνως τὴ θέση Τρίτης Ρώμης ἢ νὰ χαρακτηριστεῖ ἀναλόγως.

IV) Περαιτέρω καὶ σύμφωνα μὲ αὐτὸ τὸ ἀνώτατο κανονικὸ δικαίωμα μπορεῖ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο λόγῳ ἐμπεριστάτου τοῦ ἰδίου ἢ μιᾶς ἐκκλησιαστικῆς περιφέρειας τῆς δικαιοδοσίας του νὰ ἀναθέσει τὴν ἐπιτροπεία αὐτῆς σὲ πλησιόχωρη αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία. Τὴν ἐπιτροπεία αὐτή, φυσικὰ, μπορεῖ καὶ νὰ τὴν ἀνακαλέσει, ἐφ' ὅσον ἐκλείψουν οἱ γενεσιουργοὶ λόγοι αὐτῆς, ὅπως ἐπίσης μπορεῖ καὶ νὰ παραχωρήσει τὸ αὐτοκέφαλο στὴν ἐπιτροπευομένη Ἐκκλησία ἢ νὰ ἐγκρίνει τὴν προσάρτησή της σὲ μία αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία, ἐφ' ὅσον συμφωνοῦν καὶ τὸ ἐπιθυμοῦν καὶ τὰ πληρώματα τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτῶν.

V) Βεβαίως, ἡ ἐπιτροπεία, τὸ «ἐπιτροπικῶς», σημαίνει ὅτι ὅσο καιρὸ ἰσχύει τὸ καθεστῶς αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸν οὔτε ἡ τάξη, οὔτε ὁ χαρακτηρισμὸς, οὔτε ἡ ὀνομασία, οὔτε τὰ ὄρια, οὔτε ὁ ἀριθμὸς τῶν μητροπόλεων ποὺ βρίσκονται σ' αὐτὴν τὴν ὑπὸ ἐπιτροπείαν Ἐκκλησία νὰ μεταβληθοῦν ἢ νὰ τροποποιηθοῦν μονομερῶς ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου χωρὶς τὴ συγκατάθεση καὶ τὴ συμφωνία τοῦ ἀναθέσαντος τὴν ἐπιτροπεία (στὴν προκειμένη περίπτωση συγκεκριμένως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου).

VI) Τὸ «ἐπιτροπικῶς» ἐπίσης σημαίνει ὅτι μέχρις ὅτου τουλάχιστον καταργηθεῖ τὸ καθεστῶς αὐτὸ τῆς ἐπιτροπείας οἱ μητροπολίτες τῆς ἐπιτροπευομένης ἐκκλησιαστικῆς περιφέρειας (καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῶν Ν. Χωρῶν) ὀφείλουν νὰ ἐπικοινωνοῦν πρὸς ἄλλες αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες, ἀκόμη δὲ καὶ πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, «ἐν συνεννοήσει καὶ διὰ μέσου» τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ὁποῖα ἔχει ἀναλάβει τὴν ἐπιτροπεία (ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῆς αὐτοκέφαλῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος). Καὶ τοῦτο, γιατί ὑπάγονται ἔστω προσωρινῶς ὑπὸ τὴν πνευματικὴ - διοικητικὴ - ποιμαντικὴ - δικαστικὴ ἐξουσία τοῦ ἐπιτρόπου (τῆς αὐτοκέφαλῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος).

VII) Στὸ ἀνώτατο κανονικὸ δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου συμπεριλαμβάνεται καὶ ἓνα ἄλλο ἀκόμη κανονικὸ δικαίωμα, ἢ μᾶλλον κανονικὴ εὐθύνη καὶ διακονία αὐτοῦ, τουλάχιστον στὸ χῶρο τῆς δικαιοδοσίας του: Νὰ συντονίζει τὶς ἀπαιτούμενες κοινὲς ἐνέργειες τῶν διαφόρων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ νὰ φροντίζει γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν μεταξὺ τους διαφορῶν μὲ τὴ σύγκληση ὑπὸ τὴν προεδρία του (ἢ καὶ μὴ) τοπικῶν Συνόδων, ὡς πρω-

τοβαθμίων ἢ δευτεροβαθμίων ἐκκλησιαστικῶν ὀργάνων κρίσεως.

Ἐπίλογος

Ἐλπίζουμε ὅτι, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὴν παροῦσα γνωμοδότηση, προβάλαμε ἀφ' ἐνὸς τὶς κανονικὲς βάσεις καὶ ἀφ' ἑτέρου δώσαμε, ἔστω ἐνδεικτικῶς, παραδειγματικῶς καὶ ὑποδειγματικῶς, προτάσεις-θέσεις λύσεως γιὰ πολλὰ ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὶς σχέσεις τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν γενικῶς καὶ εἰδικότερα τὶς σχέσεις μεταξὺ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καθὼς καὶ τῶν Μητροπόλεων τῶν λεγομένων Ν. Χωρῶν.

Τὸ ἐπράξαμε μὲ χαρὰ, ἀλλὰ καὶ «μετὰ φόβου Θεοῦ», γιὰ τὰ προβλήματα αὐτὰ δὲν ἀπασχολοῦν μόνο τὸ νοῦ, ἀλλὰ συνέχουν καὶ donoῦν καὶ τὶς καρδιὲς καὶ τὶς συνειδήσεις τῶν πιστῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

Κατὰ συνέπειαν τὶς ὑποβάλλουμε εὐσεβῶς καὶ ταπεινῶς «πρὸς τοὺς δοκοῦντας στύλους εἶναι» (Γαλ. 2, 9) στὸ ἐκκλησιαστικὸ οἰκοδόμημα καὶ εὐχόμεσθε υἱκῶς νὰ συντελέσουν ἱκανοποιητικῶς στὴν εἰρήνη τῆς Ἐκκλησίας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

(κατ' ἐπιλογήν)

- Ἀγαπίου, Ἱερομονάχου - Νικοδήμου, Μοναχοῦ, «Πηδάλιον», ἦτοι ἅπαντες οἱ ἱεροὶ καὶ θεῖοι κανόνες, ἐκδ. «Ἀστήρ», Ἀθήναι 1970. («Πηδάλιον»).
- Ἀγγελοπούλου Ἀν. Ἀθανασίου, Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία τῶν Νέων Χωρῶν (1912-1928), Θεσσαλονίκη 1981.
- Τοῦ ἰδίου, Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία. Ἱστορία τῶν δομῶν διοικήσεως καὶ ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (εἰκοστὸς αἰώνας), Θεσσαλονίκη 1984.
- Ἀκανθόπουλου Πρ., Οἱ θεσμοὶ τῆς «αὐτονομίας» καὶ τοῦ «αὐτοκεφάλου» τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν σύμφωνα μὲ τὸ θετικὸ δίκαιο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ 19ου καὶ 20οῦ αἰῶνα, Θεσσαλονίκη 1988.
- Βαβούσκου Ἀναστ. Κων., Ἡ Ὁρθοδοξία καὶ ἡ ἐν Ἑσθονίᾳ ἐκκλησιαστικὴ κρίσις, ἐν Κανον XV, Kirchenrecht und Oekumene, Festgabe Panteleimon Rodopoulos.

Τοῦ ἰδίου, Ἡ νομοκανονικὴ ὑπόστασις τῶν Μητροπόλεων τῶν Νέων Χωρῶν, 2η ἐκδ., Θεσσαλονίκη 1973.

Τοῦ ἰδίου, Ἐγχειρίδιον Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου, Δ' ἐκδοσις ἀναθεωρηθεῖσα καὶ συμπληρωθεῖσα, Θεσσαλονίκη 1986.

Βαρθολομαίου, Μητροπολίτου Φιλαδελφείας (νῦν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου), Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ ὁ ρόλος του στὸ Χριστιανικὸ κόσμον, περ. «Ἐπίσκεψις», ἀριθμ. 334 (15.4.1985), σελ. 11.

Gaspar E., Geschichte des Papsttums, τόμ. II, Tübingen 1930.

Γενναδίου, Μητροπολίτου Ἡλιουπόλεως, Τὸ αὐτοκέφαλον ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, περ. «Ὁρθοδοξία», τόμ. 5 (1930), σελ. 37-41.

Γερμανοῦ, Μητροπολίτου Αἴνου, Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ αἱ ἐν τῇ διασπορᾷ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, Ἀθήναι 1948.

Δημητράκου Δημ., Μέγα Λεξικὸν ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, τόμ. Α' - Θ', Ἀθήναι 1964.

Δημητράκου Δημ. - Τζαννετάτου Θ., Ἐκσυγχρονισμὸν «1970» Νέον Λεξικὸν ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, Ἔκδ. Γ'.

Ζαχαρόπουλου Γρ. Νίκου, Ἱστορία τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας-Πολιτείας στὴν Ἑλλάδα, τεῦχος Α', Θεσσαλονίκη 1985.

Ἱεροθέου, Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἀγ. Βλασίου, Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, Λεβάνεια 2002.

Κονιδάρη Γερασίου, Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος, τόμ. Β', 2η ἐκδοσις, ἐν Ἀθήναις 1970.

Κρικοῦρη, Πλάτ. (Ἀρχιμ.), Ὁ Ἐθνεγέρτης Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Θεόφιλος Β' Παγκώστας -ὁ Πάτριος- (1805-1825), Ἀθήνα 2006, σελ. 247 ἔξ.

Κωνσταντινίδου Ἐμμ., Ἡ διοικητικὴ διαίρεσις τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ β' ἡμισυ τοῦ ΙΘ' αἰῶνος 1852-1899, ἐν Ἀθήναις 1968.

Τοῦ ἰδίου, Ἡ ἀνακήρυξις τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας (1850) καὶ ἡ θέσις τῶν Μητροπόλεων τῶν «Νέων Χωρῶν» (1928), ἐν Ἀθήναις 2001.

Κωνσταντινίδου Χρυσοστόμου, Μητροπολίτου Μύρων, Πρωτεῖον, πρεσβεῖα τιμῆς καὶ εὐθύνη διακονίας εἰς τὸ σύστημα καὶ τὴν ζωὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, στὸ Ἐπιστημονικὴ Ἑπετηρὶς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ., τόμ. 26 (1981).

Μαξίμου, Μητροπολίτου Σάρδεων, Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ. Ἱστορικοκανονικὴ μελέτη, Θεσσαλονίκη 1972.

- Μεταλληνοῦ Δ. Γ., πρωτοπρεσβυτέρου, Ἑλλαδικοῦ Αὐτοκεφάλου Παραλειπόμενα (Μελέτη ἱστορικο-φιλολογική), 2η ἔκδ., Ἀθήνα 1989.
- Michel A., Der Kampf um das Politische oder petrinsche Prinzip der Kirchenführung, ἐν A. Grillmeier H. Bacht, Das Konzil von Chalkedon, τόμ. Β΄, Würzburg 1953.
- Μίλας Νικοδήμου, Ἐπισκόπου Ζάρας, Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Δίκαιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας (μεταφρασθὲν ὑπὸ Μελετίου Ἀποστολοπούλου), ἐν Ἀθήναις 1909.
- Μπαλῆ Γ., Οἰκογενειακὸν Δίκαιον, Ἀθήναι 1956.
- Μπαμπινιώτη Γεωργ., Λεξικὸ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γλώσσας, (μὲ σχόλια γιὰ τὴ σωστὴ χρῆση τῶν λέξεων), Ἀθήναι 1998.
- Μπούμη Παν., Τὰ πρεσβεῖα ἐξουσίας τῶν θρόνων Ρώμης-Κωνσταντινουπόλεως (Ἐρμηνεία τοῦ γ΄ καν. τῆς Β΄ Οἴκουμ. Συνόδου), Ἀθήναι 1982 (Ἀνάτυπον ἐκ τῆς «Θεολογίας»).
- Τοῦ ἰδίου, Τὰ πρεσβεῖα τιμῆς τῶν θρόνων Ρώμης-Κωνσταντινουπόλεως, Ἀθήναι 1982 (Ἀνάτυπον ἐκ τῆς «Θεολογίας»).
- Τοῦ ἰδίου, Τὰ κανονικὰ προνόμια τῶν θρόνων Ρώμης-Κωνσταντινουπόλεως, Ἀθήναι 1983.
- Τοῦ ἰδίου, Ἡ μνημόνευση τοῦ ὀνόματος τοῦ «πρώτου», Ἀθήναι 2000.
- Τοῦ ἰδίου, Κανονικὸν Δίκαιον, Ἐκδ. Γ΄, Ἀθήνα 2000.
- Norden W., Das Papsttum und Byzanz, Berlin 1903.
- Παπαθωμᾶ Γρηγ. (Ἀρχιμ.), Κανονικαὶ ιδιότητες ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, περ. «Ὁρθόδοξος μαρτυρία καὶ σκέψις», ἀριθμ. 11-12, σελ. 22 ἔξ.
- Παπασάθη Χαρ., Οἱ Κανονισμοὶ τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τοῦ Ὁθωμανικοῦ Κράτους καὶ τῆς διασπορᾶς, τόμ. Α΄, Θεσσαλονίκη 1984.
- Ράλλη Γ. - Ποτλῆ Μ., Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, τόμοι 6, Ἀθήνησι 1852-1859 (Φωτ. ἀνατ. Ἀθήναι 1966). (Ρ.-Π.).
- Ροδοπούλου Παντελεήμονος, Μητροπολίτου Τυρολόης καὶ Σερεντίου, Ἐκκλησιολογικὴ θεώρησις τοῦ τριακοστοῦ τετάρτου Ἀποστολικοῦ κανόνος (ἀνάτυπον ἐκ τῆς «Κληρονομίας», τόμ. 11, τεῦχος Α΄), Θεσσαλονίκη 1979.
- Τοῦ ἰδίου, Ἡ ἐπιτροπικῶς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διοίκησις τῶν ἐπαρχιῶν τῶν Νέων Χωρῶν, στό «Ἀφιέρωμα στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Δημήτριον», Ἀθήνα 2002.
- Σακελλαρίου Ν.Κ., Θεμέλια ἐνότητος Φαναρίου-Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ἐφημ. ἡ «Καθημερινή», τῆς 21.1.001.
- Τζωρτζάτου Δ. Βαρνάβα, Μητροπολίτου Κίτρους, Οἱ βασικοὶ θεσμοὶ διοικήσεως τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχείων μετὰ ἱστορικῶν ἀνασκοπήσεων, ἐν Ἀθήναις 1972.
- Τρεμπέλα Παν., Οἱ ὄροι καὶ οἱ παράγοντες τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ αὐτοκεφάλου, περ. «Ἐκκλησία», τόμ. 10 (1932), σελ. 210, 219, 247, 279-281.
- Τοῦ ἰδίου, Ὑπόμνημα εἰς τὰς Ἐπιστολάς τῆς Καινῆς Διαθήκης, τόμ. Α΄-Γ΄, ἔκδ. Β΄ καὶ Γ΄, Ἀθήναι 1956-1978.
- Τοῦ ἰδίου, Ἀρχαὶ κρατήσασαι ἐν τῇ ἀνακηρύξει τοῦ αὐτοκεφάλου, περ. «Θεολογία», τόμ. 28 (1957), σελ. 20-22.
- Τοῦ ἰδίου, Τὸ αὐτοκέφαλον τῆς ἐν Ἀμερικῇ, Metroplia, Ἀθήναι 1971.
- Τρωιάνου Ν. Σπυρ., Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προϋποθέσεων τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ αὐτοκεφάλου καὶ τοῦ αὐτονόμου ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, Τιμητικὸν Ἀφιέρωμα εἰς τὸν Μητροπολίτην Κίτρους Βαρνάβαν (Ἀθήναι 1980), σελ. 335-348.
- Τοῦ ἰδίου, Ὁργάνωση τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ διεθνεῖς σχέσεις, Ἀθήνα-Κομοτηνὴ 1983.
- Τοῦ ἰδίου, Παραδόσεις Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου, Β΄ ἔκδοσις, ἀναθεωρημένη καὶ συμπληρωμένη, Ἀθήνα-Κομοτηνὴ 1984.
- Τρωιάνου Ν. Σπυρ.-Δημακοπούλου Γ. Χαρίκλειας, Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία, Οἱ σχέσεις τους κατὰ τὸν 19ο αἰῶνα (1833-1852), Ἀθήνα-Κομοτηνὴ 1999.
- Φειδᾶ Βλ., Ὁ θεσμὸς τῆς Πενταρχίας τῶν Πατριαρχῶν, I, Προϋποθέσεις διαμορφώσεως τοῦ θεσμοῦ, Ἐκδ. Β΄, Ἀθήναι 1977.
- Τοῦ ἰδίου, Τὸ «αὐτοκέφαλον» καὶ τὸ «αὐτόνομον» ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, ἐν Ἱεροσολύμοις 1979.
- Φωτίου, Ἐπιστ. 290, πρὸς πάπα Νικόλαο Α΄, ἔκδ. Β. Λαούρδα-L. G. Westerink, Photii Patriarchae Konstantinopolitani, Epistolae et Amphilochia, Vol. III, Leipzig 1985.
- Wuyts A., Le 28ième canon de Chalcedoine et le fondement du Primat romain, ἐν «Orientalia Christiana Periodica», τόμ. 17 (1951), σελ. 256 ἔξ.

Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς
τῆς «Ἱερᾶς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ Ἁγίου Γεωργίου Ἱερακος» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗ ΜΟΝΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΙΕΡΑΚΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Τῆς Μιᾶς καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναγίας καὶ Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ τοῦ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, τῶν Ἐφόρων καὶ προστατῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς, καὶ ἔχοντας ὑπόψιν:

α) τὸ ἄρθρον 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

β) τὸ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 952/14.11.2005 ἔγγραφον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου,

γ) τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1/28.11.2008 Πρᾶξιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱ. Μονῆς, προβαίνομεν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος «Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ» τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ Ἁγίου Γεωργίου Ἱερακος.

ἄρθρον 1

Ἰδρυσις - Σύστασις

Ἡ Ἱ. Μονὴ μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸ ἔτος 1820 ὡς Μονύδριον ἀνασυνεστήθι, δὲ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 416/5.5.1980 Π.Δ., εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 80/30.1.1980 Φ.ΕΚ. ὡς Γυναικεία, διὰ δὲ τῆς ἐκδόσεως ταύτης εἶναι Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου καὶ θεωρεῖται ἐν ἐνεργείᾳ καὶ λειτουργίᾳ καὶ ἐὰν ἀπομείνη μία ἐν αὐτῇ Ἀδελφὴ. Καὶ ταύτης ἀποθανούσης ἡ Ἱ. Μονὴ δὲν θεωρεῖται διαληλυμένη, ἀλλὰ ὡς τελούσα ἐν διακοπαῖς, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλησιν καὶ παρακολούθησιν τοῦ Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.

ἄρθρον 2

Σκοπὸς τῆς Ἱ. Μονῆς

Σκοπὸς τῆς Ἱ. Μονῆς εἶναι ὁ ἀγιασμὸς καὶ ἡ ἐν Χριστῷ τελείωσις τῶν Ἀδελφῶν αὐτῆς μέσῳ τῆς ἀκριβοῦς μοναχικῆς Πολιτείας, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς διδασκαλίας τῶν Ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς ὁσίας βιοτῆς αὐτῶν.

ἄρθρον 3

Κανονικαὶ Δικαιοδοσίαι Μητροπολίτου

Ὁ Μητροπολίτης, τὸ ὁρατὸν σημεῖον τῆς ὀργανικῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Ἀδελφότης ὀφείλει νὰ ἀποδίδῃ τὴν πρὸς

τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ ἀρμόζουσιν τιμὴν καὶ τὸν προσήκοντα σεβασμόν, ἔχει συμφώνως τοῖς ἱεροῖς κανόσι καὶ τῷ Καταστατικῷ Χάρτι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὰς κάτωθι δικαιοδοσίας:

α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις τῆς Ἱ. Μονῆς συμφώνως τῇ κανονικῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τάξει.

β) Ἐγκαθιδρύει τὴν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἐκλεγείσαν Ἠγουμένην.

γ) Ἐπικυροῖ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

δ) Ἐγκρίνει καὶ τελεῖ τὰς κουρὰς τῶν Ἀδελφῶν ἀποφάσει τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

ε) Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἱ. Μονῆς.

στ) Διορίζει προτάσει τῆς Ἀδελφότητος τὸν Πνευματικὸν τῆς Ἱ. Μονῆς.

ζ) Ἐγκρίνει τὴν ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου χορηγούμενην εἰς τὰς Ἀδελφὰς ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς πέραν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν.

η) Τῇ προτάσει τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἀσκεῖ πειθαρχικὸν ἔλεγχον εἰς τὰς τυχὸν παρεκτρεπομένας Ἀδελφὰς.

θ) Λαμβάνει τὰ προσήκοντα μέτρα, τῇ συνδρομῇ καὶ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, προκειμένου νὰ διαφυλάττῃ τὴν ἱερότητα τῶν χώρων τῆς Ἱ. Μονῆς ἀπὸ ἀνευλαβεῖς ἐκδηλώσεις, τὰς ὁποίας δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ τὸσον ἐντὸς τῶν ἱερῶν αὐτῆς χώρων ὅσον καὶ πλησίον αὐτῶν.

ι) Γνωμοδοτεῖ περὶ τῶν ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος ἀποφασιζομένων ἐκάστοτε τροποποιήσεων τοῦ παρόντος «Ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ».

ἄρθρον 4

Διοίκησις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἄργανα διοικήσεως τῆς Ἱ. Μονῆς εἶναι:

α) Ἡ Ἠγουμένη.

β) Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον.

γ) Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

ἄρθρον 5

Ἡ Ἠγουμένη

Ἡ Ἠγουμένη εἶναι ἡ Πνευματικὴ Μήτηρ τῆς Ἀδελφότητος, ἡ κεφαλὴ τοῦ Σώματος τοῦ Κοινοβίου. Ἡ

Ἠγουμένη κατ' ἐξοχὴν ἐκφράζει τὸ ὀρθόδοξον ἦθος καὶ δόγμα καὶ τηρεῖ ἀπαρεγκλίτως τὰ Μοναχικὰ θέσμια καὶ Παραδόσεις, θυσιάζουσα δι' αὐτὰς καὶ αὐτὴν ἀκόμα τὴν ζωὴν τῆς. Ἡ Ἠγουμένη, ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν ἡλεπῶν καθηκόντων τῆς, θὰ ἐφαρμόζῃ τὴν προτροπὴν τοῦ Ἀπ. Παύλου «*ἐλεγχον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον*» (Β' Τιμοθ. 4:2). Ὀφείλει νὰ εἶναι τὸ ἀρχέτυπον τῶν Ἀδελφῶν· δέον νὰ συγκεντρῶνῃ τὰς θεμελιώδεις ἀρετάς, τῆς ἀγάπης, τῆς μακροθυμίας, τῆς πραότητος, τῆς διακρίσεως καὶ τῆς χριστομιμῆτου ταπεινώσεως, ὥστε δι' αὐτῶν νὰ δυναθῇ νὰ ἀναπαύσῃ τὰς καρδίας τῶν ὑποτακτικῶν αὐτῆς καὶ ὡς δυνατόν νὰ βαστάζῃ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων. Τὸ ἔργον τῆς Ἠγουμένης εἶναι ἴλιαν ἐπίπονον καὶ εὐθυνοφόρον. «*Μὴ νομιζέτωσαν ἀνέσεως καὶ ἀπολαύσεως εἶναι πρόφασιν τὸ πρᾶγμα, πάντων γὰρ ἐπιπονώτερον τὸ ἄρχειν ψυχῶν [...]*» (Ἀγίου Νείλου, Λ: Ἀσκητικός).

ἄρθρον 6

Καθήκοντα καὶ δικαιοδοσίαι Ἠγουμένης

α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις καὶ προΐσταται αὐτῶν, ὡς καὶ τῆς Τραπεζῆς.

β) Προεδρεύει τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

γ) Κατανέμει τὰ διακονήματα τῶν Ἀδελφῶν.

δ) Προτείνει εἰς τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσληψιν δοκίμων καὶ τὴν ρασοφορίαν ἢ κουρὰν εἰς Μεγαλοσχήμους τῶν ὠρίμων πρὸς τοῦτο, ὡσαύτως καὶ τὴν ἀποπομπὴν δοκίμου τινὸς οὕσης ἀκαταλήθου διὰ τὴν μοναχικὴν ζωὴν.

ε) Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱ. Μονὴν ἐνώπιον παντὸς ἐν γένει φυσικοῦ καὶ νομικοῦ προσώπου.

στ) Παρέχει εἰς τὰς Ἀδελφὰς ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μέχρι καὶ τριάκοντα ἡμερῶν. Πέραν τούτων, ἡ ἄδεια χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου τῇ ἐγκρίσει τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου.

ζ) Ὑπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς Ἱ. Μονῆς.

η) Δέχεται τὴν ἐξαγόρευσιν τῶν ἡογισμῶν τῶν Ἀδελφῶν καὶ ὀρίζει τὸν κανόνα τῆς προσευχῆς καὶ τὴν ἐν γένει πνευματικὴν ἄσκησιν ἐκάστης Ἀδελφῆς.

θ) Ὄριζι κατὰ τὴν κρίσιν τῆς μία ἐκ τῶν Ἀδελφῶν, διὰ νὰ τὴν ἀντικαθιστᾷ ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν εἰς περιπτώσιν ἀσθενείας ἢ ἀπουσίας τῆς ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς.

ἄρθρον 7

Χηρεία τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης

Ἡ θέσις τῆς Ἡγουμένης χηρεύει:

α) Ἐνεκα τοῦ θανάτου αὐτῆς.

β) Ἐνεκα παραιτήσεώς της, ἥτις γίνεται δεκτὴ διὰ πλειοψηφίας τῶν 4/5 τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, τῇ ἐγκρίσει τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου.

γ) Ἐὰν ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκὴς πρὸς ἐπιτέλειαν τοῦ ἐμπειστευμένου εἰς αὐτὴν λειτουργήματος, εἴτε λόγῳ γήρατος εἴτε λόγῳ πιστοποιουμένης ἰατρικῶς ἀνιάτου ἢ μακροχρονίου πνευματικῆς ἢ σωματικῆς ἀσθενείας. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ ἔκπτωσις ἐπέρχεται προτάσει τῆς Ἀδελφότητος δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν 4/5 τῆς Συνάξεως τῶν Ἀδελφῶν τῇ ἐγκρίσει τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου.

δ) Εἰς περίπτωσιν καταδίκης αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων ἐπὶ διαπράξει βαρέων κανονικῶν παραπτωμάτων, ὅποτε ἅμα τῇ τελειοδικῇ αὐτῆς καταδίκη ἐπέρχεται ἡ ἔκπτωσις.

ἄρθρον 8

Ἐκλογὴ τῆς Ἡγουμένης

α) Ἡ Ἡγουμένη ὑποδεικνύει πρὸ τῆς κοιμήσεως ἢ παραιτήσεως αὐτῆς τὴν κατὰ τὴν κρίσιν της ἀξίαν διάδοχον, ὡς ἡ ἀπ' αἰῶνων μοναχικὴ παράδοσις ἀπαιτεῖ. Ἡ κρίσις αὕτη τῆς Ἡγουμένης δὲν ἀποτελεῖ δέσμευσιν διὰ τὴν Ἀδελφότητα.

β) Μετὰ τὴν κένωσιν τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης, ὡς Τοποτηρήτρια ἀναλαμβάνει ἀμέσως καὶ αὐτοδικαίως ἢ ἀρχαιότερα ἐκ τῶν Μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἡ Τοποτηρήτρια ἀμέσως ἀναφέρει γραπτῶς εἰς τὸν κυριάρχον Μητροπολίτην τὴν χηρείαν τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης καὶ τὴν πρὸς ἀνάδειξιν τῆς διαδόχου αὐτῆς ἡμέραν διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς.

γ) Ἡ ἐκλογὴ διεξάγεται τὸ ἀργότερον δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν κένωσιν τῆς θέσεως, ὅποτε προαναγγέλλεται ἕξ ἡμέρας ἐνωρίτερον.

δ) Τὰ τῆς προετοιμασίας καὶ διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ἐκτελεῖ ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῆς Τοποτηρητρίας καὶ δύο Ἀδελφῶν, τῆς ἀρχαιότερας καὶ νεωτέρας τῇ τάξει ἢ ὁποῖα ἐκτελεῖ καὶ χρέη Γραμματέως τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

ε) Δικαίωμα τοῦ ἐκλεγέσθαι ἔχουν αἱ ἐγγεγραμμένα ἐν τῷ Μοναχολόγιῳ τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ μονίμως ἐγκα-

ταβιοῦσαι ἐν αὐτῇ κεκαρμένοι Ἀδελφαί. Πρὸς τούτοις δεόν νὰ ἔχωσι γνῶσιν τῶν δογμάτων τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων.

στ) Δικαίωμα τοῦ ἐκλεγείν ἔχουσιν ἅπασαι αἱ ἐν τῷ Μοναχολόγιῳ τῆς Ἱ. Μονῆς ἐγγεγραμμένα Ἀδελφαί.

ζ) Πλὴν τῆς Ἀδελφότητος, οὐδὲν ἄλλο πρὸσωπον παρίσταται κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἡγουμένης.

η) Ἡ ἐκλογὴ τελεῖται ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Ἱ. Μονῆς διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, προηγηθείσης δὲ αὐτῆς Θείας Λειτουργίας.

θ) Ἡ Ἀδελφότης εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 4/5 αὐτῆς. Μὴ ἐπιτευχθείσης ταύτης ἡ ἐκλογὴ διεξάγεται μετὰ τριήμερον, παρόντων τοῦ ἡμίσεος σὺν μιᾷ τῶν Ἀδελφῶν.

ι) Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐκάστη Ἀδελφὴ προσέρχεται κατὰ ἱεραρχικὴν τάξιν ἀρχομένην ἀπὸ τῶν νεωτέρων καὶ λαμβάνει παρὰ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ψηφοδέλιον ἀναγράφον τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλογίμων. Ἐπεὶ ἀποσυρομένη σημειοῖ διὰ σταυροῦ ἐν μόνον ὄνομα. Εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν τὸ ψηφοδέλιον θεωρεῖται ἄκυρον. Ἀκολούθως ρίπτει τὸ ψηφοδέλιον ἐντὸς ἐσφραγισμένης ψηφοδόχου καὶ ὑπογράφει εἰς τὸν ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθέντα κατάλογον τῶν ἐκλογέων. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας ἡ ψηφοδόχος ἀποσφραγίζεται καὶ καταμετροῦνται αἱ ψῆφοι ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος. Ἐὰν Μοναχὴ εἶναι ἀνίκανος λόγῳ ἀσθενείας νὰ μετακινήθῃ διὰ νὰ ψηφίσῃ, ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ μεταβαίνει εἰς τὸ κελλῖον της πρὸ τῆς καταμετρήσεως τῶν ψηφοδελητίων καὶ ἀσκεῖ τὸ ἐκλογικὸν της δικαίωμα ἢ ἡ ἴδια ἢ διὰ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

ια) Ἡγουμένη ἐκλέγεται ἡ λαβοῦσα τὸ ἡμισυ σὺν ἓνα τῶν ἐγκύρων ψηφοδελητίων. Ἐφόσον οὐδεμία τῶν ὑποψηφίων συνεκέντρωσε τὸ ἀπαιτούμενον ποσοστὸν ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται ἄνευ διακοπῆς. Εἰς τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν συμμετέχουν αἱ δύο λαβοῦσαι τὰς περισσοτέρας ψήφους κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν, ἐκλέγεται δὲ ἐκεῖνη ἢ ὁποῖα θὰ πλειοψηφίσει τῆς ἐτέρας ἔστω καὶ κατὰ μίαν ψῆφον. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ Ἡγουμένη ἐκλέγεται διὰ κλήρου.

ιβ) Ἡ οὕτως ἐκλεγείσα Ἡγουμένη ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα αὐτῆς ἰσοβίως.

ιγ) Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς ὑπογράφεται τὸ πρακτικὸν παρὰ πασῶν τῶν παρισταμένων Ἀδελφῶν καὶ

ή Ἡγουμένη ἀναλαμβάνει ἐγκύρως τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς.

ιδ) Ἐπὶ παντὸς ἀπροβλήπτου κατὰ τὴν ὄλην διαδικασίαν τῆς ψηφοφορίας ἀποφασίζει τελεσιδίκως κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

ιε) Ἐντὸς πενθημέρου ὑποβάλλεται εἰς τὸν Μητροπολίτην τὸ Πρακτικὸν πρὸς ἐπικύρωσιν. Ὁ κυρίαρχος Μητροπολίτης προβαίνει περαιτέρω δι' εἰδικῆς τελετῆς ἐν ἡμέρᾳ ὀριζομένη ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς νέας Ἡγουμένης.

ἄρθρον 9

Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου δέον νὰ διακρίνονται διὰ τὸν ἔνθερον περὶ τὴν Μοναχικὴν Πολιτείαν ζῆλον, τὴν Ὁρθόδοξον Μοναχικὴν σκέψιν, τὴν ἀκρίβειαν, τὴν συνέπειαν περὶ τὴν μοναχικὴν βιοτὴν καὶ διὰ τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας.

ἄρθρον 10

Συγκρότησις καὶ ἀρμοδιότητες Ἡγουμενοσυμβουλίου

α) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον εἶναι τριμελὲς μετὰ τῆς Ἡγουμένης, ὅταν ἡ Ἀδελφότης ἀριθμεῖ μέχρι δεκαπέντε Ἀδελφάς, πενταμελὲς δὲ ὅταν ὑπερβαίνει τὰς εἴκοσι Μεγαλοσχήμους Ἀδελφάς.

β) Τὰ μέλη ἐκλέγονται ἀνὰ πενταετίαν καὶ εἶναι ἐπανεκλήξιμα.

γ) Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίστανται ἐπὶ τριμελοῦς τὰ δύο μέλη καὶ ἐπὶ πενταμελοῦς τὰ τρία μέλη αὐτοῦ.

δ) Συνεδριάζει τακτικῶς ἅπαξ τοῦ μηνὸς καὶ ἐκτάκτως ὡσάκις ἂν δεήσῃ.

ε) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν· ἐπὶ ἰσοψηφίας, ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τῆς Ἡγουμένης.

στ) Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνεδριάσεων ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὀφείλουσιν ὅπως ἐκφράζουσιν ἐλευθέρως τὰς ἀπόψεις των, συμπεριφέρονται δὲ ἔναντι ἀλλήλων μὲ ἀπόλυτον σεβασμὸν καὶ σεμνοπρέπειαν. Εἰς περίπτωσιν διαφωνίας αἱ ἀπόψεις τῶν διαφωνουσῶν καταχωροῦνται εἰς τὸ βιβλίον τῶν Πρακτικῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ζ) Ἀποφασίζει, προτάσει τῆς Ἡγουμένης, τὴν πρόσληψιν ἢ ἀποβολὴν δοκίμων, καθὼς καὶ τὰ περὶ τῆς κούρας τῶν Ἀδελφῶν.

η) Συντάσσει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ ὑποβάλλει τοῦτον εἰς τὸν κυρίαρχον Μητροπολίτην πρὸς ἔγκρισιν τῆς νομιμότητος αὐτοῦ.

θ) Διαχειρίζεται πᾶσαν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀποδέχεται ἢ ἀποποιεῖται δωρεὰς ἢ κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εἰς ἀγορὰς καὶ πωλήσεις κινητῶν καὶ ἀκινήτων οἰασδῆποτε ἀξίας, ἀποφασίζει περὶ τῶν οἰκοδομικῶν συγκροτημάτων ἢ οὐσιωδῶν ἐπισκευῶν, μεριμνᾷ διὰ τὴν προμήθειαν πάντων τῶν ἀναγκαίων ἐφοδίων τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τῶν Ἀδελφῶν αὐτῆς.

ι) Παρέχει εἰς τὰς Ἀδελφὰς ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς πέραν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν τῆ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου.

ια) Συγκαλεῖ, προτάσει τῆς Ἡγουμένης, τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος.

ιβ) Κωλυομένης τῆς Ἡγουμένης δι' οἰονδήποτε λόγον ἐξουσιοδοτεῖ μέλος τοῦ διὰ τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς Ἱ. Μονῆς ἐνώπιον πάσης ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς ἀρχῆς καὶ παντὸς ἐν γένει φυσικοῦ καὶ νομικοῦ προσώπου.

ιγ) Ἐν γένει ἐνεργεῖ καὶ φροντίζει διὰ πᾶν ἕτερον θέμα μὴ ρητῶς ἀναφερόμενον ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, συντελοῦν εἰς τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ Ἱ. Κοινοβίου.

ιδ) Ἡ Γραμματεὺς καὶ ἡ Ταμίας ὀρίζονται ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ιε) Ἡ θέσις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου κενώνεται ἔνεκα θανάτου, παραιτήσεως ἢ παύσεως. Μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου παύεται ἐπὶ διαπράξει κανονικῶν παραπτωμάτων, ὅταν ἀπουσιάσῃ ἀδικαιολογήτως ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς συνεδριάσεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ παρακωλύῃ καθ' οἰονδήποτε τρόπον τὴν λειτουργίαν τοῦ ὄργανου. Ἡ παῦσις μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ ἡ ἀποδοχὴ παραιτήσεως ἀποφασίζεται ὑπὸ τῶν Μεγαλοσχήμων τῆ εἰσηγήσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρίνεται δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου.

ἄρθρον 11

Ἐκλογή τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου

Ἡ ἐκλογή τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου διεξάγεται καθ' ὄν τρόπον καὶ ἡ τῆς Ἡγουμένης μὲ τὰς ἐξῆς διαφοράς:

α) Ἡ σύγκλησις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου πρὸς προσδιορισμὸν ἡμέρας ἐκλογῆς γίνεται ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης.

β) Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ προεδρεύεται ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης.

γ) Οἱ σταυροὶ τοὺς ὁποίους θέτουν αἱ ἐκλέγουσαι Ἀδελφαὶ ἐπὶ τοῦ ψηφοδέλτιου ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἐὰν τεθοῦν περισσότεροὶ τὸ ψηφοδέλτιον λαμβάνεται ὡς ἄκυρον.

δ) Αἱ Ἡγουμενοσύμβουλοι ἐκλέγονται μεταξὺ τῶν ἔχουσῶν κουρὰν Ἀδελφῶν βάσει τῶν Ἐγκυκλίων τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 405/1945 καὶ 2362/1983. Ἐπὶ ἰσοψηφίας ἐπαναλαμβάνεται πάραυτα ἡ ἐκλογὴ μόνον μεταξὺ τῶν ἰσοψήφων. Ἐὰν ἐκ δευτέρου ἰσοψηφίσουν, τίθεται κλήρος. Αἱ ἐπιλαχοῦσαι ὀρίζονται ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου μὲ τὴν αὐτὴν διάρκειαν θητείας.

ε) Ἡ διαδικασία τῆς ἐκλογῆς ὀλοκληροῦται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Πρακτικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐντὸς τριημέρου ὑποβάλλεται εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ὅστις καὶ παρακαλεῖται νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἐκλογὴν.

ἄρθρον 12 Τηρούμενα βιβλία

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τηροῦνται μερίμνη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τὰ κάτωθι βιβλία:

- α) Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.
- β) Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνάξεων τῆς Ἀδελφότητος.
- γ) Βιβλίον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων (Πρωτόκολλον).
- δ) Μοναχολόγιον – Δοκιμολόγιον.
- ε) Κτηματολόγιον.
- στ) Βιβλίον Ταμείου.
- ζ) Κατάλογος Ἀγίων Λειψάνων καὶ Ἱερῶν Κειμηλίων.

ἄρθρον 13 Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

Συγκαλεῖται τῇ προτάσει τῆς Ἡγουμένης ἢ τῆς Τοποτηρητρίας ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἀπαρτίζεται δὲ ἐξ ἅπασῶν τῶν Μεγαλοσχημῶν καὶ Ρασοφόρων Ἀδελφῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ τῶν δοκίμων ἄνευ ψή-

φου. Θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ' ὅσον εἶναι παρόντα τὰ 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

Συγκαλεῖται δέ:

α) Διὰ θέματα διὰ τὰ ὁποῖα βάσει τοῦ Κανονισμοῦ εἶναι ἀρμοδία.

β) Πρὸς ἐρμηνείαν ἀσαφῶν ἐνδεχομένως διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, τὸ ἥμισυ σὺν ἓνα τῶν ψήφων τῶν παρουσῶν καὶ ψηφιζουσῶν ἀδελφῶν.

γ) Πρὸς ἐκλογὴν τῆς Ἡγουμένης καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

δ) Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος διὰ τὰ ἀνατεθέντα εἰς ἐκάστην Ἀδελφὴν διακονήματα.

ε) Πρὸς ἐνημέρωσιν αὐτῆς δι' ἕκτακτα ἐκκλησιαστικὰ ἢ ἐθνικὰ θέματα.

στ) Εἰς περίπτωσιν ἐκτάκτου καὶ ἰλίαν σοβαροῦ προβλήματος τῆς Ἱ. Μονῆς, προκειμένου νὰ ζητηθῇ συμβουλευτικῶς ἡ γνώμη τῆς Ἀδελφότητος.

ζ) Πρὸς συζητήσιν πνευματικῶν θεμάτων ἢ γενικῶς θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὴν περαιτέρω πορείαν τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τὸν Πνευματικὸν καὶ Μοναχικὸν καταρτισμὸν τῶν Ἀδελφῶν.

η) Τῶν γενικῶν Συνάξεων τηροῦνται πρακτικά.

ἄρθρον 14 Εἴσοδος καὶ δοκιμασία Ἀδελφῶν

Διὰ νὰ γίνῃ τις μέλος τῆς Ἀδελφότητος ἀπαιτοῦνται αἱ κάτωθι προϋποθέσεις:

- α) Ὡς κατώτατον ὄριον εἰσόδου ὀρίζεται τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας ἢ καὶ μικροτέρας τοιαύτης ἐφόσον ὑπάρχει συγκατάθεσις γονέων ἢ κηδεμόνων.
- β) Κανονικὴ δοκιμασία. Ἡ διάρκεια τῆς δοκιμασίας ὀρίζεται εἰς τρία ἔτη.

Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, ὅμως, δύναται νὰ συντηθῇ ἢ καὶ νὰ ἐκταθῇ αὕτη τῇ εἰσηγήσει τῆς Ἡγουμένης καὶ ἀποδοχῇ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

γ) Ἐγγραφος αἴτησις τῆς ἐνδιαφερομένης.

δ) Ἡ δόκιμος ἅμα τῇ εἰσόδῳ τῆς εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν παραδίδει ἅπασαν τὴν κινητὴν περιουσίαν τῆς εἰς τὴν Ἀδελφότητα πρὸς φύλαξιν τῆς ἵνα διαχειρίζεται αὐτὴν ἐν συνεργασίᾳ καὶ ὑποταγῇ μετὰ τῆς Ἡγουμένης, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παραλάβῃ αὐτὴν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἀπαιτήσεως, ἐὰν πρὸ τῆς Κουρᾶς αὐτῆς ἤθελεν ἀπέλθῃ ἢ ἀποβῆθῃ τῆς Ἱ. Μονῆς.

ε) Ἐὰν δόκιμος ἀσθενοῦσα θανασίμως ζητήσῃ νὰ καρῆ Μοναχὴ εἶναι δυνατὸν τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου νὰ λήβῃ τὸ Ἀγγελικὸν Σχῆμα ἐὰν διακρίνεται διὰ τὴν πνευματικὴν τῆς πρόοδον, εἰδ' ἄλλως γίνεται ρασοφόρος.

στ) Μετὰ τὴν κανονικὴν δοκιμασίαν, ἡ δόκιμος τῇ αἰτήσει τῆς, προτάσει τῆς Ἠγουμένης, ἀποφάσει τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου προχειρίζεται εἰς Ρασοφόρον καὶ ἐγγράφεται εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς Ἱ. Μονῆς.

Ἄρθρον 15

Ἐσωτερικὴ ζωὴ τῆς Ἀδελφότητος

Ἡ Ἀδελφότης ἀπαρτιζομένη ἐξ ὄλων τῶν Μοναχῶν, Μεγαλοσχήμων, Ρασοφόρων, Δοκίμων ἀποτελεῖ πνευματικὴν οἰκογένειαν μὲ κεφαλὴν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπέρτατον δὲ νόμον πρὸς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ συμμορφοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη αὐτῆς τὴν Ἀγίαν Γραφήν, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὰς αὐθεντικὰς καὶ ἱερὰς μοναχικὰς παραδόσεις. Τὰ καθήκοντα τῶν Ἀδελφῶν περιγράφονται ὡς ἑξῆς:

α) Ἡ θεμελιώδης μοναχικὴ ἀρχὴ εἶναι ἡ ὑπακοή, τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ δεικνύῃ ἐκάστη τῶν Ἀδελφῶν πρωτίστως πρὸς τὴν Ἠγουμένην «μηδὲν παρὰ γνώμην αὐτῆς διαπράττουσα» (Μ. Βασίλειος). Πᾶσα ὑπακοὴ πρὸς τὴν Ἠγουμένην θεωρεῖται γενομένη πρὸς τὸν Κύριον. Ἡ ὑπακοὴ πρέπει νὰ ἐξασκεῖται μέχρι θανάτου. Εἰς μίαν μόνον περίπτωσιν οὐχὶ μόνον δικαιούται ἀλλῆλα καὶ ὑποχρεοῦται νὰ μὴν ὑπακούσῃ ἢ ὑποτακτικῆ: Ὅσον τὸ προστατόμενον καταφανῶς προσκρούει εἰς ρητὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου ἢ εἰς τὴν παραδεδεγμένην ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πίστιν.

β) Αἱ Ἀδελφαὶ ὀφείλουσιν νὰ ἀναφέρουν λεπτομερῶς καὶ ἐπακριβῶς πάντα τὰ κρύφια τοῦ νοῦς καὶ τῆς καρδίας των διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως εἰς τὴν Ἠγουμένην.

γ) Αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουσιν νὰ ἀγαποῦν ἀλλήλους οἷα ἀγάπῃ ἐφανέρωσεν καὶ ἐδίδαξεν ὁ Κύριος. Ἡ ἀγάπη πρέπει νὰ εἶναι κοινὴ καὶ ἴση πρὸς ὅλλας τὰς Ἀδελφάς. Δὲν ἐπιτρέπεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἢ μερικῇ φιλίᾳ.

δ) Εἰς τὰς μεταξύ των σχέσεις αἱ Ἀδελφαὶ πρέπει νὰ τηροῦν τὴν ἱεραρχίαν.

Αἱ μικρότεραι ὑπακούουσιν καὶ σέβονται τὰς μεγαλύτερας, αἱ δὲ μεγαλύτεραι ἀγαποῦν καὶ συμπάριστανται θετικῶς εἰς τὴν πρόοδον καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μικροτέρων.

ε) Ἡ ἐνσυνείδητος ἄσκησις τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης ἐξοβελίζει παντελῶς τὰς κακίας τοῦ φθόνου, τῆς κρίσεως καὶ τοῦ σχολιασμοῦ, τῆς παρρησίας, τῆς ἀντιλογίας, τῆς ἰδιορρυθμίας καὶ ὄσων ἄλλων διαβιβρώσκουν καὶ ὑποσκάπτουν τὰ θεμέλια τοῦ Κοινοβίου.

στ) Αἱ Ἀδελφαὶ ὀφείλουσιν νὰ φυλάττουν ἑαυτὰς ἐν ἀγγελίᾳ, παρθενίᾳ, ἀκτημοσύνῃ καὶ σωφροσύνῃ ἐν ἀδιαλείπτῳ προσευχῇ καὶ θείῳ ἔρωτι διὰ τὸν Νυμφίον αὐτῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

ζ) Αἱ Ἀδελφαὶ εἰς τὰς μετὰ τῶν συγγενῶν των σχέσεις δέον νὰ ἔχωσι ὑπ' ὄψιν τὸ «*Πόθος Θεοῦ ἀπέσβεσε πόθον γονέων, ὁ δὲ ἡέγων ἀμφοτέρα ἔχειν πεπλήνηκεν ἑαυτόν*».

η) Οὐδὲν ὑπάρχει ἴδιον ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ καθότι εἶναι ἅπαντα κοινά.

θ) Ἐκάστη τῶν Ἀδελφῶν ὀφείλει νὰ ἀγαπᾷ καὶ νὰ προσέχη ἅπαντα τὰ ἀντικείμενα τῆς Ἱ. Μονῆς ὡς ἀνήκοντα εἰς Αὐτὸν τὸν Θεόν καὶ οὐδένα ἄλλον.

ι) Γενικῶς αἱ Ἀδελφαὶ πρέπει νὰ ἀγαποῦν τὴν συνηθὴν χρῆσιν τῶν ἐκφράσεων «*συγχώρησον, εὐλόγησον, εὐλογοεῖτε, νὰ εἶναι εὐλογημένον*». Οἱ ἀσκητικοὶ Πατέρες γράφουν ὅτι τὸ «*εὐλόγησον*» εἶναι ἡ εὐγένεια τῶν Μοναχῶν. Ἐπίσης νὰ ζητοῦν εὐλογίαν καὶ διὰ τὰ πλεον μικρὰ καὶ ἀσήμαντα πράγματα. Μέγα τὸ ἐκ τούτου κέρδος διότι αὐτὸ δεικνύει ταπεινώσιν, ἡ δὲ ταπεινώσις ἐφελκίζει πλοῦσιον τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου.

ια) Ἡ ἐνδυμασία τῶν Ἀδελφῶν καθὼς καὶ ἡ ὑπόδησις αὐτῶν εἶναι ὁμοιόμορφος καὶ ἀπλή. Ἡ Μοναχὴ πρέπει νὰ εἶναι ἀπέριττος καὶ ταπεινὴ εἰς τὴν ὄλην ἐμφάνισιν, διότι «*εὐκόσμησις σώματος, ψυχῆς ἐστὶ καταστροφή*».

ιβ) Ὁ χώρος ὅπου εὐρίσκονται τὰ κεληλιὰ τῶν Μοναχῶν θεωρεῖται ἱερὸς καὶ ὡς ἐκ τούτου παραμένει ἄβητος ἀπαγορευομένης αὐστηρῶς τῆς προσεγγίσεως κοσμικῶν.

ιγ) Εἰς τὰς Ἀδελφὰς ἀπαγορεύεται νὰ εἰσέρχωνται ἡ μία εἰς τὸ κεληλίον τῆς ἄλλης παρεκτὸς ἀσθενείας καὶ κατόπιν εὐλογίας τῆς Ἠγουμένης.

ιδ) Οὐδὲν διακόνημα εἶναι ἰσόβιον ἢ ἀναπόσπαστον.

ιε) Ἄρνησις Ἀδελφῆς εἰς ἐκτέλεσιν διακονήματος σημαίνει ἀνυπακοήν. Ἡ ἐπιμονὴ δὲ εἰς τὴν ἄρνησιν συνεπάγεται ἐπιτίμιον. Ἐκάστη Ἀδελφὴ ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἡ διακονία τῆς ἀποτελεῖ «ἀρετῆς σπούδασμα» (Μ. Βασίλειος) καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐκτελεῖ

καὶ τὰ εὐτελέστερα τῶν ἔργων ὄχι ὡς ἀγγαρείας ἀλλὰ μετὰ σπουδῆς, προθυμίας καὶ ζήλου ἄνευ γογγυσμοῦ. Ὅ,τι πράττει τὸ πράττει διὰ τὸν Θεὸν καὶ διὰ τὴν Ὑπεραγίαν Μπέραν Του, εἰς τὸν Οἶκον τῆς Ὁποίας ζῆ, διαιτᾶται, ἀσκεῖται καὶ πραγματοποιεῖ τὰς πνευματικὰς ἀναβάσεις τῆς.

ισ) Ὅλοι αἱ Ἀδελφαὶ ὑποχρεωτικῶς ἔχουν κοινὸν Πνευματικόν, τὸν Πνευματικὸν τῆς Ἰ. Μονῆς.

ιζ) Αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουσιν νὰ τηροῦν τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἰ. Κοινοβίου, τόσον τὰ τῆς Θ. Λατρείας, ὅσον καὶ τὸ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῆς Ἰ. Μονῆς. Ὁ Ναὸς εἶναι διὰ τὴν Ἀδελφὴν «*Πύλη Οὐρανοῦ*» διὰ τῆς ὁποίας ἐπικοινωνεῖ μὲ τὴν θριαμβεύουσαν ἐν οὐρανοῖς Ἐκκλησίαν. Ἐκάστη Ἀδελφὴ ὀφείλει ὅπως ἐκτελεῖ καθημερινῶς τὸν ἀτομικὸν αὐτῆς κανόνα, κατὰ τὴν διατεταγμένην ὥρα. Ἡ ἀναζητήσις καὶ λατρεία τῆς Παναγίας Τριάδος συνεχίζεται καὶ ἐκτὸς τοῦ Ναοῦ διὰ τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Παρακλησίως καὶ τῆς ἐπικλήσεως τῆς μονολογίστου προσευχῆς ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ. Ἡ συχνὴ Θεία Κοινωνία οὔσα ἐν τῷ πνεύματι τῆς Ἀδελφότητος, καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Πνευματικοῦ Πατρὸς καὶ παρακολουθεῖται ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης. Ἐνίοτε, εἰς μεγάλης ἐορτᾶς, μνήμας μεγάλων Ὁσίων ἢ Μαρτύρων καὶ Ἱεραρχῶν, ὡς καὶ ὅταν θελήσῃ ἡ Ἀδελφότης τελοῦνται ἀγρυπνίαι.

ιη) Ἀπαγορεύεται ρητῶς ἡ τέλεισις Γάμων εἰς τὴν Ἰ. Μονήν.

ιθ) Ὁ χώρος τῆς Τραπεζῆς, θεωρεῖται Ἱερός, ὡς ὁ ναός, διὰ τοῦτο αἱ ἐν τῷ Ἱερῷ Κοινοβίῳ ἀσκούμεναι ὑποχρεοῦνται νὰ τρώγουν ἐν σιωπῇ ἐν τῇ κοινῇ τραπέζῃ ὅπου γίνεται ἀνάγνωσις τοῦ Συναξαριστοῦ ἢ πατερικῶν καὶ ἐν γένει οἰκοδομούντων τὰς ψυχὰς κειμένων. Εἰς τὴν Τράπεζαν τηροῦνται πιστῶς ἅπασαι αἱ παραδεδομένα καὶ μοναχικαὶ νηστεῖαι.

κ) Αἱ Ἀδελφαὶ γενικῶς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐξέρχωνται τῆς Ἰ. Μονῆς, ἐκτὸς ἂν λόγοι ἀσθενείας ἢ διακονίας ἢ ἀλλοῦ τινὸς ἀνάγκης ἐπιβάλλῃ τούτο καὶ πάντως μόνον κατόπιν εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης ἢ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ἄρθρον 16

Πνευματικὸς τῆς Ἰ. Μονῆς

α) Διὰ τὸ θέμα τοῦ πνευματικοῦ ἡ Ἡγουμένη, τῆ συμφώνῳ γνώμῃ συμπάσης τῆς Ἀδελφότητος, ἀνα-

φέρεται εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην καὶ ζητεῖ τὸν διορισμὸν τοῦ ὑπ' αὐτῆς θεωρουμένου ὡς καταλλήλου Ἱερομονάχου ἢ ἐγγάμου Ἱερέως διὰ τὸ ἔργον τοῦ Πνευματικοῦ - Ἐξομολόγου τῆς Ἀδελφότητος.

β) Δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὰ διοικητικὰ θέματα τῆς Ἰ. Μονῆς καὶ εἶναι ἔτοιμος ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ παύσῃ διακονῶν τὴν Ἀδελφότητα, μηδὲν ἀπαιτῶν «δικαίωμα» διαποιμάνσεως αὐτῆς παρὰ τὴν θέλησιν καὶ ἀποδοχὴν τῆς.

γ) Ὁ Πνευματικὸς συνεργάζεται καὶ συνεννοεῖται μετὰ τῆς Ἡγουμένης ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς πνευματικῆς καθοδηγήσεως καὶ τῆς ἐπιβολῆς ἐπιτιμίων τῶν Ἀδελφῶν διὰ νὰ ἀποφεύγῃται ἡ τυχὸν ἀλλοίωσις καὶ ἀθέτησις τῶν κοινῶν ἀρχῶν τῆς Ἰ. Μονῆς καὶ ἡ σύγκρουσις πρὸς τὰς ἐντολὰς καὶ κατευθύνσεις τῆς Ἡγουμένης.

ἄρθρον 17

Πειθαρχικὸς ἔλεγχος

α) Ὁ πειθαρχικὸς ἔλεγχος ἀσκεῖται κατὰ πρῶτον λόγον καὶ ἐν παντὶ ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης, ἥτις ἐπιβάλλει τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων προβλεπόμενα ἐπιτίμια μετὰ διακρίσεως καὶ ἀγάπης ἀποβλέπουσα εἰς τὴν διόρθωσιν τῆς σφαληροῦς Ἀδελφῆς.

β) Εἰς περίπτωσιν ὑποτροπῆς ἢ βαρυτέρου τυχὸν παραπτώματος τὸν πειθαρχικὸν ἔλεγχον ἀσκεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

γ) Ἐὰν δέ, ὃ μὴ γένοιτο, συμβῇ παράπτωμα ἐπισῦρον κανονικὰς κυρώσεις ἢ ἀπειλοῦν τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Ἰ. Μονῆς, τότε ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος, ἐπικυρουμένης τῆς ἀποφάσεώς της ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

δ) Πρὸ τῆς ἐπιβολῆς οἰουδήποτε ἐκ τῶν ἐπιτιμίων ἢ ποινῶν δέον νὰ ἀκουσθῇ ἡ ἐπιτιμωμένη Ἀδελφὴ, ἥτις εἰς τὴν β' καὶ γ' περίπτωσιν δύναται νὰ υποβάλλῃ γραπτὴν ἀπολογία, ἐφόσον ἐγκληθῇ παρὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ τῆς Ἀδελφότητος.

ἄρθρον 18

Φιλοξενία

α) Ἡ Ἰ. Μονὴ ἀκολουθοῦσα τὴν μοναχικὴν παράδοσιν παρέχει φιλοξενίαν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων τῆς.

β) Τοὺς ἐπισκέπτας ὑποδέχεται κατάλληλος Ἀδελφή, ἡ ἔχουσα τὴν διακονίαν τοῦ ἀρχονταρικίου μετὰ προσπνεΐας, συνέσεως καὶ σοβαρότητας.

γ) Μετὰ τῶν ἐπισκεπτῶν ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν καὶ συνομιλίαν καὶ ἡ Ἡγουμένη ὅπως ἐπίσης καὶ αἱ ἔχουσαι εἰδικὴν εὐλογία Ἀδελφαί.

ε) Ἡ διάρκεια παραμονῆς εἶναι 24 ὥραι. Διὰ μεγαλύτερον χρονικὸν διάστημα ἀποφασίζει ἡ Ἡγουμένη.

στ) Οἱ φιλοξενούμενοι καὶ οἱ προσκυνηταὶ δύνανται νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν Πατρειτικὴν ζωὴν τῆς Ἀδελφότητος, ὀφείλουσι ὅμως νὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ Ἱ. Μονὴ δὲν εἶναι κῶρος παραθερισμοῦ καὶ διασκεδάσεως, ἀλλὰ τόπος προσευχῆς, ἡσυχίας καὶ ἀγιασμοῦ. Ὑποχρεοῦνται, ὡς ἐκ τούτου, νὰ διάγουν κοσμίως ἐν αὐτῇ, φέροντες σεμνὴν ἀμφίεσιν καὶ ὀμιλοῦντες περιορισμένως, οὐδόπως δὲ θορυβοῦντες ἢ γελῶντες ἀπρεπῶς. Τὴν εὐθύνην διὰ τὰ ἀνωτέρω φέρει ἡ ἔχουσα Ἀδελφὴ τὸ διακόνημα τῆς φιλοξενίας.

ζ) Τὸ κάπνισμα ἀπαγορεύεται ἀπολύτως καὶ εἰς πάσας ἐντὸς τῆς ἐσωτερικῆς αὐλῆς τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ ὅλους τοὺς χώρους ποὺ περικλείονται ἐντὸς τοῦ τείχους αὐτῆς.

ἄρθρον 19

Αἱ Πρόσοδοι

Αἱ πρόσοδοι τῆς Ἱ. Μονῆς προέρχονται:

- α) Ἐκ τοῦ κηροῦ τῆς Ἐκκλησίας.
- β) Ἐκ συντάξεων Ἀδελφῶν.
- γ) Ἐκ πάσης φύσεως δωρεῶν.
- δ) Ἐκ πάσης φύσεως χρηστῆς καὶ νομίμου πηγῆς.

ἄρθρον 20

Διάθεσις Προσόδων

Αἱ Πρόσοδοι τῆς Ἱ. Μονῆς διατίθενται:

α) Διὰ πάσης φύσεως ἀνάγκην τῶν Ἀδελφῶν (διατροφή, ἐνδυμασία, ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις, κ.τ.λ.).

β) Διὰ κτιριακὰς ἀνάγκας.

γ) Διὰ τὴν φιλοξενίαν τῶν προσκυνητῶν.

δ) Διὰ τὴν προμήθειαν καὶ συντήρησιν πάντων τῶν συντελοῦντων εἰς τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τῆς Ἱ. Μονῆς.

ε) Διὰ ἐλεημοσύνην καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις ἀγάπης.

ἄρθρον 21

Σφραγὶς Ἱ. Μονῆς

Ἡ Ἱ. Μονὴ ἔχει ἰδίαν σφραγίδα κυκλικήν, ἔχουσαν ἐν μέσῳ τὴν εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, κύκλῳ δὲ αὐτῆς τὴν ἐπιγραφὴν «ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΙΕΡΑΚΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ».

ἄρθρον 22

Περὶ τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ

α) Πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος «Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ» ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

β) Ὁ παρὼν «Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς» τροποποιεῖται δι' ἀποφάσεως τῶν 4/5 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

γ) Ἡ πιστὴ καὶ ἀκριβὴς διαφύλαξις τοῦ παρόντος «Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ» ἀνατίθεται εἰς τὰ μέλη τῆς Μοναχικῆς Ἀδελφότητος καὶ τὴν Διοίκησιν αὐτῆς, εὐλογία καὶ κανονικῇ συγκαταθέσει τοῦ Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.

δ) Ὁ παρὼν «Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς» τῆς Ἱ. Μονῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ Ἁγίου Γεωργίου Ἱεράκος συνετάγη ἐπὶ Ἀρχιερατείας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ.κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ καὶ ἡγουμενίας τῆς Ὀσιολογιωτάτης Μοναχῆς Θεοδοσίας καὶ ἀνεγνώσθη ἐνώπιον τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἀφοῦ ἐνεκρίθη ὁμοφώνως, ὑπογράφεται ὡς ἀκολούθως καὶ ἐν ἀκριβεῖ ἀντιγράφῳ ἀποστέλλεται πρὸς ἔγκρισιν τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης καὶ πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῷ ἐπισήμῳ δεητίῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος «Ἐκκλησία», ὅτε ἄρχει καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ

Εὐαγγελιστρίας καὶ Ἁγ. Γεωργίου Ἱεράκος
τῇ 28ῃ Νοεμβρίου 2008

ΤΟ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Μοναχὴ Θεοδοσία Γκότση, Καθηγουμένη

Μοναχὴ Μαγδαληνὴ Χαρώνη

Μοναχὴ Μακρίνα Ἀβράμη

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ – 5 –

Τὸ Ἡγουμε/λιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ζερμπίτσας συγκείμενον ἐκ τῶν προσυπογεγραμμένων ὧδε μελῶν Αὐτοῦ, συνήλθεν σήμερον τὴν 3ην Νοεμβρίου 2008, ἡμέρα Δευτέρα καὶ ὥρα 8ην πρωινήν, ἐν τῷ γραφείῳ αὐτοῦ, ἵνα μελετήσῃ τὸ θέμα:

«Περὶ Τροποποιήσεως τοῦ Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ Αὐτῆς»

Συνταχθέντος τὸ πρῶτον, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 14/6-4-1973, ἡμετέρου ἐγγράφου – ἐπομένου τοῦ ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 722/29.3.1973 ἐγγράφου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, συνημμένης καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1801 ἐγκυκλίου τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ ὑποβολῆς τούτου, καὶ συσχεψάμενον

Ἀποφαίνεται

Τροποποιεῖ τὸν Ἑσωτερικὸν Κανονισμὸν ἔχοντα οὕτως.

Ἑσωτερικὸς Κανονισμὸς

Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱ. Μονῆς Παναγίας Ζερμπίτσας
τῆς Ἱ. Μ. Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς Μιᾶς Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος.

Ὁ παρῶν Ἑσωτερικὸς Κανονισμὸς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς, διέπει τὰ τῆς ὀργανώσεως, διοικήσεως, προαγωγῆς τοῦ πνευματικοῦ Βίου καὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 39 παρ. 4 τοῦ Ν.590/1977 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τοὺς Θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας, τὰς Μοναχικὰς Παραδόσεις τῆς Ὁρθόδοξου ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Ἄρθρον 1

Ἱστορία – Ἰδρυσις

Ἡ Ἱ. Μονὴ Ζερμπίτσας ἀνήκει εἰς τὸν Δῆμον Φάριδος, Ν. Λακωνίας. Πρὸ τοῦ 1821 ὑπήγετο εἰς τὴν περιφέρειαν Καρυοπόλεως καὶ ἦταν Σταυροπηγιακὴ. Συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ὑπερθύρου τῆς Βασιλικῆς Πύλης, τοῦ ἐσωτερικοῦ Καθολικοῦ, ἡ Ἱ. Μονὴ ἀνηγέρθη τὸ 1639 καὶ ἀνιστορήθη τὸ 1669. Κτίτωρ ὑπῆρξε ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἄρχων Κυρ-Ἐμμανουήλ, εἰς ψυχικὴν σωτηρίαν αὐτοῦ.

Ἄν καὶ ἀρχαιότερη, δὲν διεσώθησαν δυστυχῶς στοιχεῖα διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς περιόδου ἐκείνης, πλὴν ἐλαχίστων, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦν διὰ τὴν προῦπαρξίν της, τουλάχιστον ἀπὸ τὸν 12ον αἰῶνα. Ἀπὸ συστάσεως Αὐτῆς ἦτο ἀνδρῶα, μετατρέπη ἐπισήμως εἰς γυναικείαν τοιαύτην, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3046/87/9-3-1966 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρη-

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ἱ. Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ζερμπίτσας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

Πατερικῶν Κειμένων (Κλίμακα, Γεροντικόν, Εὐεργετινόν, Ἐφραίμ Σύρον, Κατηχήσεις Ἁγίου Βενεδίκτου (Κανονισμὸς Ὁρθοδόξου Μοναχικοῦ Βίου), Ἀββᾶ Ἡσαΐου Ἀσκητικά, Ἀόρατον Πόλεμον - Ἁγ. Νικοδήμου Ἁγιορείτου, Φιλοκαλία κ.λπ.).

Β) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις καὶ προΐσταται αὐτῶν, ὡς ἡ Μοναστικὴ καὶ Ἐκκλησιαστικὴ τάξις ὀρίζει ἐν τε τῇ Ἱερᾷ Μονῇ καὶ τοῖς Μετοχίοις αὐτῆς.

Γ) Καθίσταται δι' ἐκλογῆς ἰσόβιος, ἐφ' ὅσον ἐγκαταβιοῦσιν ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ, τουλάχιστον πέντε Ἀδελφαί. Ἐπιλέγεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, μία ἐκ τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς.

Δ) Ὀρίζει ἐκ τῶν Μελῶν τοῦ Ἡγουμ/λίου τὴν Γραμματέα καὶ τὴν Ταμία.

Ε) Συγκαλεῖ τὸ Ἡγουμ/λιον καὶ τὴν Ἱ. Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς καὶ προεδρεύει Αὐτῶν.

Στ) Προτείνει εἰς τὸ Ἡγουμ/λιον τὴν πρόσληψιν ἢ ἀποβολὴν τῶν δοκίμων, τὴν Ρασσοφορίαν καὶ Κουρὰν τῶν Πνευματικῶς ὠρίμων Ἀδελφῶν.

Ζ) Παρέχει ταῖς Ἀδελφαῖς ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς μέχρι καὶ τριάκοντα ἡμερῶν. Διὰ πλείονα χρόνον ἢ ἄδεια χορηγεῖται παρὰ τοῦ Ἡγουμ/λίου τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου.

Η) Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱ. Μονὴν ἐνώπιον πάσης ἐκκλησιαστικῆς, διοικητικῆς, δικαστικῆς, δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ ἐν γένει ἐνώπιον παντὸς φυσικοῦ καὶ νομικοῦ προσώπου δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Κωλυομένης δὲ δι' οἰονδήποτε λόγον, ἀναπληροῦται ὑπὸ Ἀδελφῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Ἡγουμ/λίου. Διὰ εἰδικὴν ὑπόθεσιν ἢ ἐκπροσώπησις τῆς Ἀδελφότητος δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς εἰδικὸν νομικὸν σύμβουλον.

Θ) Ὑπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς Ἱ. Μονῆς.

Ι) Καθορίζει τὰ διακονήματα τῶν Ἀδελφῶν.

Ια) Ὀρίζει τὸ δαιτολόγιον τῆς Ἀδελφότητος καὶ μεριμνᾷ περὶ τῆς νοσηλείας τῶν ἀσθενῶν ἢ ἀναθέτει ταύτην εἰς τινὰ ἀδελφὴν, κατάλληλον διὰ τὴν διακονίαν αὐτήν.

Ιβ) Ἀποσφραγίζει ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν.

Ιγ) Ὀρίζει, ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῆς, τὴν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς κατάλληλον Ἀναπληρώτριαν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει Ἀναπληρώτρια ἀναλαμβάνει αὐτοδικαίως ἢ πρώτη τῇ τάξει ἀδελφῆ. Ἡ Ἀναπληρώτρια αὐτὴ πε-

ριορίζεται ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῆς ἐντολῆς τῆς Καθηγουμένης προσδιοριζομένων ἐκάστοτε πλαισίων.

Ιδ) Ἐποπεύει τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ δέχεται ἐξαγόρευσιν τῶν λογισμῶν τῆς Ἀδελφότητος.

Ιε) Ἐπιμελεῖται τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος «Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ».

ἄρθρον 6

Χρεῖα τῆς θέσεως τῆς Καθηγουμένης

Α) Ἐνεκα θανάτου.

Β) Ἐνεκα οἰκειοθηλοῦς παραιτήσεως διὰ λόγους ὑγείας, δεκτῆς γενομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν 4/5 τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.

Γ) Ἐὰν ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐμπειστημένου εἰς Αὐτὴν λειτουργήματος, εἴτε λόγῳ γήρατος, εἴτε λόγῳ πιστοποιουμένης ἰατρικῶς ἀνιάτου ἢ μακροχρόνιου πνευματικῆς ἢ σωματικῆς ἀσθενείας. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, ἡ ἔκπτωσις ἐπέρχεται προτάσει τῆς Ἀδελφότητος, δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν 4/5 τῆς Συνάξεως τῶν ἀδελφῶν, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Κυριάρχου Μητροπολίτου.

Δ) Εἰς περίπτωσιν καταδίκης Αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, ἰσχύουν τὰ τοῦ ἄρθρου 39 παρ. 5 τοῦ Ν. 590/1977.

ἄρθρον 7

Ἐκλογὴ Καθηγουμένης

Α) Ἡ Καθηγουμένη ὑποδεικνύει πρὸ τῆς κοιμήσεως ἢ παραιτήσεως Αὐτῆς, τὴν κατὰ τὴν κρίσιν Της ἀξία διάδοχον, ὡς ἡ ἀπ' αἰώνων μοναχικὴ παράδοσις ἀπαιτεῖ. Ἡ κρίσις αὐτὴ τῆς Καθηγουμένης δὲν ἀποτελεῖ δέσμευσιν διὰ τὴν Ἀδελφότητα.

Β) Μετὰ τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον χρειαίαν τῆς θέσεως τῆς Καθηγουμένης, διενεργεῖται ἐκλογὴ τὸ βραδύτερον ἐντὸς δώδεκα ἡμερῶν. Εἰς λίαν δὲ ἐκτάκτους περιπτώσεις οὐχὶ πέραν τῶν εἴκοσι.

Γ) Μετὰ τὴν κένωσιν τῆς θέσεως τῆς Καθηγουμένης, ὡς Τοποτηρήτρια, ἀμέσως καὶ αὐτοδικαίως, ἀναλαμβάνει ἢ ἀρχαιοτέρα τῇ τάξει, ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμ/λίου. Ἡ Τοποτηρήτρια ἀμέσως ἀναφέρει γρα-

πτῶς εἰς τὸν Κυρίαρχον Μητροπολίτην τὴν τε χρεῖαν τῆς θέσεως τῆς Καθηγουμένης καὶ τὴν πρὸς ἀνάδειξιν τῆς διαδόχου Αὐτῆς ἡμέραν διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς.

Δ) Τὰ τῆς προετοιμασίας καὶ διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ρυθμίζει Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐκ τῆς Τοποτηρητρίας καὶ δύο Ἀδελφῶν, τῆς μετὰ τῆς Τοποτηρητρίας ἀρχαιοτέρας καὶ τῆς νεωτέρας τῆ τάξει. Ἡ νεωτέρα ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκτελεῖ χρέη Γραμματέως.

Ε) Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ἔχουν ἅπασαι αἱ ἐν τῷ Μοναχολόγιῳ τῆς Ἱ. Μονῆς ἐγγεγραμμέναι καὶ μονίμως ἐγκαταβιοῦσαι ἐν αὐτῇ, κεκαρμένα ἀδελφαὶ ρασοφόροι, μικρόσχημοι καὶ μεγαλόσχημοι, ἐφ' ὅσον ἔχουν 5/ετίαν ἐν τῇ Μονῇ.

Στ) Ἡ ἐκλογὴ τελεῖται ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Ἱ. Μονῆς διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, μηδενὸς ἄλλου προσώπου παρισταμένου κατὰ τὴν διεξαγωγὴν, προηγηθείσης δὲ αὐτῆς Θείας Λειτουργίας καὶ Ἀγρυπνίας.

Ζ) Ἡ Ἀδελφότης εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, παρόντων τῶν 4/5 μελῶν αὐτῆς. Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ὡς ἄνω ἀπαρτίας, ἡ ἐκλογὴ διεξάγεται μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἐὰν παρίσταται τὸ ἥμισυ τῶν Ἀδελφῶν πλεον μῖα.

Η) Ἐὰν ἡ πλειοψηφία δὲν συγκεντρώσῃ τὴν πλειοψηφίαν τῶν 4/5 τουλάχιστον, ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται αὐθωρεὶ ἕως τρεῖς φορές, ὅποτε Καθηγουμένη ἐκλέγεται ἡ πλειοψηφία ἀνεξαρτήτως ποσοστοῦ ψήφων. Ἐπὶ ἰσοψηφίας, Καθηγουμένη καθίσταται ἡ ἔχουσα τὰ πρεσβεῖα τῆς μοναχικῆς κουρᾶς. Ἀκολουθῶς ἡ Τοποτηρήτρια ἀνακοινοῖ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, παρουσιάζουσα τῇ Ἀδελφότητι καὶ τὴν νέαν Αὐτῆς Γερόντισσαν, Καθηγουμένην καὶ Πνευματικὴν Μητέρα.

Θ) Ἐνστάσεις περὶ τῆς ἐκλογῆς ὑποβάλλονται εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἀναγγελίαν καὶ γίνονται δεκταὶ συγκεντρώνουσαι τὸ 1/3 τῶν παρουσῶν Ἀδελφῶν. Αἱ ἐνστάσεις ἐπιλύονται ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, μὴ δυναμένης δὲ ταύτης ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, μὴ δυναμένης δὲ καὶ ὑπ' αὐτῆς ἀποφαίνεται ὁ Μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, ὁ ὁποῖος ἠτιολογημένως τὰς ἀπορρίπτει ἢ τὰς παραδέχεται, διατάσσων νέαν ἐκλογὴν.

Ι) Ἐπὶ παντὸς ἀπροβλήπτου κατὰ τὴν ὄλην διαδικασίαν τῆς ψηφοφορίας ἀποφασίζει τελειοδίκως, κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

Ια) Περαιωθείσης τῆς διαδικασίας ἐκλογῆς ὑπογράφεται ὑπὸ πάντων τῶν ψηφισάντων Ἀδελφῶν τὸ Πρακτικὸν τῆς ἐκλογῆς, ἀντίγραφον τοῦ ὁποῖου ὑποβάλλεται ἐντὸς πενθημέρου εἰς τὸν Μητροπολίτην Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης διὰ τὰ περαιτέρω. Ἦτοι, τὴν δι' εἰδικῆς τελετῆς ἐγκατάστασιν τῆς νέας Καθηγουμένης ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Ἱ. Μονῆς, ὅπως ἡ ἀρχαία μοναχικὴ τάξις ὀρίζει, (Μέγα Εὐχολόγιον).

Ιβ) Πᾶσα Καθηγουμένη παραιτηθεῖσα διὰ λόγους γήρατος, υγείας ἢ διὰ προσωπικοὺς πνευματικοὺς λόγους, καθίσταται Προηγουμένη, ἔχουσα τὰ δευτερεῖα μετὰ τὴν Καθηγουμένην ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, τῇ τραπέζῃ καὶ τῇ διοικήσει.

ἄρθρον 8

Ἡγουμενοσυμβούλιον

Α) Τὸ Ἡγουμεν/λίον συγκείμενον ἐκ τῆς Καθηγουμένης καὶ ἐκκληλεγμένων δύο συμβούλιων μελῶν, ἀποτελεῖ αἰρετὸν καὶ διαρκὲς συλλογικὸν σῶμα, ἀσχοῦν τὴν διοίκησιν τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Τὰ μέλη τοῦ Ἡγουμ/λίου ἀποκαλοῦνται «Ἡγουμενοσύμβουλοι» καὶ ἐκλέγονται ἀνὰ πενταετίαν, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, εἶναι δὲ ἀπεριορίστως ἐπανεκλέξιμα.

Β) Ἡ ἐκλογὴ διενεργεῖται ἐντὸς τῆς τελευταίας ἑβδομάδος πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τοῦ προηγουμένου Ἡγουμ/λίου. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ λήξις τῆς θητείας τοῦ Ἡγουμ/λίου συμπέσει μετὰ τῆς χρεῖας τῆς θέσεως τῆς Καθηγουμένης, παρατείνεται ἡ θητεία αὐτοῦ, μέχρι τῆς ἐκλογῆς τῆς νέας Καθηγουμένης.

Γ) Τὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Ἡγουμ/λίου ρυθμίζει Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῆς Καθηγουμένης καὶ δύο Ἀδελφῶν, τῆς κατεχούσης τὰ δευτερεῖα τῆς τάξεως καὶ τῆς νεωτέρας τῆ τάξει ἐκτελούσης καὶ χρέη Γραμματέως.

Δ) Ἐκάστη τῶν ἐκλογέων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ψηφοδέλιτου ἀναγράφει μόνον τὸν προβλεπόμενον ἀριθμὸν ὀνομάτων διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Ἡγουμ/λίου. Ἐὰν ἀναγράφονται ὀνόματα Ἀδελφῶν πλεον τοῦ προβλεπομένου ἀριθμοῦ καθίσταται ἄκυρον τὸ ψηφοδέλιτον.

Ε) Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ἔχουν ἅπασαι αἱ ἐγγεγραμμέναι ἐν τῷ Μοναχολόγιῳ καὶ μονίμως ἐγκαταβιοῦσαι Ἀδελφαὶ τῆς Ἱ. Μονῆς, ἐφ' ὅσον ἔχουν πενταετίαν ἐν τῇ Μονῇ.

Στ) Ἐπὶ ἰσοψηφίας προκρίνεται ἡ ἀρχαιότερα τῆ τάξει.

Ζ) Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς ἡ Καθηγουμένη ἀναφέρει ἐγγράφως εἰς τὸν Μητροπολίτην τὰ μέλη τοῦ ἀναδειχθέντος Ἡγουμ/λίου.

Η) Ἡ Γραμματεὺς καὶ ἡ Ταμίς ὀρίζονται ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμ/λίου.

Θ) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν ὑπερσχυοῦσης τῆς ψήφου τῆς Καθηγουμένης ἐπὶ ἰσοψηφίας.

ἄρθρον 9

Ἀρμοδιότητες Ἡγουμενοσυμβουλίου

Α) Τὸ Ἡγουμ/λίον ἀποφασίζει περὶ πάντων ὧσων δὲν προβλέπει ὁ «Ἐσωτερικὸς Κανονισμός».

Β) Συγκαλεῖ τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος.

Γ) Συντάσσει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ ὑποβάλλει αὐτοὺς εἰς τὸν Μητροπολίτην Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.

Δ) Ἀποφασίζει τὴν πρόσληψιν ἢ ἀποβολὴν δοκίμων, καθὼς καὶ τὰ περὶ τῆς κουρᾶς τῶν καταλιθήλων πρὸς τοῦτο Ἀδελφῶν.

Ε) Διαχειρίζεται πᾶσαν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀποδέχεται ἢ ἀποποιεῖται δωρεᾶς ἢ κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εἰς ἀγορὰς καὶ πωλῆσεις κινητῶν καὶ ἀκινήτων οἰασδῆποτε ἀξίας, ἀποφασίζει περὶ τῶν οἰκοδομικῶν συγκροτημάτων ἢ οὐσιωδῶν ἐπισκευῶν, μεριμνᾷ διὰ τὴν προμήθειαν πάντων τῶν ἀναγκαίων ἐφοδίων τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τῶν Ἀδελφῶν αὐτῆς.

Στ) Ἐν γένει ἐνεργεῖ καὶ φροντίζει διὰ πᾶν ἕτερον θέμα, μὴ ρητῶς ἀναφερόμενων ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, συντελοῦν εἰς τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου.

ἄρθρον 10

Συγκρότησις τῆς Ἀδελφότητος

Α) Ἡ Ἀδελφότης συγκροτεῖται ἐξ ἀπασῶν τῶν ἐν τῷ Μοναχολογίῳ ἐγγεγραμμένων Ἀδελφῶν.

Β) Ἡ σειρά ἀρχαιότητος τῶν Μοναχῶν καθορίζεται ἐκ τῆς προτεραιότητος ἐγγραφῆς αὐτῶν ἐν τῷ Μοναχολογίῳ.

Γ) Ἄπασαι αἱ Ἀδελφαὶ ἐγκαταβιοῦσιν ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ.

ἄρθρον 11

Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος:

Α) Ἀπαρτίζεται ἐξ ἀπασῶν τῶν ἐν τῷ Μοναχολογίῳ αὐτῆς ἐγγεγραμμένων Ἀδελφῶν καὶ ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον διοικητικὸν ὄργανον τῆς Ἱ. Μονῆς.

Β) Συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμ/λίου, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι «Ἐσωτερικῷ Κανονισμῷ» ἄλλως προβλεπομένων, τακτῶς μὲν τὴν 1ην Σεπτεμβρίου, ἐκάστου ἔτους, ἐκτάκτως δέ, πρὸς ἀντιμετώπισιν λίαν σοβαρῶν θεμάτων τῆς Ἱ. Μονῆς.

Γ) Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 4/5 τῶν μελῶν αὐτῆς. Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ὡς ἄνω ἀπαρτίας, ἡ Σύναξις συνέρχεται πάλιν μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἐφ' ὅσον παρίσταται τὸ ἡμισυ πλέον μιᾶς τῶν Ἀδελφῶν.

Δ) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐκτὸς τῶν περιστάσεων δι' ἃς ἄλλως ὀρίζεται ἐν τῷ παρόντι «Ἐσωτερικῷ Κανονισμῷ».

Ε) Τῶν Συνάξεων τηροῦνται Πρακτικὰ ὑπογραφόμενα ὑπὸ πάντων τῶν παρουσῶν Ἀδελφῶν.

ἄρθρον 12

Κοινοβίασις ἐν τῇ Ἀδελφότητι

Ἡ συγκαταριθμησις παικῶν ἀδελφῶν εἰς τὴν τάξιν τῶν δοκίμων ἀδελφῶν ἐνεργεῖται μετὰ πολλῆς σπουδῆς καὶ διακρίσεως. Πρὸ δὲ τῆς εἰσόδου τῶν ἀπαιτεῖται ἡ ἐπὶ χρονικόν τι διάστημα πνευματικὴ ἐπικοινωνία αὐτῶν μετὰ τῆς Καθηγουμένης, ἥτις ἐξετάζει τὴν ἀληθῆ κλίσιν αὐτῶν πρὸς τὸν μοναχισμὸν καὶ τὴν εἰλικρινῆ διάθεσίν των, ἵνα ἐπιτύχωσιν τὴν «μίμησιν Χριστοῦ ἐν τῷ μέτρῳ τῆς ἐνανθρωπήσεως, κατὰ τὸ ἐπιβάλλον τῇ ἐκάστου κλήσει». (Μ. Βασιλείου). Ἴνα καταστῇ τις μέλος τῆς Ἀδελφότητος ἀπαιτοῦνται οἱ κάτωθι προϋποθέσεις:

Α) Νόμιμος ἡλικία.

Β) Κανονικὴ δοκιμασία.

Γ) Ἐγγραφὸς αἴτησις τῆς ἐνδιαφερομένης.

Δ) Διάθεσις ὀλοκλήρου τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου προσωπικῆς περιουσίας τῆς ἐνδιαφερομένης πρὸ τῆς μοναχικῆς κουρᾶς, ὥστε νὰ ἀποδεσμευθῇ αὐτὴ ἐξ αὐτῆς.

Ε) Πρότασις τῆς Καθηγουμένης καὶ ἀποδοχὴ ταύτης ὑπὸ τοῦ Ἡγουμ/λίου.

Στ) Eis τὴν Ἱ. Μονὴν δὲν γίνονται δεκταὶ «ξενόκουροι» καὶ ἡ τύποις μόνον ἐγγραφή ἀδελφῶν. Eis ἐξαιρετικὰς δὲ περιπτώσεις ἀποφασίζει ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

Ζ) Ἡ διάρκεια τῆς δοκιμασίας ὀρίζεται ἕως τρία ἔτη.

Eis ἐξαιρετικὰς δὲ περιπτώσεις δύναται νὰ συντηρηθῆ ἢ καὶ ἐκταθῆ αὐτὴ τῇ εἰσηγήσει τῆς Καθηγουμένης καὶ κατόπιν ἀποδοχῆς τοῦ Ἱγουμε/λίου.

Η) Μετὰ τὴν ἐπιτυχὴ ὀλοκλήρωσιν τῆς κανονικῆς δοκιμασίας καὶ ἐφ' ὅσον ἡ δόκιμος «πρὸς πᾶσαν ταπεινοφροσύνην ἀνεπαισχύντως διάκειται» (Μ. Βασιλείου), προτάσει τῆς Καθηγουμένης, ἀποφάσει τοῦ Ἱγουμε/λίου καὶ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου, κείρεται μοναχὴ καὶ ἐγγράφεται eis τὸ Μοναχολόγιον.

Θ) Αἱ δόκιμοι ἀδελφαὶ ἔχουν ἰδίαν ἱεραρχίαν, καθοριζομένην ἐκ τοῦ χρονικοῦ σημείου προσελεύσεως αὐτῶν eis τὴν δοκιμασίαν. Ἐὰν ἡ Καθηγουμένη, τῇ συμφώνῳ γνώμῃ τοῦ Ἱγουμε/λίου, κρίνει δόκιμόν τινα ὡς ἀνέτοιμον ἵνα λήβῃ τὸ μοναχικὸν σχῆμα, δύναται ὅπως προβῆ eis τὴν κουρὰν τῆς ἀμέσως ἐπομένης, κατὰ τὴν τάξιν τῶν δοκίμων. Ἡ μοναχικὴ κουρὰ συνιστᾷ κληῖσιν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, οὐδέποτε δὲ δικαιώματα.

ἄρθρον 13 Ὁ Πνευματικὸς

Τὸ Μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως τελεῖται ὑπὸ Πνευματικοῦ, διακρινομένου ἐπ' ἀρετῇ, τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τοῦ Ἐπισκόπου, ἅπασαι αἱ Ἀδελφαὶ προσέρχονται τακτικῶς eis αὐτήν, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἐξομολογήσεως αὐτῶν ὑπὸ ἄλλου Πνευματικοῦ, συμφώνως καὶ πρὸς τὴν πατερικὴν προτροπὴν: «μὴ φεῦγε χεῖρας τοῦ τῷ Κυρίῳ σὲ προσενέγκαντος, οὐκ αἰδεσθῆ γὰρ ὡς αὐτὸν ἐν τῇ ζωῇ τινὰ» (Ἰωάν. Σιναΐτου).

Ι) Ἡ τράπεζα τῶν μοναχῶν ἀποτελεῖ προέκτασιν τῆς Εὐχαριστιακῆς Τραπέζης. Διὰ τοῦτο αἱ Ἀδελφαὶ συμφώνως πρὸς τὴν μοναχικὴν παράδοσιν, προσέρχονται eis τὴν Τράπεζαν τῆς Ἱ. Μονῆς ἐνδεδυμένοι ράσον καὶ κουκούλιον «μεταλαμβάνουσαι τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας» (Πράξεις Ἀποστόλων), ἐν πάσῃ εὐχαριστίᾳ καὶ σιωπῇ, ἅμα τε ἀκροῶμεναι ὑπὸ τῆς ὀριζομένης ἀναγνωστρίας, πατερικὰς ἐρμηνείας τῶν λόγων τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως.

Ια) Οὐδεὶς ἐπιτιμᾷ Ἀδελφὴν ἢ παρατηρεῖ ἢ διορθῶναι, πλὴν τῆς Καθηγουμένης ἢ τῆς ὑπ' αὐτῆς ὀρισθείσης. «Εἴ τις ἔλεγχον δίκαιον ἢ ἄδικον ἐξ ἑαυτοῦ ἀπερρίψατο, οὗτος τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν ἠρνήσατο, εἰ δὲ τις τοῦτον μετὰ πόνου ἢ καὶ ἀπόνως ἐδέξατο, ταχέως τῆς τῶν ἑαυτοῦ πταισμάτων ἀφέσεως τεύξεται» (Ἰωάν. Σιναΐτου). Ὁ ἔλεγχος τῶν παραπτωμάτων τῶν Ἀδελφῶν ἀσκεῖται κατὰ πρῶτον λόγον ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης, ἥτις μετὰ διακρίσεως καὶ ἀγάπης ἐπιβάλλει τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων προβλεπόμενα ἐπιτιμια, ἀποβλέπουσα eis τὴν διόρθωσιν τῆς πεπτωκυίας Ἀδελφῆς. «Εἴ τις ἰδίᾳ ἐλεγχόμενος οὐκ αἰσχύνεται» (Ἰωάν. Σιναΐτου), καὶ eis περίπτωσιν ὑποτροπῆς ἢ διαπράξεως βαρυτέρου παραπτώματός της, δὲν συμμορφοῦται, τὸν πειθαρχικὸν ἔλεγχον ἀσκεῖ τὸ Ἱγουμε/λίον τῆς Ἱ. Μονῆς ἢ ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος, ἀναλόγως τῆς βαρύτητος τοῦ ἀδικήματος. Eis τοιαύτην περίπτωσιν οὐδὲν τῶν ἐπιτιμῶν ἐπιβάλλεται ἄνευ κλήσεως πρὸς ἀπολογία τῆς πρὸς τιμωρίαν Ἀδελφῆς.

ἄρθρον 14 Τηρούμενα Βιβλία

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ, μερίμνη τοῦ Ἱγουμε/λίου, τηροῦνται τὰ κάτωθι βιβλία:

- Α) Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Ἱγουμε/λίου.
- Β) Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνάξεων τῆς Ἀδελφότητος.
- Γ) Πρωτόκολλον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.
- Δ) Μοναχολόγιον - Δοκιμολόγιον.
- Ε) Κτηματολόγιον.
- Στ) Βιβλίον Ταμείου.
- Ζ) Βιβλίον Ἀγίων Λειψάνων καὶ Ἱερῶν Κειμηλίων.

ἄρθρον 15 Σφραγὶς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἡ σφραγὶς τῆς Ἱ. Μονῆς εἶναι κυκλική, εἰκονίζουσα eis τὸ κέντρον αὐτῆς τὸν Δικέφαλον ἀετόν, κύκλῳ δὲ αὐτῆς φέρει τὴν ἐπιγραφὴν «ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΖΕΡΜΠΙΤΣΗΣ».

ἄρθρον 16
Προσκυνταὶ

Α) «Φῶς μὲν μοναχοῖς ἄγγελιοι, φῶς δὲ πάντων ἀνθρώπων, μοναχικὴ πολιτεία» (Ἰωάν. Σιναΐτου). Αἱ ἐγκαταβιοῦσαι ἀδελφαί, εἰς τὴν μετὰ τῶν προσκυντητῶν συναναστροφὴν των, δέον ὅπως μετὰ σπουδῆς ἀγωνίζονται, ἵνα: «Τύπος ἀγαθὸς γίνεσθαι πᾶσι, μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν ἐν οἷς ἂν ἐργάζωνται ἢ ἀποφθέγγωνται» (Ἰωάν. Σιναΐτου).

Β) Ἡ Ἱ. Μονὴ φιλοξενεῖ ἀριθμὸν προσκυντητῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Καθηγουμένης καὶ πάντοτε κατόπιν προειδοποιήσεως. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ δὲν διανυκτερεύουν ἄνδρες ἐκτὸς ἐξαιρέσεως κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Καθηγουμένης.

Γ) Γενικῶς δὲ τὰ τῆς εἰσόδου τῶν προσκυντητῶν ἐπαφίονται εἰς τὴν διάκρισιν τῆς Καθηγουμένης.

ἄρθρον 17
Πρόσοδοι

Αἱ πρόσοδοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς προέρχονται:

Α) Ἐκ τοῦ ἐργοχείρου τῶν Ἀδελφῶν

Β) Ἐκ δωρεῶν, κληρονομιῶν, παντὸς εἴδους ἐπιχορηγήσεων, ἐπιδοτήσεων κ.λπ.

Γ) Ἐκ τοῦ κηροῦ τῆς Ἐκκλησίας,

Δ) Ἐξ ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐκάστοτε περιουσίας τῆς Ἱ. Μονῆς.

Ε) Ἐκ τῶν εἰσκομισθέντων ὑπὸ τῶν ἐγκαταβιοσῶν Ἀδελφῶν καὶ

Στ) Ἐκ πάσης χρηστῆς καὶ νομίμου πηγῆς.

ἄρθρον 18
Διάθεσις Προσόδων

Αἱ πρόσοδοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διατίθενται:

Α) Διὰ πάσης φύσεως ἀνάγκας τῶν Ἀδελφῶν,

Β) Διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἐπέκτασιν τῶν κτηριακῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱ. Μονῆς.

Γ) Διὰ τὴν προμήθειαν καὶ συντήρησιν πάντων τῶν συντελοῦντων εἰς τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τῆς Ἱ. Μονῆς.

Δ) Διὰ φιланθρωπικοὺς σκοποὺς καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις ἀγάπης,

Ε) Διὰ πᾶσαν δαπάνην, μὴ περιλαμβανομένης μετὰ τῶν ἀνωτέρω, ἀποφασίζει τὸ Ἱ. Μοναχικόν,

Στ) Γενικῶς αἱ πρόσοδοι διατίθενται διὰ τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὰ ἄρθρα 17 καὶ 18 τοῦ 1/5.3.1932 σκοποῦς καὶ κατὰ σειρὰν προτεραιότητος ποὺ θέτουν αὐτά.

ἄρθρον 19
Διακονήματα Ἀδελφῶν

Ἐγέρτρια, Ἐκκλησιάρισσα, Τυπικάρισα, Βηματάρισσα, Πορτάρισσα, Ξενάρισσα, Μαγείρισα, Τραπεζάρισσα, Κηπουρός, Περιβολῆρισα, Ἱγουμενατάρισσα, Ἀρχοντάρισσα, Ἀναγνώστρια, Ψάλτριά, Ἀγιογράφοι, Χρυσοκεντητικὴ διακονία, Ράπτρια, Ὑφάντριά, Μελισσοκόμος, εἰς τὴν Διακονίαν τῶν ζώων.

ἄρθρον 20

Μοναχικὸς Κανὼν κατὰ τὰ μοναχικὰ θέσμια

Δόκιμοι	:	Κομβοσχοίνια	6	μετάνοιοι	50
Ρασσοφόροι	:	»	8	»	75
Μικρόσχημοι	:	»	12	»	120
Μεγαλόσχημοι:		»	24	»	300

Ὁράριον εἰκοσιτετραώρου προσευχῆς - μελήτης

Ἐγερτήριον: 3:00 π.μ.

Κανὼν μὲ κομβοσχοίνιον ἐν τῷ κεληίῳ 3:30-4:30 π.μ.

Ἀκολουθία: Μεσονυκτικόν, Ἦρθρος, Ὁραὶ: 4:30-6:30 π.μ.

Πρωινή Τράπεζα 6:30-7:30 π.μ., ἐν ἧ ἡ Καθηγουμένη:

«Ἀνάγνωσις καὶ ἀνάπτυξις ἀπὸ «Κατηχήσεις Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου Στουδίτου».

7:30-8:30 π.μ.: Μελέτη κατ' ἰδίαν ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

8:30-12:30 π.μ.: Διακονήματα - Ἐργόχειρα.

(11:30-12:00 μ.: Ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν ἐν τοῖς διακονήμασι).

12:30-13:00 μ.μ.: Παράκλησις τῆς Παναγίας Γοργοπηκῆς, ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τῆς Τραπεζῆς, ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου.

13:00-13:30 μ.μ.: Μεσημβρινὴ Τράπεζα, ἐν ἧ ἡ Ἀνάγνωσις, ἐκ περιτροπῆς, ἀπὸ Ἱερὸν Συναξαριστῆν.

13:30-14:00 μ.μ.: Παρακλήσεις ἐν τοῖς Παρεκκλησίοις τῆς Μονῆς (15 τὸ Σύνοδον), αἱ ἐπὶ τούτῳ διατεταγμένα ἀδελφαί.

14:00-15:00 μ.μ.: Ἀνάπαυσις ἐν τοῖς κελήϊοις.

15:00-16:00 μ.μ.: Μελέτη.

16:00-18:00 μ.μ.: Διακονήματα.

18:00-19:30 μ.μ.: Ἑσπερινός (Ἐνάτη, Ἑσπερινός, Θεοτοκάριον, Ἀπόδειπνον, Χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου, Ψαλτήριον. Ἀνάγνωσις ἐκ τῆς «Καινῆς Διαθήκης» ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης).

19:30-20:00 μ.μ.: Δείπνον.

20:30 μ.μ.: Σιωπητήριον.

20:30-21:30 μ.μ.: Νοεῖα προσευχὴ ἐν τοῖς κελήϊοις.

Ἄρθρον 21

Περὶ τοῦ Παρόντος «Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ»

Α) Ὁ παρὼν «Ἑσωτερικὸς Κανονισμὸς» ρυθμίζει ἀπαρασαλεύτως τὴν ὀργάνωσιν, λειτουργίαν καὶ διοικήσιν τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱ. Μονῆς Ζερμπίτσας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.

Β) Διὰ πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὡς καὶ εἰς περίπτωσιν αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῶν διατάξεων αὐτοῦ, ἀποφαίνονται σχετικῶς καὶ ἠτιολογημένως, «μαρτυρίαν ἔχοντες ἐκ τῶν Γραφῶν ἢ ἐκ Πατρικῆς συνθηθείας, ἄνευ παραβάσεως ἐντολῆς Θεοῦ» (Θεοδώρου Στουδίτου), τὰ μέλη τοῦ Ἠγουμε/λίου.

Γ) Ἐὰν παραστῆ ἀνάγκη τροποποιήσεως, συμπληρώσεως ἢ καταργήσεως ἄρθρου ἢ καὶ ἄρθρων τινῶν ἐκ τῶν μὴ θεμελιωδῶν τοῦ παρόντος «Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ», ἀποφασίζει ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος, κατόπιν ἠτιολογημένης εἰσηγήσεως τοῦ Ἠγουμε/λίου, ἐφ' ὅσον συμφωνήσωσιν πρὸς τοῦτο τὰ

4/5 τῶν μελῶν αὐτῆς. Τῶν ἐκάστοτε τροποποιήσεων λαμβάνει γνώσιν ὁ Μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης διὰ τὴν ὑπ' Αὐτοῦ γνωμοδότησιν καὶ παραπομπὴν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον πρὸς ἔγκρισιν. Ἡ ἰσχὺς τῆς τροποποιήσεως θὰ ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐγκριτικῆς τῆς τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ ἀποφάσεως Δ.Ι.Σ. εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸν «Ἐκκλήσια». Εἰς κάθε περίπτωσιν θὰ ἀκολουθῆται, ἄνευ χρείας τροποποιήσεως τοῦ παρόντος, ἡ προβλεπόμενη ἐκ τοῦ νόμου διαδικασία τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ.

Δ) Ὁ παρὼν «Ἑσωτερικὸς Κανονισμὸς» τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζερμπίτσας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, συνετάγη ἐπὶ Ἀρχιερατείας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ.κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ καὶ ἡγουμενίας τῆς Ὀσιωτάτης Μονῆς Παρθενίας καὶ ἀνεγνώσθη ἐνώπιον τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος. Ἄπασαι αἱ Ἀδελφαὶ ἦσαν παρούσαι, ἀπεδέχθησαν ἅπαντα τὰ ἄρθρα αὐτοῦ καὶ ὑπεσχέθησαν τὴν τήρησιν αὐτῶν.

Ε) Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ζερμπίτσας

Τῇ 3ῃ Νοεμβρίου 2008

ΤΟ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Η ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΗ

Παρθενία Μοναχὴ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Εὐλογία Μοναχὴ

Μακαριώτισσα Μοναχὴ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΣΠΗΛΙΑΣ

**Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς
τῆς «Ἱερᾶς Ἀνδρώας Κοινοβιακῆς Μονῆς Σπηλιᾶς»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων**

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
τῆς Μιᾶς καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος.

Πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς ἐπικαλουμένης
Σπηλαιωτίσσης,

Ἐπινεύσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. ΚΥΡΙΛΛΟΥ, διατυποῦμεν τὸν παρόντα Ἐσωτερικὸν Κανονισμόν, ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν, τὴν διοίκησιν, τὸν πνευματικὸν βίον, ὡς καὶ τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφώνως πρὸς:

α) τὴν μακραίωνα τάξιν καὶ παράδοσιν περὶ τοῦ μοναχικοῦ βίου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡς αὕτη ἐκφράζεται καὶ κατοχυροῦται ἐν τοῖς Θείοις καὶ Ἱεροῖς Κανόσι τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων, ὡς καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων,

β) τὸ ἄρθρον 39 παράγραφος 4 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α' 146).

γ) τὸ ἄρθρον 2 παράγραφος 2 τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξων Ἱερῶν Μονῶν καὶ τῶν Ἠσυχαστηρίων» (Φ.Ε.Κ. Α' 103).

δ) τὴν ὑπ' ἀριθμ. 04 ἀπὸ 23ης Αὐγούστου 2006 ἀπόφασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
ΙΔΡΥΣΙΣ, ΕΠΩΝΥΜΙΑ, ΦΥΣΙΣ, ΣΚΟΠΟΣ, ΕΠΟΠΤΕΙΑ

ἄρθρον 1

Ἰδρυσις - Ἐπωνυμία - Σφραγίς.

1. Ἡ Ἱερὰ Κοινοβιακὴ Μονὴ Σπηλιᾶς, συμφώνως τῇ παραδόσει, ἰδρύθη κατόπιν τῆς ἐν ἔτει χιλιοσῶ ἑξακοσιοσῶ τετάρτῳ (1064) εὐρέσεως τῆς Σεπτῆς καὶ Θαυματουργοῦ Εἰκόνοσ τῆς Θεομήτορος ὑπὸ τῶν δύο αὐταδέλφων μοναχῶν Ἀθανασίου καὶ Παρθενίου, ἀφιερῶθη δὲ εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἀνεστηλώθη ἐκ βάθρων ὑπὸ Ἀνανίου Ἱερομονάχου ἐν ἔτει 1677 συμφώνως πρὸς τὸ πατριαρχικὸν σιγίλιον τοῦ Πατριάρχου Διονυσίου τοῦ Δ', δι' οὗ ἀπενεμήθησαν εἰς τὴν Μονὴν προνόμια σταυροπηγίου.

2. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Σπηλιᾶς τυγχάνει Ἀνδρῶα καὶ Κοινοβιακὴ. Οὐδαμῶς ἐπιτρέπεται ἡ ἔκπτωσις ἀπὸ τοῦ κοινοβιακοῦ πολιτεύματος αὐτῆς εἰς ἰδιορρυθμίαν, πάντα δὲ ρυθμίζονται τῇ εὐλογίᾳ καὶ ἐντολῇ τοῦ Καθηγουμένου, συμφώνως ταῖς χρείαις καὶ ταῖς ἀσθενείαις τῶν ἀδελφῶν. Ἐὰν ἀδελφός τις ἤθελεν ἐναντιωθῆ εἰς τὴν κοινοβιακὴν τάξιν τῆς Μονῆς, ὑπόκειται εἰς πειθαρχικὴν ἀντιμετώπισιν.

3. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ κέκτηται στρογγύλην σφραγίδα, ἥτις φέρει ἐν τῷ κέντρῳ αὐτῆς τὴν εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, κάτωθεν τὸ ἔτος ἰδρύσεως 1064

μ.Χ. καὶ κυκλιωτέρως τὸν πλήρη τίτλον αὐτῆς «ΙΕΡΑ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΣΠΗΛΙΑΣ ΑΓΡΑΦΩΝ».

ἄρθρον 2

Σκοπός - Φύσις.

1. Ὡς σκοπὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὀρίζεται ἡ ἀνάπτυξις, καλλιέργεια καὶ προβολὴ τοῦ μοναστικοῦ ιδεώδους, ἐπιτυχανομένου πρωτίστως διὰ τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς. Ἡ ἀδιάλειπτος προσευχὴ καὶ ἡλιερεία τοῦ ἐν Τριάδι προσκυνομένου Θεοῦ, συμφώνως πρὸς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὰς Ἀποστολικὰς Παραδόσεις, ὡς καὶ ἡ ἀπαρέγκλιτος τήρησις τῶν ὑπὸ τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων περὶ μοναχικῶν καθεστώτων καταλειφθέντων Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων, ἀποτελοῦν διὰ τὴν Ἀδελφότητα τὸν ἀκριβῆ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ὁδηγὸν πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν.

2. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Σπηλιᾶς ἐπέχει, κατὰ τὰς νομικὰς αὐτῆς σχέσεις, θέσιν Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου (ἄρθρον 1 παράγραφος 4 Ν. 590/1977). Ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία αὐτῆς διέπεται ἀπὸ τοὺς περὶ μοναχικῶν καθεστώτων Θείου καὶ Ἱεροῦ Κανόνας τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ.

ἄρθρον 3

Ἐπισκοπικαὶ δικαιοδοσίαι.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐποπτείαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων, ὅστις:

α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις, συμφώνως τῇ λειτουργικῇ τάξει τῆς Ἐκκλησίας.

β) Ἐγκαθιστᾷ διὰ χειροθεσίας τὸν ἐκλεγέντα ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος Καθηγούμενον.

γ) Παρέχει τὴν ἔγκρισιν διὰ τὰς κουρὰς τῶν Μοναχῶν.

δ) Χειροτονεῖ μέλη τῆς Ἀδελφότητος εἰς κληρικούς, κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ε) Ἀνακρίνει τὰ κανονικὰ παραπτώματα τῶν ἐν τῇ Μονῇ διαβιούντων καὶ

στ) Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (ἄρθρον 39 παράγραφος 6 Ν. 590/1977).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ἄρθρον 4

Σύνθεσις - Πνευματικὰ καθήκοντα ἀδελφῶν.

1. Ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀπαρτίζεται ὑπὸ πάντων τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ Μοναχολόγιον καὶ μὴ λαβόντων ἀπολυτήριον μοναχῶν.

2. Μέλος τῆς Ἀδελφότητος καθίσταται ὁ ὑποστὰς ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τὴν μοναχικὴν κουρὰν δόκιμος αὐτῆς, κατόπιν τῆς διαδικασίας τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος.

3. Ἡ τάξις τῶν πρεσβείων ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ καθορίζεται ὡς ἑξῆς:

α) Καθηγούμενος,

β) Ἀναπληρωτὴς τοῦ Καθηγούμενου,

γ) Προηγούμενος (-οι),

δ) Ἡγουμενοσύμβουλοι,

ε) Κληρικοί, Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι,

στ) Μοναχοί, κατὰ τὴν ἀρχαιότητα τῆς κουρᾶς αὐτῶν.

4. Εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν σχέσεις οἱ ἀδελφοὶ τηροῦν μετὰ ἀκριβείας τὴν ἱεραρχίαν ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης «τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι». Οἱ νεώτεροι ἀπονέμουσι τὸν προσήκοντα σεβασμὸν καὶ ὑπακούουσι εἰς τοὺς πρεσβυτέρους, οἱ δὲ πρεσβύτεροι θεραπεύουσι διὰ συμβουλευτικῶν παρακλητικῶν λόγων τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων καὶ συμπαρίστανται εἰς τὴν πρόοδον καὶ πνευματικὴν προκοπὴν τῶν νεωτέρων. Δὲν ἐπιτρέπεται ἐν τῇ Ἀδελφότητι νὰ ἐπιτιμᾷ τις ἕτερον ἀδελφὸν μὲ ἐντονὸν καὶ ἐπιτακτικὸν ὕφος, ἀλλ᾽ ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ διαθέσει εὐσπλαγχνῶ ὡς γίνεται πᾶσα διόρθωσις, ἵνα συναρμοηγοῖται ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἡ Ἀδελφότης εἰς Σῶμα Χριστοῦ.

5. Ἄπαντες οἱ ἀδελφοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ζῶσι ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν ὑπὸ τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ τῆς μακράωνος μοναστικῆς παραδόσεως τεθεσπισμένων Κανόνων καὶ Διατάξεων περὶ τῆς ἀγγελικῆς πολιτείας.

6. Θεμελιώδη πνευματικὴν ἀρχὴν τοῦ Ὁρθοδόξου Μοναχισμοῦ ἀποτελεῖ ἡ τελεία ὑπακοή, τὴν ὁποίαν ἕκαστος Μοναχὸς ὀφείλει πρὸς τὸν Καθηγούμενον. Πάντα τὰ ἐπιμέρους θελήματα εἰς τὴν Κοινοβιακὴν ζωὴν καθίστανται ἐν θέλημα, προσαρμοζόμενον ἐλευθέρως καὶ κατ' ἐπίγνωσιν πρὸς τὴν «εὐλογία» τοῦ Ἡγουμένου. Ἡ «εὐλογία» αὕτη ἀπαλλάσσει τὸν Μοναχὸν ἀπὸ τύφου καὶ ἐπάρσεως, διερμηνεύει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διασφαλίζει τὴν ἐνότητα τῆς Ἀδελφότητος καὶ ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμὸν τοῦ Κοινοβίου.

Ὡς ἐκ τούτου, οἱ ἀδελφοί τῆς Μονῆς ὑποχρεοῦνται ὅπως:

α) Τηροῦν πιστῶς τὸν παρόντα Κανονισμόν καὶ ἐπιδιώκουν διαρκῶς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναφερομένων ἐν αὐτῷ σκοπῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

β) Ἐπιτελοῦν ἀπροφασίστως καὶ ἐν παντὶ τὰ ἐκάστοτε ἀνατιθέμενα εἰς αὐτοὺς καθήκοντα καὶ διακονήματα, ἐν τοῖς πηλαισίοις τῆς ἡν ὑπέχουν κανονικῆς ὑποχρέωσως τῆς ὑπακοῆς. Οἱ ἀδελφοὶ περὶ οὐδενὸς ἀποφασίζουσι, οὐδὲν ὑπόσχονται, πράττουσι, λαμβάνουσι, προσφέρουσι, ἄνευ γνώμης καὶ εὐλογίας τοῦ Καθηγουμένου.

7. Ἡ ἡλεπομερῆς ἐξαγόρευσις πρὸς τὸν Καθηγούμενον πάντων τῶν κρυφίων τοῦ νοὸς καὶ τῆς καρδίας ἐκάστου ἀδελφοῦ συνιστᾷ ἀρραγῆς θεμέλιον τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως.

8. Ἐκαστος Μοναχὸς ἀπαηλάσσει ἑαυτὸν «κρημάτων, κτημάτων, γονέων, ἀδελφῶν, πάσης σχέσεως καὶ φροντίδος ἐπιγείου, ἀκολουθῶν ἀόκνως τὸν Χριστὸν καὶ τὴν ἐκεῖθεν βοήθειαν ἐκδεχόμενος».

9. Ἐν τῇ ἀναστροφῇ τῶν ἀδελφῶν ὁμιλῖαι κοσμικαί, γέλωτες καὶ ἀπρεπεῖς ἐκφράσεις, ἡ κρίσις καὶ ἡ κατάκρισις, ἡ αὐθάδεια καὶ ἡ παρρησία καὶ πᾶν ὅ,τι διαταράσσει τὴν Κοινοβιακὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν «πάντα ταῦτα ἀπόβλητα ἔστω».

10. Οἱ ἀδελφοὶ ὀφείλουσι πρωτίστως νὰ προσέρχωνται - ἐξαίρεσει ἀσθενείας - ἀνελλιπῶς καὶ ἐγκαίρως εἰς πάσας τὰς Ἱ. Ἀκολουθίας ἐν εὐσχήμῳ περιβολῇ (ράσον, κουκούλιον, Μέγα Ἀγγελικὸν Σχήμα, ὅταν προβλέπει τοῦτο ἡ μοναχικὴ παράδοσις) ὅπως παρακολουθῶσι «ἐν σπουδῇ πάσῃ καὶ διαπύρῳ θερμῇ» τὰ ψαλλόμενα, ἀτενίζοντες διηνεκῶς εἰς τὸ θεῖον Πρόσωπον, προορῶντες τὸν Κύριον διὰ παντός, ἐνούμενοι μετ' Αὐτοῦ ἠθικῶς, μυστικῶς καὶ μυστηριακῶς.

11. Εἰς τὸ Κοινόβιον οἱ ἀδελφοὶ ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι «τὴν μὲν συμπαθῆ διάθεσιν καὶ ἀγαπητικὴν σχέσιν ἴσπν ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῇ συνοδείᾳ ζώντων». Ἡ κατὰ μέρος προτίμησις, ἡ μερικὴ φιλία καὶ πᾶσα καινοτομία καὶ δημιουργία ἑταιρείας παραχαράττει τοὺς κοινοβιακοὺς θεσμοὺς καὶ διασαλεύει τὴν εὐστάθειαν καὶ τὴν τάξιν τοῦ πληρώματος. Εἰς τὰς συζητήσεις ἀποφεύγεται ἡ κατάκρισις, ἡ κρίσις καὶ ὁ ἀπλοῦς ἀκόμην σχολιασμὸς ἢ ἔπαινος.

12. Μέλος τῆς Ἀδελφότητος δύναται, κατόπιν ἀδείας τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ἐλευθέρως ἀνακλητῆς ὑπὸ αὐτοῦ, καὶ τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Μητροπολίτου, ὅπως ὑπηρετήσῃ ἐκτὸς Μονῆς εἰς τινὰ ἐκκλησιαστικὴν θέσιν.

13. Μοναχὸς ἀποχωρήσας οικειοθελῶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἔχων ἰάβει νομίμως καὶ κανονικῶς ἀπολυτήριον γράμμα, δὲν γίνεται ἐκ νέου δεκτὸς εἰς αὐτήν, πλὴν ἐπὶ ἐξαιρετικῶν μόνον περιπτώσεων, κατόπιν εἰληκρивоῦς μετανοίας καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο ἠθέληεν ἐγκρίνει τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον. Ὁ ὀριστικῶς ἀποχωρήσας ἀδελφὸς λαμβάνει μετ' αὐτοῦ μόνον τὰ προσωπικῆς χρήσεως αὐτοῦ εἶδη, κατόπιν εὐλογίας τοῦ Καθηγουμένου.

14. Ἀδελφὸς προερχόμενος ἐξ ἐτέρας Ἱερᾶς Μονῆς («ξενοκουρίτης») δὲν γίνεται δεκτὸς, εἰ μὴ μόνον εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, κατόπιν ἐπισταμένης δοκιμασίας, ἀποφάσεως τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ εὐλογίας τοῦ Μητροπολίτου.

15. Οἰονδήποτε σφάλμα ἀδελφοῦ πρέπει νὰ γίνεται ἀφορμὴ περισσοτέρας προσεγγίσεως καὶ συμπαραστάσεως, παρὰ ἡ ἀρετὴ του, ὅπως διδάσκουν οἱ ἅγιοι Πατέρες: «Ἀπλῶσον τὸν χιτῶνα σου ἐπὶ τὸν πταίοντα καὶ σκέπασον αὐτόν. Καὶ ἐὰν μὴ δύνη ἐφ' ἑαυτὸν ἐπιθεῖναι τὰ πταίσματα καὶ δέξασθαι τὴν παιδείαν καὶ τὴν αἰσχύνην ἀντ' αὐτοῦ, κἂν ὑπόμεινον, καὶ αὐτὸν μὴ καταίσχυνῃς» (Ἰσαὰκ ὁ Σῦρος).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄ ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ

ἄρθρον 5

Ἐργα τῆς διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τυγχάνουν:

- α) Ὁ Καθηγούμενος (ἄρθρα 6-9 παρόντος).
- β) Τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον (ἄρθρα 10-12 παρόντος).
- γ) Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος (ἄρθρον 13 παρόντος).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄ Ο ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΣ

ἄρθρον 6

Καθήκοντα καὶ δικαιοδοσίαι.

1. Ὁ Καθηγούμενος, ἐπέχων «τὸ τοῦ Χριστοῦ πρόσωπον» ἐν τῇ Ἀδελφότητι καὶ «ἱερουργῶν τῷ Θεῷ τὴν τῶν πειθομένων αὐτῷ σωτηρίαν», εἶναι μόνος αὐτὸς ὁ κοινὸς πνευματικὸς πατὴρ τῆς Ἀδελφότητος. Πᾶν σφάλμα ἢ ἀμάρτημα ἀναφέρεται ἀβιάστως, ἀπαθῶς καὶ εὐτάκτως εἰς αὐτόν, ὅστις ἐπιβλέπει ἀγρύπνως τὴν ζωὴν τῶν ἀδελφῶν καὶ διακονεῖ ἐν ταπεινοφροσύνῃ τὴν σω-

τηρίαν τῶν ψυχῶν αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν εὐδόωσιν τοῦ ὅλου ἔργου τῆς Ἀδελφότητος.

2. Ἐπιμελεῖται τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μονῆς, ὡς καὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας.

3. Στηρίζει, νουθετεῖ καὶ καθοδηγεῖ διὰ λόγου καὶ ἔργου, προλαμβάνει πᾶσαν ἐκτροπὴν ἡσυχῶς καὶ μετὰ πραότητος, ἀνέχεται «μακροθύμως τῶν ἐξ ἀπειρίας ἐλλήμιπανόντων τι τῶν καθηκόντων», ἐλέγχει μετὰ διακρίσεως, ἐπιτιμᾷ μετὰ συμμετρίας, «συναθλοῖ τοῖς ἰσχυροῖς, τῶν ἀδυνάτων βαστάζει τὰ ἀσθενήματα καὶ πάντα ποιεῖ καὶ ἰλέγει πρὸς καταρτισμὸν τῶν συνόντων».

4. Κατανέμει τὰ διακονήματα εἰς τοὺς ἀδελφούς «καθ' ὃ ἕκαστος ἐπιτηδείως ἔχει», ἀποσκοπῶν εἰς τὸ πνευματικὸν συμφέρον τῶν ἀδελφῶν, ὡς καὶ τὴν εὐταξίαν καὶ ἰσορροπίαν τοῦ Κοινοβίου. Ὅριζει τὸν Ταμίαν καὶ Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

5. Προΐσταται τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Συνάξεως τῶν Ἀδελφῶν, συγκαληῶν αὐτάς, τῶν Ἱερῶν Ἀκοιλουθιῶν καὶ τῆς Τραπεζῆς. Πρωτοστατεῖ εἰς τὰς ἀγρυπνίας καὶ τὴν νηστείαν μετὰ ταπεινοφροσύνης καὶ κύρους, μηδενὶ μηδὲν ἐπιτρέπων τὸ ἀλληλοῦν τοὺς Ἱεροὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Κανόνας, τοὺς κοινοβιακοὺς θεσμούς, τὰς ἐπιταγὰς τοῦ Κανονισμοῦ καὶ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

6. Ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἀσκεῖ τὰ καθήκοντά του ἰσοβίως, μνημονεύεται δὲ εἰς πάσας τὰς Ἱερὰς ἀκοιλουθίας κανονικῶς.

7. Ὅριζει κατὰ τὴν κρίσιν του ἓνα ἐκ τῶν Ἱγουμενοσυμβούλων ὡς ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ, δύναται δὲ νὰ ὀρίξῃ ὡς ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ τὸν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἰκανώτερον ἐκ τῶν ἀδελφῶν καὶ ἐκτὸς Ἱγουμενοσυμβουλίου, ἐπὶ πνευματικῶν ἢ διοικητικῶν ζητημάτων, ὡς ἂν ἀσθενείαν σώματος ἢ ἀποδημίας ἀνάγκην ἢ τινα ἄλλην περίστασιν ἀπουσιάζει ἐκ τῆς Μονῆς. Ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Καθηγουμένου δεσμεύει ἐγκύρως τὴν Ἱερὰν Μονὴν μόνον ὡς ἂν κινεῖται αὐστηρῶς ἐντὸς τῶν ὁρίων καὶ πρὸς ἐκτέλεισιν τῆς ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου δοθείσης αὐτῷ ἐντολῆς.

8. Συγκαλεῖ εἰς συνεδρίαν τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον καὶ τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος καὶ προεδρεύει αὐτῶν. Κατὰ τὰς συνεδριάσεις εἰσηγεῖται ὡς Πρόεδρος τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα, δίδει τὸν λόγον εἰς τοὺς αἰτοῦντας καὶ ἀφαιρεῖ αὐτὸν ἀπὸ τῶν παρεκτρεπομένων, ἐποπτεύει δὲ καθόλου ἐπὶ τῆς εὐπρεποῦς διεξαγωγῆς τῶν συζητήσεων καὶ ἐν γένει διευθύνει αὐτάς.

9. Χορηγεῖ εἰς τοὺς ἀδελφούς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἄδειαν κινήσεως τῶν καὶ παραμονῆς ἐκτὸς τῆς Ἱ. Μονῆς, λόγῳ διακονίας, ἢ ἔνεκα ἀσθενείας ἢ ὁσάκις κρίνεται τοῦτο ἐπιβεβλημένον διὰ τινα ἀνάγκην, τηρουμένων τῶν ὄρων τοῦ ἄρθρου 56 παρ. 3 ν. 590/1977.

10. Προτείνει εἰς τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσληψιν ἢ τὴν ἀποβολὴν τῶν δοκίμων, τὴν κουρὰν αὐτῶν εἰς μοναχοὺς, ὡς καὶ τὴν χειροτονίαν ἀδελφοῦ εἰς κληρικόν.

11. Ἀποφασίζει περὶ τῆς φιλοξενίας συγγενῶν τῶν ἀδελφῶν ἢ οἰοῦδήποτε ἐπισκέπτου.

12. Συγκαλεῖ τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον εἰς τὰς τακτικὰς αὐτοῦ συνεδριάσεις δις τοῦ μηνός, κατὰ τὴν πρώτην καὶ τρίτην ἑβδομάδα αὐτοῦ, ἐκτάκτως δὲ ὡς ἂν κρίνῃ ὁ ἴδιος ἢ αἰτήσῃται τὴν σύγκλησίν του ἢ πλειοψηφία τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

13. Ἀσκεῖ μετὰ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τὴν διοίκσιν καὶ διαχείρισιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὑπογράφων μετὰ τοῦ Ταμίου τὰ γραμμάτια εἰσπραξέων, ὡς καὶ τὰ ἐντάλλματα πληρωμῶν. Δύναται νὰ διαθέτῃ τὰς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰδικὰ πιστώσεις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὡς καὶ νὰ ἀναθέτῃ ἢ ἐκτελεῖ ἀπ' εὐθείας ἔργα ἢ νὰ ἐξασφαλίσῃ προμηθείας μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 6.000 ΕΥΡΩ, ἀναπροσαρμοζομένου κατ' ἔτος συμφώνως πρὸς τὰ ἐκάστοτε ἰσχύοντα διὰ τὰ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ Ὄργανισμοὺς Τοπικῆς Αυτοδιοικήσεως.

14. Ὑπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς Ἱ. Μονῆς, δεσμεύων αὐτὴν ἐνώπιον παντὸς τρίτου διὰ τῆς σφραγίδος αὐτῆς, τὴ βοήθια δὲ τοῦ Γραμματέως διεκπεραίνει τὴν ἀλληλογραφίαν.

15. Ἐκπροσωπεῖ δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἐνώπιον πάσης ἐκκλησιαστικῆς, διοικητικῆς, δημοτικῆς, κοινοτικῆς, φορολογικῆς, ὡς καὶ πάσης ἐτέρας Ἀρχῆς καὶ παντὸς Ὄργανισμοῦ καὶ ἐν γένει φυσικοῦ καὶ νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου. Κωλυόμενος δι' οἰονδήποτε λόγον ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ ὀρισθέντος ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὡς ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

16. Ὁ Καθηγούμενος καλεῖται παρὰ τῶν ἀδελφῶν διὰ τῆς ὀσιακῆς προσωνυμίας «Γέροντας», οἱ δὲ ἀδελφοὶ μεταξύ τῶν «πατῆρ» ἢ «ἀδελφός» μετὰ τοῦ ὀνόματος αὐτῶν.

Ἄρθρον 7

Προσόντα ὑποψηφίου πρὸς Ἱγουμενίαν.

1. Ὁ Καθηγούμενος, ὅστις εἶναι ἰσόβιος, ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐφ' ὅσον αὕτη

ἀριθμῆι εἰς τὴν δύναμιν τῆς πέντε (5) τουλάχιστον ἐγκαταβιοῦντας ἀδελφούς. Ὡς ἐγκαταβιοῦντες θεωροῦνται καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπλῶς γεγραμμένοι εἰς τὴν δύναμιν τῆς Μονῆς, ἔστω καὶ ἂν διαβιοῦν ἐκτὸς αὐτῆς νομίμως ὑπηρετοῦντες εἰς τινα ἐκκλησιαστικὴν θέσιν.

2. Ἴνα ἐκλεγῆι τις Καθηγούμενος, δέον ὅπως:

α) Εἶναι ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἱερομονάχων. Κατ' ἐξαίρεσιν δύναται νὰ εἶναι ἐκ τῆς τάξεως τῶν μοναχῶν ἐὰν οὐδεὶς ἱερομόναχος ὑπάρχη.

β) Διακρίνεται ἐπὶ ἡθελῶ χρηστῶ, σταθερῶ εὐσεβείᾳ, διαγωγῇ ἀνεπιλήπτῳ, μορφώσῃ ἐκκλησιαστικῇ, ἐγκυκλίῳ παιδείᾳ καὶ διοικητικῇ ἰκανότητι.

γ) Νὰ εἶναι ἐκ τῶν ἐχόντων τὸ Μέγα Ἀγγελικὸν Σχῆμα ἀδελφῶν τῆς Μονῆς.

δ) Ἐγκαταβιοῖ νομίμως τουλάχιστον ἀπὸ πενταετίας (5 ἔτη) ἐν τῇ Ἱερῶ Μονῇ Σπηλιᾶς. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ὅρος περὶ πενταετοῦς συνεχοῦς διαβιώσεως ἐν τῇ Μονῇ δὲν πληροῦται, ὁ Καθηγούμενος ἐκλέγεται καὶ πάλιν ἐκ τῶν νομίμως διαβιούντων ἐν τῇ Ἱερῶ Μονῇ ἀδελφῶν ἀνεξαρτήτως χρόνου διαβιώσεως.

Ἄρθρον 8

Διαδικασία ἐκλογῆς.

1. Μετὰ τὴν καθ' οἷονδήποτε τρόπον κένωσιν τῆς θέσεως τοῦ Καθηγούμενου, ἀναλαμβάνει ἀμέσως καὶ αὐτοδικαίως καθήκοντα Τοποτηρητοῦ ὁ Ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, ἐλλείψει δὲ αὐτοῦ ὁ ἀρχαιότερος τῶν Ἱγουμενοσυμβούλων. Ἐὰν ὁ Τοποτηρητὴς τυγχάνει ταυτοχρόνως καὶ μέλος τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, προστίθεται εἰς αὐτό, προκειμένου νὰ καταστῆ τριμελὲς, ὁ ἔχων τὰ πρεσβεῖα ἐκ τῶν ἀδελφῶν, μὲ θητεῖαν μέχρι τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Καθηγούμενου. Οἱ τρεῖς οὗτοι ἀδελφοὶ ἀποτελοῦν τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις εἶναι ὄργανον προετοιμασίας καὶ διενεργείας τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Καθηγούμενου. Χρὴν Γραμματέως ἐκτελεῖ τὸ νεώτερον αὐτῆς μέλος.

2. Ὁ Τοποτηρητὴς συγκαλεῖ τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν ὅπως ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας ἐκλογῆς, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον διαδικασικὸν ζήτημα, ὥστε, τὸ βραδύτερον ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὡς ἀναπληρωτοῦ, πληρωθῆι ἡ κενωθεῖσα θέσις τοῦ Καθηγούμενου. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόφασις γνωστοποιεῖται ἐγγράφως δέκα πέντε (15) ἡμέρας τὸ ἐνωρίτερον πρὸ τῆς ἐκλογῆς:

α) Δι' ἐπιδόσεως ἢ ἀποστολῆς αὐτῆς πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην,

β) Δι' ἀναρτήσεως αὐτῆς παρὰ τὴν εἴσοδον τῆς τραπεζῆς τῆς Ἱερῶς Μονῆς,

γ) Δι' ἀποστολῆς αὐτῆς, ἐπὶ συστάσει, ἀποδείξει ἢ τηλεγραφικῶς, πρὸς τοὺς ἐκτὸς τῆς Ἱερῶς Μονῆς διαμένοντας καὶ ὑπηρετοῦντας ἀδελφούς.

3. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν κέκτνται πάντες οἱ ἀδελφοὶ τῆς Ἱερῶς Μονῆς οἱ ἐγκαταβιοῦντες ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 1 τοῦ παρόντος.

4. Τῶν ἀρχαιρεσιῶν προηγείται τριήμερος νηστεία καὶ ἐκτενὴς προσευχὴ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν. Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκλογῆς κλείονται αἱ κεντρικαὶ εἴσοδοι τῆς Μονῆς, παραμένουν δὲ ἐντὸς αὐτῆς ἀποκλειστικῶς οἱ ἐκλογεῖς ἀδελφοί.

5. Ἡ ἐκλογὴ διενεργεῖται μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐν τῷ Καθολικῷ Ναῶ, ὡς ἑξῆς:

α) Ἐνεργεῖται νομίμως ἐφ' ὅσον παρίστανται τουλάχιστον πέντε (5) ἀδελφοὶ τῆς Ἱερῶς Μονῆς, οἵτινες ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἅπαντες οἱ ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἀδελφοὶ εἰδοποιήθησαν νομίμως. Ἐν ἀποφατικῇ περιπτώσει, ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται τὴν ἐπομένην Κυριακὴν, χωρὶς τὴν τήρησιν τῶν προβλεπομένων προκαταρκτικῶν διατυπώσεων, ἀνεξαρτήτως ἄλλων προϋποθέσεων.

β) Ἡ ἐκλογὴ διεξάγεται μυστικῶς καὶ ἐνώπιον τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις πρὸ τῆς ἐνάργεως τῆς ψηφοφορίας τοποθετεῖ τὴν κλήπην ἀνοικτὴν εἰς τὸ κέντρον τοῦ Καθολικοῦ, διαπιστώνει τὸ κενὸν αὐτῆς, κλείει τὴν κλήπην διὰ κλείθρων καὶ σταυροειδῶς διὰ ὑφασματίνης ταινίας, τὴν ὁποῖαν σφραγίζει δι' ἰσπανικοῦ κηροῦ καὶ θέτει ἐπ' αὐτῆς τὴν σφραγίδα τῆς Μονῆς.

γ) Ἀκολουθῶν, ἕκαστος ἐκλογεὺς ἀδελφός, προσερχόμενος ἱεραρχικῶς, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῶν νεωτέρων, λαμβάνει ἀπὸ τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν ἐσφραγισμένον φάκελλον καὶ ψηφοδέλτιον, ἀναγράφον τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἀδελφῶν διὰ τὴν θέσιν τοῦ Καθηγούμενου, κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρεσβειῶν αὐτῶν. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐκλογεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ παλαιὸν Καθολικὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐνθα διὰ συλλογράφου μέλανος ἢ κυανοῦ χρώματος σημειοῖ ἐπὶ τοῦ ψηφοδέλτιου ἕνα σταυρὸν πρὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὑπ' αὐτοῦ προτιμωμένου ὡς Καθηγούμενου. Κατόπιν θέτει τὸ ψηφοδέλτιον ἐντὸς τοῦ δοθέντος αὐτῷ φακέλλου, κλείει αὐτόν, ἐξέρ-

χεται τοῦ παρεκκλησίου, ρίπτει τὸν φάκελλον ἐντὸς τῆς ἐνώπιον τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοποθετηθείσης κήληνης καί, τέλος, ὑπογράφει εἰς τὸν ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθέντα κατάλογον τῶν ἐκλογέων.

δ) Μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας καὶ παρισταμένων τῶν προσελθόντων μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποσφραγίζει τὴν κήληνην, ἀνοίγει τοὺς φακέλλους, τοὺς ὁποίους μονογράφουν ἅπαντα τὰ μέλη αὐτῆς, καὶ καταμετᾷ τὰς ψήφους. Ψηφοδέλιτιον εἰς ὃ σημειοῦνται πλείονα τοῦ ἐνὸς ὀνόματα ἢ φέρει ἕτερα σοβαρὰ ἐλλειψήματα, θεωρεῖται ἄκυρον.

ε) Ἐκλέγεται καὶ ἀνακηρύσσεται ὡς Καθηγούμενος ὁ συγκεντρώσας τὸ ἥμισυ σὺν μία (+1) τῶν ψήφων τῶν ψηφισάντων ἀδελφῶν. Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ὡς ἄνω πλειοψηφίας, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία μεταξὺ τῶν δύο πλειοψηφισάντων, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας διενεργεῖται κλήρωσις μεταξὺ τῶν δύο ἰσοψηφούτων.

6. Ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς ὑποβάλλονται ἐντὸς τῆς ἰδίας ἡμέρας καὶ γίνονται δεκταὶ ἐφόσον συγκεντρώσουν τὴν πλειοψηφίαν τῶν 2/3 τῶν παρόντων ἀδελφῶν. Ἐὰν ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ διεξάγεται εὐθὺς νέα ψηφοφορία. Περαιτωθείσης τῆς ἐκλογῆς συντάσσεται λεπτομερὲς Πρακτικὸν ἐκλογῆς, εἰς ὃ ἀναφέρονται ἀριθμητικῶς αἱ προτιμήσεις τὰς ὁποίας ἔτυχεν ἐν ἕκαστον τῶν προταθέντων μελῶν. Τὸ Πρακτικὸν ὑπογράφεται παρὰ πάντων τῶν ψηφισάντων ἀδελφῶν καὶ ὑποβάλλεται ἐντὸς τριημέρου εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην μετὰ γραπτῆς παρακλήσεως ὅπως προέβη εἰς τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ νεωστὶ ἀναδειχθέντος Καθηγούμενου τῆς Μονῆς.

Ἄρθρον 9

Χηρεία τῆς θέσεως τοῦ Καθηγούμενου.

Ἡ θέσις τοῦ Καθηγούμενου χηρεύει:

1. Διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.
2. Δι' ὑποβολῆς παραιτήσεως ἐκ μέρους αὐτοῦ. Περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως ἀποφασίζει ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος. Παρητημένος Καθηγούμενος δύναται νὰ ἐπανεκλεγῇ, ἐφ' ὅσον ἐξέλιπον οἱ λόγοι τῆς παραιτήσεως, πλὴν αὐτῶν τῆς ἐκπτώσεως, καὶ ἐφ' ὅσον βεβαίως χηρεύει ἡ θέσις.

3. Διὰ τῆς ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ.

Ὡς λόγοι ἐκπτώσεως ὀρίζονται ἡ:

α) Βαρεῖα ἢ ἀνίατος ἀσθένεια, ἧτις καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων ὑπ' αὐτοῦ, πιστοποιουμένη ὑπὸ δύο ἰατρῶν (ἀντιστοίχου πρὸς τὴν πάθησιν εἰδικότητος) Δημοσίου Νοσοκομείου.

β) Σοβαρὰ ἢ συνεχῆς ἀθέτησις τινὸς τῶν παραγγελμάτων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

γ) Παραχάραξις τῆς ἀκριβείας τοῦ κοινοβιακοῦ πολιτεύματος τῆς Μονῆς ἢ προφανῆς ἀνεπάρκεια περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πνευματικῶν ἢ διοικητικῶν καθηκόντων αὐτοῦ. Ἡ συνδρομὴ τῶν ὑπὸ στοιχεῖα (β) καὶ (γ) περιπτώσεων διαπιστώνεται μόνον δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῆς Ἀδελφότητος.

δ) Τελεσίδικος καταδίκη εἰς οἰανδήποτε ποινὴν ὑπὸ ἀρμοδίου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου διὰ πτώσιν εἰς αἵρεσιν ἢ διάπραξιν κανονικῶν ἢ ἠθικῶν παραπτωμάτων.

4. Ἡ σύγκλησις τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἡ ἀμφισβήτησις τοῦ Καθηγούμενου διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, μὲ ἀίτημα τὴν ἐκπτώσιν του, δύναται νὰ προκληθῇ καὶ ἐκ τῶν 2/3 τῆς δυνάμεως τῆς Ἀδελφότητος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ἄρθρον 10

Σύνθεσις καὶ συγκρότησις.

1. Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον ἀποτελεῖ αἰρετὸν καὶ διαρκὲς συλλογικὸν διοικητικὸν σῶμα, ἔχον τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν ἐπὶ τοῦ Κοινοβίου καὶ τῶν Ἐξαρτημάτων τῆς Μονῆς, εὐθυνόμενον διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν αὐτῶν. Τὰ μέλη τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἀποκαλοῦνται «Ἠγουμενοσύμβουλοι».

2. Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Καθηγούμενου, ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία (3) μέλη ἐφ' ὅσον ἡ ἀδελφότης ἀριθμεῖ μέχρι καὶ δέκα πέντε (15) μέλη, ἀπὸ πέντε (5) μέλη ἐφ' ὅσον ἡ ἀδελφότης ἀριθμεῖ μέχρι καὶ εἴκοσι (20) μέλη, καὶ ἀπὸ ἑπτὰ (7) μέλη, ἐφ' ὅσον ἡ ἀδελφότης ὑπερβαίνει συνολικῶς τὰ εἴκοσι μέλη.

3. Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον συνεδριάζει τακτικῶς δις τοῦ μηνός, κατὰ τὴν πρώτην καὶ τρίτην ἐβδομάδα αὐτοῦ, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις ἤθελε κληθῇ ὑπὸ τοῦ Καθηγούμενου ἢ αἰτήσεται τὴν σύγκλησίν του ἡ πλειοψηφία τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

4. Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν κατὰ τὴν συνεδρίασιν παρίστανται, ἐπὶ τριμελοῦς

συγκροτήσεως τὰ δύο (2) τουλάχιστον μέλη αὐτοῦ, ἐπὶ πενταμελοῦς συγκροτήσεως τὰ τρία (3) καὶ ἐπὶ ἑπταμελοῦς τὰ τέσσαρα (4) μέλη αὐτοῦ, μετέχοντος εἰς τὴν σύνθεσιν πάντοτε τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, παρ' ἐκτὸς ἐὰν ἡ συνεδρίασις ἀφορᾷ εἰς ἄκρως προσωπικὴν τοῦ ὑπόθεσιν.

5. Αἱ συζητήσεις διεξάγονται ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ γνώμης, ἐν κοσμιότητι καὶ εὐηρεπείᾳ, διατυποῦντος ἱεραρχικῶς ἀπὸ τοῦ νεωτέρου μέλους τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, τηρουμένης πάσης μουσικότητος καὶ ἐχεμυθείας περὶ τῶν ἐν τῇ συνεδριάσει συζητουμένων θεμάτων. Ὁ προτείνων ἢ λέγων τι ὀφείλει πάντοτε νὰ γνωρίζῃ ὅτι τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον εἶναι ἐλεύθερον ὅπως ἀποδεχθῆ ἢ νὰ ἀπορρίψῃ τὰς προτάσεις του καὶ ὅτι αἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ δεόν νὰ ᾧσι σεβασταὶ τοῖς πᾶσιν.

6. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν ἢ ὁμοφώνως ὅπου ὁ νόμος τὸ ἀπαιτεῖ, ὑπερισχυούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

7. Αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις καταχωρίζονται ἐν τοῖς Πρακτικοῖς ὑπὸ τοῦ Γραμματέως, ὑπογραφόμεναι παρὰ πάντων τῶν μελῶν, οὐδενὸς δικαιουμένου νὰ ἀρνηθῆ τὴν ἑαυτοῦ ὑπογραφήν. Οἱ μειοψηφοῦντες δὲν δύνανται νὰ ἀρνηθῶσιν τὴν ὑπογραφήν, δικαιοῦνται ὅμως ὅπως αἰτήσωνται τὴν καταχώρισιν εἰς τὰ Πρακτικὰ τῶν τυχόν ἀντιρρήσεων αὐτῶν, δεόντως ἠτιολογημένων. Πᾶσα πρᾶξις φέρουσα μόνον τὴν ὑπογραφήν τοῦ Καθηγουμένου ἢ μόνον τὴν ὑπογραφήν τῶν Ἱγουμενοσυμβούλων θεωρεῖται ἄκυρος, ὡς μονομερῆς. Ἡ περαιτέρω ἀρνήσις ὑπογραφῆς τῶν Πρακτικῶν ὑπὸ οἰουδήποτε Ἱγουμενοσυμβουλίου βεβαιοῦται παρὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ οὕτω ἀναπληροῦται ἡ ὑπογραφή τοῦ ἀρνούμενου. Ἡ ἀδικαιολόγητος ἀρνήσις ἀποτελεῖ λόγον ἐπικρίσεως κατ' αὐτοῦ, ὡς παρακωλύοντος τὴν λειτουργίαν τῆς Ἱ. Μονῆς.

ἄρθρον 11

Κτῆσις καὶ ἀπώλεια τῆς ιδιότητος τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

1. Ἡ ιδιότης τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου προσκτᾶται ἀνὰ τριετίαν ὑπὸ ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, δι' ἐκλογῆς γενομένης δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν μελῶν αὐτῆς, ἐφ' ὅσον ἡ δύναμις τῆς Ἀδελφότητος εἶναι τουλάχιστον πέντε (5) μοναχοί, συμφώνως πρὸς τὴν διαδικασίαν τῶν ἐπομένων διατάξεων. Προσόντα διὰ τὸ ἐκλέξιμον θεωροῦνται ἡ ἐμπειρία καὶ ἰκανότης

περὶ τὸν χειρισμὸν διοικητικῆς φύσεως θεμάτων, ἀλλῆλα καὶ ὁ ἐπὶ χρηστῷ ἤθει διακρινόμενος βίος.

2. Ἡ ἐκλογὴ ἐκάστου Ἱγουμενοσυμβουλίου διενεργεῖται ἐντὸς τῆς τελευταίας ἐβδομάδος πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας αὐτοῦ. Τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς ρυθμίζει Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἐκ τοῦ Καθηγουμένου καὶ τῶν δύο ἀρχαιοτέρων κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρεσβείων ἀδελφῶν.

3. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι κέκτνται οἱ πράγματι καὶ μονίμως ἐγκαταβιοῦντες ἐν τῇ Μονῇ ἀδελφοί. Ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς συνταχθέντος μὲ τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων ψηφοδελτίου, σημειοῦνται δύο (2) σταυροὶ ἐπὶ τριμελοῦς Ἱγουμενοσυμβουλίου, τέσσαρες (4) σταυροὶ ἐπὶ πενταμελοῦς, καὶ ἕξ (6) σταυροὶ ἐπὶ ἑπταμελοῦς Ἱγουμενοσυμβουλίου. Ἐὰν τεθοῦν περισσότεροι σταυροί, τὸ ψηφοδέλιον καθίσταται ἄκυρον. Κατὰ τὰ λοιπά, αἱ προϋποθέσεις καὶ ἡ διαδικασία ἀκολουθοῦν τὴν αὐτὴν ἐπὶ ἐκλογῆς τοῦ Καθηγουμένου τάξιν, οἱ δὲ πρῶτοι δύο ἐπιλαχόντες ὀρίζονται ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου μὲ τὴν αὐτὴν διάρκειαν θτείας.

4. Τὰ μέλη τοῦ νέου Ἱγουμενοσυμβουλίου ἀναλαμβάνουν καθήκοντα ἀμέσως μετὰ τὴν λήξιν τῆς θτείας τοῦ ἀπερχομένου.

5. Ἡ ἀπώλεια τῆς ιδιότητος τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου ἐπέρχεται διὰ τοὺς αὐτοὺς, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Καθηγουμένου λόγους (ἄρθρον 9ον παρόντος).

6. Ἐὰν ἡ λήξις τῆς θτείας τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου συμπέσῃ μὲ τὴν χρείαν τῆς θέσεως τοῦ Καθηγουμένου, ἡ θτεία του παρατείνεται μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέου Καθηγουμένου.

ἄρθρον 12

Καθήκοντα καὶ δικαιοδοσία.

Τὰ μέλη τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου συνεργάζονται στενῶς μετὰ τοῦ Καθηγουμένου κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν αὐτῶν ἀρμοδιοτήτων, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν αὐτοῦ. Ὁ Καθηγούμενος ὀρίζει τὸν Γραμματέα καὶ Ταμίαν.

Εἰδικώτερον, εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου ἀνήκουν τὰ ἑξῆς ἐνδεικτικῶς καθήκοντα:

α) Ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἐν γένει οικονομικῆς, διαχειριστικῆς καὶ ταμειακῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, διὰ τὴν ὁποίαν οἱ Ἱγουμενοσύμβουλοι ὑπέχουν συνολικῶς τὴν πρὸς λογοδοσίαν εὐθύνην,

β) Ἡ διαχείρισις πάσης τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ἡ οἰκοδομικὴ ἐπέκτασις τῶν κτηρίων αὐτῆς,

γ) Ἡ ἀποδοχὴ, ἡ ἀποποίησις δωρεᾶς ἢ κληρονομίας, ἡ ἀγορὰ, ἡ πώλησις ἀκινήτων, ἡ σύναψις δανείων καὶ ἄλλων συμβάσεων,

δ) Ἡ μέριμνα διὰ τὴν προμήθειαν πάντων τῶν ἀναγκαίων ἐφοδίων, ὡς καὶ ἡ ἀπόφασις περὶ πάσης δαπάνης, πλὴν ἐκείνων διὰ τὰς ὁποίας ἀποφασίζει μόνος ὁ Καθηγούμενος κατ' ἄρθρον 6 παρ. 13 τοῦ παρόντος,

ε) Ἡ σύνταξις τοῦ ἐτήσιου προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Μονῆς, τοὺς ὁποίους υποβάλλει πρὸς τὸν Μητροπολίτην διὰ τὸν προβλεπόμενον ἔλεγχον νομιμότητος.

στ) Προτάσει τοῦ Καθηγουμένου, ἡ ἀπόφασις περὶ τῆς προσλήψεως ἢ τῆς ἀποβολῆς τῶν δοκίμων, τῆς κουρᾶς τῶν κατηρτισμένων περὶ τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ἀδελφῶν, ὡς καὶ τῆς χειροτονίας ἀδελφοῦ εἰς ἱεροδιάκονον ἢ πρεσβύτερον.

ζ) Ἡ πρόσληψις νομικοῦ ἢ οἰκονομικοῦ ἢ ἐτέρου συμβούλου ἢ συνεργάτου καὶ ἡ ἐξουσιοδότησις αὐτῶν πρὸς ἐκπροσώπησιν τῆς Ἱ. Μονῆς,

η) Ἡ πρόσληψις ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν,

θ) Ἡ σύγκλησις τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἡ ἐτοιμασία τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῶν συζητηθησομένων θεμάτων,

ι) Ἡ ἀνακήρυξις, ἀναλόγως τῶν προσφορῶν αὐτῶν, Δωρητῶν, Εὐεργετῶν καὶ Μεγάλων Εὐεργετῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς,

ια) Ἐν γένει, ἡ ἀπόφασις ἐπὶ παντὸς ἐτέρου θέματος, ρητῶς ἢ μὴ ρητῶς ἀναφερομένου ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ, συντελοῦν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς εἰς τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τοῦ Κοινοβίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Ἡ ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

Ἄρθρον 13

1. Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος, συγκειμένη ὑπὸ πάντων τῶν ἀδελφῶν, ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον διοικητικὸν ὄργανον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

2. Συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν ἐξῆς ζητημάτων:

α) Περὶ ἐκλογῆς τοῦ Καθηγουμένου καὶ τῶν Ἱγουμενοσυμβούλων τῆς Μονῆς,

β) Διὰ τὴν τροποποίησιν διατάξεων τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Μονῆς,

γ) Εἰς πᾶσαν ἐτέραν περίπτωσιν προβλεπομένην εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, καθὼς καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀνακύψεως ζητήματος μείζονος σημασίας, καθ' ἣν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου ἀπαιτεῖται ἡ λήψις ἀποφάσεως ἐκ μέρους τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

3. Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων πέντε (5) ἀδελφῶν τῆς Μονῆς καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἔχουν εἰδοποιηθῆ νομίμως ἅπαντες οἱ ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς. Ἐν ἀποφατικῇ περιπτώσει, ἡ συνεδρίασις ἐπαναλαμβάνεται τὴν ἐπομένην ἑβδομάδα, ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν προβλεπομένων προκαταρκτικῶν διατυπώσεων καὶ ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ παρόντων.

4. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ

Ἄρθρον 14

1. Ἡ συγκαταρίθμησις λαϊκῶν ἀδελφῶν εἰς τὴν τάξιν τῶν δοκίμων ἀδελφῶν ἐνεργεῖται μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ διακρίσεως. Πρὸ δὲ τῆς εἰσόδου τῶν ἀπαιτεῖται ἡ ἐπὶ χρονικόν τι διάστημα πνευματικὴ ἐπικοινωνία αὐτῶν μετὰ τοῦ Καθηγουμένου, ὅστις ἐξετάζει τὴν ἀληθῆ κλίσιν αὐτῶν πρὸς τὸν μοναχισμόν.

2. Διὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ στάδιον τῆς δοκιμασίας ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, συνεκτιμῶντος πάσας τὰς κατωτέρω ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις:

α) Συμπλήρωσιν τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ ὑποψηφίου.

β) Πρότασιν προφορικὴν ἢ γραπτὴν τοῦ Καθηγουμένου, ἔχοντος διαμορφώσει θετικὴν γνώμην περὶ τῆς πνευματικῆς, διανοητικῆς καὶ ψυχολογικῆς καταστάσεως τοῦ ὑποψηφίου.

γ) Ὑποβολὴν ἐγγράφου αἰτήσεως τοῦ ὑποψηφίου πρὸς τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον, εἰς ἣν δεόν νὰ ἀναφέρηται ρητῶς ὅτι ἐλευθέρως καὶ ἀβιάστως οὗτος προσέρχεται ἵνα μονάσῃ, ἀποδεχόμενος τὸν παρόντα Κανονισμόν.

3. Ἐπὶ θετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ὁ δόκιμος ἐγγράφεται εἰς τὸ Βιβλίον ἐγγραφῆς Δο-

κίμων (Δοκιμολόγιον), παραδίδει δὲ πρὸς φύλαξιν εἰς τὴν Μονὴν πάντα τὰ προσκομισθέντα ὑπὲρ αὐτοῦ κιντὰ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παραλάβῃ ταῦτα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἀπαιτήσεως, ἐὰν πρὸ τῆς κουρᾶς αὐτοῦ ἤθελεν ἀποχωρήσῃ ἢ ἀποβληθῇ τῆς Μονῆς.

4. Οἱ δόκιμοι πρὸ τῆς κουρᾶς τῶν δύνανται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως τὴν ἀτομικὴν τῶν περιουσίαν. Μετὰ δὲ τὴν κουρὰν αὐτῶν ἡ περιουσιακὴ τῶν κατάστασις διέπεται ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς κανόνους καὶ τοὺς σχετικοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

5. Ἡ διάρκεια τῆς δοκιμασίας εἶναι, ὡς ὀρίζεται ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τριετής, δυναμένη νὰ συντηθῇ ἢ νὰ παραταθῇ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Καθηγουμένου καὶ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ἀναλόγως τῆς ἐπιδόσεως τοῦ δοκίμου εἰς τὰς πνευματικὰς ἀπαιτήσεις τῆς Κοινοβιακῆς πολιτείας.

6. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δοκιμασίας, ὁ δόκιμος διαμένει εἰς ἰδιαιτέρον κελλῖον, φέρει τὴν ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου κεκανονισμένην ἐνδυμασίαν τοῦ δοκίμου, ἐργάζεται εἰς καθωρισμένην διακονίαν, παρακολουθεῖ τὰς ἀκοιτουθίας ἐν τῷ Ναῷ, ἀσκεῖται εἰς τὴν τελείαν ὑπακοήν, ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Ἀδελφότητα.

7. Βασικὴ προϋπόθεσις ἐπιτυχοῦς δοκιμασίας θεωρεῖται ἡ «συμφωνία πνεύματος» τοῦ δοκίμου μετὰ τῆς Ἀδελφότητος καὶ τῶν μελῶν αὐτῆς.

8. Ἐὰν κατὰ τὴν δοκιμασίαν διαπιστωθῇ τυχὸν ἀσθένεια σωματικὴ ἢ διανοητικὴ τοιαύτη ἢ ψυχοπάθεια παρακωλύουσα τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Ἀδελφότητος ἢ παρεμποδίζουσα τὴν πνευματικὴν ἐξέλιξιν τοῦ ὑποψηφίου, τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀπομάκρυνσίν του.

9. Ἐὰν δόκιμος ἀδυνατῇ νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὰς συνθήκας, τὰς ἐργασίας, τὸ πρόγραμμα, τὴν τάξιν, τὴν ζώην, τὸ πνεῦμα τοῦ Κοινοβίου, ἢ ἐκ διαφορῶν ἀφορμῶν σκανδαλίζεται, στενοχωρῆται, ῥαθυμῇ δὲν εἶναι πρὸς συμφέρον του νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ Μονῇ ἀλλ' ὅπως ἐν ἀγάπῃ καὶ διακρίσει ἀποχωρήσῃ αὐτῆς.

10. Οἱ δόκιμοι ἀδελφοὶ ἔχουν ἰδίαν ἱεραρχίαν, καθοριζομένην ἐκ τοῦ χρονικοῦ σημείου προσελεύσεως αὐτῶν εἰς τὴν δοκιμασίαν.

11. Μετὰ τὴν ἐπιτυχὴν διέλευσιν τῆς κανονικῆς δοκιμασίας, ὁ δόκιμος, προτάσει τοῦ Καθηγουμένου, ἀποφάσει τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου, κείρεται μοναχὸς καὶ ἐγγράφεται εἰς τὸ Μοναχολόγιον. Ἡ ἐγκρίσις τοῦ Μητροπολίτου δὲν ἀφορᾷ

εἰς τὴν καταλληλότητα τοῦ ὑποψηφίου μοναχοῦ, περιοριζομένη εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν τυπικῶν καὶ λοιπῶν νομίμων προσόντων αὐτοῦ.

12. Ἐὰν ὁ Καθηγούμενος, τῇ συμφώνῳ γνώμῃ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, κρίνῃ δόκιμόν τινα ὡς ἀνέτοιμον ἵνα λάβῃ τὸ μοναχικὸν σχῆμα, δύναται ὅπως προβῇ εἰς τὴν κουρὰν τοῦ ἀμέσως ἐπομένου κατὰ τὴν τάξιν τῶν δοκίμων. Ἡ μοναχικὴ κουρά, ὡς καὶ ἡ ἱερωσύνη, συνιστοῦν κλήσεις τοῦ Κυρίου καὶ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οὐδέποτε δὲ δικαίωματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΝΗΜΑΤΩΝ

ἄρθρον 15

Λατρεία

1. Κέντρον τῆς ζωῆς τῆς Ἀδελφότητος ἀποτελεῖ ἡ λατρευτικὴ προσκύνησις τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, λατρευομένου μετὰ πάσης κατανύξεως καὶ μεγαλοπρεπείας ἐν τῷ Καθολικῷ Ναῷ καὶ ἐν τοῖς Παρεκκλησίοις τῆς Μονῆς. Αἱ ἀκοιτουθίαι ἀναγινώσκονται καὶ ψάλλονται εὐκρινῶς, τελιοῦνται δὲ συμφώνως τῇ νενομισμένῃ τάξει.

2. Ἡ προσευχὴ καὶ ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ συνεχίζονται καὶ ἐκτὸς τῶν Ἱερῶν Ναῶν, πρὸς τοῦτο δέ, ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἐν ἐργασίᾳ καὶ ἡσυχίᾳ, ἐν ψαλμῳδίᾳ ἢ σιωπῇ, οἱ Μοναχοὶ ἀγωνίζονται ὅπως «ἀδιαλείπτως προσεύχωνται», διὰ τῆς μονολογίστου εὐχῆς: «Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με».

3. Ἐν ταῖς Θεαῖς Λειτουργίαις καὶ πάσαις ταῖς Ἀκοιτουθίαις μνημονεύεται τὸ ὄνομα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων, ὡς Κυριάρχου Ἐπισκόπου, μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Καθηγουμένου τῆς Μονῆς.

4. Οἱ Μοναχοὶ μετέχουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων τακτικῶς καὶ κατόπιν τῆς δεούσης προετοιμασίας, ἐν μετаноίᾳ καὶ ἐξομολογήσει.

5. Τὸ μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως τελεῖται ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου, ἅπαντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ προσέρχονται τακτικῶς εἰς αὐτήν, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς Ἐξομολογήσεως αὐτῶν ὑπὸ ἄλλου Πνευματικοῦ.

6. Τὸ ὕφος καὶ ἥθος τῆς βυζαντινῆς παραδόσεως ἀποτελοῦν τὸ μόνιμον πρότυπον διὰ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, τὰς ἱερὰς εἰκόνας, τὰ ἀντικείμενα λατρείας, τὰ ἱερὰ ἄμφια, τὸ μουσικὸν ὕφος, ὡς καὶ πᾶν τὸ ἀνῆκον εἰς τὴν

θείαν ἱατρειάν ἢ τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκφρασιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ἄρθρον 16
Τράπεζα

1. Ἡ Τράπεζα τῶν μοναχῶν ἀποτελεῖ συνέχειαν τῆς εὐχαριστιακῆς Τραπεζῆς τῆς Θείας Λειτουργίας. Διὰ τοῦτο οἱ ἀδελφοὶ λαμβάνουν τὴν τροφήν ἐν πάσῃ εὐχαριστίᾳ καὶ σιωπῇ, φοροῦντες ῥάσον καὶ κουκούλιον.

2. Τὰ παρατιθέμενα εἰς τὴν Τράπεζαν εἶναι λιτὰ καὶ πάντα κοινὰ καὶ τὰ αὐτὰ δι' ὅλους τοὺς ἀδελφούς, ἐκτὸς περιπτώσεως ἀσθενείας ἢ γήρατος, ὅποτε ὁ Καθηγούμενος οἰκονομεῖ μετὰ διακρίσεως τὴν ἀδυναμίαν.

3. Ἄπασαι αἱ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας θεσπιζόμεναι νηστεῖαι τηροῦνται μετ' αὐστηρότητας.

ἄρθρον 17
Περὶ τῶν διακονημάτων γενικῶς

1. Ἡ ἄσκσις τῶν μοναχῶν εἰς τὰ διακονήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι ἀναποσπάτως συνδεδεμένη μετὰ τὴν μοναχικὴν τελειώσιν αὐτῶν, ἀποτελεῖ δὲ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τοῦ ἐν Χριστῷ καταρτισμοῦ καὶ πνευματικῆς τελειώσεως αὐτῶν, διότι κατὰ τὸν οὐρανοφάντορα Μ. Ἀθανάσιον, οἱ ἀδελφοὶ πρέπει «ἐξ ἔργου καὶ ἰδρώτος ἰδίου προσφέρειν πορισμὸν τῷ Μοναστηρίῳ».

2. Τὰ διακονήματα ἐν τῇ Μονῇ ἀνατίθενται εἰς τοὺς ἀδελφούς ὑπὸ τοῦ Καθηγούμενου. Ἐκαστος ἀδελφὸς ἀναλαμβάνει τὸ ἀνατεθὲν αὐτῷ διακόνημα ὡς ἀπὸ Θεοῦ, μετὰ ὑπακοῆς καὶ εὐχαριστίας. Ἄρνησις ἀδελφοῦ εἰς ἐκτέλεσιν ἀνατιθεμένου διακονήματος, ἀδικαιολόγητος καὶ αὐθαίρετος, θεωρεῖται ἡύσις ὑπακοῆς, διάσπασις τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος καὶ ἀπόκλισις ἀπὸ τῆς μοναστικῆς ὁδοῦ. Ἡ ἐπιμονὴ εἰς τὴν ἄρνησιν συνεπάγεται ἐπιτίμωσιν.

3. Βασικότερα τῶν διακονημάτων εἶναι τὰ τῶν Οἰκονόμου, Γραμματέως, Ἐκκλησιαστικοῦ, Βηματάρη, Τυπικάρη, Βεστιαρίου, Ἀρχοντάρη, Ταμίου, Πορτάρη, Βιβλιοφύλακος, Ἀρχιεοφύλακος, Σκευοφύλακος, Μαγειροῦ, Τραπεζάρη, Μετοχιαρίου, Κηπουροῦ, Δοχειαρίου, Κολληυβᾶ, Προσφοράρη, Νοσοκόμου, Ἀφυπνιστοῦ, Δενδροκόμου, κ.ἄ.

4. Εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνάθεσις εἰς ἓνα ἀδελφὸν πλειόνων διακονημάτων, ὡς καὶ ἡ ἄσκσις ἔργων ἀγιογραφίας ἢ ξυλλογηλικῆς.

5. Οὐδεὶς ἐπιτιμᾷ ἀδελφόν, παρατηρεῖ ἢ διορθώνει, πλὴν τοῦ Καθηγούμενου ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀρισθέντος.

Ἐάν τις δι' ὀργῆς ἢ θυμοῦ ἢ ἐπιτιμήσεως, ἀσεισμοῦ ἢ λοιδορίας ἢ ἀντιλογίας ἐν τῇ ἐργασίᾳ πλήξῃ ἀδελφοῦ καρδίαν, κατήργησεν ἤδη τὸν δεσμὸν τῆς ἀγάπης.

Ἄνευ συγχωρήσεως καὶ εὐλογίας τοῦ Καθηγούμενου, οὐδεὶς δύναται νὰ ἀλλιάσῃ διακονίαν λόγῳ δυσκολίας ἢ ἀμελείας, νὰ καταλείπῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ εἰς ἕτερον ἀδελφὸν ἢ νὰ παραιτῆται τῶν βαρυτέρων.

6. Οὐδὲν διακόνημα τυγχάνει μόνιμον, ισόβιον ἢ ἀναπόσπαστον, καὶ οὐδεὶς ἀδελφὸς ἀσκεῖ τοῦτο δικαιωματικῶς, ἀλλὰ ἐν τελείᾳ ὑπακοῇ. Ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη νὰ διακόψῃ ἢ νὰ ἀλλιάξῃ τὴν διακονίαν, αὐτὸ γίνεται μετὰ ἀγαθὴν διάθεσιν.

7. Εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας ἢ ὄντως ἀδυναμίας τοῦ ἀδελφοῦ ὅπως ἐπιτελήσῃ τὸ ἀνατεθὲν αὐτῷ διακόνημα, ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὸν Καθηγούμενον, ὅστις οἰκονομεῖ τὴν δυσκολίαν κατὰ τὸ συμφέρον τὸ πνευματικὸν τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς Ἀδελφότητος.

8. Παρέκκλησις ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω ἀρχῆς τῆς ἀναλήψεως πασῶν τῶν διακονιῶν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς δύναται νὰ γίνῃ διὰ τῆς ἀναθέσεως τινῶν δευτερευουσῶν ἐξ αὐτῶν εἰς ἔξω τῆς Μονῆς πρόσωπα, μόνον ἐν ἡ περιπτώσει οἱ ἀδελφοὶ δὲν ἐξαρκοῦσι πρὸς τοῦτο, ἢ δὲν διαθέτουσι τὴν ἀπαραίτητον κατάρτισιν δι' εἰδικὴν τινα θέσιν, ἀδυνατοῦντες οὕτω νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὸ τῆς διακονίας ἔργον.

9. Εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνάθεσις πλειόνων διακονημάτων εἰς τὸν αὐτὸν ἀδελφόν, ὡς καὶ ἡ ἀνάθεσις εἰς ἀδελφὸν καθηκόντων βοηθοῦ διακονητοῦ.

ἄρθρον 18
Περὶ τοῦ Οἰκονόμου (Ταμίου)

Ὁ Οἰκονόμος (Ταμίας):

α) Ἀναλαμβάνει τὴν ἀγορὰν καὶ διαφύλαξιν τῶν ἀναγκαιούτων τῆς Μονῆς ὑλικῶν.

β) Τυγχάνει ὑπεύθυνος διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς ἀποθήκης, τῶν τροφίμων καὶ τῆς ἐργαλειοθήκης.

γ) Προϊσταται τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν, τοὺς ὁποίους ἀπασχολεῖ ἡ Μονή.

δ) Παραλαμβάνει καὶ διαθέτει κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας τὸ ἔλαιον, τὸν οἶνον καὶ κηρὸν τῆς Μονῆς.

ε) Παραλαμβάνει καὶ διαθέτει καταπλήθως πάντα τὰ ἀπαραίτητα ὑλικά διὰ τὰ κόλληβα, τὴν ἀρτοκλασίαν καὶ τὴν Ἱ. Προσκομιδὴν.

στ) Τυγχάνει ὑπεύθυνος διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς ἱματιοθήκης, ἔχων ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην πά-

να τὰ ἐνδύματα, ὑφάσματα, κλινოსκεπάσματα, ἅτινα διαθέτει τῇ ἐντολῇ τοῦ Καθηγουμένου.

ζ) Τηρεῖ τὰς ἐξῆς Βιβλία:

αα) «Βιβλίον Ταμείου»,

ββ) «Καθολικόν»,

γγ) «Κτηματολόγιον», ἐν ᾧ ἐμφαίνεται ἅπασα ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος, ἀγροτικὴ καὶ ἀστικὴ περιουσία τῆς Μονῆς, μετὰ τῶν κατὰ καιροὺς μεταβολῶν αὐτῆς,

δδ) «Κατάλογος Ἀγίων Λειψάνων, Ἱερῶν Σκευῶν, Κειμηλίων καὶ πολυτίμων ἀντικειμένων».

εε) «Βιβλίον Βιβλιοθήκης, χειρογράφων, παιδιτύπων καὶ νεωτέρων ἐντύπων».

στστ) «Βιβλίον Τιμαφῶν».

ζζ) «Βιβλίον Κινητῶν Πραγμάτων».

Ἄρθρον 19

Περὶ τοῦ Γραμματέως

Ὁ Γραμματεὺς:

1. Φυλάττει ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα τῆς Μονῆς, τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Γραμματείας. Τηροῦνται δὲ ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ τὰ κάτωθι ἐπίσημα βιβλία:

α) «Βιβλίον Πρακτικῶν τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος»,

β) «Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου»,

γ) «Πρωτόκολλον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων»,

δ) «Μοναχολόγιον», ἧτοι βιβλίον ἐν τῷ ὁποίῳ ἐμφαίνονται ἐκάστου Μοναχοῦ πάντα τὰ ἀτομικὰ στοιχεῖα τῆς κοσμικῆς καὶ μοναχικῆς αὐτοῦ ταυτότητος (κατὰ κόσμον καὶ μοναχικὸν ὄνομα, ἐπώνυμον, ἡλικία, τόπος καταγωγῆς, χρόνος προσελεύσεως εἰς τὴν Ἀδελφότητα, κατατάξεως ὡς δοκίμου, ἀποκάρσεως, τυχὸν χειροτονίας εἰς ἱερατικὸν βαθμὸν, ὁ βαθμὸς παιδείας, κ.λπ.).

ε) «Δοκιμολόγιον», ἧτοι βιβλίον ἐν τῷ ὁποίῳ ἐμφαίνονται ἐκάστου Δοκίμου πάντα τὰ ἀτομικὰ στοιχεῖα τῆς κοσμικῆς ταυτότητος.

2. Συντάσσει τὰ πρακτικά, παριστάμενος κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς τε Ἀδελφότητος καὶ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ὡς καὶ πάντα τὰ ὑπὸ τῆς Μονῆς ἐκδιδόμενα ἔγγραφα.

3. Διεξάγει ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Μονῆς, συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ Καθηγουμένου. Οὐδὲν δ' ἔγγραφο ἢ ἀντίγραφον δύναται νὰ ἐκδώσῃ, ἐὰν δὲν ἤθελε ἰάβει πρὸς τοῦτο παρ' αὐτοῦ ἐντολήν.

Ἄρθρον 20

Περὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ

Ὁ Ἐκκλησιαστικός: Φροντίζει περὶ τῆς εὐπρεπείας καὶ τῆς φωταγωγήσεως τοῦ τε Καθολικοῦ καὶ πάντων τῶν ἁλλήλων Ἱ. Ναῶν τῆς Μονῆς. Μεριμνᾷ διὰ τὸ ἀνοίγειν καὶ κλείειν τὰς θύρας τοῦ Καθολικοῦ, τὸ σημαίνειν, τὸ εὐτρεπίζειν καὶ εἴ τι ἄλλιον ἀναγκαῖον εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας καὶ τελετάς.

Ἄρθρον 21

Περὶ τοῦ Τυπικάρη

Ὁ Τυπικάρης:

1. Ἐπιστατεῖ εἰς τὴν τήρησιν τῆς ὠρισμένης τυπικῆς διατάξεως τῶν Ἱ. Ἀκολουθιῶν. Εἰς οὐδένα ἄλλιον ἐπιτρέπεται τὸ διατάττειν τὰ τῆς Ἀκολουθίας καὶ γίνεσθαι πρόξενον χασμωδίας.

2. Ὁφείλει νὰ ἐπιτηρῇ ὅπως παρευρίσκωνται τακτικῶς εἰς πάσας τὰς Ἱ. Ἀκολουθίας οἱ τε Ἐφημέριοι καὶ οἱ Ψάλται τοῦ Καθολικοῦ, ὡς καὶ οἱ Διάκονοι. Ἐὰν δέ τις ἐξ αὐτῶν τύχει ἀπουσιάζων, ἄνευ ἀδείας τοῦ Καθηγουμένου ἢ ἀποκρῶντος λόγου, τὸ μὲν πρῶτον, πνευματικῶ τῷ τρόπῳ, νοθετεῖ καὶ ἐπιτιμᾷ αὐτόν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ καταγγέλλει τοῦτον εἰς τὸν Καθηγούμενον.

3. Διὰ πᾶσαν ἔκτακτον περίπτωσιν, ἀναγομένην εἰς τὴν κατ' ἀδῆριτον ἀνάγκην καὶ ὅλως προσωρινὴν μετατροπὴν τῶν τυπικῶν ἢ ὑπηρεσιακῶν ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Μονῆς διατάξεων ἐπὶ τὸ «οἰκονομικώτερον πῶς ἧτοι συγκαταβατικώτερον», δέον ὅπως συσκέπτεται μετὰ τοῦ Καθηγουμένου.

Ἄρθρον 22

Περὶ τοῦ Βηματάρη

Ὁ Βηματάρης: 1. Εὐθύνεται διὰ τὴν διαφύλαξιν, καλὴν συντήρησιν καὶ ἐμφάνισιν τῶν ἐν τοῖς σκευοφυλακίοις τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς ἀποκειμένων ἱερῶν λειψάνων, ἱερῶν εἰκόνων, ἀμφίων καὶ ἁλλήλων ἱερῶν κειμηλίων καὶ σκευῶν, ἅτινα παραδίδονται εἰς αὐτὸν βάσει ἰδιαίτερου καταλόγου ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, μετὰ τὸν διορισμὸν αὐτοῦ, συντασσομένης τῆς προσηκούσης πράξεως. 2. Τυχάνει ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἱερῶν ἀμφίων καὶ σκευῶν, ὑποχρεούμενος ὅπως, πρὸ πάσης σχετικῆς ἐνεργείας, συνεργάζεται μετὰ τῶν Καθηγουμένου καὶ Οἰκονόμου.

ἄρθρον 23

Περὶ τοῦ Κανονάρχου

Ὁ Κανονάρχης: Κανοναρχεῖ ἐν τῷ Καθολικῷ εἰς τὰς Ἱ. Ἀκολουθίας.

ἄρθρον 24

Περὶ τοῦ Ἀρχοντάρη καὶ τῆς φιλοξενίας

1. Ὁ Ἀρχοντάρης:

α) Διακονεῖ εἰς τὸν ξενῶνα, φροντίζων περὶ τῆς καθαριότητος καὶ τῆς ἐν γένει εὐπρεπείας αὐτοῦ.

β) Περιποιεῖται πάντας τοὺς ἐν τῷ ἀρχονταρίῳ προσερχομένους ξένους καὶ τοὺς φιλοξενουμένους ὑπὸ τῆς Μονῆς, φερόμενος πρὸς αὐτοὺς σεμνοπρεπῶς καὶ κοσμίως.

γ) Ἡ ξενάγησις τῶν προσκυνητῶν καὶ ἐπισκεπτῶν εἰς τοὺς διαφόρους χώρους τῆς Μονῆς, ὅπως τὸ Καθολικόν, τὸ Σκευοφυλάκιον κ.λπ., ἐνεργεῖται ὑπὸ ἐκάστου ὑπευθύνου μετὰ προθυμίας καὶ σεμνότητος, ἀποσκοποῦντος εἰς τὸ νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν ἐπισκεπτῶν πρὸς τὴν Ἱερὰν Μονὴν καὶ τοὺς Ἁγίους αὐτῆς.

δ) Λαμβάνει εἰδικὴν ἄδειαν ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου, προκειμένης διανυκτερεύσεως ξένου τινος ἐν τῷ ξενῶνι. Ἀπαγορεύεται ἡ διανυκτέρευσις γυναικῶν ἐν τῇ Μονῇ, πλὴν τῶν ἀμέσων συγγενῶν τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς.

2. Ἡ Ἱερὰ Μονή, ἀκολουθοῦσα τὴν μακραίωνα μοναχικὴν παράδοσιν, παρέχει φιλοξενίαν εἰς πνευματικὰ πρόσωπα, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων αὐτῆς καὶ ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

α) Πρόσωπα ἄγνωστα δὲν διανυκτερεύουν ἐν τῇ Μονῇ. Εἰδικῶς διὰ τὴν διανυκτέρευσιν παντὸς ἀλλοδαποῦ ἀπαιτεῖται ὁ ἔλεγχος τῶν διαπιστευτηρίων καὶ λοιπῶν συστατικῶν γραμμάτων αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀρχοντάρη, ἡ σχετικὴ ἐνημέρωσις τοῦ Καθηγουμένου καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ παροχὴ εἰδικῆς ἀδείας. Ἡ φιλοξενία τῶν ψυχοπαθῶν ἀποφεύγεται διὰ λόγους ἀσφαλείας.

β) Οἱ φιλοξενούμενοι ὀφείλουν νὰ παρακολουθοῦν τὰς Ἱ. Ἀκολουθίας καὶ νὰ συμμετέχουν εἰς ἐργασίας τινὰς τῆς Ἀδελφότητος, ἐὰν τὸ δεύτερον τοῦτο θεωρηθῇ σκόπιμον. Παραμένουν εἰς τὸν ξενῶνα τῆς Μονῆς καὶ δὲν εἰσέρχονται εἰς ἑτέρους χώρους (κελίλια - ἐργαστήρια - κουζίνα - τράπεζα κ.λπ.), παρὰ μόνον εἰς ὅπως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Καθηγουμένου.

γ) Ἡ φιλοξενία παρέχεται κατόπιν συνεννοήσεως καὶ διαρκεῖ ἐν εικοσιτετράωρον, ἀλλὰ πλέον μόνον τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Καθηγουμένου.

3. Οἱ προσκυνταὶ καὶ οἱ φιλοξενούμενοι ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ Ἱερὰ Μονὴ οὐδαμῶς τυγχάνει τόπος παραθερισμοῦ ἢ διασκεδάσεως, ἀλλὰ τόπος κατ' ἐξοχὴν προσκυνήματος, προσευχῆς καὶ ἁγιασμοῦ. Διὰ τοῦτο ὀφείλουν νὰ εἰσέρχονται εἰς τὴν Μονὴν ἐν καταλύξει καὶ σεμνότητι ἥθους καὶ ἀμφιέσεως, νὰ μὴ θορυβοῦν καὶ γελοῦν ἀπρεπῶς, νὰ μὴ χρησιμοποιοῦν μουσικὰ ὄργανα καὶ ἄσματα καθὼς καὶ ἐντυπα ξένα πρὸς τὸ ἥθος καὶ τὸν σκοπὸν τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τὸ κάπνισμα εἰς τὸν χώρον τῆς Ἱ. Μονῆς. Εἰς περίπτωσιν παρεκτροπῆς ἢ οἰασδῆποτε ἀταξίας ἀνακαλοῦνται εἰς τὴν τάξιν ὑπὸ τοῦ Ἀρχοντάρη ἢ τοῦ Καθηγουμένου καὶ εἰς περίπτωσιν μὴ συμμορφώσεως ἀπομακρύνονται τῆς Ἱ. Μονῆς.

4. Πάντα τὰ ἀνωτέρω τυγχάνουν δεσμευτικὰ καὶ διὰ τοὺς ξεναγοὺς ὠργανωμένων ὁμάδων-ἐπισκεπτῶν, οἱ ὁποῖοι εἰσερχόμενοι ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν ὅτι ὑπάγονται ἐν παντὶ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Καθηγουμένου ἢ τοῦ Ἀρχοντάρη. Διὰ λόγους ἀσφαλείας, ὑποχρεοῦνται ἐφ' ὅσον τοὺς ζητηθῇ, νὰ δηλώνουν τὰ στοιχεῖα τῆς ταυτότητος αὐτῶν. Πᾶς μὴ συμμορφούμενος πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἢ προκαλῶν προβλήματα ἀπομακρύνεται τοῦ μοναστηριακοῦ συγκροτήματος τῇ ἐντολῇ τοῦ Καθηγουμένου ἢ τοῦ ὑπευθύνου.

5. Οἱ ἐπισκέπται τῆς Ἱ. Μονῆς ὑποχρεοῦνται ὅπως εἶναι εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένοι. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος γυναικῶν ἐνδεδυμένων μὲ παντελόνια ἢ ἄσμενα φορέματα, ἀνδρῶν μὲ κοντὰ παντελόνια ἢ μὲ ἄλλην ἔνδυσιν ἢ συμπεριφορὰν προσβάλλουσαν τὸν ἱερὸν χώρον. Εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Καθηγουμένου ἢ τοῦ ὑπευθύνου ἀδελφοῦ ἐπαφίεται ἡ ἐκτίμησις περὶ τοῦ προκλητικοῦ τῆς ἀμφιέσεως, ὡς καὶ ἡ ἐπιλογὴ τῶν περαιτέρω ἐνεργειῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΙΩΝ

ἄρθρον 25

1. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ δύναται νὰ διατηρῇ Μετόχια ἐν τε τῇ οἰκείᾳ Ἱ. Μητροπόλει, ὡς καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ, τηρουμένων τῶν κειμένων διατάξεων.

2. Ὡς Μετόχια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σπηλιᾶς λογίζονται οἰαδήποτε ἐκκλησιαστικῆς προελεύσεως (διαληλυμένα Μοναί, Ναοί, Ναῖδρια), ἀστικῆς ἢ ἀγροτικῆς φύσεως ἀκίνητα περιέρχονται εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν ἢ διαχείρισιν τῆς Μονῆς, καθ' οἰοδήποτε νόμιμον τρόπον.

3. Τὰ Μετόχια, μὴ κεκτημένα ἰδίαν νομικὴν προσωπικότητα, ἀποτελοῦν κανονικὸν καὶ λειτουργικὸν ἔδαφος τῆς κυριάρχου Μονῆς.

4. Ἡ οἰκονομικὴ διαχείρισις τοῦ Μετοχίου καθορίζεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς, ἀμέσως ὑποχρεωτικῶν διὰ τὸν Μετοχιάριον.

5. Ὁ Μετοχιάριος ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐλευθέρως ἀνακλητῆς ὑπὸ τοῦ ἰδίου. Ἐφ' ὅσον οὗτος τυγχάνει ἀδελφὸς τῆς Μονῆς τηρεῖ πιστῶς καὶ ἀπαρεγκλήτως πᾶσαν ἐντολὴν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, εὐθυνόμενος ἀμέσως διὰ πᾶσαν ἀθέτησιν αὐτῶν. Οἰαδήποτε πρᾶξις διοικήσεως ἢ διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ Μετοχίου διεξάγεται κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἐγγράφου ἐγκρίσεως αὐτῆς, εἰδ' ἄλλῶς τυγχάνει ἄκυρος ἔναντι τῆς Μονῆς.

6. Ἡ παράδοσις καὶ παραλαβὴ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Μετοχίου εἰς (ἀπό) τὸν Μετοχιάριον ἀδελφόν, διενεργεῖται διὰ συντάξεως σχετικοῦ «*Πρωτοκόλλου Παραδόσεως καὶ Παραλαβῆς*», περιέχοντος πλήρη περιγραφὴν πάντων τῶν παραδιδομένων αὐτῷ ἐπίπλων, σκευῶν, ἐργαλείων, ἀμφίων, κτηνῶν, καὶ λοιπῶν κινήτων πραγμάτων τοῦ Μετοχίου. Τὸ πρωτότυπον τοῦ Πρωτοκόλλου φυλάσσεται εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῆς Μονῆς, ἐν τῷ σχετικῷ περὶ τοῦ συγκεκριμένου Μετοχίου φακέλλῳ.

7. Ἐκαστος Μετοχιάριος ὑποχρεοῦται εἰς τήρησιν τῶν Βιβλίων τῆς ἐνιαυσίου αὐτοῦ διαχειρίσεως Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων, ὑποβάλλων ἀπολογισμὸν τῶν πεπραγμένων περὶ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους εἰς τὴν Μονήν, πρὸς ἐγκρίσιν αὐτῶν. Ἡ διαχείρισις ἐκάστου Μετοχίου ἀποτελεῖ τμήμα τῆς καθ' ὅλου διαχειρίσεως τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀπαικονίζεται δὲ τόσον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῆς, ὅσον καὶ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῆς καὶ ἐλέγχεται ἀντιστοίχως.

8. Ἡ Ἱ. Μονὴ δέον ὅπως προβῆ εἰς ἀρτίαν κτηματολογικὴν καταγραφὴν καὶ ὀλοκληρωμένην νομικὴν κατοχύρωσιν καὶ ὑπεράσπισιν τῆς περιουσίας ἐκάστου μετοχίου.

9. Ἐν ταῖς Θεαῖς Λειτουργίαις καὶ πάσαις ταῖς ἀκολουθιαῖς μνημονεύεται τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπο-

λίτου μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Καθηγουμένου τῆς Κυριάρχου Μονῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄ ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ

ἄρθρον 26

Οἰκονομικοὶ πόροι τῆς Ἱ. Μονῆς.

Ὡς οἰκονομικοὶ πόροι τῆς Ἱ. Μονῆς, ὀρίζονται:

1. Αἱ πάσης φύσεως πρόσοδοι ἐκ τῆς ἀγροτικῆς ἢ ἀστικῆς, κινήτης ἢ ἀκινήτου περιουσίας αὐτῆς (καλλιέργειαι - ἐκμισθώσεις - ἐκποιήσεις).

2. Τὰ ἔσοδα ἐκ τοῦ παγκαρίου, ἐκ τῶν ἐργοχειρῶν τῶν ἀδελφῶν (ἀγιογραφία, ξυλογλυπτική, μοσχοθυμίαμα, κ.λπ.) καὶ ἐκ τῆς πωλήσεως ἀναμνηστικῶν εἰδῶν ἢ ἀντιγράφων.

3. Αἱ εἰς χρῆμα, εἶδος ἢ κτήματα εἰσφοραὶ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, ὡς καὶ αἱ ἐκ τούτων πρόσοδοι.

4. Τὰ ὑπὸ νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων δωρούμενα αὐτῇ χρηματικὰ ποσά, εἶδη, ἀκίνητα ἢ κινητὰ, αἱ οἰαδήποτε φύσεως ἢ μορφῆς παροχαὶ ἢ ἐπιχορηγήσεις, καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν πρόσοδοι.

5. Τὰ ἐκ κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ καὶ λόγῳ καθολικοῦ καταπιστεύματος φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων προερχόμενα χρηματικὰ ποσὰ καὶ ἐν γένει κινητὰ ἢ ἀκίνητα καὶ αἱ πρόσοδοι αὐτῶν.

6. Πᾶσα πρόσοδος ἀπορρέουσα ἐκ δικαιωμάτων πνευματικῆς ἰδιοκτησίας.

7. Πᾶσα ἐτέρα ἐκ νομίμου καὶ χρηστῆς πηγῆς πρόσοδος, ὡς ἐξ ἐκδόσεως βιβλίων, ἐπενδύσεως τῶν κεφαλαίων τῆς Μονῆς κ.λπ.

ἄρθρον 27

Διάθεσις πόρων

Οἱ πρόσοδοι καὶ πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διατίθενται γιὰ τοὺς σκοποὺς ποὺ ἀναφέρονται στὰ ἄρθρα 17 καὶ 18 τοῦ Π.Δ. 1/5-3-1932 καὶ κατὰ τὴ σειρὰ προτεραιότητος ποὺ θέτουν αὐτά, καὶ πάντως συμφώνως μετὰ τὸν ἐκάστοτε ἰσχύοντα ἐλληνικὸν νόμο, ἐφόσον αὐτὸς δὲν ἀντίκειται στοὺς Ἱεροὺς Κανόνες. ἤτοι:

1. Διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἀδελφῶν τοῦ Κοινοβίου (διατροφή, ἔνδυσις, ὑπόδησις, ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις, ἀσφαλιστικὴ κάλυψις, κ.λπ.).

2. Διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν, συντήρησιν, ἐπισκευὴν ἢ ἐπέκτασιν τῶν κτηριακῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱ. Μονῆς.

3. Διὰ δαπάνας μετακινήσεως καὶ προμήθειαν διαφόρων μέσων, ὀργάνων, μηχανημάτων διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τῶν ἐργαστηρίων αὐτῆς.

4. Διὰ φιλοξενίαν τῶν προσκυνητῶν.

5. Διὰ φιλιανθρωπικούς σκοπούς (ἐλεημοσύνας, δωρεὰς εἰς εὐαγῆ Ἱδρύματα κ.λπ.), ὡς καὶ διὰ πᾶν ἔργον φιλιανθρωπίας ἢ κοινωνικῆς εὐποιίας, συμφώνως πάντοτε πρὸς τὰς οἰκονομικὰς δυνατότητας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

6. Διὰ μισθοδοσίαν τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν τῆς Μονῆς.

7. Διὰ πᾶσαν δαπάνην μὴ ἀναφερομένην ἀνωτέρω, ἀποφασίζει εἰδικῶς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, πλὴν ἐπὶ ποσοῦ μέχρι τοῦ ὕψους τῶν ἑξ χιλιάδων (6.000) ΕΥΡΩ, ἀναπροσαρμοζομένου κατ' ἔτος κατὰ τὰ ἐκάστοτε ἰσχύοντα διὰ τὰ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ Ὄργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἧτις δαπάνη, ἐφ' ὅσον προβλέπεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀποφασίζεται καὶ ἐνεργεῖται ὑπὸ μόνου τοῦ Καθηγουμένου.

8. Δι' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος καταρτίζεται ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἱ. Μονῆς, οἷτινες ὑποβάλλονται τῇ οἰκείᾳ ἐκκλησιαστικῇ ἀρχῇ πρὸς ἄσκησιν τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ νόμου ἐλέγχου νομιμότητος.

9. Τὰ λογιστικὰ βιβλία, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ διαχειριστικὰ στοιχεῖα περὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τῶν Μετοχιῶν αὐτῆς φυλάσσονται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ καὶ ἀποτελοῦν παραστατικὰ τῆς καθόλου διαχειρίσεως αὐτῆς.

ἄρθρον 28

Ἐκμισθώσεις - Ἐκποιήσεις

1. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ προβαίνει διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας εἰς τὴν ἐκμίσθωσιν, ἐκποίησην ἢ ἀνταλλαγὴν κινητῶν ἢ ἀκινήτων πραγμάτων ἀνγκόντων αὐτῇ κατὰ κυριότητα, νομὴν ἢ ἕτερον ἐμπράγματον δικαίωμα, ἀπαιτουμένης προηγουμένης ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τηρουμένων τῶν τῇ πολιτειακῇ νομοθεσίᾳ προβλεπομένων διατυπώσεων.

2. Πᾶσα ἐκποικτικὴ πρᾶξις πραγμάτων τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ἱ. Μονῆς ἐπιτρέπεται διὰ λόγους προφανοῦς ὠφελείας τῆς Μονῆς, ὡς ἐπὶ ἀκινήτων ἄνευ

προσόδου, ἢ ὅταν διὰ τοῦ τιμήματος τῆς πωλήσεως σκοπεῖται ἡ θεραπεία σοβαρᾶς ἀνάγκης τῆς Ἱ. Μονῆς.

ἄρθρον 29

Χρέη ἀναληφθέντα ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν

Ἡ Ἱ. Μονὴ οὐδεμίαν εὐθύνην ἢ ὑποχρέωσιν ὑπέχει δι' ἀτομικὰ χρέη τῶν ἀδελφῶν, ἀναληφθέντα ὑπ' αὐτῶν ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΟΝΑΣΤΙΚΗΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ

ἄρθρον 30

1. Ὁ ἐλέγχος τῶν παραπτωμάτων τῶν ἀδελφῶν ἀσκεῖται κατὰ πρῶτον λόγον ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου, ὅστις μετὰ διακρίσεως καὶ ἀγάπης ἐπιβάλλει τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων προβλεπόμενα ἐπιτίμια, ἀποβλήπων εἰς τὴν διόρθωσιν τοῦ σφάλλλοντος ἀδελφοῦ.

2. Ἐνδεικτικῶς, ὡς πειθαρχικὰ παραπτώματα τῶν ἀδελφῶν ὀρίζονται:

α) Ἡ ἀνυπακοὴ εἰς τὰς ἐντολὰς τῶν μοναστηριακῶν ἀρχῶν, πρὸ παντὸς δὲ τοῦ Καθηγουμένου,

β) Ἡ ἰδιοποίησις οἰουδήποτε πράγματος τῆς Μονῆς, ἔστω καὶ ἀσημάντου.

γ) Ἡ ἀνακοίνωσις ἐσωτερικῶν ζητημάτων τῆς Μονῆς εἰς ξένους.

δ) Ἡ ἄρνησις ἀναλήψεως διακονήματος καὶ ἡ πλημμελὴς ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

ε) Ἡ ἄνευ ἀδείας τῆς Μονῆς διανυκτέρευσις ἀδελφοῦ ἐκτὸς τῆς Μονῆς.

στ) Ἡ ἄνευ ἀδείας τῆς Μονῆς ἀπουσία ἀδελφοῦ ἐκ τῆς Μονῆς ἢ παραβίασις τῆς χορηγηθείσης ἀδείας.

ζ) Τὸ ὑποκινεῖν ἄλλους ἀδελφοὺς εἰς ἀπειθείαν κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Μονῆς.

η) Τὸ ἀπαιτεῖν τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ εἰς κληρικόν, ὡς καὶ τὸν διορισμὸν αὐτοῦ εἰς ὀρισμένον διακόνημα.

θ) Ἡ ἀπόκτησις οἰουδήποτε χρηματικοῦ ποσοῦ καὶ μὴ ἄμεσος κατάθεσις αὐτοῦ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Μονῆς.

3. Εἰς περίπτωσιν ὑποτροπῆς ἢ διαπράξεως βαρυτέρου παραπτώματος, τὸν πειθαρχικὸν ἐλέγχον ἀσκεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Μονῆς ἢ ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος, ἀναλόγως τῆς βαρύτητος τοῦ ἀδικήματος.

4. Οὐδὲν τῶν ἐπιτιμίων ἐπιβάλλεται ἄνευ κλήσεως πρὸς ἀπολογίαὶν τοῦ πρὸς τιμωρίαν Ἀδελφοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄ ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 31

Περὶ τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν.

1. Ἡ Ἱ. Μονὴ πανηγυρίζει:

α) Τὴν 15ην Αὐγούστου, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου,

β) Τὴν Παρασκευὴν τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

2. Ὡς ἐπιτάσσει ἡ Ὁρθόδοξος κανονικὴ μοναχικὴ παράδοσις, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ δὲν τελεῖται τὸ ἱερὸν Μυστήριον τοῦ Γάμου.

Ἄρθρον 32

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ θεωρεῖται ὑφισταμένη ἐν ἐνεργείᾳ καὶ λειτουργεῖ, ἐὰν καὶ ἐν μόνον τῶν μελῶν αὐτῆς ἐπιζῆ, συγκεντρωμένου εἰς αὐτὸ πασῶν τῶν ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ ἐξουσιῶν καὶ καθηκόντων. Τούτου ἐκλιπόντος δὲν δύναται ὅπωςδήποτε νὰ θεωρηθῇ αὕτη διαλυθεῖσα, ἀλλὰ λογίζεται ὡς σχολάζουσα (τελοῦσα ἐν διακοπῇ). Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ περιουσία καὶ αἱ πρόσοδοι τῆς Μονῆς ἐπιτηροῦνται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιμελεῖται τῆς διαφυλάξεως τῆς περιουσίας τῆς Μονῆς, συλλέγει τὰς προσόδους, κατατίθουσιν αὐτὰς ἐπὶ ὀνόματι τῆς Μονῆς ἐν μιᾷ τῶν πλησιεστέρων Τραπεζῶν, ἐξ αὐτῶν δὲ λαμβάνει τὰ ἀναγκαίου διὰ τὴν συντήρησιν τῶν κτισμάτων τῆς Μονῆς. Τὸ καθεστὼς τοῦτο θέλει διατηρεῖσθαι μέχρι οὗ ἐπανδρωθῇ ἡ Μονὴ ὑπὸ συνοδείας ἐγκαθιστωμένης ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 33

Περὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

1. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ρυθμίζει ἀπαρασάλευτῶς τὴν ὀργάνωσιν, λειτουργίαν καὶ διοίκησιν τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σπηλιᾶς.

2. Ἐπὶ παντὸς ζητήματος μὴ ρητῶς προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὡς καὶ προκειμένου περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῶν διατάξεων αὐτοῦ, ἀπο-

φαίνονται σχετικῶς καὶ ἠτιολογημένως τὰ μέλη τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς, «μαρτυρίαν ἔχοντες ἐκ τῶν Γραφῶν ἢ ἐκ πατρικῆς συνηθείας, ἄνευ παραβάσεως ἐντολῆς Θεοῦ», συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πολιτείας.

3. Κατόπιν ἠτιολογημένης εἰσηγήσεως τοῦ Ἱγουμενοῦ εἶναι δυνατὴ ἡ κατάργησις, τροποποιήσις ἢ συμπλήρωσις διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, διὰ νεωτέρας ἀποφάσεως τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

4. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται, συμπληροῦται καὶ καταργεῖται ὁλοσχερῶς κατόπιν ἀποφάσεως πληθείσης ὑπὸ τῶν τεσσάρων πέμπτων (4/5) τουλάχιστον τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

5. Ὁ παρὼν Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σπηλιᾶς συνετάγη ἐπὶ Ἀρχιερατείας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. ΚΥΡΙΛΛΟΥ καὶ Ἱγουμενίας τοῦ Ἀρχιμ. Νεκταρίου Μητροπολίτου, ἔτυχεν δὲ τῆς ἀπολύτου ἀποδοχῆς καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς.

6. Ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Διάταξις ἀκροτελεύτιος

Τῇ ἀποστολικῇ φωνῇ ὑπακούοντες, τῇ διακελευούσῃ ὅπως πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γίνωνται, τοῖς θείοις Κανόσι τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας στοιχοῦντες, τῇ ἱερωτάτῃ ὀρθοδόξῳ μοναστικῇ παραδόσει ἐπόμενοι, καὶ τὰς ἐντολὰς τῶν ὁσίων ἐκ τῶν τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ὑποτυπωσάντων Πατέρων εὐσεβοῦντες, ὀρίζομεν ὡς ὑπευθύνους διὰ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τοῦ ἀποτελουμένου ἐκ τριάκοντα τριῶν (33) ἄρθρων παρόντος Κανονισμοῦ, τὸν ἐκάστοτε Καθηγούμενον, τοὺς Ἱγουμενοσυμβούλους καὶ τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Κοινοβιακῆς Μονῆς Σπηλιᾶς.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Σπηλιᾶς, τῇ 30ῇ Νοεμβρίου 2007

Τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον

Ὁ Καθηγούμενος
Ἀρχιμ. Νεκτάριος

Τὰ Μέλη

Μοναχὸς Ἀλέξιος
Μοναχὸς Πρόδρομος

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὶς Διατάξεις τῶν ἄρθρων: 29 παρ. 2, καὶ 59 παρ. 2, τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὶς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας, ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὶς Εὐαγγελικὰς Ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρῳμα.

3. Τὶς ὑφιστάμενες Κοινωνικὰς, Ποιμαντικὰς, Πνευματικὰς καὶ Φιλανθρωπικὰς ἀνάγκες τοῦ Ποιμνίου καὶ ἰδιαίτερα τῆς Νεότητος τῆς Ἀρχιερατικῆς Περιφερείας Τσοτυλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίσσης.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 17/3.2.2009 Πράξη καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 36/3.2.2009 Πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σισανίου καὶ Σιατίσσης κ. Παύλου.

5. Τὴν ἀπὸ 10.3.2009 Ἀπόφαση Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τὴ σύσταση καὶ λειτουργία στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Σισανίου καὶ Σιατίσσης καὶ στὴν κωμόπολη τοῦ Τσοτυλίου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟΝ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ: ΤΟ ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΟΝ ΤΣΟΤΥΛΙΟΥ», τὸ ὁποῖο τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτεία καὶ τὸν ἔλεγχο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος θὰ εἶναι ἡ ἐξυπηρέτηση τοῦ Πνευματικοῦ, Κατηχητικοῦ, Ἱεραποστολικοῦ, Φιλανθρωπικοῦ, Κοινωνικοῦ, Πολιτιστικοῦ καὶ Ἀθλητικοῦ ἔργου τῆς περιφερείας Τσοτυλίου, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς παραδόσεως.

Τὰ ἀφορῶντα στὴν λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου ρυθμίζονται μὲ τὸν ἐπόμενο Κανονισμό.

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ:
«Ποιμαντικόν, Κοινωνικὸν καὶ Νεανικὸν Κέντρον
ΤΟ ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΟΝ ΤΣΟΤΥΛΙΟΥ
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίσσης»**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ἄρθρον 1

Σύσταση – Ἐπωνυμία – Ἔδρα

Στὴν κωμόπολη τοῦ Τσοτυλίου τῆς περιφερείας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίσσης καὶ ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία αὐτῆς συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία: «Ποιμαντικόν, Κοινω-

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «Ποιμαντικὸν Κοινωνικὸν καὶ Νεανικὸν Κέντρον: Τὸ Ἐπισκοπεῖον Τσοτυλίου» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίσσης

νικὸν καὶ Νεανικὸν Κέντρον: ΤΟ ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΟΝ ΤΣΟΥΛΙΟΥ», τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐξηρητημένη ἀπὸ αὐτό, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα καὶ θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος τούτου εἶναι ἡ ἔδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς Σιάτιστα. Τὸ Ἰδρυμα θὰ στεγάζεται καὶ θὰ λειτουργεῖ στὸ κτήριο τοῦ ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΟΥ τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ποὺ ἀνηγέρθη γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό, καὶ εὐρίσκεται στὴν πόλη τοῦ Τσοτυλίου.

ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι νὰ συμβάλῃ στὴν πληρέστερη καὶ ἀρτιότερη πνευματικὴ, ποιμαντικὴ, κατηχητικὴ, ἱεραποστολικὴ, φιλανθρωπικὴ, κοινωνικὴ, καὶ ἐν γένει πολιτιστικὴ διακονία τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας στὴν κωμόπολη τοῦ Τσοτυλίου καὶ στὴν εὐρύτερη περιοχὴ στὸ πλᾶσιον τῆς Ὁρθόδοξης Πίστης, Παράδοσης καὶ Διδασκαλίας.

ἄρθρον 3

Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ

1. Ἡ κινητοποίηση καὶ ἀξιοποίηση τοῦ ἀνθρώπινου δυναμικοῦ τῆς περιοχῆς καὶ ἡ συνδρομὴ ἰκανῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

2. Ἡ ἐνίσχυσις τῆς λειτουργίας τῶν Κατηχητικῶν Συνάξεων, ἡ δημιουργία Σχολῆς Γονέων καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν πνευματικῶν, κηρυκτικῶν καὶ γενικότερα ποιμαντικῶν δραστηριοτήτων τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας (διοργάνωσις ἑορταστικῶν, πολιτιστικῶν, ἐπιμορφωτικῶν, κοινωνικῶν, φιλανθρωπικῶν, ἀθλητικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν ἐκδηλώσεων, καὶ ἰδίως ὁμιλιῶν, διαλέξεων, συζητήσεων, σεμιναρίων, συνεδρίων, ἐκθέσεων, ἐκδρομῶν, δημιουργία καὶ λειτουργία δανειστικῆς βιβλιοθήκης καὶ διαρκοῦς ἐκθέσεως βιβλίου, δημιουργία καὶ λειτουργία Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ Λαογραφικοῦ Μουσείου κατόπιν συγκεντρώσεως, καταγραφῆς καὶ ταξινομήσεως τοῦ σχετικοῦ ὑλικοῦ καὶ ἰδίως Ἱερῶν Σκευῶν, Ἱερῶν Ἀμφίων, παραδοσιακῶν στολῶν, ὑφαντῶν κ.ά.), μὲ σκοπὸ τὴν προβολὴν καὶ συνέχισιν τῆς Ἑλληνορθόδοξης παράδοσός μας.

3. Ἡ δημιουργία καὶ λειτουργία Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, χορωδιῶν (παιδιῶν καὶ ἐνηλίκων), Σχολῆς παραδοσιακῶν χορῶν, Σχολῆς ἀγιογραφίας, χώρου ἐπιτραπέζιων παιχνιδιῶν, καὶ ἄλλων χώρων σύναξης τῶν πιστῶν, ὁμάδων ἀθλοπαιδιῶν κ.λπ.

4. Ἡ λειτουργία συσσιτίου γιὰ τοὺς ἐμπερίστατους ἀδελφούς μας καὶ ὑπηρεσιῶν μέριμνας καὶ ἀγάπης, ἰδίως γιὰ τοὺς γέροντες καὶ τοὺς πάσχοντες.

5. Ἡ καλλιέργεια τοῦ Ὁρθόδοξου προβληματισμοῦ, τῆς δημιουργικῆς ἀπασχόλησις καὶ ποιητικῆς ψυχαγωγίας τοῦ ποιμνίου, μὲ ἰδιαίτερη ἔμφασι στὴ νεότητα καὶ στὴ δημιουργία κλίματος θρησκευτικῆς, ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀνάτασής του.

6. Ἡ καλλιέργεια τῆς συμμετοχῆς τῶν πιστῶν στὴν ἱατρευτικὴ καὶ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

7. Ἡ καθιέρωσις ἀπονομῆς ἐπάθλων σὲ ἀριστεύσαντες μαθητὲς κάθε ἐκπαιδευτικῆς βαθμίδας καὶ σὲ φοιτητὲς τῶν Ἀνωτέρων καὶ Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων τῆς χώρας.

8. Ὅποιοδήποτε ἄλλο πρόσφορο μέσο ἤθελε ἀποφασίσῃ τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ἄρθρον 4

Ὁργάνωσις - Διοίκησις - Διοικητικὸ Συμβούλιον (Δ.Σ.).

1. Τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται ἀπὸ ἑπταμελὲς (7/μελὲς) Διοικητικὸ Συμβούλιον (ἐφεξῆς Δ.Σ.), τὸ ὁποῖο ἀπαρτίζεται ἀπὸ: α) Τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτην Σισανίου καὶ Σιατίστης, ὡς Πρόεδρο, β) Τὸν ἐκάστοτε Πρωτοσύγκελλο ἢ Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπο ἢ Ἱεροκήρυκα ἢ ἕτερο προσοντοῦχο κληρικὸ τῆς περιοχῆς, ὡς ἀντιπρόεδρο, ὁ ὁποῖος σὲ περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Μητροπολίτου, θὰ ἀναπληροῖ αὐτὸν καὶ θὰ προεδρεύει τοῦ Δ.Σ. κατόπιν γραπτῆς ἀδείας τοῦ Μητροπολίτου, γ) πέντε (5) πρόσωπα κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ (ἄνδρες ἢ γυναῖκες) ποὺ κατοικοῦν στὴν περιφέρειαν τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ διακρίνονται γιὰ τὸ ἦθος, τὴν πνευματικὴν κατάρτιση καὶ ὠριμότητά τους καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἔργον τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

2. Τὰ ὡς ἄνω πέντε τακτικὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. (τῆς παρ. 1γ) διορίζονται γιὰ μία τριετία ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην, ἐπιλεγόμενα ἀπὸ αὐτόν. Οἱ διορισθέντες

ντες δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο.

3. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. ποὺ δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ καθήκοντά τους ἢ κωλύονται στὴν ἄσκηση αὐτῶν ἢ δὲν συμβάλλουσι στὴν εὐρυθμὴν, ὁμαλὴν, ἀπρόσκοπτη καὶ ἀποτελεσματικὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος ἢ προβαίνουν σὲ ἐνέργειες ποὺ ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος, ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Ἰδρύματος.

4. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίασή του καὶ ἐκλέγει τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία.

5. Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τακτικὰ κάθε δέμηνο καὶ ἔκτακτα ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου ἢ σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, τοῦ Ἀντιπροέδρου ἢ ὕστερα ἀπὸ ἔγγραφη αἴτηση πρὸς τὸν Πρόεδρο τριῶν (3) τουλάχιστον μελῶν τοῦ Δ.Σ.

6. Τὸ Δ.Σ. εὐρίσκεται σὲ ἀπαρτία ὅταν παρίσταται ὁπωσδήποτε ὁ Πρόεδρος ἢ σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ καὶ μὲ γραπτὴ ἐντολή του, ὁ Ἀντιπρόεδρος (ἢ ἄλλο νόμιμα ἐξουσιοδοτημένο μέλος), καὶ τρία (3) τουλάχιστον ἀπὸ τὰ μέλη του. Οἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωσι ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

ἄρθρον 5

Ἄρμοδιότητες τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὶς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

α) Ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποὺ ἀφορᾷ στὴν ὀργάνωσι, διοίκησι καὶ λειτουργίᾳ τοῦ Ἰδρύματος, τὴ διαχείρισι καὶ ἀξιοποίησι τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων, ποὺ ἔχουσι διατεθεῖ σὲ χρῆσι τοῦ Ἰδρύματος, καθὼς καὶ γιὰ κάθε ζήτημα ποὺ σχετίζεται μὲ τὴν ἐκπλήρωσι τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

β) Συνεργάζεται γιὰ ὅλα τὰ σχετικὰ ζητήματα μὲ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μὲ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τὰ Ἱγουμενοσυμβούλια τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Φιλανθρωπικῶν, Κοινωνικῶν καὶ λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων τῆς περιφέρειας τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μὲ διαφόρους

πολιτιστικοὺς, ἐπιστημονικοὺς καὶ φιλανθρωπικοὺς συλλόγους, καθὼς καὶ μὲ τὴν Νομαρχιακὴ καὶ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησι, τοὺς τοπικοὺς φορεῖς καὶ ἐν γένει τὶς ἀρμόδιες κρατικὲς ὑπηρεσίαι γιὰ τὴν προαγωγή καὶ ἐπίτευξι τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξεύρεσι οἰκονομικῶν πόρων καὶ γιὰ τὴν εὐρυθμὴν, ὁμαλὴν, ἀπρόσκοπτη καὶ ἀποτελεσματικὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

δ) Προτείνει στὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη, μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος, τὴν πρόσληψι στὸ Ἴδρυμα τυχόν ἐμπίστου προσωπικοῦ (μόνο ἐφ' ὅσον τὸ ἐθέλητικὸ προσωπικὸ δὲν ἐπαρκεῖ γιὰ τὴν κάλυψι τῶν ἀναγκῶν λειτουργίας του), σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας.

ε) Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμό καὶ Ἀπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει γιὰ ἐγκρισι στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον.

στ) Ἀποφασίζει γιὰ τὴν τυχόν σύστασι Τομέων ἢ Τμημάτων Διακονίας ἢ Ἐπιτροπῶν, καθορίζει τὶς ἀρμοδιότητάς τους καὶ εἰσινεῖται στὸν Μητροπολίτη τὸν διορισμὸ τῶν ἐθελητῶν ὑπευθύνων.

ζ) Ἀποφασίζει γιὰ τὴν ἀνακήρυξι σὲ ἐπίτιμα μέλη τοῦ Ἰδρύματος προσώπων, τὰ ὁποῖα προσέφεραν ἢ προσφέρουσι ὑπηρεσίαι σὲ αὐτὸ καὶ τὰ ὁποῖα δύναται νὰ συμμετέχουσι στὶς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. μὲ δικαίωμα λόγου, ἀλλὰ ὄχι ψήφου,

η) Ἀποφασίζει γιὰ κάθε ἄλλο θέμα, τὸ ὁποῖο ἀνακύπτει κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ δὲν προβλέπεται ρητὰ σὲ αὐτόν, μὲ τὴν ἐπιφύλαξι τῆς ἐγκρίσεως τῶν Πράξεων του ἀπὸ τὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη.

ἄρθρον 6

Ἄρμοδιότητες τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου, τοῦ Γραμματέα καὶ τοῦ Ταμία τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὶς ὡς κάτωθι ἀρμοδιότητες:

α) Ἔχει τὴν εὐθύνη ὄλων τῶν δραστηριοτήτων καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. γιὰ τὴν ὑλοποίησι τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

β) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον κάθε Διοικητικῆς, Δικαστικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς καὶ ὁποιασδήποτε ἄλλης νόμιμης Ἀρχῆς, καθὼς καὶ σὲ ὅλες του τὶς σχέσεις μὲ τὰ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμοὺς, Νομικὰ καὶ

φυσικά πρόσωπα είτε δημοσίου είτε ιδιωτικού δικαίου.

γ) Λαμβάνει γνώση ὄλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος. Συνυπογράφει μὲ τὸν Γραμματέα ὅλη τὴν ἀλληλογραφία αὐτοῦ καὶ μὲ τὸν Ταμία τὰ πάσης φύσεως οἰκονομικὰ ἐγγραφα.

δ) Συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. σὲ τακτικὲς ἢ ἑκτακτες Συνεδριάσεις. Διευθύνει τὶς συζητήσεις σὲ αὐτὲς καὶ συνυπογράφει μὲ τὸν Γραμματέα τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων.

ε) Ἐν γένει μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν Διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τῶν Ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

2. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἀναπληρώνει τὸν Πρόεδρο, σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος, σὲ ὅλες τὶς ὡς ἄνω ἀρμοδιότητες αὐτοῦ καὶ ἐνεργεῖ κατόπιν ἐντολῆς του.

3. Ὁ Γραμματέας τοῦ Δ.Σ. τηρεῖ τὸ Βιβλίο Πρωτοκόλλου τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντάσσει ὅλα τὰ ἐγγραφα καὶ ὅλη τὴν ἀλληλογραφία αὐτοῦ, γιὰ τὴν ὁποία ἐνημερώνει τὸν Πρόεδρο καὶ τὴν ὁποία συνυπογράφει μὲ αὐτόν. Ἐπίσης, τηρεῖ τὸ βιβλίο Πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο τὰ ἐν λόγῳ Πρακτικά, συντάσσει καὶ φυλάσσει σὲ ἀσφαλὲς μέρος τὰ ἐγγραφα, τὴν ἀλληλογραφία, τὰ βιβλία καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

4. Ὁ Ταμίας τοῦ Δ.Σ. ἐνεργεῖ γιὰ λογαριασμό τοῦ Δ.Σ., ἐναντι τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπόλογος, τὶς διαχειριστικὲς πράξεις ἀναφορικὰ μὲ τὰ πάσης φύσεως περιουσιακὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆσι τοῦ Ἰδρύματος.

α) Τηρεῖ τὸ Βιβλίο Ταμείου, καθὼς καὶ τὰ διπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ ἐντάλματα πληρωμῶν τοῦ Ἰδρύματος.

β) Εἰσπράττει κάθε ἔσοδο μὲ διπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεως, θεωρημένα ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολη μὲ τὴν ἐνδειξη: «Διὰ τὸ Πνευματικὸ Κέντρο Τσοτυλίου: «*ΤΟ ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΟΝ*», τὰ ὁποῖα συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο.

γ) Διενεργεῖ τὶς πληρωμὲς γιὰ κάθε εἶδους δαπάνη ποὺ προβλέπεται στὸν ἐγκεκριμένο Προϋπολογισμό, βάσει διπλοτύπων ἐνταλμάτων πληρωμῶν τοῦ Ἰδρύ-

ματος, θεωρημένων ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολη, τὰ ὁποῖα ἐπίσης συνυπογράφει, ὅπως ἀλλήωστε καὶ ὅλα τὰ οἰκονομικῆς φύσεως ἐγγραφα μὲ τὸν Πρόεδρο.

δ) Εὐθύνεται γιὰ τὴν ἀσφαλὴ φύλαξη τῶν χρημάτων τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποῖα κατατίθενται σὲ ἰδιαιτέρο λογαριασμό μιᾶς ἀπὸ τὶς Τράπεζες ποὺ λειτουργοῦν στὴ κωμόπολη ἢ τὴν εὐρύτερη περιφέρεια τοῦ Τσοτυλίου, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως μὲ τὴν ἐνδειξη: «*Διὰ τὸ Πνευματικὸ Κέντρο Τσοτυλίου «ΤΟ ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΟΝ*», ἔχει δὲ τὴν εὐχέρεια νὰ παρακρατεῖ ἐξ αὐτῶν ποσὸ μέχρι τῶν ἑξακοσίων εὐρῶ (600,00 €) γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἐκτάκτων καὶ ἐπείγουσῶν δαπανῶν τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Διενεργεῖ ἀναλήψεις χρημάτων κατόπιν Ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. γιὰ τὴν λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψήφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου καὶ σχετικῆς πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτήσεως.

στ) Τέλος, τηρεῖ τὸ Βιβλίο Κτηματολογίου καὶ τὸ Βιβλίο Ὑλικοῦ τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 7 Τηρούμενα βιβλία

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει αὐτοτελεῆ διαχείριση καὶ τηρεῖ μὲ τὴν εὐθύνη τοῦ Γραμματέα καὶ τοῦ Ταμίας τοῦ Δ.Σ. τὰ γενικὰ καὶ διαχειριστικὰ τοῦ βιβλίου μὲ τὴν ἴδια ἀρίθμηση τὸ καθένα κατὰ φύληλο καὶ θεωρημένα γιὰ κάθε νόμιμη χρῆσι ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη, δηλαδὴ:

1) Βιβλίο Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

2) Βιβλίο Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.

3) Βιβλίο Ταμείου καὶ ἀριθμημένα κατ' αὐξοντα ἀριθμὸ διπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεως καὶ ἐντάλματα πληρωμῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκτελεστέα ἐφ' ὅσον φέρουν τὴν ὑπογραφή τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίας τοῦ Ἰδρύματος.

4) Βιβλίο Κτηματολογίου, στὸ ὁποῖο θὰ καταγράφονται ὅλα τὰ ἀκίνητα περιουσιακὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆσι τοῦ Ἰδρύματος.

5) Βιβλίο Ὑλικοῦ, στὸ ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τὰ κινητὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆσι τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 8
Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

(Α). Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1) Τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς περιουσίας ποῦ ἀνήκει στό «ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΟΝ ΤΣΟΤΥΛΙΟΥ».

2) Ἡ ἐτησία ἐπιχορήγηση τῶν Ἐνοριῶν τῆς πόλεως τοῦ Τσοτυλίου καὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς Περιφερείας Τσοτυλίου, ὅπως αὐτὴ προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο.

3) Πρόσοδοι ἀπὸ τὴν πραγματοποίηση διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος (π.χ. ἡλαξιοφόρων ἀγορῶν, ἐράνων νόμιμα διενεργουμένων, φιλιανθρωπικῶν ἢ πολιτιστικῶν ἐκθέσεων κ.ἄ.).

4) Δωρεῆς ἀπὸ ζῶντες, κληρονομίες καὶ κληροδοσίες κινητῶν καὶ ἀκινήτων φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, ποῦ παραχωροῦνται σὲ αὐτὸ καὶ περιέρχονται κατὰ πλήρη κυριότητα στό Νομικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

5) Εἰσφορὲς σὲ εἶδος ἢ σὲ χρῆμα φίλων τοῦ Ἰδρύματος.

6) Κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ Προγράμματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως, ἐπιχορηγήσεις τῆς Νομαρχιακῆς ἢ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, ἐπιχορηγήσεις Ὄργανισμῶν καὶ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων τοῦ Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἐπιχορηγήσεις φυσικῶν προσώπων, καθὼς καὶ κάθε ἄλλη νόμιμη καὶ χρηστὴ ἐπιχορήγηση.

7) Πρόσοδοι ἀπὸ Ἱερὰ Παρεκκλήσια ποῦ ἀνήκουν στό Ἰδρυμα.

8) Πρόσοδοι ἀπὸ δυσκοφορίες διενεργούμενες κατόπιν ἐντολῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

9) Κάθε ἄλλη πρόσσος, σύμφωνη μὲ τὸ Ὁρθόδοξο Χριστιανικὸ Πνεῦμα, ποῦ προέρχεται ἀπὸ κάθε εἶδος δραστηριότητες τοῦ Ἰδρύματος καὶ κάθε ἄλλη νόμιμη πηγὴ ποῦ δὲν κατονομάζεται ρητὰ στὸν παρόντα Κανονισμό.

(Β). Ἡ δωρεὰ ὁποιοῦδήποτε κινητοῦ ἢ ἀκινήτου πράγματος γιὰ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος γίνεται πάντα ἐπὶ ὀνόματι τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στό ὁποῖο μεταβιβάζεται ἡ κυριότητα, νομὴ καὶ κατοχὴ τοῦ πράγματος. Στὴν πράξη τῆς μεταβίβασης γίνεται εἰδικὴ ἀναφορὰ μὲ τὴν ἐνδειξη: «Διὰ τὸ Πνευματικὸ Κέντρο Τσοτυλίου «ΤΟ ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΟΝ ΤΣΟΤΥΛΙΟΥ», τὸ ὁποῖο ὡς Ἐκκλησιαστικὸ

Ἰδρυμα θὰ ἔχει τὴ χρῆση γιὰ ὅσο χρόνο ὑφίσταται πρὸς ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του.

ἄρθρον 9
Διάθεση τῶν πόρων

Οἱ ἀνωτέρω πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται κατόπιν Ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, ἐγκρινομένων ἀπὸ τὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη:

α) Γιὰ τὴν ἀγορὰ τοῦ ἀναγκαίου ἐξοπλισμοῦ καὶ τὴν κάλυψη τῶν δαπανῶν λειτουργίας καὶ συντηρήσεως τοῦ Ἰδρύματος.

β) Γιὰ τὴν ἀντιμέτωπιση τῶν ποικίλων παγίων, ἐκτάκτων καὶ λοιπῶν ἐξόδων λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Γιὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τῶν Κατηχητικῶν Συνάξεων, τὴ διοργάνωση διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος, τὴ χρηματοδότηση ὄλων γενικὰ τῶν δραστηριοτήτων αὐτοῦ καὶ τὴν κάλυψη κάθε ἄλλης δαπάνης αὐτοῦ, ποῦ προβλέπεται στὸν ἐγκεκριμένο Προϋπολογισμό, ἀλλὰ καὶ κάθε δαπάνης ποῦ ἀνακύπτει, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ τυχόν ἐμίσθου προσωπικοῦ.

δ) Γιὰ τὴν οικονομικὴ συνδρομὴ τῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ε) Γιὰ τὴν οικονομικὴ συνδρομὴ τῶν Φιλιανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

στ) Γιὰ τὴ χορήγηση ὑποτροφιῶν σὲ ἄπορους σπουδαστὲς καὶ οικονομικῶν βοηθημάτων σὲ ἐνδεεῖς συνανθρώπους μας.

ἄρθρον 10
Σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει δικὴ του σφραγίδα μὲ δύο ἐπάλληλους κύκλους, ἡ ὁποία φέρει στό κέντρο τὴν φωτογραφία τοῦ Ἐπισκοπέου. Στὸν μὲν ἐξωτερικὸ κύκλο ἀναγράφονται οἱ λέξεις: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ», καὶ στὸν ἐσωτερικὸ κύκλο ἡ ἐπωνυμία τοῦ Ἰδρύματος: «ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟΝ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ "ΤΟ ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΟΝ ΤΣΟΤΥΛΙΟΥ"».

Μεταβατικὲς Διατάξεις

ἄρθρον 11

Ἀπὸ τὴν δημοσίευση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἅπασα ἡ περιου-

σία τοῦ μέχρι σήμερα ὑφισταμένου «ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΟΥ ΤΣΟΤΥΛΙΟΥ», περιέρχεται στο παρὸν Ἴδρυμα.

ἄρθρον 12

Τροποποίηση καὶ Κατάργηση τοῦ Κανονισμοῦ

1. Τὸ παρὸν Ἴδρυμα μὲ τὴν ὡς ἄνω μορφή καὶ ὀργάνωση, τροποποιεῖται μὲ Ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὕστερα ἀπὸ αἰτιολογημένη Ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, γιὰ τὴν λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψῆφος τοῦ Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου.

2. Τὸ Ἴδρυμα τοῦτο καταργεῖται μὲ Ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὕστερα ἀπὸ αἰτιολογημένη Ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. καὶ ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὅταν δὲν ἐκπληρώνει τὶς ἐκκλησιολογικὲς αὐτοῦ προϋποθέσεις καὶ ὅταν παρεκκλίνει τοῦ κοινωφελοῦς σκοποῦ τοῦ ἢ ὅταν καταστεῖ ἀνέφικτη ἡ λειτουργία του.

3. Σὲ περίπτωσι κατάργησι τοῦ Ἰδρύματος τὰ πάσης φύσεως περιουσιακὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα εἶχαν παραχωρηθεῖ γιὰ χρῆσι στὸ Ἴδρυμα, ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἱερᾶς

Μητροπόλεως, στὴν πλήρη κυριότητα τοῦ ὁποῖου ἀλλήλωσε καὶ αὐτὰ ἀνήκουν, διατίθενται δὲ σὲ παρεμφερεῖς σκοποῦς.

ἄρθρον 13

Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ἄπο παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του στὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ἄρθρον 14

Ἄπο τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιοριστεῖ.

Ἀθήνα, 10 Μαρτίου 2009

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

Η «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Στὴν ἰστοσελίδα www.ecclesia.gr/greek/press/magazines.html μπορεῖτε νὰ διαβάσετε παλαιότερα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Γιὰ νὰ ἀποστείλετε εἰδήσεις ἢ ἀνακοινώσεις στὸ περιοδικὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑ μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε τὴ διεύθυνση ἠλεκτρονικοῦ ταχυδρομείου: periodika@ecclesia.gr

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὶς Διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παραγρ. 2 καὶ 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977: «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὶς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμαίνουσας Ἐκκλησίας ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὶς Εὐαγγελικὰς Επιταγὰς, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρῳμα, ἰδιαιτέρα πρὸς τὴν Νεότητα.

3. Τὶς ὑφιστάμενες Κοινωνικὰς, Ποιμαντικὰς καὶ Πνευματικὰς ἀνάγκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης, ἰδιαιτέρα τὴν εὐθύνη αὐτῆς γιὰ τὴν ἀναδιοργάνωση καὶ συστηματοποίηση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Ἐνοριακῆς Ποιμαντικῆς γιὰ τὴν Νεότητα.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 18/3.2.2009 Ἀπόφαση καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 52/20.2.2009 Πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παύλου.

5. Τὴν ἀπὸ 10.3.2009 Ἀπόφαση Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Σισανίου καὶ Σιατίστης Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία: «ΙΔΡΥΜΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ “Ο ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ” ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ», ὡς ἀποκεντρωμένη Ἐκκλησιαστικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτεία αὐτῆς, γιὰ τὴν πληρέστερη καὶ ἀρτιότερη διεξαγωγή τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη καὶ στὶς Ἐνορίες αὐτῆς, μὲ σκοπὸ τὴν ἀναγέννηση τῆς ἐνοριακῆς ζωῆς καὶ τὴν ἐνεργὸ συμμετοχὴ σὲ αὐτὴν τῶν νέων καὶ τῶν οἰκογενειῶν τους, τὴν καλλιέργεια τοῦ Ἑλληνορθόδοξου φρονήματος, ὡς καὶ τὴ γενικότερη πνευματικὴ οἰκοδομὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας Σισανίου καὶ Σιατίστης.

Ἡ συγκρότηση, ὀργάνωση, διοίκηση, διαχείριση καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος αὐτοῦ θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἐπόμενου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΚΚΛ. ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ:

**«ΙΔΡΥΜΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ “Ο ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ”
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ»**

Ἄρθρον 1

Τίτλος

Στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Σισανίου καὶ Σιατίστης συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα γιὰ τὴν ποιμαντικὴ διακονία τῆς Νεότητος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «ΙΔΡΥ-

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «Ἰδρυμα Νεότητος “Ο Πρωτομάρτυς Στέφανος”» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης

ΜΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ “Ο ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ” ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ», τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς ἀποκεντρωμένη Ἐκκλησιαστικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, ὑπὸ τὸν ἔλεγχο καὶ τὴν ἐποπτεία αὐτῆς.

ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ ἀρτιότερη ὁργάνωση τῆς ποιμαντικῆς Διακονίας τῆς Νεότητος, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ποὺ ἀποβλέπει στὴν ἀναγέννηση τῆς ἐνοριακῆς ζωῆς στὸ χῶρο τῆς νεότητας καὶ προωθεῖ τὴ δημιουργικὴ συμβολὴ τῶν νέων στὴν ἐνοριακὴ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ, συμβάλλοντας παράλληλα σὲ ἀντίστοιχες κοινὲς προσπάθειες μὲ νεολαῖες ἀλλήλων Ἱερῶν Μητροπόλεων.

ἄρθρον 3

Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν

Οἱ ἀνωτέρω σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος ἐπιτυγχάνονται ὡς ἑξῆς:

α. Μὲ τὴ δημιουργία σὲ κάθε ἐνορία ποὺ ἔχει νεανικὸ πληθυσμὸ Ἐνορικοῦ Κέντρου Νεότητος (ἐφεξῆς Ε.Κ.Ν.).

β. Μὲ τὴ λειτουργία θερινῶν Παιδικῶν καὶ Νεανικῶν Κατασκηνώσεων.

γ. Μὲ τὴ λειτουργία σεμιναρίων γιὰ τὴν ἐκπαίδευση καὶ ἐπιμόρφωση στελεχῶν τοῦ Κατηχητικοῦ καὶ Κατασκηνωτικοῦ ἔργου, καθὼς, καὶ ἐπιμελητῶν τῶν Ε.Ν.Κ.

δ. Μὲ τὴ ἐκμάθηση βυζαντινῆς καὶ παραδοσιακῆς μουσικῆς, ἀγιογραφίας, καθὼς καὶ παραδοσιακῶν χορῶν.

ε. Μὲ τὴ διοργάνωση ἐκπαιδευτικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν ἐκδρομῶν.

στ. Μὲ τὴ δημιουργία ἀθλητικῶν χώρων καὶ τὴν παροχὴ μέσων ἀθλήσεως.

ζ. Μὲ τὴ σύγκληση συνεδρίων Νεότητος.

η. Μὲ τὴ διοργάνωση ἐκπαιδευτικῶν φροντιστηρί-

ων γιὰ τὴν ὑποβοήθηση ἀπόρων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.

θ. Μὲ τὴν ἔκδοση εἰδικῶν ἐντύπων κατάλληλων γιὰ τὴν ψυχαγωγία καὶ τὴν ὑγιῆ πνευματικὴ ἀνάπτυξη τῶν νέων καὶ γιὰ τὴν ἐπιμόρφωση στελεχῶν.

ι. Μὲ κάθε ἄλλο μέσο, ποὺ θὰ ἀποφασίσει κάθε φορὰ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 4

Διοίκηση τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ Ἰδρυμα Νεότητος διοικεῖται ἀπὸ ἑπταμελὲς (7μελὲς) Διοικητικὸ Συμβούλιο (ἐφεξῆς Δ.Σ.). Τὴν ἀνώτατη διοικητικὴ ἐποπτεία ἀσκεῖ ὁ οἰκείος Μητροπολίτης, καὶ ἀπαρτίζεται ὡς ἑξῆς:

α. Ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Σισανίου καὶ Σιατίστης, ὡς Πρόεδρο, μὲ ἀναπληρωτὴ τοὺν Πρωτοσύγκελλο ἢ τὸν Γενικὸ Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο ἢ ἄλλον προσοντοῦχο Κληρικὸ τῆς περιφέρειας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὡς Ἀντιπρόεδρο καὶ πέντε (5) μέλη κληρικούς ἢ λαϊκοὺς (ἀμφοτέρων τῶν φύλων), ποὺ διακρίνονται γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον τοὺς πρὸς τὴ Νεότητα.

β. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. διορίζονται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη. Ἡ θτεία τοὺς εἶναι τριετὴς καὶ μποροῦν νὰ ἐπαναδιορισθοῦν.

γ. Κάθε μέλος, τὸ ὁποῖο ἀποχωρεῖ γιὰ ὁποιαδήποτε αἰτία, ἀντικαθίσταται ἀπὸ ἄλλο μέλος μὲ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτου καὶ γιὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ὡς τὴ λήξη τῆς θτείας τῶν ὑπολοίπων μελῶν τοῦ Δ.Σ. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Προέδρου εἶναι δυνατόν νὰ παυθεῖ μέλος τοῦ Δ.Σ. καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας του, μὲ εἰδικῶς αἰτιολογημένη ἀπόφασή του.

δ. Στὸ Ἰδρυμα Νεότητος συνιστᾶται θέση Διευθυντοῦ, ὁ ὁποῖος διορίζεται ἔπειτα ἀπὸ εἰσήγηση τοῦ Μητροπολίτου καὶ ἔγκριση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος. Ὁ Διευθυντὴς συμμετέχει στὶς συνεδριάσεις, ὡς εἰσηγητῆς, χωρὶς δικαίωμα ψήφου, ἐκτὸς καὶ ἐὰν ἔχει ὀρισθεῖ ὡς τακτικὸ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ε. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίασή του καὶ ἐκλέγει τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία.

ἄρθρον 5

1. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος συνέρχεται τακτικὰ κάθε δίμηνο καὶ ἔκτακτα μετὰ ἀπὸ πρόταση τεσσάρων (4) τουλάχιστον μελῶν αὐτοῦ.

2. Γιὰ τὴν ὑπαρξὴ ἀπαρτίας πρέπει νὰ παρευρίσκονται ὁ Πρόεδρος ἢ κατόπιν γραπτῆς ἐντολῆς τοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος, καὶ δύο (2) τουλάχιστον ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ.

3. Τὸ Δ.Σ. ἀποφασίζει μὲ σχετικὴ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

ἄρθρον 6

Ἐπιτελείωσις τῶν Μελῶν τοῦ Δ.Σ.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὶς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

α. Αποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποῦ ἀφορᾷ στὴν ὀργάνωσιν, διοίκωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος, τὴν διαχείρισιν καὶ ἀξιοποίησιν τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων, ποῦ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆσιν τοῦ Ἰδρύματος, καθὼς καὶ γιὰ κάθε ζήτημα ποῦ σχετίζεται μὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

β. Συνεργάζεται γιὰ ὅλα τὰ σχετικὰ ζητήματα μὲ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μὲ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τὰ Ἠγουμενοσυμβούλια τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν φιλοanthρωπικῶν, κοινωφελῶν καὶ λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων τῆς περιφέρειας τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μὲ διαφόρους πολιτιστικούς, ἐπιστημονικούς καὶ φιλοanthρωπικούς συλλόγους, καθὼς ἐπίσης καὶ μὲ τὴ Νομαρχιακὴ καὶ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκωσιν, τοὺς τοπικοὺς φορεῖς καὶ ἐν γένει τὶς ἀρμόδιες κρατικὲς ὑπηρεσίες γιὰ τὴν προαγωγήν καὶ ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

γ. Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξεύρεσιν οικονομικῶν πόρων καὶ γιὰ τὴν εὐρυθμίαν, ὁμαλίαν, ἀπρόσκοπτον καὶ ἀποτελεσματικὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

δ. Ἀποφασίζει τὴ σύστασιν Ἐνοριακῶν Κέντρων Νεότητος (Ε.Κ.Ν.) σὲ Ἐνορίες, οἱ ὁποῖες πληροῦν τὶς προϋποθέσεις, καθὼς καὶ τὴν ἐπιλογὴν καὶ τὸν διορισμὸν τῶν καταλλήλων προσώπων ὡς ἐπιμελητῶν, ἐμμισθῶν ἢ ἐθελοντῶν, καθὼς καὶ γιὰ τὴν ὁποιαδήποτε

πρόσληψιν προσωπικοῦ τόσο στὸ Ἰδρυμα ὅσο καὶ στὰ Ἐνοριακὰ Κέντρα Νεότητος.

ε. Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ἰδρύματος, καὶ ψηφίζει τὸν ἐτήσιον Ἀπολογισμὸν αὐτοῦ.

στ. Ἀποφασίζει γιὰ τὴν τυχόν σύστασιν Τομέων ἢ τμημάτων Διακονίας ἢ Ἐπιτροπῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὶς ἀρμοδιότητές τους, ἐνῶ παράλληλα διορίζει τοὺς ἐθελοντῆς ὑπευθύνους αὐτῶν.

ζ. Ἀποφασίζει γιὰ κάθε ἄλλο θέμα, τὸ ὁποῖο ἀνακύπτει κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, καὶ δὲν προβλέπεται ρητὰ σὲ αὐτόν, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐγκρίσεως τῶν Πράξεων ἀπὸ τὸν οἰκεῖο Μητροπολίτην.

ἄρθρον 7

Τὸ Ἰδρυμα, καθὼς καὶ τὰ Ἐνοριακὰ Κέντρα Νεότητος (Ε.Κ.Ν.) ἐκπροσωποῦνται δικαστικά, ἐκκλησιαστικά, διοικητικά κ.λπ., σὲ ὅλες τὶς ἔννομες σχέσεις τους (ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς καθὼς καὶ σὲ ὅλες τους τὶς σχέσεις μὲ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμοὺς, νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου) ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἰδρύματος ἢ ἀπὸ μέλος αὐτοῦ, εἰδικὰ ἐξουσιοδοτημένο γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό.

ἄρθρον 8

Ἀρμοδιότητες τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου, τοῦ Γραμματέα καὶ τοῦ Ταμῆ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.:

α. Ἔχει τὴν εὐθύνην ὄλων τῶν δραστηριοτήτων καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. γιὰ τὴν ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

β. Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰδρυμα ἐνώπιον κάθε Διοικητικῆς, Δικαστικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς καὶ ὁποιασδήποτε ἄλλης νόμιμης Ἀρχῆς, καθὼς καὶ σὲ ὅλες του τὶς σχέσεις μὲ τὰ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμοὺς, Νομικὰ καὶ φυσικὰ πρόσωπα εἴτε δημοσίου εἴτε ἰδιωτικοῦ δικαίου.

γ. Λαμβάνει γνώσιν ὄλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος. Συνυπογράφει μὲ τὸν Γραμματέα ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ, καὶ μὲ τὸν Ταμῆ τὰ πάσης φύσεως οικονομικὰ ἔγγραφα.

δ. Συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. σὲ τακτικὲς ἢ ἔκτακτες Συνεδριάσεις. Διευθύνει τὶς συζητήσεις σὲ αὐτὲς καὶ συνοπογράφει μὲ τὸν Γραμματέα τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.

ε. Ἐν γένει μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν Διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τῶν Ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

2. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἀναπληρῶνει τὸν Πρόεδρο, σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος, σὲ ὅλες τὶς ὡς ἄνω ἀρμοδιότητες αὐτοῦ, καὶ ἐνεργεῖ κατόπιν γραπτῆς ἐντολῆς του.

3. Ὁ Γραμματέας τοῦ Δ.Σ. τηρεῖ τὸ Βιβλίο Πρωτοκόλλου τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντάσσει ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ ὅλη τὴν ἀλληλογραφία αὐτοῦ, γιὰ τὴν ὁποία ἐνημερώνει τὸν Πρόεδρο καὶ τὴν ὁποία συνοπογράφει μὲ αὐτόν. Ἐπίσης, τηρεῖ τὸ βιβλίο Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, συνοπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο τὰ ἐν λόγῳ Πρακτικά, συντάσσει καὶ φυλάσσει σὲ ἀσφαλὲς μέρος τὰ ἔγγραφα, τὴν ἀλληλογραφία, τὰ βιβλία καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

4. Ὁ Ταμίας τοῦ Δ.Σ.:

α. Ἐνεργεῖ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Δ.Σ., ἐναντι τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπόλογος, τὶς διαχειριστικὲς πράξεις ἀναφορικὰ μὲ τὰ πάσης φύσεως περιουσιακὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆσι τοῦ Ἰδρύματος.

β. Τηρεῖ τὸ Βιβλίο Ταμείου καθὼς καὶ τὰ διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάγματα πληρωμῶν τοῦ Ἰδρύματος.

γ. Εἰσπράτει κάθε ἔσοδο μὲ διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως, θεωρημένα ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἱερά Μητρόπολι μὲ τὴν ἐνδειξη: «Διὰ τὸ Ἴδρυμα Νεότητος ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος», τὰ ὁποία συνοπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο.

δ. Διενεργεῖ τὶς πληρωμὲς γιὰ κάθε εἶδους δαπάνη ποὺ προβλέπεται στὸν ἐγκεκριμένο Προϋπολογισμό, βάσει διπλοτύπων ἐνταγμάτων πληρωμῶν τοῦ Ἰδρύματος, θεωρημένα ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἱερά Μητρόπολι, τὰ ὁποία ἐπίσης συνοπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο, ὅπως ἄλλῶστε καὶ ἅπαντα τὰ οικονομικῆς φύσεως ἔγγραφα μὲ τὸν Πρόεδρο.

ε. Εὐθύνεται γιὰ τὴν ἀσφαλῆ φύλαξη τῶν χρημάτων τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποία κατατίθενται σὲ ἰδιαίτερο λογαριασμὸ μιᾶς ἀπὸ τὶς Τράπεζες ποὺ λειτουργοῦν στὴν πόλι τῆς Σιάτιστας, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Νομικοῦ Προσώ-

που τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως μὲ τὴν ἐνδειξη: «Διὰ τὸ Ἴδρυμα Νεότητος ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος» καὶ ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ παρακρατεῖ ἐξ αὐτῶν ποσὸ ὡς ἐξακόσια εὐρώ (600,00 €) γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἐκτάκτων καὶ ἐπειγουσῶν δαπανῶν τοῦ Ἰδρύματος· διενεργεῖ ἐπίσης ἀναλήψεις χρημάτων, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, γιὰ τὴν λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψήφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου, καὶ σχετικῆς πρὸς τούτον ἐξουσιοδοτήσεως.

στ. Τέλος, τηρεῖ τὸ Βιβλίο Κτηματολογίου καὶ τὸ Βιβλίο Ὑλικοῦ.

ἄρθρον 9 Τηρούμενα βιβλία

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει αὐτοτελεῖ διαχείριση. Τηρεῖ μὲ τὴν μέριμνα τοῦ Γραμματέα καὶ τοῦ Ταμία τοῦ Δ.Σ. τὰ ὡς κάτωθι διαχειριστικὰ βιβλία μὲ τὴν ἴδια ἀρίθμηση τὸ καθένα κατὰ φύλλι καὶ θεωρημένα γιὰ κάθε νόμιμη χρῆσι ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολι:

1) Βιβλίο Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

2) Βιβλίο Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.

3) Βιβλίο Ταμείου καὶ ἀριθμημένα κατ' αὐξοντα ἀριθμὸ διπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεως καὶ ἐντάγματα πληρωμῶν, τὰ ὁποία εἶναι ἐκτελεστέα ἐφ' ὅσον φέρουν τὴν ὑπογραφή τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμία τοῦ Ἰδρύματος.

4) Βιβλίο Κτηματολογίου, στὸ ὁποῖο θὰ καταγράφονται ἅπαντα τὰ ἀκίνητα περιουσιακὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆσι τοῦ Ἰδρύματος.

5) Βιβλίο Ὑλικοῦ, στὸ ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τὰ κινητὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆσι τοῦ Ἰδρύματος.

6) Κάθε ἄλλο διαχειριστικὸ βιβλίο ποὺ κρίνεται ἀπαραίτητο ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος γιὰ τὴν ὁμαλὴ καὶ εὐρυθμὴ λειτουργία αὐτοῦ.

ἄρθρον 10 Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

1. Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α. Ἡ ὁποιαδήποτε περιουσία ἠθελε ἐκχωρηθεῖ στὸ Ἴδρυμα ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης.

β. Ἡ ἔτησίᾳ ἐπιχορήγηση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τῶν Ἐνοριῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς περιφέρειᾶς τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὅπως αὐτὴ προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο καὶ ἀναγράφεται στὸν προϋπολογισμό αὐτῶν.

γ. Πρόσοδοι ἀπὸ τὴν πραγματοποίηση διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος (π.χ. ἡλαξιοφόρων ἀγορῶν, ἐράνων νομίμως διενεργουμένων, φιλιανθρωπικῶν ἢ πολιτιστικῶν ἐκθέσεων κ.ἄ.).

δ. Δωρεῆς ἀπὸ ζῶντες, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι κινητῶν καὶ ἀκινήτων φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, ποὺ παραχωροῦνται σὲ αὐτὸ καὶ περιέρχονται κατὰ πλήρη κυριότητα στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως,

ε. Κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ προγράμματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως, ἐπιχορηγήσεις τῆς Νομαρχιακῆς ἢ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, ἐπιχορηγήσεις Ὄργανισμῶν καὶ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἐπιχορηγήσεις φυσικῶν προσώπων, καθὼς καὶ κάθε ἄλλη νόμιμη καὶ χρηστὴ ἐπιχορήγηση ποὺ δὲν ἀναφέρεται ρητὰ στὸν παρόντα Κανονισμό.

στ. Πρόσοδοι ἀπὸ δυσκοφορίες διενεργούμενες κατόπιν ἐντολῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ζ. Κάθε ἄλλη πρόσδοδος σύμφωνη μὲ τὸ Ὁρθόδοξο Χριστιανικὸ πνεῦμα, ποὺ προέρχεται ἀπὸ κάθε εἶδους δραστηριότητες τοῦ Ἰδρύματος, καὶ κάθε ἄλλη νόμιμη πηγὴ ποὺ δὲν κατονομάζεται ρητὰ στὸν παρόντα Κανονισμό.

2. Ἡ δωρεὰ ὁποιοῦδήποτε κινητοῦ ἢ ἀκινήτου πράγματος γιὰ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος γίνεται πάντα ἐπὶ ὀνόματι τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στὸ ὁποῖο μεταβιβάζεται ἡ κυριότητα, νομὴ καὶ κατοχὴ τοῦ πράγματος. Στὴν πράξη τῆς μεταβίβασης γίνεται εἰδικὴ μνεία καὶ ἀναφορὰ μὲ τὴν ἔνδειξη: «Διὰ τὸ Ἰδρυμα Νεότητας ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος» τὸ ὁποῖο, ὡς Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα θὰ ἔχει τὴν χρῆση γιὰ ὅσο χρόνο ὑφίσταται, πρὸς ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του.

Ἄρθρον 11

Διάθεση τῶν πόρων

Οἱ ἀνωτέρω πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται κατόπιν Ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, ποὺ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη:

α. Γιὰ τὴν ἀγορὰ τοῦ ἀναγκαίου ἐξοπλισμοῦ καὶ τὴν κάλυψη τῶν δαπανῶν λειτουργίας καὶ συντηρήσεως τοῦ Ἰδρύματος.

β. Γιὰ τὴν διοργάνωση διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος καὶ γιὰ τὴν χρηματοδότηση ὄλων τῶν ἐν γένει δραστηριοτήτων αὐτοῦ.

γ. Γιὰ τὴν οικονομικὴ συνδρομὴ τῆς Κατασκηνώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

δ. Γιὰ τὴν οικονομικὴ συνδρομὴ τῶν Ἐνοριακῶν Κέντρων Νεότητος σὲ ὅσες Ἐνορίες λειτουργοῦν τέτοια, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν οικονομικὴ στήριξη ἐκδηλώσεων νεολαίας στὶς ὑπόλοιπες Ἐνορίες.

ε. Γιὰ τὴν χορήγηση ὑποτροφιῶν σὲ ἀπόρους σπουδαστὲς καὶ μαθητὲς.

Ἄρθρον 12

Συγκρότηση, Ὄργάνωση καὶ Διοίκηση τῶν Ἐνοριακῶν Κέντρων Νεότητος (Ε.Κ.Ν.)

Γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος σὲ κάθε Ἐνορία ποὺ ὑπάρχουν οἱ προϋποθέσεις (παιδικὸς καὶ νεανικὸς πληθυσμὸς) δημιουργεῖται Ἐνοριακὸ Κέντρο Νεότητος (Ε.Κ.Ν), μὲ τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικά:

α. Τὸ περιφερειακὸ Ε.Κ.Ν. δὲν ἔχει δική του νομικὴ προσωπικότητα.

β. Διοικεῖται ἀπὸ πενταμελῆ (5μελῆ) διοικητικὴ ἐπιτροπὴ (Δ.Ε), τῆς ὁποίας ἡ θτεία εἶναι τριετής. Συγκροτεῖται ἀπὸ ἓναν (1) Εφημέριο, ὡς Πρόεδρο, καὶ ἀπὸ τέσσερις (4) ἐνορίτες (ἄρρενες ἢ θήληα), ποὺ διακρίνονται γιὰ τὸ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον τους πρὸς τὴ Νεότητα καὶ ἐπιλέγονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο.

γ. Ὁ Ἐφημέριος Πρόεδρος διορίζεται ἀπὸ τὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη καὶ τὰ ὑπόλοιπα μέλη ἀπὸ τὸ Δ.Σ τοῦ Ἰδρύματος.

δ. Κατὰ τὴν πρώτη συνεδρία τῆς ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ (Δ.Ε.) συγκροτεῖται σὲ σῶμα καὶ ἐκλέγει τὸν Ἀντιπρόεδρο, Ταμία καὶ τὸν Γραμματέα. Ὁ Ταμίας διεξάγει τὴν ταμειακὴ καὶ λογιστικὴ ὑπηρεσία, ἐνῶ ὁ Γραμματέας τηρεῖ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων, συντάσσει πίνακες τῶν νέων ποὺ συμμετέχουν στὶς ἐκδηλώσεις τοῦ Ε.Κ.Ν. καὶ τηρεῖ τὴ σχετικὴ ἀλληλογραφία.

ε. Ἡ Δ.Ε. κάθε Ε.Κ.Ν. προτείνει στὸ Ἰδρυμα Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὶς ἀναγκαῖες προσλήψεις προσωπικοῦ (ἐπιμελητοῦ, εὐτρεπιστριάς κ.λπ.).

στ. Ἡ Δ.Ε. μεριμνᾷ γιὰ τὴν καλὴ λειτουργία τοῦ Ε.Κ.Ν., ὀργανώνει τὶς δραστηριότητές του, καὶ εἰσηγεί-

ται στο Ἴδρυμα Νεότητας κάθε θέμα πού ὑπερβαίνει τὶς δικές της ἀρμοδιότητες.

ἄρθρον 13
Σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει δική του σφραγίδα (στρογγυλή) μὲ δύο ἐπάλληλους κύκλους, ἡ ὁποία φέρει στὸ κέντρο τὸν Πρωτομάρτυρα Στέφανο. Στὸν μὲν ἐξωτερικὸ κύκλιο ἀναγράφονται οἱ λέξεις: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ», ἐνῶ στὸν ἐσωτερικὸ ἡ ἐπωνυμία τοῦ Ἰδρύματος: «ΙΔΡΥΜΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ “Ο ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ”».

ἄρθρον 14
Τροποποίηση Κανονισμοῦ καὶ Διάλυση
τοῦ Ἰδρύματος

1. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὕστερα ἀπὸ πρόταση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατόπιν ἀποφάσεως - αἰτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος. Ἡ τροποποίηση ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς Ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

2. Τὸ παρὸν Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα καταργεῖται, ὅταν καθίσταται ἀδύνατη ἡ λειτουργία του, ἢ δὲν ἐκπληρώνει τὶς ἐκκλησιολογικὲς προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀποστολή του, ἢ παρεκκλίνει τῶν σκοπῶν του. Τοῦτο καταργεῖται μὲ Ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού δημοσιεύεται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ ἐπίσημο δελητίο τῆς Ἐκ-

κλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὕστερα ἀπὸ πρόταση τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, κατόπιν ἀποφάσεως - αἰτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος.

3. Μετὰ τὴ διάλυση τοῦ Ἰδρύματος ἅπασα ἡ περιουσία τοῦ Ἰδρύματος ἀνήκει αὐτοδίκαια στὸ νομικὸ πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης, καὶ διατίθεται γιὰ παρεμφερεῖς εὐαγεῖς σκοπούς.

Τελικὲς Διατάξεις

ἄρθρο 15
Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τὴν δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρο 16
Κάλυψη Δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθήνα, 10 Μαρτίου 2009

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 8.7.1976 Κανονισμοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Βησσαριώνειον Ἐκκλησιαστικὸν Γηροκομεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος»

- Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:
1. Τὰς Διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ.2 τοῦ Ν.590/1977: «Περὶ Κατασταστικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
  2. Τὰς Διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 8.7.1976 Κανονισμοῦ Λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ» (ΦΕΚ.143/τ. Β'/26.2.1977).
  3. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 36/11.2.2009 Πρακτικὸν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὡς ἄνω Ἰδρύματος.
  4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 176/17.2.2009 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου.
  5. Τὴν ἀπὸ 11.3.2009 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τὴν τροποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ ἀπὸ 8.7.1976 Κανονισμοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ», δημοσιευθέντος εἰς τὸ ΦΕΚ.143/ τ.Β'/26.2.1977, ὡς κάτωθι:

Ἔρθρον 1.

Τὸ ἄρθρο 9 τοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ, τροποποιεῖται - ἀναμορφώνεται ὡς ἑξῆς:

« Ἔρθρον 9

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ Γηροκομείου ἅπασα ἡ κινητὴ, ἀκίνητος καὶ παντὸς εἴδους περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, εἰς τὸ ἐν Ἱστορίᾳ ἤδη συσταθὲν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ "Η ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΑ Η ΜΑΓΔΑΛΛΗΝΗ" ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ», προκειμένου νὰ ἐκπληρωθοῦν οἱ εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἀναφερόμενοι σκοποὶ αὐτοῦ καὶ μάλιστα εἰς τὴν παράγραφον ε' αὐτοῦ ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς οἱ διαθέται ἢ οἱ δωρηταὶ ἀκινήτων πρὸς τὸ συνιστώμενον διὰ τοῦ παρόντος Ἰδρυμα ὀρίζωσιν ἄλλῃως εἰς τὰς σχετικὰς δικαιοπραξίας (διαθήκας, δωρεὰς κ.λπ.) ὅποτε ὑπερισχύει ἡ θέλησις αὐτῶν, ὡς πρὸς τὴν τύχην τῶν ἀκινήτων, ἅτινα κατέλιπον ἢ ἐκλήροδότησαν ἢ ἐδωρήσαντο πρὸς αὐτό.»

ἄρθρον 2

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Ἀποφάσεως ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή της στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 3
Κάλυψις δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρούσης Ἀποφάσεως προ-

καλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προδιορισθεῖ.

Ἀθῆναι, 10 Μαρτίου 2009

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

**ΣΤΟΝ ΔΟΡΥΦΟΡΟ HELLAS SAT2
Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Μετὰ τὴ δορυφορικὴ, συνδρομητικὴ πηλατφόρμα τῆς NOVA, ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μεταδίδει, πλεόν, τὸ σῆμα του ἐλεύθερα ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ δορυφόρο HELLAS SAT2. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ καθεὶς, σὲ ὀλόκληρη τὴν ἑλληνικὴ ἐπικράτεια καὶ ὄχι μόνο, μπορεῖ νὰ ἀκούει ἐλεύθερα τὸ πρόγραμμά του εικοσιτέσσερις ὥρες τὸ εικοσιτετράωρο. Γιὰ νὰ συμβεῖ αὐτό, ἀπαιτεῖται μιὰ

ἀπλή καὶ μὲ μικρὸ ἐφάπαξ οἰκονομικὸ κόστος, δορυφορικὴ ἐγκατάσταση, προκειμένου νὰ συντονιστεῖ κανεὶς μὲ τὴ συγκεκριμένη δορυφορικὴ πηλατφόρμα.

Τὰ τεχνικὰ χαρακτηριστικά, ποὺ πρέπει, ἀπαραιτήτως, νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν, εἶναι τὰ ἑξῆς:

- Διάμετρος κατόπτρου γιὰ λήψη στὸν ἑλληναδικὸ χῶρο: τουλάχιστον 0,5 (50cm).
- Σκόπευση: 39° ἀνατολικά
- Συχνότητα: 12.524 MHz
- Πόληωση: Κάθετη (vertical)
- Symbol Rate: 27.500
- FEC: 3/4
- Band: Ku

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διарκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὶς Διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ.2 τοῦ Ν.590/1977 «Περὶ Κατασταστικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὶς Διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 πάρ. γ' τοῦ ἀπὸ 26.6.2008 Κανονισμοῦ Λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΧΡΟΝΙΩΣ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΑμΕΑ "Ο ΑΓΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ" ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ» (ΦΕΚ.1176/τ. Β'/26.6.2008).

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1/30.1.2009 Ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 110/16.2.2009 Πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου.

5. Τὴν ἀπὸ 10.3.2009 Ἀπόφαση Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τὴν τροποποίηση καὶ συμπλήρωση τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 26.6.2008 Κανονισμοῦ Λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΧΡΟΝΙΩΣ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΑμΕΑ "Ο ΑΓΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ" ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ», ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ ΦΕΚ.1176/τ. Β'/26.6.2008, ὡς κάτωθι:

Ἄρθρον 1

Τὸ ἄρθρο 2 τοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

« Ἄρθρο 2

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπὸς τῆς Ὑπηρεσίας εἶναι ἡ γενικὴ περίθαλψη τῶν χρονίως πασχόντων ἐνηλίκων πολιτῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς Μακεδονίας μέσα στὸ εἰδικὰ κατασκευαζόμενο ἰδιόκτητο κτήριο τοῦ Ἰδρύματος. Γίνονται δεκτοὶ στὶς ἑκατὸν πενήκοντα (150) καὶ πλεόν θέσεις τοῦ Ἰδρύματος χρονίως ἢ ἀνιάτως πάσχοντες ἐνήλικες ἄνδρες καὶ γυναῖκες, κατ' ἐξαιρέσειν δὲ καὶ παιδιὰ ἐφ' ὅσον ἔχουν συμπληρώσει τὸ 16ο ἔτος τῆς ἡλικίας τους. Ὡσαύτως ἰδρύεται γιὰ νὰ λειτουργήσῃ ἐντὸς τοῦ Ἰδρύματος Μονάδα Φροντίδος Ἡλικιωμένων. Στούς ἀσθενεῖς ἐξασφαλίζεται στέγη, φαγητό, θέρμανση, ἐργασιοθεραπεία, ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη καὶ ψυχαγωγία, μὲ τὴν συνδρομὴ τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων αὐτῶν. Ἡ εἰσαγωγή τῶν ἀσθενῶν γίνεται

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 26.6.-2008 Κανονισμοῦ Λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Ἐκκλησιαστικὸ Φιλανθρωπικὸ Ἰδρυμα Περιθάλψεως Πασχόντων καὶ ΑμΕΑ "Ο Ἅγιος Ἀλέξανδρος" τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης»

μετὰ ἀπὸ γνωμάτευση ἐιδικοῦ ἱατροῦ γιὰ κάθε περίπτωση Κρατικοῦ Νοσοκομείου ἢ τοῦ ΙΚΑ καὶ μὲ τὴ βεβαίωση ὅτι δὲν πάσχουν ἀπὸ μεταδοτικὸ νόσημα ἢ ἀπὸ ψύχωση. Τὶς πνευματικὲς ἀνάγκες τῶν ἀσθενῶν καλύπτει ὁ Ἐφημέριος τοῦ παρακειμένου Προσκυνηματικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου.»

ἄρθρον 2

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Ἀποφάσεως ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή της στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 3 Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρούσης Ἀποφάσεως προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προδιορισθεῖ.

Ἀθῆναι, 12 Μαρτίου 2009

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

ΤΟ ΝΕΟ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία φέρει σὲ γνώση τῶν εὐλαβῶν ἀναγνώστῶν τῆς «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ», πῶς, μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ, τὸ Θεολογικὸ φοιτητικὸ Οἰκοτροφεῖο της μεταστεγάστηκε (ἀπὸ τὴν περιοχὴ τοῦ Καρέα) καὶ ἤδη λειτουργεῖ στὸ προσφάτως ἀνακαινισθὲν ἰδιόκτητο κτίριό της, πλησίον τοῦ ἱεροῦ Προσκυνηματοῦ τῆς Ἁγ. Βαρβάρας, τοῦ ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς, τὸ ὁποῖο ἔχει πλέον τὴ δυνατότητα νὰ φιλοξενεῖ ἀκόμη περισσότερους φοιτητὲς (περὶ τοὺς 100). Τὸ κόστος, ὅμως, γιὰ τὰ ἐπιπλέον λειτουργικὰ ἔξοδα τοῦ νέου Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς πρόσφατες δαπάνες γιὰ τὴν ἀνακαίνιση τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγ. Βαρβάρας, κατέστη δυσβάστακτο γιὰ τὸ ταμεῖο τοῦ ἱεραποστολικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Γιὰ τὸ λόγο αὐτό, παρακαλοῦμε θερμὰ, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ συνδράμουν οἰκονομικὰ στὰ ἔξοδα λειτουργίας τοῦ νέου Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου νὰ ἀποστείλουν τὴ χρηματικὴ τους ἐνίσχυση, ὅσο μικρὴ κι ἂν εἶναι, στὴ διεύθυνση: Ἀποστολικὴ Διακονία, Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα, μὲ τὴ σημείωση: γιὰ τὸ Θεολογικὸ Οἰκοτροφεῖο, ἢ νὰ τὴν καταθέσουν στὸ λογαριασμὸ 146/546024-74 τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Τηλέφωνο ἐπικοινωνίας: 210.7272323.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Ἀριθμ. Πρωτ. 131

Ἐν Κορίνθῳ τῇ 29.1.2009

ΠΡΑΞΙΣ 27η

Τὸ περὶ ἡμᾶς Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου, κατὰ τὴν Συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 29.1.2009

ἔχον ὑπ' ὄψει:

Α. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Β. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἑνοριῶν».

Γ. Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων.

Δ. Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὀργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμον 1418/1984, τὸ Π.Δ. 609/1985 καὶ τὸ Π.Δ. 23/1993 διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίας Ἐπενδύσεις καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαιοσίου Στηρίξεως.

Ὅριζει τὰ ὡς κάτωθι:

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου.

3. Ὡς Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου.

4. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν καὶ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπὶ πλεόν καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, Ἰδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διὰ συμβάσεως ὠρισμένου ἔργου ἢ ὠρισμένου χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου Εἰδικὴ Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακυψασῶν διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαιοσίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων διέπει τὰς καταρτισθσομένας Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεών του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου

7. Διαφωνία, αἵτινες τυχόν θὰ προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μὲ βάσιν τὴν καθ' ὕλην καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὕτη ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Α., μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς Προδικασίας, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινόμενου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων, πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων αἱ συνταχθεῖσαι μελέται ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴν διακήρυξιν.

10. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰς σχετικὰς Μελέτας, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχήν.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Κορίνθου καθορίζεται ὡς κάτωθι:

Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου.

Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία στελεχώνεται ἐκ

3 διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου Μηχανικῶν, τοῦ πρώτου ὀριζόμενου ὡς Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ καὶ ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας ἀσκεῖται ἀπὸ στέλεχος μὲ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα τὰ ἀπαιτούμενα ἀπὸ τὰς κείμενας διατάξεις περὶ Δημοσίων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐπὶ πλείον ἔχοντα: Δίπλωμα Μηχανικοῦ ΑΕΙ μὲ ἐμπειρία σὲ μελέτες καὶ ἐπιβλέψεις τεχνικῶν ἔργων, ἄρτια γνώση χρήσης Η/Υ.

Οἱ ἀρμοδιότητες τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου εἶναι οἱ ἀκόλουθες:

1. Ἐκπονεῖ τὰς μελέτας τῶν τεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων.

2. Παρακολουθεῖ, ἐλέγχει καὶ ἐγκρίνει τὰς μελέτας ποὺ ἐκπονοῦν ἰδιῶτες μηχανικοὶ γιὰ τὰ ἔργα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

3. Ἐπιβλέπει καὶ ἐλέγχει τὰς κατασκευάς, ἐπισκευὰς καὶ συντηρήσεις τῶν ἔργων αὐτῆς ποὺ ἐκτελοῦνται εἴτε μὲ Ἀνάδοχο εἴτε μὲ Αὐτεπιστασία, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ 55/1974 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰς συμπληρωματικὰς τῶν ἀντιστοίχων Νόμων 716/1977 καὶ 1418/1984 μετὰ τῶν ἐκτελεστικῶν τῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων καὶ τῶν συμπληρωματικῶν καὶ τροποποιητικῶν αὐτῶν Νόμων ὅπως ἰσχύουν σήμερα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ
ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Ἄρμοδιότητες Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας

Κανονισμὸς περὶ ἀρμοδιότητων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου

Ἐκπονεῖ τὶς μελέτες τῶν τεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων, παρακολουθεῖ, ἐλέγχει καὶ ἐγκρίνει τὶς μελέτες ποὺ ἐκπονοῦν ἰδιώτες Μηχανικοὶ γιὰ τὰ ἔργα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐπιβλέπει καὶ ἐλέγχει τὶς κατασκευές, ἐπισκευές καὶ συντηρήσεις τῶν ἔργων Αὐτῆς ποὺ ἐκτελοῦνται εἴτε μὲ Ἀνάδοχο εἴτε μὲ Αὐτεπιστασία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὶς συμπληρωματικὲς τῶν ἀντιστοίχων Νόμων 716/1977 καὶ 1418/1984 μετὰ τῶν ἐκτελεστικῶν τῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων καὶ τῶν συμπληρωματικῶν καὶ τροποποιητικῶν αὐτῶν Νόμων ὅπως ἰσχύουν ἕως σήμερα.

Τμήματα Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας

A1. Τμήμα Σχεδιασμοῦ, Ἐκπόνησης, Παρακολούθησης Μελετῶν καὶ Προδιαγραφῶν.

Τὸ τμήμα ἀσχολεῖται μὲ τὸν σχεδιασμό, ἐκπόνηση ἢ προκήρυξη, ἐπίβλεψη καὶ παραλαβὴ μελετῶν καθὼς καὶ τὴ σύνταξη προδιαγραφῶν γιὰ τὰ ἔργα (τεχνικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ) ποὺ πρόκειται νὰ ἐκτελεσθοῦν ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη.

Συνοπτικά, οἱ ἀρμοδιότητες τοῦ τμήματος περιγράφονται ὡς ἑξῆς:

- Ἐκπόνηση προτάσεων προγραμμάτων ἔργων καὶ μελετῶν.
- Ἐκπόνηση μελετῶν καὶ προδιαγραφῶν μελετῶν.
- Διαδικασίες πρόσκλησης ἐκδήλωσης ἐνδιαφέροντος γιὰ ἀνάθεση μελετῶν.
- Ἀξιολόγηση, ἐπιλογή μελετητῶν.
- Ἐλεγχος, ἐπίβλεψη, διασφάλιση τῆς ποιότητας τῶν συντασσομένων μελετῶν καὶ τήρηση τοῦ συμβατικοῦ χρονοδιαγράμματος.
- Παραλαβὴ μελετῶν.
- Σύνταξη τεχνικῶν δεητίων ἔργων.
- Σύνταξη μηνιαίων δεητίων παρακολούθησης.
- Σύνταξη τριμηνιαίων δεητίων παρακολούθησης.
- Σύνταξη ἐκθέσεων παρακολούθησης καὶ ἀξιολόγησης ἔργων.
- Παρακολούθηση καὶ καταγραφή τῆς κατάστασης τῶν Ἀκινήτων.

A2. Τμήμα Δημοπρατίσεων, Συντηρήσεων καὶ Ἐπιβλέψεων ἔργων

Τὸ τμήμα ἀσχολεῖται μὲ τὴν Δημοπράτηση καὶ παρακολούθηση, τεχνικὴ ὑποστήριξη, ἐπίβλεψη καὶ ἔλεγχο τῶν ἔργων καὶ συντηρήσεων (τεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν) ποὺ ὑλοποιοῦνται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη.

Ἡ κατασκευὴ τῶν ἔργων δυνατὸν νὰ γίνεται, εἴτε μὲ ἐπιλογή Ἀναδόχου (Δημοπράτηση) εἴτε μὲ Αὐτεπιστασία.

Συνοπτικά, τὸ παρακάτω τμήμα ἔχει τὶς ἑξῆς ἀρμοδιότητες:

- A. Ὁργάνωση Ἐργολαβίας - Δημοπρασίας - Ἐπιλογὴ Ἀναδόχου**
- Ἐλεγχος ποσοτήτων προμετρήσεων ὑλικῶν καὶ ἐργασιῶν.

- Έλεγχος και Άναπροσαρμογή Άρθρων τών Άναλυτικών Τιμολογιών.
- Έλεγχος και Άναπροσαρμογή τών Προϋπολογισμών Κατασκευής.
- Σύνταξη Τευχών Δημοπράτησης.
- Διαδικασία Δημοπρασίας Έργων.
- Άξιολόγηση Άναδόχου. Άξιολόγηση ύφισταμένου έργατικού δυναμικού. Άξιολόγηση επιμέρους Υπεργολάβων στην περίπτωση Αύτεπιστασίας.
- Σύνταξη Συμβάσεων Συμφωνητικών.
- Παραλαβή και Έλεγχος Έγγυητικών Έπιστολών.
- Προετοιμασία Έργοταξίου (Χάραξη, όριοθέτηση, δειγματοληπτικές τομές κ.λπ.).
- Έγκατάσταση και ενημέρωση Άναδόχου ή Υπεργολάβων (Αύτεπιστασία).
- Έρευνα και Πρόσληψη επί πλέον Έργατικού Δυναμικού.
- Άξιολόγηση ύφισταμένου Μηχανολογικού Έξοπλισμού - Έρευνα αγοράς και Προμήθεια επί πλέον απαιτούμενου Έξοπλισμού.
- Έξασφάλιση αναγκαίων Πιστώσεων (Αύτεπιστασία).

B. Έγκατάσταση και προετοιμασία έργοταξίου

- Έλεγχος Άναδόχου για έξασφάλιση τών απαραίτητων άδειών, έγκρίσεων, αναγγελιών από τις άρμόδιες ύπηρεσίες.
- Έλεγχος και Έγκριση Χρονοδιαγράμματος - Όργανογράμματος Άναδόχου.
- Μελέτη και Σύνταξη Χρονοδιαγράμματος - Όργανογράμματος στα έργα που έκτελούνται με Αύτεπιστασία.
- Έλεγχος Ποιότητας και Πιστότητας Υλικών, Έργαστηριακοί Έλεγχοι.
- Έλεγχος Πηγών Λήψεως Υλικών.
- Έλεγχος Στελέχωσης και Τεχνικής Κατάρτισης Συνεργείων Κατασκευής.
- Έλεγχος Μέτρων Άσφαλείας και Φύλαξης Έργοταξίου.
- Καθορισμός Διακίνησης και Άποθήκευσης Υλικών και Μηχανημάτων.
- Μελέτη και Καθορισμός ύφισταμένων Πηγών Ένεργείας για έργοταξιακή χρήση.
- Έγκριση Μελέτης Άναδόχου για την έγκατάσταση ειδικού μηχανολογικού έξοπλισμού.

Στην περίπτωση έκτέλεσης έργου με Αύτεπιστασία:

- Έξασφάλιση τών άπαραίτητων άδειών, έγκρίσεων, αναγγελιών από τις άρμόδιες ύπηρεσίες.
- Άναλυτική παρουσίαση και έπεξήγηση της διαδικασίας παραγωγής του έργου στους έμπλεκόμενους.
- Καθορισμός του μηχανισμού παραγγελίας, διακίνησης και άποθήκευσης ύλικών και μέσων κατασκευής.
- Θέσπιση μέτρων άσφαλείας και φύλαξης έργοταξίου.
- Μελέτη και καθορισμός ύφισταμένων πηγών ένεργείας για έργοταξιακή χρήση.
- Επιμέρους μελέτες για την έγκατάσταση ειδικού μηχανολογικού έξοπλισμού.
- Επιμερισμός εργασιών και στελέχωση με τὰ αντίστοιχα συνεργεία κατασκευής.
- Έξασφάλιση και τακτοποίηση τών καταλυμάτων του έργατικού δυναμικού.
- Καθορισμός ήμερήσιου προγράμματος διαβίωσης εργατών.

Γ. Άνάπτυξη εργασιών κατασκευής

- Γνωμοδότηση επιμερισμού εργασιών και στελέχωσης τών αντίστοιχων συνεργείων κατασκευής.
- Επίβλεψη τών έκτελούμενων εργασιών (καθημερινή).
- Επίμετρηση τών έκτελούμενων εργασιών (καθημερινή).
- Σύνταξη καθημερινού αναλυτικού ήμερολογίου παρακολούθησης εργασιών.
- Σύνταξη έβδομαδιαίου φύλλου αναφοράς προόδου εργασιών.
- Ηλεκτρονική παρακολούθηση και έπεξεργασία της προόδου εργασιών και κοστολογίων (Project Management).
- Οργάνωση βασικών Πληροφοριών έργου.
- Έπεξεργασία βασικών Πληροφοριών έργου.
- Άνάπτυξη Έργασιών έργου.
- Οργάνωση διάρκειας και συσχετίσεων Έργασιών.
- Προσθήκες εργασίας στα διαγράμματα Gant (πληροφορίες χρόνου) και Pert (πληροφορίες συσχέτισης εργασιών).
- Έξέταση επιπέδων λεπτομέρειας.
- Οργάνωση βασικών ήμερολογίων έργου από άποψη πόρων.

- Ἐξέταση κόστους.
- Διευθέτηση περιορισμῶν χρόνου.
- Διευθέτηση ἀνταγωνισμῶν πόρων.
- Προγραμματισμὸς καὶ κόστος.
- Ἐπεξεργασία παρακολούθησις ἐργασιῶν μὲ τὸ διάγραμμα Gant καὶ Pert.
- Ἐλεγχος προόδου ἐργασιῶν.
- Ἐπισκόπησις τῆς διαδικασίας ἐλέγχου.
- Ἀλλοίωσις τῆς διάρκειας ἐργασιῶν, ἀπαλοίωσις καθυστερήσεων.
- Εὐρεσις καὶ ἀλλοίωσις τῶν περιορισμῶν ἐργασιῶν.
- Ἀναπρογραμματισμὸς ἐργασιῶν ποὺ ἔχουν καθυστερήσει.
- Σύγκρισις τρέχοντος χρονοδιαγράμματος μὲ τὸ πλάνο ἀναφορᾶς καὶ ἐμφάνισις ἐνδιάμεσου πλάνου.
- Ἐξειδίκευσις τῆς ἀναφορᾶς ἐργασίας - Γραφήματα.
- Σχεδιαστικὴ ὑποστήριξις ἐπεξήγησις κατασκευαστικῶν λεπτομερειῶν.
- Ἀντιμετώπισις παρεκκλίσεων ἀπὸ τὴν μελέτη σὲ συνεργασία μὲ τοὺς ἐπιβλέποντες μελετητές.
- Ἐρευνα ἀγορᾶς γιὰ τὴν βελτιστοποίηση ὑλικῶν καὶ τεχνικῶν κατασκευῆς.
- Καθορισμὸς Νέων Ἐργασιῶν καὶ Νέων Τιμῶν Μονάδος.
- Ἐλεγχος καὶ ἔγκρισις Ἀναλυτικῶν Ἐπιμετρήσεων Ἀναδόχου.

- Ἐλεγχος καὶ ἔγκρισις Π.Π.Α.Ε Ἀναδόχου.
- Ἐλεγχος καὶ ἔγκρισις Ἀνακεφαλαιωτικῶν Πινάκων Ἀναδόχου.
- Ἐλεγχος καὶ ἔγκρισις Πιστοποιήσεων Ἀναδόχου.
- Ἀναπροσαρμογὴ Χρονοδιαγράμματος καὶ Ὁργανογράμματος.
- Μελέτη, σύνταξις καὶ ἔγκρισις Συμπληρωματικῶν Συμβάσεων μὲ τὸν Ἀνάδοχο.
- Τμηματικὴ παραλαβὴ ὀλοκληρωμένων φάσεων τοῦ ἔργου.
- Προσωρινὴ παραλαβὴ τοῦ ἔργου.
- Ὁριστικὴ παραλαβὴ τοῦ ἔργου.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας ἀσκεῖται ἀπὸ στέλεχος μὲ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα τὰ ἀπαιτούμενα ἀπὸ τὰς κείμενες διατάξεις περὶ Δημοσίων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων καὶ ἐπιπλέον ἔχον: Δίπλωμα Μηχανικοῦ Α.Ε.Ι. μὲ ἀποδεδειγμένη ἐμπειρία σὲ μελέτες καὶ ἐπιβλέψεις τεχνικῶν ἔργων, ἄρτια γνώσις μιᾶς ξένης γλώσσας –κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς– καὶ ἄρτια γνώσις χρήσις καὶ προγραμμάτων ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστῆ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ο ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ**Προκηρύξεις****Ἱερῶν Μητροπόλεων:****Σάμου
καὶ Ἰκαρίας****Νεαπόλεως
καὶ Σταυρουπόλεως****Τρίκκης
καὶ Σταγῶν****Λαρίσης
καὶ Τυρνάβου****Ἡλείας****Μεσσηνίας****Ἱερὰ Μητρόπολις Σάμου καὶ Ἰκαρίας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴ θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Γεωργίου Μαυρατζαίων Σάμου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσό-
ντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν
ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς
θέσεως.

Ἐν Σάμῳ τῇ 26ῃ Μαρτίου 2009

† Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴ θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Δημητρίου Διαβατῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσό-
ντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν
ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς
θέσεως.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 20ῃ Μαρτίου 2009

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴ θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίων Ἀποστόλων χωρίου Ἀπόστολοι,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσό-
ντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν
ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς
θέσεως.

Ἐν Τρικάλῳ τῇ 23ῃ Μαρτίου 2009

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΑΛΕΞΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Λαρίσης καὶ Τυρνάβου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεραῖς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴ θέσιν τακτικοῦ ἔφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Θωμᾶ Λαρίσης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 31ῃ Μαρτίου 2009

† Ὁ Λαρίσης καὶ Τυρνάβου ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἡλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεραῖς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἔφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Κωνσταντίνου Χειμαδιοῦ,

Ἁγίου Γεωργίου Ἀμυγδαλῆς,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Ξενιῶν,

Ἁγίου Ἀθανασίου Σκλήβα,

Ἁγίου Γεωργίου Ζαχαρείκων,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Πύργῳ τῇ 30ῃ Μαρτίου 2009

† Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεραῖς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴ θέσιν τακτικοῦ ἔφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἀντικαλάμου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καλαμάτῃ τῇ 26ῃ Μαρτίου 2009

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Συνεδρίαση τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 7.4.2009

Ἱερὰ Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη»

Ἀποστολική Διακονία

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπή
Ἀθηνῶν

Ἱεραὶ Μητροπόλεις

Θεσσαλονίκης

Δρυϊνουπόλεως

Γλυφάδας

Κερκύρας

Καστορίας

Γρεβενῶν

Πατρῶν

Θεολογικὰ καὶ Ἐπιστημο-
νικὰ Χρονικὰ

Σύλλογος Ἱεροψαλτῶν
Ἑλλάδος

Συνῆλθε τὴν Τρίτη, 7 Ἀπριλίου 2009, στὴν πρώτη Συνεδρία Της ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴ Συνεδρία αὐτή:

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινε:

– Τὸ Πρόγραμμα Ἡμερίδας, τὴν ὁποία διοργανώνει ἡ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Θείας Λατρείας καὶ τοῦ Ποιμαντικοῦ Ἔργου, τὴν 11η Ἰουνίου 2009, μὲ θέμα «Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἱερέως στὸ σύγχρονο κόσμος».

– Τὴ διοργάνωση ἀπὸ τὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων τῆς ΚΑ΄ Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων γιὰ θέματα Αἱρέσεων καὶ Παραθρησκείας, ἡ ὁποία θὰ πραγματοποιηθεῖ ἀπὸ 2 ἕως 5 Νοεμβρίου 2009 στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Πειραιῶς, μὲ κεντρικὸ θέμα: «Σύγχρονες Αἱρέσεις, προέλευση, ἐκδηλώσεις, πνευματικὸ τους πλῆθισο».

– Τὴν πραγματοποίηση ἐκδηλώσεως γιὰ τὴν παρουσίαση τῶν τεσσάρων (4) νέων τόμων Καταλόγων Χειρογράφων Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς σειρᾶς «ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ» τοῦ ἐκδοτικοῦ ἔργου τοῦ Ἰδρύματος Βυζαντινῆς Μουσικολογίας.

– Τὸν κατάλογο τῶν δικαιούχων τοῦ ἐπιδόματος γιὰ τὸ τρίτο τέκνο στὴ Θράκη, γιὰ τὸ δῆμνο Μαρτίου-Ἀπριλίου 2009. Οἱ οἰκογένειες ποὺ θὰ λάβουν τὸ ἐπίδομα εἶναι 849 καὶ τὸ ποσὸ ἀνέρχεται στὰ 181.870 €.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος παρέσχε τὴν εὐλογία Της γιὰ τὴν ἔκδοση πονήματος τοῦ Γραμματέως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων ὡς καὶ τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς Μελέτης Ἀρχαιολατρίας - Νεοειδωλολατρίας, Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, μὲ τίτλο: «Ὁ Νεοπαγανισμὸς τῆς "Νέας Ἐποχῆς"».

Ἐπίσης ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνημερώθηκε ἀπὸ Ἐκθεση ποὺ ὑπέβαλε ἡ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσέως καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου περὶ τῆς Ἡμερίδας ποὺ πραγματοποιήθηκε στὶς 20 Φεβρουαρίου 2009, μὲ θέμα: «Περιφερειακὲς Ἑστίες Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης. Προβλήματα - Προοπτικὲς».

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ὄρισε:

– Τὸν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη π. Νικόηλο Λιόλιο, Ἱατρό, ὡς ἐκπρόσωπο στὴν Ἐπιτροπὴ Σχεδιασμοῦ Ἀγωγῆς Ὑγείας (Ε.Σ.Α.Υ.) τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας καὶ Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης, μὲ ἀναπληρωτὴ του τὸν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη π. Γεώργιο Ρουσάκη, Ἱατρό.

– Ἐξαμελῆ Ἐπιτροπὴ Ἀκροάσεων γιὰ τὴν περαιτέρω διερεύνηση τοῦ Πορίσματος Ἐλέγχου γιὰ τὴν Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη».

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἡ Συνεδρίαση τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 8.4.2009

Συνήλθε τὴν Τετάρτη, 8 Ἀπριλίου 2009, στὴν δευτέρα Συνεδρία Της ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴ Συνεδρία αὐτή:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐξέφρασε τὴ θλίψη τῆς καὶ τὴ συμπάθειά Της πρὸς ὄλους τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως Λακουῖλα τῆς γειτονικῆς Ἰταλίας, μετὰ τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἐπέφερε ὁ καταστροφικὸς σεισμὸς. Παράλληλα ἐξέφρασε τὰ θερμά Της συλλυπητήρια καὶ τὴ συμπαραστάσή Της πρὸς τὶς οἰκογένειες τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν καὶ τῶν Ἰταλῶν ἀδελφῶν μας, γιὰ τὸν ἀδόκητο χαμὸ τῶν συγγενικῶν προσώπων τους. Ἡ Ἐκκλησία μας, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τὶς ἀρμόδιες ἀρχὲς τῶν πληγεισῶν περιοχῶν, προτίθεται νὰ συμπαρασταθεῖ γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν πληγέντων.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινε τὴν διοργάνωση Ἡμερίδος ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολούθησεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων μετὰ θέμα τὴν προβολὴ τῆς συμβολῆς τῶν Ἑλλήνων Κληρικῶν στὸν Ἑλληνικὸ Διαφωτισμὸ καὶ στὴν ἀναγέννηση τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου κ. Δωρόθεο, Πρόεδρο τῆς Ἑστίας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, γιὰ τὰ προβλήματα λειτουργίας τῶν περιφερειακῶν Ἑστιῶν καὶ τὶς ἐνέργειές του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἀποφάσισε τὴ σύσταση Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρο καὶ Μυτιλήνης, Ἐρεσοῦ καὶ Πλωμαρίου κ. Ἰάκωβο, ἕναν ἐκπρόσωπο τοῦ Ἰ.Σ.Κ.Ε. καὶ Νομικούς, γιὰ νὰ μελετήσῃ θέματα ποὺ ἐνδιαφέρουν τὸν Ἐφημεριακὸ Κλήρο, μετὰ τὴν ὑπαγωγή τοῦ Ταμείου Προνοίας Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου Ἑλλάδος (Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.) στὸ Ταμεῖο Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων (Τ.Π.Δ.Υ.).

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ὄρισε τὸν Συνοδικὸ Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ.

Ἀλέξανδρο γιὰ νὰ παρασεῖ στὴν Τελετὴ τοῦ Ἁγίου Φωτὸς στὰ Ἱεροσόλυμα, τὸ Μέγα Σάββατο, καὶ τὴ μεταφορά του στὴν Ἑλλάδα.

Τέλος ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μετὰ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἡ Συνεδρίαση τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 9.4.2009

Συνήλθε τὴν Πέμπτη, 9 Ἀπριλίου 2009, στὴν τρίτη Συνεδρία Της ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴ Συνεδρία αὐτή: Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἐπειδὴ δημιουργοῦνται ἔωθες ἐκτιμήσεις καὶ ὑπάρχει παραπληροφόρηση ὡς πρὸς τὴν ὑποχρέωση τῶν Νομικῶν Προσώπων τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν καταβολὴ τοῦ Ε.Τ.Α.Κ., ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἀποφάσισε, μετὰ ἀπὸ εἰσήγηση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, νὰ ἐξετάσῃ κάθε ἐνδεχόμενη περίπτωση ξεχωριστά.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐνημέρωσε τὰ Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου σχετικὰ μετὰ τὴν πρόσκληση, τὴν ὁποία τοῦ ἀπηύθυνε ὁ Πρόεδρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Ζοζέ Μανουὲλ Μπαρόζο, ὥστε, μαζὶ μετὰ ἄλλους Προκαθημένους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, νὰ ἐξετάσουν ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἠθικὴ διάσταση τῆς οικονομικῆς κρίσης ποὺ συγκλονίζει ὅλο τὸν κόσμον. Μετὰ ἀπὸ συζήτηση, ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἀποφάσισε νὰ ἐκπροσωπήσῃ τὸν Μακαριώτατο στὴ συνάντηση αὐτή, ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιος, Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινε:

Τὴ συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ Διεθνὲς Συνέδριο μετὰ θέμα «Ὁ Ἐθνηκεντρικὸς Τουρισμὸς», τὸ ὁποῖο θὰ συγκληθεῖ στὴν Ἁγία Πετρούπολη τῆς Ρωσίας ἀπὸ 14 ἕως 18 Ἰουνίου 2009. Στὸ ἐν λόγῳ Συνέδριο, ἡ Ἐκκλησία μας θὰ ἐκπροσωπηθεῖ ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ζακύνθου κ. Χρυσόστομο καὶ τὸν Γραμματέα τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Ἐθνηκεντρικοῦ Τουρισμοῦ, Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Σπυρίδωνα Κατραμάδο.

Τὴ συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Σύνοδο Ἐργασίας τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου μεταξύ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Ρωμαιοκαθολικῆς, ἡ ὁποία θὰ πραγματοποιηθεῖ στὴν Κύπρο, ἀπὸ 16 ἕως 23 Ὀκτωβρίου 2009. Ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας μας σὲ αὐτὴν τὴν συνάντηση ὀρίσθηκε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος.

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἀναβολὴ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου στὴν Ἀλεξάνδρεια

Στις 27.3.2009 ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀνεκοίνωσε ὅτι ἡ Εἰρηνικὴ Ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καὶ τῆς Συνοδείας του στὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας ἀναβάλλεται γιὰ εὐθετότερο χρόνο λόγῳ ἐμπυρέτου γριπώδους συνδρομῆς (ἴωσης) ποὺ παρουσίασε ἀπὸ τὴν Τρίτη 24.3.2009.

Παρουσίαση τοῦ Τόμου «Προφητολόγιον»

ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πραγματοποιήθηκε τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 16.3.2009 ἡ παρουσίαση τοῦ τόμου «Προφητολόγιον». Ἡ ἐκδήλωση ἔλαβε χώρα στὸ Μέγαρο Καρατζᾶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Χαιρετισμὸ ἀπνύθουν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἀθμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλικῆς Ἐταιρίας. Τὸν τόμο παρουσίασαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμπτοῦ κ. Δανιήλ, Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως, ὁ Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Φίλιας καὶ ὁ Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Μιητιάδης Κωνσταντίνου.

Ὁλοκληρώθηκε μὲ ἐπιτυχία ἡ Γ΄ Ἡμερίδα γιὰ θέματα Εὐρωπαϊκῆς Ἑνωσεως

Ὁλοκληρώθηκε μὲ ἐπιτυχία τὴν Τρίτη 31 Μαρτίου ἐ.ξ., στὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλ-

λάδος στὴν Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης, ἡ Γ΄ Ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιὰ θέματα Εὐρωπαϊκῆς Ἑνωσεως, γιὰ τὴν ἐνημέρωση τῶν Κληρικῶν καὶ τῶν Συνεργατῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων Πελοποννήσου καὶ νησιῶν Αἰγαίου καὶ Ἰονίου Πελάγους, σὲ συνεργασία μὲ τὰ Γραφεῖα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου στὴν Ἑλλάδα.

Οἱ ἐργασίες τῆς Ἡμερίδας ἄρχισαν στὶς 9 π.μ. μὲ μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ὁ ὁποῖος μεταξύ ἄλλων εὐχέθηκε «ὅπως τὰ πορίσματα τῆς Ἡμερίδας σταθοῦν ἀφορμὴ ἔντονου ποιμαντικοῦ προβληματισμοῦ καὶ γίνουν εὐκαιρίες γιὰ τὴν ἐνεργοποίηση ὅλου του δυναμικοῦ τῆς Ἐκκλησίας στὰ Εὐρωπαϊκὰ ζητήματα».

Στὴ συνέχεια ἡ κ. Μαρία Κανελλοπούλου χαιρέτησε τοὺς παρισταμένους ἐκ μέρους τοῦ Διευθυντῆ τοῦ Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς στὴν Ἀθήνα κ. Ἱερόθεου Παπαδόπουλου.

Ἀκολούθησαν οἱ εἰσηγήσεις:

α) τοῦ Προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμπτοῦ κ. Δανιήλ, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὸ σκοπὸ τῶν ἐνημερωτικῶν αὐτῶν Ἡμερίδων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου σὲ θέματα Εὐρώπης, καὶ τόνισε: «Εἶναι ἀναγκαῖο νὰ κατανοήσουμε ὅτι εἴμαστε Εὐρωπαῖοι πολῖτες, καὶ ὅτι ὡς Ἑλληνας ἀνήκουμε στὴν μεγάλη οἰκογένεια ποὺ λέγεται Εὐρώπη, στὴν ὁποία καλοῦμεθα ὅλοι νὰ μάθουμε νὰ συμβιώνουμε μὲ τοὺς ἄλλους».

β) Τοῦ κ. Ἰωάννη Κοκάλη ὑποδιευθυντῆ τοῦ Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου στὴν Ἀθήνα, ὁ ὁποῖος ἀνέλιξε «τὴν ἀναγκαιότητα τῆς συμμετοχῆς τῶν Ἑλλήνων στὶς Εὐρωεκλογὲς κατὰ τὸν προσεχῆ Ἰούλιο, γιὰ τὴν ἀνάδειξη τῶν Ἑλλήνων Εὐρωβουλευτῶν, μέσῳ τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλάδα θὰ εἶναι παροῦσα στὶς ἐξελίξεις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ γίνεσθαι».

γ) Τοῦ κ. Ἰωάννη Λιάκου, Διευθύνοντος Συμβούλου τῆς Ἀναπτυξιακῆς Ἐταιρείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος «μεταξὺ ἄλλων μίλησε γιὰ τὶς κρίσιμες παραμέτρους ἐπιτυχίας τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἐκκλησίας μας στὸ ΕΣΠΑ».

Μετὰ τὶς εἰσηγήσεις ἀκολούθησε συζήτηση καὶ ἐρωτήσεις ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ἱερῶν Μητροπόλεως.

Μ.Κ.Ο. ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Ἐκδοτικὴ Σειρὰ γιὰ τὰ «Μοναστήρια καὶ Προσκυνήματα» τῆς Ἑλλάδος

Ἡ Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» σὲ συνεργασία μὲ τὴν ἐφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» προβαίνει σὲ μία μεγάλη ἐκδοτικὴ προσπάθεια μὲ τίτλο «Μοναστήρια καὶ Προσκυνήματα τῆς Ἑλλάδος». Ἡ παρουσίαση τοῦ ἔργου πραγματοποιήθηκε στὶς 17.3.2009. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐκδηλώσεως ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος χαρακτήρισε τὸ ἔργο ὡς μία ἐθνικὴ προσφορὰ προσθέτοντας ὅτι τὰ Ὁρθόδοξα μοναστικά κέντρα δὲν εἶναι ἀπλῶς τουριστικὰ ἀξιοθέατα, ἀλλὰ καὶ κέντρα καλλιτεχνικῆς καὶ πολιτιστικῆς δημιουργίας. Μίλησαν ἐπίσης ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Ἄρης Σπηλιωτόπουλος, οἱ βουλευτὲς τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως κ.κ. Μαρία Δαμανάκη καὶ Τηλέμαχος Χυτήρης, ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδας «ΕΘΝΟΣ» κ. Γιώργος Χαρβαλιᾶς καὶ ὁ Διευθύνων Σύμβουλος τῆς Μ.Κ.Ο. «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» κ. Κώστας Δήμτσας. Ὁ κ. Χαρβαλιᾶς ἀνεκοίνωσε ὅτι ἡ ἐφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» θὰ δώσει 150.000 ΕΥΡΩ ἀπὸ τὰ ἔσοδα τῆς ἐκδόσεως ὡς ἐνίσχυση στὶς «Τράπεζες Ἀγάπης», τὶς ὁποῖες ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θὰ ὀργανώσει στὸ κέντρο τῶν Ἀθηνῶν γιὰ τὴν ἀνακούφιση τοῦ προβλήματος σίτισεως τῶν προσφύγων.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συμμετοχὴ στὴν 16η Διεθνή Ἐκπαιδευτικὴ Ἐκθεση Κύπρου 2009

Στὶς 22 Φεβρουαρίου τ.ἔ. ὁλοκληρώθηκε ἡ 16η Διεθνὴς Ἐκπαιδευτικὴ Ἐκθεση στὴν Λευκωσία τῆς Κύπρου. Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία, γιὰ 7η συνεχόμενη χρονιά, συμμετείχε στὴν Ἐκθεση αὐτὴ προβάλλοντας τὶς ἐκδόσεις της, ἐνημερώνοντας παράλληλα τοὺς μαθητὲς καὶ τοὺς καθηγητὲς ποὺ ἐπισκέπτονταν τὸ Περὶτερο γιὰ τὸ γενικότερο κατηχητικὸ καὶ ἱεραποστολικὸ της ἔργο.

Κατὰ τὴν ἡμέρα τῶν ἐγκαινίων τῆς Ἐκθέσεως τὸ Περὶτερο ἐπισκέφθηκαν ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ κ. Ἀνδρέας Δημητρίου, ὁ Θεοφιλέστατος Χωρεπίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος, ἐκπρόσωποι ἀπὸ τὶς πρεσβεῖες τῆς Ρωσίας καὶ τοῦ Ἰρὰν στὴν Κύπρο, ἄλλα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα ἀπὸ χώρες τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, ἀπὸ τὸν Ἐκκλησιαστικὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ «Λόγο» ὁ δημοσιογράφος κ. Λουκᾶς Παναγιώτου, ἱερεῖς, καθὼς καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν συνεργαζομένων βιβλιοπωλείων μὲ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία.

Ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Ἐκθεση κάθε χρόνο φιλοξενεῖ Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα Ἰδιωτικὰ καὶ Δημόσια ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, τὴν Κύπρο, καθὼς καὶ ἀπὸ χώρες τῆς Εὐρώπης, τῶν Βαλκανίων, ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ καὶ τὴν Ἀσία, καθὼς καὶ ἀρκετοὺς Ἐκδοτικοὺς Οἴκους ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Παρουσιάζει μεγάλου ἐνδιαφέροντος γιὰ τοὺς νέους καὶ τοὺς μαθητὲς τῆς Κύπρου ποὺ τὴν ἐπισκέπτονται εἴτε μὲ τὰ σχολεῖα τους, εἴτε μὲ τοὺς γονεῖς τους, καὶ ἔτσι διαμορφώνουν μία πολὺ σημαντικὴ ἄποψη γιὰ τὴν ἐπιλογὴ τῶν πανεπιστημιακῶν σπουδῶν, καθὼς καὶ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ τους. Ἐχει μεγάλη προβολὴ καὶ ἀναγνωρίζεται ὡς μία ἀπὸ τὶς πιὸ σημαντικὲς καὶ ἐπιτυχημένες Διεθνεῖς Ἐκθέσεις στὴν Κύπρο καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ τῆς Κύπρου.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου στὴ Λαμία στὶς 22.3.2009

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος βρέθηκε στὴ Λαμία γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Φθιωτῶν Ἀγίων. Στὸ συλλεϊτουργο προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου ἦταν παρόντες ὁ Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος καὶ οἱ Μητροπολίτες Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Γεώργιος, Λευκάδος καὶ Ἰθάκης κ. Θεόφιλος καὶ Κερκύρας κ. Νεκτάριος.

Πολλοὶ ἦταν οἱ ἀναφορὲς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμου στὴν οικονομικὴ κρίση καὶ κάλεσε τὴν πολιτεία σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ἐκκλησία γιὰ νὰ τὴν ἀντιμετωπίσει. Μεταξὺ

τῶν παραδειγμάτων πού ανέφερε κατὰ τὴν παρουσία του στὴ Λαμία ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἦταν καὶ ἡ συνεισφορὰ τῆς Ἐκκλησίας στὸν Ἀγῶνα τοῦ 1821 «...ὅταν τὰ μοναστήρια μὲ ἐγκύκλιο τοῦ ἐπισκόπου Ἰωσήφ συγκέντρωσαν περισσότερες ἀπὸ 800 ὀκάδες χρυσοῦ καὶ τὶς προσέφεραν στὸν Ἀγῶνα, σώζοντας ἔτσι τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821...», ὅπως εἶπε χαρακτηριστικὰ ὁ Μακαριώτατος.

Συγχρόνως ἀπαντώντας σὲ σχετικὲς ἐρωτήσεις ἐπιβεβαίωσε τὴ συνάντησή του μὲ τὸν Ὑπουργὸ Οἰκονομίας κ. Παπαθανασίου.

«...Κάνουμε ἀγῶνα, μεγάλο ἀγῶνα γιὰ νὰ πάρουμε καὶ ἐμεῖς ὡς Ἐκκλησία τὸ μερίδιο τῶν ἐπιδοτήσεων τῆς Ε.Ε.» ὑπογράμμισε μὲ ἔμφαση ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κατὰ τὴ διάρκεια ἀντιφώνησης σὲ γεῦμα πού δόθηκε στὴ Λέσχη Ἀξιωματικῶν τῆς Λαμίας γιὰ νὰ προσθέσει στὴ συνέχεια διευκρινίζοντας ὅτι «...τὸ δῆλωσε ξεκάθαρα ἡ Ἱεραρχία. Δὲν πρόκειται νὰ κάνουμε οὔτε ἐπιχειρήσεις οὔτε ἔργα φιγούρας. Εἶναι ἔργα ἀγάπης καὶ ἐπικοινωνίας. Εἶναι ντροπὴ γιὰ τὸν πολιτισμὸ μας καὶ γιὰ μᾶς σήμερα νὰ ὑπάρχουν κατάκοιτοι καὶ ἐγκαταλελειμμένοι καὶ νὰ μὴν ἔχουν στέγη. Ἡ Ἐκκλησία αὐτὸ θέλει νὰ κάνει».

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Συμπαράσταση τῶν Κληρικῶν στὸ κοινωνικὸ ἔργο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἀνθίμου

Τὴ διαμαρτυρία τους γιὰ τὴν ἀνεξήγητη καὶ ἀστήρικτη ἐκστρατεία ἐναντίον τοῦ φιλιανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης ἐξέφρασαν οἱ Ἱερεῖς Ἐφημέριοι καὶ Ἱεροκήρυκες τῆς Μητροπόλεως κατὰ τὴ Γενικὴ Σύναξη, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στὶς 5.3.2009. Στὸ σχετικὸ Ψήφισμα τῆς Γενικῆς Συνάξεως ἐκφράζεται ἡ ἀπόλυτη συμπαράσταση τῶν κληρικῶν στὸν Σεβ. Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμο καὶ ἰδιαίτερως γιὰ τὴν ἀπόφασή του νὰ κτίσει, νὰ ἰδρύσει καὶ νὰ λειτουργήσει τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα Χρονίως Πασχόντων καὶ ΑμΕΑ καὶ Μονάδα Φροντίδας Ἡλικιωμένων στὴ Θεσσαλονίκη. Οἱ κληρικοὶ σημειώνουν ὅτι πρόκειται γιὰ ἓνα χρησιμότατο ἔργο, στὸ ὁποῖο ὁ Σεβασμιώτατος θὰ ἔχει βοήθεια ἀπὸ τοὺς κληρικοὺς καὶ ἀπὸ πολλοὺς λαϊκοὺς ἐθελοντές.

Στὸ Ψήφισμα τῆς Γενικῆς Συνάξεως τονίζονται ἐπίσης τὰ ἑξῆς: «Ἡ νομιμότης τῆς παραχωρήσεως τοῦ ἀγροτεμαχίου αὐτοῦ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Θεσσαλονίκης ἀναγνωρίζεται ὑπὸ πολλῶν νομικῶν καὶ βασίζεται στὸ Νόμο 1734/1987, ἄρθρο 3, ὅπως τροποποιήθηκε. Δὲν μπορεῖ νὰ γίνεταί παραχώρηση σὲ ἓνα ὑγειονομικὸ σταθμὸ μὲ 5 κρεβάτια καὶ ἀντιστοίχους ὑπαλλήλους, καὶ νὰ μὴ δίδεται σὲ ἓνα Ἰδρυμα μὲ 150 κρεβάτια, μὲ 80 ἄτομα νοσηλευτικὸ προσωπικὸ καὶ τοὺς καθωρισμένους ἰατροὺς».

Ἱερὰ Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας

Μήνυμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἀνδρέα γιὰ τὴν 25η Μαρτίου

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς ἐορτῆς τῆς 25ης Μαρτίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας κ. Ἀνδρέας σὲ γραπτὸ μῆνυμά του τονίζει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Εἶναι ἀνάγκη νὰ γυρίσουμε στὶς ρίζες μας. Στὴν Ὁρθοδοξία μας, στὴν Ἀγία μας Ἐκκλησία, στὴν ἀγάπη μας πρὸς τὴν Πατρίδα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκτὸς συνόρων Ἑλλάδα: Τὴ Βόρειο Ἡπειρο καὶ τὴν Κύπρο, χωρὶς νὰ παύσουμε νὰ ἐνδιαφερώμεθα γιὰ ὅλα τὰ ἐθνικὰ μας θέματα. Ἐνωμένοι καὶ μονοιασμένοι, παραμερίζοντας τὰ ψευτοφιλότιμα καὶ τοὺς φανατικοὺς κομματισμούς, πού καὶ στὰ παλαιότερα, ἀλλὰ καὶ στὰ νεώτερα χρόνια, πολλὴ ἔχουν βλάψει καὶ ζημιώσει τὸν τόπο καὶ τὰ καλῶς νοούμενα συμφέροντα τῆς Πατρίδος μας. Πρὸ παντὸς νὰ προσέξουμε τὴν ἀγωγή τῶν νέων μας, νὰ τοὺς δώσουμε ἰδανικά. Χριστὸ καὶ Ἑλλάδα. Γιατί οἱ καιροὶ πού ἔρχονται καὶ πού φαίνεται ὅτι θὰ εἶναι ἐξαιρετικὰ δύσκολοι, δὲν ἐπιτρέπουν ἐφησυχασμὸ καὶ ἀδιαφορία».

Ὁλοκληρώθηκαν μὲ ἐπιτυχία οἱ ἐργασίες γιὰ τὴν ποιμαντικὴ ἀντιμετώπιση τῶν ψυχικῶν διαταραχῶν στὴν Θεσσαλονίκη.

Ἱερὰ Μητρόπολις Γλυφάδας

Ἐγκαίνια Κειμηλιαρχείου καὶ συνάντηση Κατηχητῶν

Στὶς 11.3.2009 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γλυφάδας κ. Παῦλος ἐτέλεσε τὸν Ἀγιασμὸ γιὰ τὴ θεμελίωση τοῦ

νέου Κειμηλιαρχείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὸ ὁποῖο θὰ ἀνεγερθεῖ στὸν προαύλιο χώρο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Νεκταρίου Τερψιθέας Γλυφάδας. Στὸ ὑπὸ ἀνέγερση διώροφο κτήριο θὰ ἐκτεθοῦν Ἱερὰ Κειμήλια ἀπὸ τὸν Πόντο, τὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ ἄλλες περιοχές, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ τὴν πλουσία προσωπικὴ συλλογὴ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου.

Ἐξ ἄλλου στὶς 29.3.2009 ἔλαβε χώρα συνάντηση τῶν Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν τῆς Μητροπόλεως κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ καταναυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Εἰσοδίων Θεοτόκου Τερψιθέας. Ὁμίλησε σχετικῶς ὁ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτης Κηλαύδιος Καληρᾶς, ἠγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Νεκταρίου Γλυφάδας. Μετὰ τὸ τέλος τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας ὁ Σεβασμιώτατος κ. Παῦλος ἐδεξιώθη τοὺς Κατηχητὲς καὶ τοὺς εὐχαρίστησε γιὰ τὴν ἀνιδιοτελεῖ προσφορὰ τους.

Ἱερὰ Μητρόπολις Κερκύρας

Γενικὴ Ἱερατικὴ Σύναξη

Ἐν ὄψει τοῦ Πάσχα ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις διοργάνωσε Γενικὴ Ἱερατικὴ Σύναξη τὴν Δευτέρα 23 Μαρτίου. Ἡ σύναξη πραγματοποιήθηκε στὸ Ἀμφιθέατρο τοῦ Ἰδρύματος Χρονίως Πασχόντων «Ἡ Πηλαυτέρα». Κατὰ τὴ σύναξη κεντρικὸς ὁμιλητὴς ἦταν ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος Ριγανᾶς, Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἀγ. Ὑόρου καὶ Ἀρδαμερίου, ὁ ὁποῖος μίλησε μὲ θέμα: «Ὁ Ἱερεὺς ἐνώπιον τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος», ἐνῶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας κ. Νεκτᾶριος ἔδωσε ποιμαντικὲς ὁδηγίες ἐν ὄψει τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Ἑβδομάδος.

«Τρεῖς Ἀξέχαστοι Πνευματικοὶ Πατέρες...»

Τὸ παράρτημα τῆς Πανελληνίας Ἑνώσεως Θεολόγων Νομοῦ Κερκύρας, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων, διοργάνωσε στὶς 26 Μαρτίου τὸ ἀπόγευμα, στὴν Αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς Μητροπόλεως διάλεξη-ἀφιέρωμα μὲ θέμα «Τρεῖς ἀξέχαστοι πνευματικοὶ Πατέρες— Τρεῖς ἀλησμόνητοι Κερκυραῖοι Παπᾶδες», καὶ μὲ ἀναφορὰ στοὺς μακαριστοὺς Πρωτοπρεσβυτέρους Γεώργιο Σαββανῆ, Γεώργιο Σπίνουλα καὶ Νικόλαο Κουρελήση.

Τὶς προσωπικότητες τῶν τριῶν κληρικῶν παρουσίασαν οἱ Πρωτοπρεσβύτεροι Γεώργιος Μεταλληνός (Ὁμότιμος Καθηγητὴς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν), Κωνσταντῖνος Τζαφέστας (ἐφημέριος Ἱ. Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ) καὶ Κωνσταντῖνος Σουρβίνος (ἐφημ. Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Βασιλείου). Ἡ ἐκδήλωση ἔκλεισε μὲ χαιρετισμὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Νεκταρίου.

Παρουσίαση Βιβλίου

Στὶς 15.3.2009 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας κ. Νεκτᾶριος παρευρέθη καὶ χαιρέτησε τὴν παρουσίαση τοῦ βιβλίου ἱστορικῆς μελέτης «ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ Υ.Θ. ΚΑΣΣΩΠΙΤΡΑΣ», ποὺ πραγματοποιήθηκε στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στὴν ὁδὸ Ἀκαδημίας 2. Τὸ βιβλίο αὐτὸ ἀποτελεῖ μιὰ ἱστορικὴ μελέτη ποὺ ἀφορᾷ στὴν Ἱερὰ Μονὴ ἀπὸ τὴν σύστασή της ἕως καὶ σήμερα.

Ἡ παρουσίαση τοῦ βιβλίου ἔγινε παρουσίᾳ πλήθους κόσμου ἀπὸ τὸν Γενικὸ Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερο Θεμιστοκλεῆ Μουρτζανὸ καὶ τὸν συγγραφέα τοῦ Βιβλίου Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη Δημήτριο Καββαδία. Ἡ παρουσίαση καὶ ὁ συντονισμὸς ἔγινε ἀπὸ τὸν Ἱστορικό-Θεολόγο Κωνσταντῖνο Θύμη, συνεργάτη τῆς Μητροπόλεως.

Ἱερὰ Μητρόπολις Καστορίας

Προσκύνηση ἱεροῦ Λειψάνου καὶ βράβευση πολυτέκνων

Τὸ Σάββατο 14 Φεβρουαρίου στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἀγ. Πάντων Καστορίας ἐτελέσθη Μέγας Ἀρχιερατικὸς Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀγίου Παρθενίου Ἐπισκόπου Λαμψάκου τοῦ θαυματοουργοῦ καὶ ἐτέθη σὲ προσκύνηση τεμάχιον ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου.

Τὴν ἐπομένη ἡμέρα στὸν ἴδιο Ναὸ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καστορίας κ. Σεραφεῖμ βράβευσε 8 πολυτέκνες μπτέρες τιμώντας ἔτσι τὸν θεσμὸ τῆς πολυτέκνης καὶ καλλιτέκνης οἰκογενείας.

Ἱερὰ Μητρόπολις Γρεβενῶν

Ἐκκλήση γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Νικάνωρος

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Γρεβενῶν ἀπευθύνει ἔκκληση πρὸς τοὺς πιστοὺς γιὰ νὰ ἐνισχύσουν τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἱστορικῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Νικάνωρος Ζάβορδας. Ἡ ἱστορικὴ αὐτὴ Μονή, κτίσμα τοῦ 15ου αἰῶνος, ἐπλήγη ἀπὸ τὸν σεισμό τοῦ 1995. Ἡ ἐκ βάθρων ἀνέγερσή της στηρίχθηκε μέχρι τώρα στὶς προαιρετικὲς εἰσφορὲς κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Τὸ ἀρμόδιο Ὑπουργεῖο ἔχει ἀναλάβει τὴν ἀποκατάσταση τοῦ Καθολικοῦ. Χρειάζεται, ὅμως, ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση γιὰ τὴν ἀγιογράφηση καὶ τὸν ἐξοπλισμὸ τῶν δύο παρεκκλησιῶν της. Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Γρεβενῶν ἔχει ἀνοίξει εἰδικὸ λογαριασμὸ γιὰ τὴν κατάθεση τῶν ἐθελοντικῶν συνεισφορῶν. Πρόκειται γιὰ τὸν λογαριασμὸ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς 331/401 142-25. Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι στὴ Μονὴ καὶ στὸ παρακείμενο σπήλαιο ἐμόνασε ὁ Ὁσιος Νικάνωρ ὁ Θεσσαλονικεὺς, ὁ ὁποῖος τιμᾶται ἰδιαιτέρως στὴ Δυτικὴ Μακεδονία ὡς προστάτης καὶ θαυματουργός.

Ἱερὰ Μητρόπολις Πατρῶν

Ἀπονομὴ τιμητικῶν διακρίσεων

Μὲ τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τιμήθηκαν ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Πατρῶν ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Μιχαὴλ Καραμπατάκης καὶ ὁ Πρωτοψάλτης κ. Σπυρίδων Ψάχος. Τὴν ἀπονομὴ ἔκανε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ πανηγυρικοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας (8.3.2009). Ὁ π. Μιχαὴλ ὑπηρετήσε ὡς Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὡς Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ ὡς Διευθυντὴς τοῦ Ἰδιαιτέρου Γραφείου τοῦ Μητροπολίτου. Ὁ κ. Σπυρίδων Ψάχος ἀποχωρεῖ ἀφοῦ διακόνησε ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὸ ἀναλόγιον τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ. Ἀντικαταστάτης του θὰ εἶναι ὁ κ. Ἰωάννης Κόττορος, Διευθυντὴς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου Πατρῶν. Στὸ Ἀρχιερατικὸ Συλλεῖτουργο γιὰ τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας συμμετεῖχε καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀβύδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κ.

Κύριλλος, Καθηγητὴς τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ὁ Θεοφιλέστατος μίλησε σὲ ἐκδήλωση τοῦ τοπικοῦ παραρτήματος τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων μὲ θέμα: «Ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ὁδοδείκτης ζωῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου».

ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Βράβευση τοῦ Ἀρχιμ. Κληόπα Στρογγύλη

Κατὰ τὴν πανηγυρικὴ τῆς Συνεδρία γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς 25ης Μαρτίου 1821 ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν βράβευσε τὸν Ἀρχιμανδρίτη κ. Κληόπα Στρογγύλη, Δρα Θεολογίας, γιὰ τὸ βιβλίον του «Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως καὶ ἡ Ριζαρείος Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ (1894-1908)». Στὸν π. Κληόπα ἀνενεμήθη τὸ Βραβεῖο τοῦ Πανελληνίου Ἱεροῦ Ἰδρύματος Εὐαγγελιστρίας Τήνου. Ἄς σημειωθεῖ ὅτι ὁ βραβευθεὶς εἶναι ἀπόφοιτος τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Κέντρο Μελέτης Πολιτιστικῆς Κληρονομιάς Ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου στὴ Θεσσαλονίκη

Τὸ ὄνομα τῶν ἱεραποστόλων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, φωτιστῶν τῶν Σλάβων, φέρει τὸ Κέντρο Μελέτης Πολιτιστικῆς Κληρονομιάς ποὺ δημιουργεῖται στὴ Θεσσαλονίκη.

«Κέντρα καὶ ἰδρύματα ποὺ φέρουν τὸ ὄνομα τῶν Θεσσαλονικέων ἀδελφῶν ὑπάρχουν σὲ διάφορες σλαβικὲς χώρες μὲ προεξάρχον ἐκεῖνο τῆς Σόφιας, τὸ ὁποῖο ἀναπτύσσει ἀπὸ ἐτῶν μεγάλη ἐκδοτικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ δραστηριότητα, ὑποστηρίζοντας πάντοτε ὅτι αὐτοὶ ἦταν Σλάβοι», δήλωσε ὁ Ἀντώνιος - Αἰμίλιος Ταχιάς, ὁμότιμος καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας καὶ Γραμματείας τῶν Ὁρθόδοξων Σλαβικῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Τμήματος Θεολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Τὴν ἱστορικὴ διαδρομὴ καὶ τὸ ἔργο τῶν δύο Θεσσαλονικέων ἱεραποστόλων, καθὼς καὶ τὴ συμβολὴ τοῦ Βυζαντίου στὶς πολιτικὲς ἐξελίξεις τῆς ἐποχῆς ἔχει μελετήσει ἡ διάσημη Ἀγγλίδα βυζαντινολόγος Τζούντιθ Χέριν, ἡ ὁποία μίλησε στὴν ἐναρκτήρια ἐκδήλωση τοῦ νεοϊδρυθέντος Κέντρου, τὸ ὁποῖο θὰ τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης. Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε στὶς 30.3.2009.

«Ἡ δημιουργία τοῦ σλαβικοῦ, κυριλλικοῦ ἀλφάβητου καὶ ἡ μετάφραση σὲ αὐτὰ τῶν Εὐαγγελίων καὶ τῶν λειτουργικῶν κειμένων τῆς Ἐκκλησίας ἀπέτελεσε μεγάλη καινοτομία καθὼς μέχρι τότε τὰ ἑβραϊκά, τὰ ἑλληνικά καὶ τὰ λατινικά ἦταν οἱ μόνες ἐπίσημες γλώσσες τῆς Βίβλου», λείει ἡ κ. Χέριν.

Τονίζει ἀκόμη ὅτι μὲ τὴ δημιουργία μιᾶς γραπτῆς μορφῆς τῆς σλαβικῆς γλώσσας, οἱ Σλάβοι μπόρεσαν νὰ γνωρίσουν τὸν Χριστιανισμό καὶ νὰ ἐκκλησιάζονται στὴ δική τους γλώσσα.

«Ἡ δημιουργία τοῦ Κέντρου Μελέτης Πολιτιστικῆς Κληρονομιάς Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου στὴ πόλη ὅπου γεννήθηκαν εἶναι ιδιαίτερα σημαντικὴ γιὰ τὴν προβολὴ τοῦ ἔργου καὶ τῆς καταγωγῆς τους», προσθέτει ἡ Ἀγγλίδα βυζαντινολόγος.

Στοὺς στόχους τοῦ νεοῖδρυθέντος Κέντρου περιλαμβάνεται ἡ μελέτη τῆς πολιτιστικῆς ἐπίδρασης τοῦ Ἑλληνισμοῦ σὲ σχέση μὲ τοὺς σλαβικοὺς λαοὺς, τὸν κόσμο τῶν Ἀράβων καὶ τῶν Ἑβραίων, τοὺς λαοὺς τῶν Παρευξείνιων περιοχῶν καὶ τοῦ Καυκάσου ἀλλὰ καὶ τῆς Ρώμης.

Παράλληλα, θὰ ἐπιδιωχθεῖ συνεργασία μὲ ἰδρύματα τῆς Ἑλλάδας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Σύμπакτος Δίσκος (CD)
«Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος Α΄
Ἵ Ποιμενάρχης τῆς Εὐθύνης»

Μὲ ἀφορμὴ τὴ συμπλήρωση ἑνὸς χρόνου ἀπὸ τὴν ἐκδημία τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδοῦλου κυκλοφό-

ρησε τὸ cd «Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος Α΄. Ὁ Ποιμενάρχης τῆς Εὐθύνης».

Πρόκειται γιὰ ἓνα διπλὸ cd, τὸ πρῶτο ποὺ κυκλοφορεῖ, ἀφιερωμένο στὸν χαμογελαστὸ Ἀρχιεπίσκοπο τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλπίδας, μὲ σπάνια ἠχητικὰ ντοκουμέντα ἀπὸ τὴν ἐκλογή καὶ τὴν ἐνθρόνισή του, ἀπὸ συνεντεύξεις του, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ὕστατη γενναία μάχη τῆς ζωῆς του. Τὴν πρωτοβουλία καὶ τὴν ἐπιμέλεια ἀνέλαβε ὁ κ. Μάκης Παπαγεωργίου, συνεργάτης τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΙΕΡΟΣΑΛΤΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ νέο Δ.Σ. τῆς Ὁμοσπονδίας Συλλόγων Ἱεροσαλιτῶν Ἑλλάδος εἶναι τὸ ἑξῆς:

Πρόεδρος: Ζορμπᾶς Κωνσταντῖνος (Ἀθήνα)

Α΄ Ἀντιπρόεδρος: Παραστατίδης Ἀναστάσιος (Θεσ/νίκη).

Β΄ Ἀντιπρόεδρος: Ἐρσωτέλος Θεολόγος (Ἀθήνα)

Γ΄ Ἀντιπρόεδρος: Καλογερόπουλος Ἡρακλῆς (Ἡράκλειο)

Γεν. Γραμματέας: Νικολαΐδης Γεώργιος (Ἀθήνα)

Εἰδ. Γραμματέας: Παπαχριστοδοῦλου Κων. (Ἀθήνα)

Ἔφορος: Γεωργούσης Ἀθανάσιος (Ἄρτα)

Ταμίας: Καμπίτσας Σπυρίδων (Ἀθήνα)

Μέλη: Μπλάνας Πέτρος (Βόλος)

Πιακῆς Νικόλαος (Χανιά)

Μπισδούνης Ἰωάννης (Φλώρινα).

**ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ
ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ**

**ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ**

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

**ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ**

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἄρχων Χαρτοφύλαξ ὁ Καθηγητὴς κ. Ξεξάκης.

Σὲ πανηγυρική ἀτμόσφαιρα ἐορτάσθηκε στὶς 8 Μαρτίου ἢ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας στὸ Φανάρι. Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος χοροστάτησε στὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου κατὰ τὸν Ἑσπερινὸ τοῦ Σαββάτου, 7.3.2009. Στὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ χειροθέτησε στὸ ὄφρικό του Ἄρχοντος Χαρτοφύλακος τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τὸν Ἐλλογιμώτατο κ. Νικόλαο Ξεξάκη, Πρόεδρο τοῦ Τμήματος Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Παρίσταντο συμπροσευχόμενοι οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Καρπάθου καὶ Κάσου κ. Ἀμβρόσιος, Ἰμβρου καὶ Τενέδου κ. Κύριλλος, Αὐστρίας κ. Μιχαὴλ καὶ Προικονήσου κ. Ἰωσήφ. Στὸ ἐκκλησίασμα ὑπῆρχαν προσκυνητὲς ἀπὸ τὴν Χαλκιδική, τὴν Καρδίτσα καὶ τὸ Διδυμότειχο.

Ἡ χειροτονία τοῦ Μητροπολίτου Κώου

Τὴν Κυριακὴ 8.3.2009 ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος προεξήρχε τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Θείας Λειτουργίας, κατὰ τὴν ὁποία τέλεσε τὴν χειροτονία σὲ Ἐπίσκοπο τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Κώου κ. Ναθαναήλ. Συμμετεῖχαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Θεοδωρουπόλεως κ. Γερμανός, Καρπάθου καὶ Κάσου κ. Ἀμβρόσιος, Ἰμβρου καὶ Τενέδου κ. Κύριλλος, Αὐστρίας κ. Μιχαὴλ, Ἀτλάντας κ. Ἀλέξιος, Πριγκηποννήσων κ. Ἰάκωβος, Προικονήσου κ. Ἰωσήφ, Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, Σεβαστείας κ. Δημήτριος καὶ ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀχρίδος καὶ Σκοπίων κ. Ἰωάννης. Τὸν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰκονίου κ. Θεόληπτος.

Παρέστησαν μεταξὺ ἄλλων ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Ἐφύπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Θεόδωρος Κασσίμης, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος κ. Φώτιος Ξύδας, οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι τῆς Ἑλλάδος, τῆς Οὐκρανίας καὶ τῆς Σερβίας, καθὼς καὶ πολλοὶ προσκυνητὲς ἀπὸ τὴν Κῶ.

Συνάντηση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μὲ τὸν Πρόεδρο τῶν Η.Π.Α.

Τὴν Τρίτη 7 Ἀπριλίου τ.ἔ. πραγματοποιήθηκε ἰδιαίτερη συνάντηση τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου μὲ τὸν Πρόεδρο τῶν Η.Π.Α. κ. Μπάρακ Ὀμπάμα. Ἡ συνάντηση πραγματοποιήθηκε στὸ Ξενοδοχεῖο Κόνραντ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παρίσταντο δὲ ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος καὶ ὁ Διευθυντὴς Ἐπηρεσιῶν τοῦ Λευκοῦ Οἴκου κ. Ράλφ Ἐμάνουελ. Ὁ Πρόεδρος Ὀμπάμα ὑπενθύμισε τὴν θετικὴ στάση του ὑπὲρ τοῦ ἀνοίγματος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης, ὅπως αὐτὴ ἐξεφράσθη καὶ κατὰ τὴν ὁμιλία του στὸ τουρκικὸ Κοινοβούλιο. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἐπεσήμανε στὸν Πρόεδρο Ὀμπάμα ὅτι ἡ ἐπαναλειτουργία τῆς Χάλκης εἶναι βασικὴ προϋπόθεση γιὰ τὴν μόρφωση τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ γιὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ Πατριαρχείου. Ἐτόνισε ἐπίσης ὅτι ἡ Τουρκία πρέπει νὰ ἐγγυηθεῖ τὴν θρησκευτικὴ ἐλευθερία γιὰ ὅλες τὶς μειονότητες. Ὁ κ. Βαρθολομαῖος εὐχαρίστησε τὸν κ. Ὀμπάμα γιὰ τὸ ἐνδια-

φέρων του και τὸν ἐνημέρωσε γιὰ τὸ προσεχές Οἰκολογικὸ Συμπόσιο, τὸ ὁποῖο θὰ λάβει χώραν στὶς Η.Π.Α. (Ποταμὸς Μισσισίπι) κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριο 2009.

Ἱερὰ Κοινότης Ἁγίου Ὁρους

Οἱ θησαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους στὸ Παρίσι

Στὸ Παρίσι ταξίδεψαν μὲ μεγάλη φροντίδα οἱ θησαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους, καθὼς ἀπὸ τὶς 10 Ἀπριλίου ἕως καὶ τὶς 5 Ἰουλίου φιλοξενεῖται στὸ Petit Palais ἡ μεγάλη ἔκθεση «Ἄθως καὶ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία - Θησαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους».

Ἡ ἔκθεση ἀναπτύσσεται σὲ τέσσερις ἐνότητες: «Ἀπὸ τὴν προϊστορία τοῦ Ἁγίου Ὁρους», «Βυζάντιο καὶ Ἅγιον Ὁρος», «Πνευματικότητα καὶ αὐτοκρατορικὴ τέχνη», «Τὸ Ἅγιον Ὁρος μετὰ τὴν Ἄλωση».

Ἡ ἔκθεση ἀποσκοπεῖ νὰ παρουσιάσει στὸ γαλλικὸ κοινὸ τὴν Ὁρθόδοξη πνευματικότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους μέσῳ τῶν ἱερῶν κειμηλίων τῶν Μονῶν καὶ τοῦ Πρωτάτου.

Πρόκειται γιὰ ἓνα γεγονός ὑψίστης πολιτιστικῆς σημασίας, καθὼς θὰ προβληθοῦν περίπου 181 κειμήλια καὶ συγκεκριμένα σπαράγματα τοιχογραφιῶν, εἰκόνες, χειρόγραφα, ἔργα μικροτεχνίας καὶ γλυπτά.

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς

Ἑκδήλωση στὸν Λευκὸ Οἶκο γιὰ τὴν 25ῃ Μαρτίου

Τοὺς δεσμοὺς πὺν συνδέουν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὶς ΗΠΑ καὶ τὶς κοινὲς ἀξίες πὺν μοιράζονται οἱ δυὸ λαοὶ ὑπογράμμισαν μὲ τὶς ὁμιλίες τοὺς ὁ Πρόεδρος τῶν ΗΠΑ Μπάρακ Ὀμπάμα, ὁ Ἀντιπρόεδρος Τζὸ Μπαί-

ντεν καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος κατὰ τὴ διάρκεια εἰδικῆς τελετῆς, ἡ ὁποία διοργανώθηκε στὸν Λευκὸ Οἶκο γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς 25ῃς Μαρτίου. Ὁ κ. Δημήτριος ἀξιοποίησε τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν νέο Πρόεδρο τῶν ΗΠΑ νὰ προσεγγίσει μὲ κατανόηση τρία θέματα, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὸν Ἑλληνισμό: Τὴ διασφάλιση ἀπρόσκοπτης λειτουργίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὴν ἐπίλυση τοῦ Κυπριακοῦ καὶ τὴν ὑποστήριξη τῶν ἑλληνικῶν θέσεων γιὰ τὴν ὀνομασία τῶν Σκοπίων.

Ἀντιφωνῶν ὁ κ. Ὀμπάμα ἀναφέρθηκε σὲ κοινὰ ἰδανικά καὶ κοινὸς ἀγῶνες καὶ εὐχαρίστησε τὴν ἑλληνικὴ Ὀμογένεια γιὰ τὴ συμβολή της στὴν ἀμερικανικὴ κοινωνία. Ὑπενθύμισε ὅτι σὲ μία ὀλόκληρη περιοχὴ τοῦ Σικάγου, τὸ Greektown, κατοικοῦν καὶ ἐργάζονται ὁμογενεῖς καὶ σημείωσε ὅτι στὴν ἐτήσια παρέλαση πὺν γίνεται στὸ Σικάγο γιὰ τὴν 25ῃ Μαρτίου πολλοὶ νέοι τιμοῦν τὴν ἑλληνικὴ καταγωγή τους φορώντας τὴν παραδοσιακὴ φουστανέλλα.

Στὴν ἐκδήλωση παρέστησαν ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης τῆς Ἑλλάδος κ. Νικόλαος Δένδιας, οἱ πρέσβεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου κ.κ. Ἀλέξανδρος Μαλιᾶς καὶ Ἀνδρέας Κακουρῆς, ὁ Ἀμερικανὸς Πρέσβυς στὴν Ἀθήνα κ. Ντάνιελ Σπέκχαρτ, οἱ ἑλληνικῆς καταγωγῆς βουλευτὲς καὶ πολλοὶ ὁμογενεῖς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ὁ Ἐπίσκοπος Ἱλαρίων Ὑπεύθυνος Ἐξωτερικῶν Σχέσεων

Ὁ Ἐπίσκοπος Ἱλαρίων Ἀλφέγιεφ, ἐκπρόσωπος μέχρι σήμερα τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας στοὺς Εὐρωπαϊκοὺς Ὄργανισμοὺς, ὀρίσθηκε ὡς ἐπικεφαλῆς τοῦ Τμήματος Ἐξωτερικῶν Σχέσεων τῆς Ρωσικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας. Ἡ ἀπόφαση ἐλήφθη στὶς 31.3.2009 ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, τῆς ὁποίας προήδρευσε ὁ Πατριάρχης Κύριλλος γιὰ πρώτη φορὰ μετὰ τὴν ἐκλογή του. Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι τὴν θέση αὐτὴ κατεῖχε ὁ σημερινὸς Πατριάρχης ὅταν ἦταν Μητροπολίτης Σμολένσκ καὶ Καλίνινγκραντ καὶ μέχρι τὴν πρόσφατη ἐκλογή του στὸν Πατριαρχικὸ θρόνο. Ὁ ἐπίσκοπος Ἱλαρίων, 42 ἐτῶν, εἶναι κάτοχος διδακτορικοῦ διπλώματος ἀπὸ τὸ ἀγγλικὸ Πανεπιστήμιο τῆς Ὁξφόρδης καὶ ἐργάσθηκε κατὰ τὸ παρελθὸν στὴν Ἐπιτροπὴ Ἐξωτερικῶν Σχέσεων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ**Μνημόσυνο****γιὰ τὰ θύματα τῶν βομβαρδισμῶν τοῦ 1999**

Μνημόσυνο γιὰ τὰ θύματα τῶν βομβαρδισμῶν τοῦ 1999 τέλεσε ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Σερβίας στίς 24 Μαρτίου, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία συμπληρώθηκε δεκαετία ἀπὸ τὴν ρίψη τῆς πρώτης βόμβας στὴ χώρα. Τὸ μνημόσυνο ἐτελέσθηκε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Μάρκου στὸ Βελιγράδι. Ἐπίσης στίς 17 Μαρτίου ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Σερβίας τέλεσε μνημόσυνο ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πενταετίας ἀπὸ τὰ βίαια γεγονότα εἰς βάρος σερβικῶν πληθυσμῶν καὶ ἐκκλησιῶν στίς περιοχὲς τοῦ Κοσσυφοπεδίου καὶ τῶν Μετοχιῶν. Μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν δύο αὐτῶν θλιβερῶν ἐπετειῶν ἡ Ἐκκλησία τῆς Σερβίας ἐξέφρασε γιὰ μίαν ἀκόμη φορὰ τὴν ἀνησυχία τῆς γιὰ τὸ μέλλον τοῦ Κοσσυφοπεδίου καὶ γιὰ τὴν τύχη τῶν Ὁρθοδόξων Ναῶν καὶ Μονῶν στὴν ταραγμένη αὐτὴ περιοχή.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ**Ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνηση ἀναγνωρίζει τὴ νομιμότητα τοῦ Πατριαρχείου Βουλγαρίας**

Στίς 23 Μαρτίου τ.ἔ. ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας Σεργκέι Στανίσεφ ἐπισκέφθηκε τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχη Σόφιας καὶ πάσης Βουλγαρίας κ. Μάξιμο. Μιλώντας πρὸς τοὺς δημοσιογράφους ὁ κ. Στανίσεφ τόνισε ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Βουλγαρίας καὶ ἡ ἡγεσία τῆς ἦσαν καὶ εἶναι πάντα ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς νομιμότητος. Ἡ συνάντηση ἔγινε κατόπιν τῆς προσφυγῆς στὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τῆς σχισματικῆς «Ἱεραῖς Συνόδου» ὑπὸ τὸν αὐτοαποκαλούμενο «Μητροπολίτη Ἰννοκέντιο». Οἱ σχισματικοὶ διεκδικοῦν ἀποζημίωση γιὰ ναοὺς καὶ μοναστήρια, τὰ ὁποῖα θεωροῦν ὅτι τοὺς ἀνήκουν, ἀλλὰ χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Βουλγαρίας. Τὸ Δικαστήριον ἔδωσε τρεῖς μῆνες προθεσμία στὴν Κυβέρνηση καὶ στοὺς σχισματικοὺς γιὰ νὰ καταθέσουν γραπτῶς τίς ἀπόψεις τοὺς μαζὶ μὲ τὰ σχετικὰ τεκμήρια.

Ὁ Βούλγαρος Πρωθυπουργὸς ὑπογράμμισε ἐπίσης ὅτι ἡ Κυβέρνηση προσπαθεῖ νὰ πείσει τοὺς σχισματικούς νὰ ἐπανεέλθουν στὴν κανονικὴ τάξη καὶ ἐπισήμανε ὅτι: «Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἰδιατέρως σημαντικὴ γιὰ τὴν Βουλγαρία ὡς συστατικὸ τῆς ἐθνικῆς μας ταυτότη-

τος καὶ ἔχει βοηθήσει τὸ ἔθνος νὰ ἐπιβιώσει ἐπὶ αἰῶνες κάτω ἀπὸ τὸν ξένο ζυγὸ». Πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅτι οἱ περισσότεροὶ ἐκ τῶν σχισματικῶν κληρικῶν ἐπανῆλθαν στίς τάξεις τοῦ Πατριαρχείου Βουλγαρίας μετὰ τὴν ἐπιτυχή προσπάθεια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν κατὰ τὸ φθινόπωρο τοῦ 1998.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ**Μήνυμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ὑπὲρ τῆς Ἑλληνορθόδοξης Παιδείας**

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας (8.3.2009) ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος ἀπέστειλε γραπτὸ μήνυμα πρὸς ὄλους τοὺς Ναοὺς τῶν ἐλευθέρων περιοχῶν ὑπογραμμίζοντας τὸ διαρκὲς καὶ ἀδιάπτωτο ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν Παιδεία. Στὸ μήνυμα τονίζονται μετὰξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«... Χρειάζεται καὶ σήμερα καὶ στὸ μέλλον νὰ παραμείνουμε σταθερὰ προσηλωμένοι στίς πατρογονικές μας ἠθικὲς ἀρχὲς καὶ ἀξίες, πολὺ περισσότερο γιὰ αὐτὲς οἱ ἀρχὲς καὶ ἀξίες δοκιμάστηκαν μέσα στὸν χρόνο καὶ ἀποδείχτηκαν ἄφθαρτες, ἀναλλοίωτες, ἀμετάβλητες, μοναδικές. Καὶ ὅλα αὐτὰ θὰ μᾶς τὰ προσφέρει ἡ Ἑλληνορθόδοξή μας Παιδεία, μακριὰ βεβαίως ἀπὸ ἐθνικισμούς, σοβινισμούς, κομματικὲς ἰδιοτέλειες ἢ ἄλλες πολιτικὲς σκοπιμότητες. Ἀντίθετα, πάντοτε μὲ σεβασμὸ ἀπὸ τὴ μίαν μεριὰ πρὸς τὸ κάθε πρόσωπο –ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ φυλὴ, τὸ θρήσκευμα καὶ τὴ γλῶσσα του– καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη πρὸς τὴν ἐλευθερία τῆς συνείδησης, τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη, τὴν ἰσότητα ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς καὶ τὴν κατάργηση τῆς δουλείας. Ἰδιαίτερα καλεῖται ἡ Ἑλληνορθόδοξή μας Παιδεία νὰ δώσει τίς δικές της πειστικὲς ἀπαντήσεις στίς διαφορὲς προκλήσεις τῶν καιρῶν ποὺ δέχεται, ὅπως εἶναι π.χ. ἡ συνεχιζόμενη τουρκικὴ εἰσβολή, ἡ διαίρεση τῆς νήσου μας καὶ ἡ κατοχή, ἡ παγκοσμιοποίηση, ὁ πολυπολιτισμὸς καὶ ἡ ἀνομοιογένεια τῶν μαθητῶν, τὰ φαινόμενα ἀναρχισμοῦ καὶ νεανικῆς παραβατικότητας, ἡ μάστιγα τῶν ναρκωτικῶν, ἡ ἀνεργία καὶ ἡ οικονομικὴ κρίση, ἡ λειψυδρία καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος...».

Ἐξ ἄλλου στίς 15.3.2009 ἡ Ὁμάδα Πρωτοβουλίας Ἐπιστημόνων τῆς ἐνορίας Ἁγίου Νικολάου Ἐγκωμης ὀργάνωσε Ἡμερίδα στὴ Λευκωσία μὲ θέμα: «Τὸ

παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνορθόδοξης Παιδείας στὴν Κύπρο». Τὴν Ἡμερίδα προλόγισε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος. Στὴν εἰσήγησή του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος ἀνακοίνωσε ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου θὰ ἰδρῦσει ἐνοριακὰ σχολεῖα, Δημοτικά καὶ Γυμνάσια - Λύκεια μὲ ἔμφαση στὴν Ἑλληνορθόδοξη Παιδεία.

Μαθητικὸς Διαγωνισμὸς γιὰ τὴν ἐξάλειψη τῶν φυλετικῶν διακρίσεων

Οἱ φυλετικὲς διακρίσεις, ἀπὸ θεολογικῆς ἄποψης, εἶναι κοινωνικὸ πρόβλημα πὺν ὀφείλεται κυρίως σὲ πνευματικὸς λόγους. Ἔχει ἄμεση σχέση μὲ τὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς μας καὶ μὲ τὴ σημασία πὺν ἔχει γιὰ μᾶς ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ. Γιὰ τὸ κοινωνικὸ αὐτὸ πρόβλημα ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου, σὲ συνεργασία μὲ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ, ὀργάνωσε τὸ Β΄ Παγκύπριο Μαθητικὸ Διαγωνισμὸ μὲ θέμα: «Ὅχι τὸ χροῦμα στὸ σῶμα, ἀλλὰ ἡ θέρημ καὶ ἡ ἀγάπη στὴν ψυχὴ – Θεολογικὲς προτάσεις ὑπέρβασης τοῦ φυλετικοῦ ρατσισμοῦ – Πρακτικὲς εἰσηγήσεις ἀντιμετώπισης τοῦ φαινομένου».

Στόχος τοῦ διαγωνισμοῦ εἶναι νὰ καλλιεργηθεῖ στους νέους τῆς Κύπρου ἡ συνείδηση ὅτι ὁ κάθε συνάνθρωπὸς μας –εἴτε αὐτὸς εἶναι μετανάστης, εἴτε ἐργάτης, εἴτε πολιτικὸς πρόσφυγας– εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ καὶ κατὰ συνέπεια φίλος καὶ ἀδελφὸς ἐν Χριστῶ. Ἡ τελετὴ βράβευσης πραγματοποιήθηκε τὴ Δευτέρα, 30 Μαρτίου 2009 καὶ ὠρα 10.00 π.μ. στὸ Μέγα Συνοδικὸ τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομο. Παρέστη ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ κ. Ἀνδρέας Δημητρίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Ἐπίτιμος Διδάκτωρ τοῦ Δημοκρατεῖου Πανεπιστημίου ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀναστάσιος

Στὶς 31 Μαρτίου τ.ἔ. ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος ἀνηγορεύθη ἐπίτιμος Διδάκτωρ τοῦ Τμήματος Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας καὶ τοῦ Τμήματος Γλώσσας, Φιλολογίας καὶ Πολιτισμοῦ τῶν Παρευξινίων Χωρῶν τοῦ Δημοκρατεῖου Πανεπιστημίου Θράκης. Ἡ τελετὴ πραγματοποιήθηκε στὴν Κομοτηνὴ μὲ τὴν παρουσία

πολλῶν Καθηγητῶν, τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ Μουφτῆ τῆς Κομοτηνῆς Χαφὶζ Τζεμαλί Μέτσο. Ὁ Μακαριώτατος μίλησε μὲ θέμα: «Τρομοκρατία καὶ φόβος: Θρησκευτικὲς συναρτήσεις». Τόνισε μετὰξὺ ἄλλων ὅτι ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη ἔχει ἐξ ὀρισμοῦ πανανθρώπινες, παγκόσμιες διαστάσεις καὶ κανένας φραγμὸς, ἐθνικὸς ἢ θρησκευτικὸς, δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ἀναστείλει. Ἐπέστησε δὲ τὴν προσοχὴ τῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν ἡγετῶν τῆς Εὐρώπης στὸ ἔντονο αἶσθημα πὺν κυριαρχεῖ στὸν ἰσλαμικὸ κόσμο ὅτι ἀδικεῖται ἀπὸ τὴ Δύση, ἐνῶ ἐπέσημανε καὶ τὶς ἀδικίες πὺν διαπράττονται ἀπὸ μουσουλμανικὰ καθεστῶτα εἰς βάρος τῶν χριστιανικῶν μειονοτήτων.

Τὸν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἀναστάσιο προσεφώνησαν ὁ Πρύτανης τοῦ Δ.Π.Θ. κ. Κωνσταντῖνος Σιμόπουλος καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Γλώσσας, Φιλολογίας καὶ Πολιτισμοῦ τῶν Παρευξινίων Χωρῶν κ. Στέφανος Παύλου. Χαιρετισμὸ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου ἀνέγνωσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαρωεῖας καὶ Κομοτηνῆς κ. Δαμασκηνός.

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐπίσκεψη τοῦ Προέδρου τῆς Κύπρου κ. Δ. Χριστόφια στὸ Βατικανὸ

Τὸ Βατικανὸ ἐπισκέφθηκε στὶς 27.3.2009 ὁ Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας κ. Δημήτρης Χριστόφιας καὶ εἶχε συνάντηση μὲ τὸν Πάπα Βενέδικτο ΙΣΤ΄. Σὲ δηλώσεις του μετὰ τὴ συνάντηση ὁ κ. Χριστόφιας τόνισε ὅτι τὸ Βατικανὸ ὑποστηρίζει θερμὰ τὴν ἐπανάωση τῆς Κύπρου, τὸν σεβασμὸ τῆς πολιτιστικῆς τῆς κληρονομιάς καὶ τὴν ἀποκατάσταση τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν καὶ δικαιωμάτων. Ὁ Κύπριος Πρόεδρος ἀπηύθυνε στὸν Πάπα Βενέδικτο ΙΣΤ΄ πρόσκληση νὰ ἐπισκεφθεῖ τὴν Κύπρο καὶ ἡ ἀντίδραση ὑπῆρξε θετικὴ. Πρόσκληση γιὰ ἐπίσκεψη στὴν Κύπρο ἀποδέχθηκε καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς τοῦ Βατικανοῦ Καρδινάλιος Ταρσίτζιο Μπερτόνε. Ἀνακοίνωση τοῦ Γραφείου Τύπου τοῦ Βατικανοῦ ἀναφέρει ὅτι ἡ συνάντηση τοῦ Πάπα μὲ τὸν κ. Χριστόφια ἐπικεντρώθηκε στὴν κατάσταση στὴν Κύπρο καὶ στὸ μέλλον τῆς. Κατὰ τὴν ἀνακοίνωση ὁ Πρόεδρος Χριστόφιας παρουσίασε τὴν κατάσταση τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν χριστιανικῶν μνημείων «στὸν βορρᾶ τῆς νήσου».